

~~F-36~~

~~1894~~

Zákony

1894

Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894,

v němž se obsahuje částky I. až XX.

Čís. 1. až 94.

V Brně, 1894.

Tiskem a nákladem Rudolfa M. Bockera.

OSTREONI ENHOVNA
PŘEDNÍ STRANĚ
PL-312 / 1870-75

První školní seznam.

Chronologický seznam

vydaných od 1. ledna až do konce prosince 1894 sázková a zápisní pro
markrabství Moravská.

Datum nastavení	Den výpisu	O b s a h	Číslo		Strana
			čísly	zápisní	
1892 8. pros.	1894 21. ledna	Vyhášení c. k. národních škol na Moravě, jež se týká poplatků obětovaných v nemocnici sv. Jana v Sobotce na rok 1894	1	1	1
13. "	21. "	Vyhášení c. k. národních škol na Moravě, jež se týká náhrady za státní polední patřící učitelům od nástupu důstojnického míře na přechodu v ruku 1894	1	2	2
20. "	23. února	Nastavení školního ministeria, jimiž se státní úřady ve věcech do dne 30. března 1893 (z. č. č. 65.) a do dne 24. prosince 1893 (z. č. č. 175.) o vyhlášení dobyti soli za osv. mířem	IV	21	26
1894 5. ledna	21. ledna	Vyhášení c. k. národních škol na Moravě, jež se týká stanovení poplatků obětovaných ve všeobecné veřejné nemocnici ve Znojme na rok 1894	1	3	3
4. "	21. "	Vyhášení c. k. národních škol na Moravě, jež se týká stanovení denních poplatků obětovaných v nemocnici a přírům veřejnosti keruzního přínce Radolfa v Kalyto	1	4	5
8. "	21. "	Vyhášení c. k. národních škol na Moravě, jež se týká poplatků obětovaných v zemské lékárně v Sobotce	1	5	5

OSTŘEDNÍ KNÍHOVNA
převzatá knihovna ÚSP
B. R. N. O.

Datum uzávení	Den vyhlášení	O b s a h	Číslo		Strana
			částky	stránkami	
1894 9. ledna	1894 31. ledna	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týká stanovení poplatků za ošetřování a za stravu nemocných ve veřejných nemocnicích v Dalmácii na rok 1894	II	7	5
9. "	9. února	Vyhlášení c. k. mar.-slav. vrchního soudu zemského, jež se prohlašuje normou zákonů v obvodu c. k. mar.-slav. vrchního soudu zemského podle čl. 24 zákona ze dne 18. února 1878, č. 30 z. ř. na rok 1894 ustanovených pro vyhlášení k ústřední dopravy a vyřazení tolarů	III	18	20
10. "	31. ledna	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týká poplatků ošetřovacích ve veřejných nemocnicích v Korutaněch na rok 1894 ustanovených	II	8	7
12. "	9. února	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týká stanovení poplatků ošetřovacích ve veřejných nemocnicích, pakž se týká v ústavech dobročinných ve Štýrsku na rok 1894	III	50	53
14. "	9. "	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týká poplatků za ošetřování ve všeobecné veřejné nemocnici v Linci	III	11	15
14. "	9. "	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týká poplatků za ošetřování ve všeobecných veřejných nemocnicích v Tyrolsku a v periodní klinice v Innsbriku na rok 1894	III	12	15
15. "	20. ledna	Návrh mar. zemského výboru, jež se týká dalšího vybírání zemské přírůtky na rok 1893 ustanovené v měsících ledna a února 1894	I	6	4
16. "	31. "	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se prohlašuje zákonem a jednacím rozkazem odvodních kurnů na Moravě ku doplnění rojka v 1894	II	9	8

Datum nařízení	Den vyhlášení	O b s a h	Číslo		Strana
			částky	paragraf	
1904 16. ledna	1884 8. února	Nařízení c. k. mor. ústředního zemského ředitelství, týkající se úřadní mýta v Suchbátčích	III	13	16
19 .	9. .	Vyhlášení c. k. ústředního na Moravě, jež se týká poplatků octňových ve veřejných nemocnicích ve Slezsku na rok 1894	III	14	17
21. .	9. .	Vyhlášení c. k. ústředního na Moravě, jež se týká poplatků octňových ve všeobecné veřejné nemocnici v Mělníku	III	15	18
22. .	9. .	Vyhlášení c. k. ústředního na Moravě, jež se týká poplatků octňových ve všeobecné veřejné nemocnici v Kroměříži	III	16	18
22. .	9. .	Vyhlášení c. k. ústředního na Moravě, jež se týká poplatků octňových ve všeobecných veřejných nemocnicích a ústavoch dobročinných v Kostecku	III	17	19
25. .	9. .	Vyhlášení c. k. ústředního na Moravě, jež se týká ústřední technického inspektorátu společnosti pro prohlášení a pojistění parních kotlů ve Vídeň, Vídeň, Nitra, Košice a periodického prohlášení kotlů náležejících členům, pracovním společnostem na Moravě	III	19	21
29. .	9. .	Vyhlášení c. k. ústředního na Moravě, jež se týká poplatků octňových ve státních veřejných nemocnicích v Bukovině na rok 1894	III	20	22
4. února	5. .	Vyhlášení c. k. ústředního na Moravě, jež se ustanovují veřejné stanice na Moravě na veřejné dráhy 1894	III	21	23
9. .	26. .	Vyhlášení c. k. ústředního na Moravě, jež se týká veřejné veřejné polní zemských ústavů příslušných skupením od soukromých chovatelů v ústavě	V	23	49
10. .	26. .	Vyhlášení c. k. ústředního na Moravě, jež se týká poplatků octňových ve veřejných nemocnicích v Přáncově na rok 1894	V	24	55

Datum nařízení	Den vydání	O b s a h	Číslo		Strana
			částky	nařízení	
1884 16. února	1884 26. února	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týká nejrychlejšího provedení k vyhlášení danového 50%, obecní přírůstky k potravní dani z kampaňského úhlí v městě Brně od 1. ledna 1884 počínaje na dobu dalších pěti let . . .	V	25	52
16. "	24. března	Nařízení ministeria věd duchovních a vysvěcení jež se týká učeb. v ústřední škole českých kněžských a kolležijských v markrabství Moravském	VI	26	53
18. "	24. "	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týká dan odtěrovacích v bozovsko-horogorvských nemocnicích na rok 1884	VI	27	54
2. března	31. "	Vyhláška moravského výboru zemského, kterou upozorňují se obec jakékoliv starostel úřady na ustanovení náboha ze dne 26. prosince 1883, t. z. č. 183, jímž upozorňují se komorníci úřadů starostel	VII	32	59
9. "	24. "	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, týkající se poplatků odtěrovacích ve veřejných chov.-slav. nemocnicích a v zemských školách v Stejerkvati	VI	28	55
9. "	24. "	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, o ustanovení funkce lektorů společnosti pro školství parních kotlů a dekretů k nim v Praze, Josefa Vališky v Kolíně, a o poskytnutí zmocnění jeho ku zkoušení a periodickému obhlídání parních kotlů náležítkých členům společnosti na Moravě	VI	29	56
10. "	24. "	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týká ustanovení poplatků za odtěrování ve všeobecné veřejné nemocnici v Prostějově	VI	30	56
10. "	31. "	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týká dan odtěrovacích ve veřejných nemocnicích a ústavech kampaňských v království Českém	VII	32	60

Datum nařízení	Den vyhlášení	O b s a h	Číslo		Strana
			částky	nařízení	
1884 12. března	24. března	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, týkající se zřízení poplatek utěšovacích ve všeobecné veřejné nemocnici ve Vídeňském Novém Městě	VI	31	57
12. .	31. .	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týká zřízení veřejné nemocnice Sv. Anny ve Štýru na všeobecné veřejné nemocnici, jakož i tamějších poplatků obětovaních	VII	34	62
15. .	21. .	Zákon, platný pro markrabství Moravské, kterým se zřídí poplatek od úřadu kasieršního v městě Nové Uhoři	VIII	35	62
19. .	16. dubna	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, týkající se poplatků obětovaných ve všeobecné veřejné nemocnici v Mor. Ostravě	VIII	37	65
29. .	16. .	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, týkající se poplatků utěšovacích pro nemocné ve veřejné nemocnici „Přítomným křesťanské arcidědičky Marie Teresie Sv. Polygie a Karlovy“	VIII	38	66
21. .	11. března	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, kterým se stanoví odměny za občanské chráněné a peníze pro rok 1884	VII	36	64
29. .	16. dubna	Nařízení mor. c. k. místodržitelství, jež se týká dobytých psů pro koně, když se přibírají na úchy země k drahým	VIII	39	68
8. dubna	29. .	Zákon, platný pro markrabství Moravské, kterým obci Velké Bystřice určuje se právo na výměnu nákladů postrkových	IX	40	68
9. .	28. .	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týká poplatků obětovaných ve všeobecných veřejných nemocnicích a ústavech dětských v Horních Rakousích	IX	41	70

Datum nařízení	Den vyhlášení	O b s a h	Číslo		Strana
			číslo	nařízení	
1894 11. dubna	1894 29 května	Národní ministerstva více větrajících ve shodě s ministerstvem státního dachuovního i vyučování a obchodu, jímž stanoví se shoděbáň taxa pro řadatele na opravování mlátn stavitelství, zednického, hraznického, tesařského a státnického	XII	52	108
12. "	24. "	Vyhlášení c. k. místopředsedů na Moravě, jež se týká zkušební technického inspektorátu společnosti pro prohlášení a přijímání parních kotlů ve Vídní, Antonína Fiebela, k shromáždění a periodickému prohlášení parních kotlů, náležejících členům společnosti na Moravě	X	45	77
14. "	25. dubna	Zákon, platný pro markrabství Moravské, kterým se mění §§ 4, 5, 24., 27., 28., 41., 43., 49. a 51. ústava volení do zemského mlátn markrabství Moravského	IX	42	71
15. "	28. "	Národní moravského výboru zemského, jímž se prohláší zemská příloha na rok 1894	IX	43	73
20. "	28. "	Vyhlášení c. k. místopředsedů na Moravě, jež se týká měřky ve příčině rozdělení země Moravy v místní okresy lesnické	IX	44	74
21. "	24. května	Zákon, platný pro markrabství Moravské, jež se týká vybírání danky k ústavě ústavě nákladu, který vznikne přelomením evánské přehrádky v Hradě	X	44	75
22. "	29. "	Zákon, platný pro markrabství Moravské, kterým se doplňují a pakad se týká mění §§ 20. a 31. zákona ze dne 13. ledna 1833, č. 12. z r. n., jež se týká ochrany stavky polské	XII	54	96
24. "	24. "	Vyhlášení c. k. místopředsedů na Moravě, jež se týká poplatků státních ve výrobných veřejných nemocnicích v Dubčích Bavorských na rok 1894	X	47	80

Datum nastání	Den vydání	O b s a h	Číslo		Strana
			čísly	nastání	
1884 25. dubna	1884 20. května	Zákon, platný pro markrabství Moravské, kterým číselně se určují stanovovací náklady ze dne 24. ledna 1870, č. 18 z n., v příloze státních příjmů úřadů	XI	49	82
26. .	25. .	Zákon, platný pro markrabství Moravské, kterým se mění § 47. zákona ze dne 24. ledna 1870, č. 17 z n., jehož náklady stanovovací byly náklady ze dne 12. prosince 1868, č. 77 z n.	XI	50	82
27. .	26. .	Zákon, platný pro markrabství Moravské, kterým obci města Kroměříže se povoluje, aby vyčítali města poplatků ze jeh	XII	51	97
28. .	26. .	Zákon, platný pro markrabství Moravské, jež se týče dancovacího vynášení pohlednicí na okresní a veřejnosti konkracovní	XII	52	98
29. .	26. .	Zákon, platný pro markrabství Moravské, o vyhlášení poplatků ze dětí kavalérů v městě Prostějově	XII	54	99
30. .	24. .	Návrh moravského výkazu zemského, jež se týče 8. výkazuční číselník úpisů 4perc. moravské země příjmy	X	48	84
30. .	29. .	Vyhlášení c. k. místopředsedy na Moravě, jež se týče periodického konání státních dle § 2. zákona ze dne 26. prosince 1868 z n., č. 193, předepsaných pro řádění na konání k nákladní státní úřední	XII	56	102
3. května	29. .	Vyhlášení c. k. místopředsedy na Moravě, jež se týče opětovně propůjčení práva úřední zemského úřední temenátě Arnalda Badkovi v Hustopečích	XII	57	103
7. .	29. .	Vyhlášení c. k. místopředsedy na Moravě, jež se týče poplatků za oděstřední ve veřejné nemocnici v Olomouci	XII	58	103

Datum nařízení	Den vydání	O b s a h	Číslo		Strana
			částky	paragraf	
1884 11. května	1884 29. května	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týče vyřízení poplachu ošleřováního ve všeobecné veřejné nemocnici v Uh. Budečce	XII	59	106
18. "	15. června	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týče ustanovení, že úřední jméno místní obce Hranice (německy Weiskirchen) nyní má německy „Blüh.-Weiskirchen“ . . .	XIII	60	107
28. "	15. "	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, o tom, že nejvíce zohledněno bylo vybírání dávek, jež nepatří do kategorie přirátek daní, pak poplatků za přijetí do občanského stavu v několika obcích na Moravě	XIII	61	108
29. "	15. "	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, v příslušné odštěpené obci, které dle občanského zákona ze dne 17. března 1869 a jejích v jednu místní obec spojeny byly, a jich státní jednotky samostatné obce místní	XIII	62	118
4. června	1. září	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týče povolení uděleného firmě Julius Hägera, majitele chemických továren na výrobky dehtové v Angernu a ve Vítkovicích, pokud se týče v Zábřehu, nastoupení Oskarova Hefflera ve Vídni II. Darwinsova ulice č. 34, k uplatnění kamenné lepenky, jmenovitě firmou v její továrně ve Vítkovicích, pokud se týče v Zábřehu vyřábění, ku krytí stoch	XV	65	349
16. "	1. "	Zákon, kterým vydává se stavební řád pro zemské hlavní město Brno, pro král. hlavní město Olomouc, pro král. město Jihlava a Znojmo a pro jejich míst. představitelská . .	XIV	63	121
16. "	1. "	Zákon, kterým vydává se stavební řád pro městečkoství Moravské, vyjma zemské hlavní město Brno, král. hlavní město Olomouc, král. město Jihlava a Znojmo, pak jejich míst. představitelská	XIV	64	185

Datum náhlasy	Den vyhlášení	z h r a n	Číslo		Strana
			částky	celkové	
1894 20. srpna	1. říj.	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týče poplatků na cestovní, vnitřních pro všeobecné veřejné nomenclat. v Itálii na rok 1894	XV	66	250
21. „	1. „	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týče předložení úřední oprávněného občanského zasedáního Anzolda Hudka z Bošovic do Uh. Hradu	XV	67	251
22. „	1. „	Národní ministerstva spravedlivosti, jež se týče pojmenování okresního soudu v Hranicích (po německu „Weiskirchen“) na Moravě	XV	68	251
23. „	1. „	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týče úřední práva veřejnosti nomenclat. město v. Odricha v Alštětělska a stanoví poplatky občerstvení pro ni	XV	69	252
26. „	1. „	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týče předložení úřední oprávněného občanského zasedáního Josefa Klejny z Prostějova do Hru	XV	70	253
24. srpna	1. „	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě o tom, kterak zastavení bude státní výbor silnicí, který volí se má pro Velko-Bytčický okres silnicí	XV	71	253
27. „	1. „	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týče předložení úřední oprávněného občanského zasedáního Jiřího Vorlíčka z Vysokova do Mor. Krumlova	XV	72	254
6. srpna	1. „	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týče nejvyšší schváleného vyhlášení vyhlášení poplatků na porážení dobytka v obci Holčice	XV	73	254
12. „	1. „	Národní c. k. finančního zasedáního ředitele v Hru, obsahující vyhlášení pozemních a vodních cest, na kterých doprava je doprava sádek pálených líhových tekutin, včetně jednoho litra, mimo berní stánek v obchodě mezi zemskými patřičnými k rakousko-uherskému území celkem, počínaje dne 1. září 1894	XV	74	255

Datum uzávnosti	Den vyhlášení	O b s a h	Číslo		Strana
			čísly	výtisků	
1894 29. srpna	1894 1. září	Vyhlášení c. k. min. slov. vnitřního osadu, kterým se v mírnost osadě nařízení ministerstva upravenosti se dne 9. srpna 1894, týkající se příslušnosti obcí Čechy, Paslovice a Pránský k obvodu územního osadu Přerovského, počítá se této krajského osadu Olomouckého	XV	75	255
2. září	15. "	Vyhlášení c. k. místopředsedle na Moravě o tom, jak se provádějí na oklepných dobytích na telegrafních stanicích v markrabství Moravském	XVI	76	257
4. "	15. "	Vyhlášení c. k. místopředsedle na Moravě, jež se týče příslušnosti obcí Paslovice, Pránský a Čechy v politickém okrese Holešovském k obvodu územního hejmanství v Přerově	XVI	77	262
5. "	8. listop.	Vyhlášení c. k. místopředsedle na Moravě, týkající se příslušnosti územní správnostního územního územního území Jilina Haslona v Kroměšně do Fryštátska	XVII	78	263
12. "	8. "	Vyhlášení c. k. min. územního územního územního, jež se týče přeměny c. k. územního územního území ve Val. Meziříčí v jednorodých území území a příslušnosti c. k. územního území v Mar. Oustří na c. k. územního území území	XVII	79	264
3. října	8. "	Vyhlášení c. k. místopředsedle na Moravě, obce hejčí opava územního území § 116, území se dne 16. června 1894, č. 64 z. z. § 122, území se dne 16. června 1894, č. 64 z. z.	XVIII	80	264
18. "	8. "	Vyhlášení c. k. min. územního územního územního, jež se týče území území Olomouc, Hodoňany a Bolešev v jedné územní osadu	XVIII	81	265
23. "	8. "	Vyhlášení c. k. místopředsedle na Moravě, jež se týče příslušnosti území územního území území v Alexandru	XVIII	82	265

Datum nařízení	Den vyhlášení	O b s a h	Číslo		Strana
			čísly	nařízení	
1894 25. října	-1894 18. pros.	Vyhlášení c. k. místopředsedle na Moravě o ustanovení stanice „Dobryška dvorec“ místní dráhy Převosa—Mor.-Ostava—Vilémovické a stanice „Hustopeč město“ místní dráhy Hustopečské na stanici kunkliděnska obilnicí pro přepravu a vjezdy	XX	91	281
29. .	10. listop.	Vyhlášení c. k. místopředsedle na Moravě, jest se tyto opatření propůjčena příru veřejnosti zemocenci v Přibřich a ustanovení poplatků za osetování v ní	XVIII	80	287
29. .	10. .	Nařízení ministeria veš viděních, jest uloženo se policejní komisařství v Moravské Ostravě	XVIII	84	288
29. .	5. pros.	Nářízení moravského výběru zemského, jest se tyto 15. vykonávali dle těchto 4 pers. moravské zemské půjčky	XIX	87	278
1. listop.	5. .	Vyhlášení c. k. místopředsedle na Moravě, týka- jí se dle 1. a 2. ustanovení k vyprovodě- ní nájmů nemovitých věcí státních v město Olomouci a k jich vyhlášení	XIX	88	279
8. .	10. listop.	Vyhlášení c. k. místopředsedle na Moravě, týka- jí se vykonávání předpisů o operacích příchozích v obvodu c. k. policejního komisa- řství v Mor. Ostravě	XVIII	85	276
8. .	10. .	Vyhlášení c. k. místopředsedle na Moravě, týka- jí se vykonávání předpisů, vydaných vyhlášením ze dne 12. února 1878, n. n. 2. 4, v přísluš- né policejní hodiny pro hostinské a hospodní místnosti, jaké i pro kavárny, v obvodu c. k. policejního komisařství v Moravské Ostravě	XVIII	85	278
14. .	5. pros.	Vyhlášení c. k. místopředsedle na Moravě, jest se tyto územní výrobky a lesnické dělníky, vyrábějících firmou C. M. Kaptíva v Před- bítčeti v Těšově na obchodníkem láhka ka policejním úřad	XIX	89	278

Datum nařízení	Den vydání	O b s a h	Číslo		Strana
			částky	nařízení	
1894 26. listop.	11/94 k. prov.	Vykášení o. k. místodržitele na Moravě, týkající se daní a řádů ustanovených k vypracování návrhů a k vyřízení nesouditelných věcí najatých v městě Přerově	XXI	90	278
24. "	10. "	Nařízení moravského výhara zemského, stanovujícího stavebního zákona v ústřední, kterého účinky na základě § 15. stavebního řádu pro zemské hlavy města Brno, pro k. hlavy města Olomouce, pro k. města Jihlavy a Znojmo a pro jejich města představiteli se dne 16. června 1894, z. z. č. 63, počtem § 17. stavebního řádu pro markrabství Moravské, výjma výše jmenovaných měst a jejich měst představiteli, se dne 16. června 1894, z. z. č. 64, vydány budou	XX	92	280
2. pros.	18. "	Nařízení o. k. finančního zemského představitel v Brně, týkající se doplnění předpisů o vývozu piva z obvodu pro potřeby daní na dřevo na úhradu dluhů	XX	94	282
6. "	18. "	Vykášení o. k. místodržitele na Moravě o ustanovení stanice „Hřezenská—Hřezany“ na stanici k rakiběním a skládkám přetvořených a prusů	XX	95	283

Druhý hledací seznam.

Seznam abecední

zákonů a nařízení zemských pro markrabství Moravské roku 1894 vydaných.

A.

Alexandrie, město v Egyptě, tamější řecké nemocnici uděleno bylo právo veřejnosti 32, 245.*)

Allenstein, město v Dol. Rakousku, tamější nemocnici uděleno sv. Otdělná uděleno bylo právo veřejnosti a stanovou poplatků odtrošeni pro ni 69, 252.

B.

Bama a Hercegovina, poplatky odtrošeni ve veřejných nemocnicích v Bosně a Hercegovině na rok 1894 27, 54.

Berau, zemské lékařské město, povolání k vybití rny domovní 59*, obecní přírůdky k potrošeni daní z kamenišho skla v místě Berau od 1. ledna 1894 podléhá na dobu dalších pět let 25, 52.

— zemské lékařské město, povoluje se mu vybití rny dlehu k odtrošeni úhradu nákladu, který vznikne přeložením vnitřních průchodů v Berau 45, 28.

— zemské lékařské město, pro ně vydává se nový řád stavební 63, 121

Brno—Bráunov, stavba vya. rak. úbor. společnosti státní desky, ustanovuje se na stavění nákladů a skladišť pro dopravu potrošitelů a vepřů 55, 252.

Budík Arnold v Batoricích, propůjčeno mu bylo novou právo úřední nemocnišho civilního komisarišho se sídlem v Batoricích 55, 244.

Budík Arnold, úřední opatrovatel sídlní nemocnišho, přestěhoval z Batoric do Uh. Brodu 67, 244.

Bukovina, poplatky odtrošeni ve všeobecných veřejných nemocnicích v Bukovině na rok 1894 20, 22.

Bývalá Velká, obec, určuje se jí vynášení nákladů potrošitelů v přeložení přeloženosti 40, 69.

— sídlní okres, kterak sestaven bude okresní vjbor tohoto okresu sídlnišho 71, 253.

C. Č.

Česky vodní a parní, na kterých dovoleno je doprava nákladů pásovných libozných lokali, vnitřích jedného litru, mimo beru úpravků v obchodu mezi zemskými politickými k rakousko-uherskému území celáma, pokračuje dne 1. útrí 1894 24, 252.

Čižná nemocnišho, úřední opatrovatel, právo tabořního propůjčeno bylo novou Arnoldu Budíkovi v Batoricích 55, 244.

— úřední opatrovatel, Arnold Budík přestěhoval z Batoric do Uh. Brodu 57, 244.

— úřední opatrovatel, Josef Klejva, přestěhoval z Prostějova do Berau 55, 252.

— úřední opatrovatel, Jij. Vorlíček, přestěhoval z Vykřova do Mar. Krumlova 78, 254.

— úřední opatrovatel, Julius Hauber, přestěhoval z Kravčic do Frýdnova 78, 253.

Česky, kolovozní, stanovou poplatků odtrošenišho v tamějších všeobecných nemocnicích a nemocnišních ústavech na rok 1894 23, 69.

* Právo dlehu se znamená dleho nákladů, kterých vnitřních průchodů.

Česky, obec na Moravě, vylučuje se z obvodu okresního soudu Bystřice pod Host. a krajského soudu Novo-Jičínského a přikazuje se k obvodu okresního soudu Píseckého a krajského soudu Olomouckého 75, 265.

— obec na Moravě, vylučuje se z politického okresu Hečletenského a přidává se k politickému okresu Píseckému 77, 262.

D.

Dabruška, lesnictví, stanovení poplatků za obléhání a za stavbu nemocnic v tuzemských veřejných nemocnicích za rok 1894 7, 6

Duň, dárky ze peří, povolená rybníkářská obcinná, Janovice, Starý Vá, Račnov, Pakostelice a Paskov 43, 136.

**Důlní úplaty úprav. moravské zemské pánky, jež
5. ústavem 48, 84.
9. ústavem 37, 272**

Dokladování datovky v poplatky obléhání.

Dobytí Dvorce, státní místní dráhy Písecké — Mor. Ostravsko — Vítkovické, ustanovuje se za státní nakládači a skládači pro dopravu přeprávkových a vepřů 31, 281.

Dobytí pany treba je pro koně, býli přidání se na tříky země k držitelům 35, 98.

Dobytí sád, o jejím vydání za cenu ustanovenou výměnou úkazem ze dne 26. března 1892 t. s. l. 62 a ze dne 14. prosince 1893 t. s. l. 115 urádivý se na státek 24, 25.

Dobytí obléhání, v. n. n. a dobytí obléhání.

Dobytí obléhání, klauz se má prováděti na telegrafních stanicích v markrabství Moravském 76, 267.

Dobutí Rakovny, arcivévodství, v tuzemských všeobecných veřejných nemocnicích stanovi se poplatky ústavem za rok 1894 47, 82

Domovské poplatky rybníkářské povolené bylo obcinná Křehčebín a Arušík 51, 117.

Domovské vyřizování pohledností za obcinná a veřejná konkrétní pro šedé země 53 98.

F.

Friedel Antonín, inspektor společnosti pro průběh a pojistování parních kotlů ve Vídně, ustanoven byl státním a periodicky prohlášen kate dieš jmenování společnosti na Moravě 45, 77.

H.

Halaš, pro tuzemské všeobecné veřejné nemocnice stanovi se poplatky ústavem za rok 1894 65, 260.

Havel Jan, úředník uprávněný dílní zeměměřič předložil s Kronštětlem do Frýdkova 76, 268.

Hercegovina v Bosna a Hercegovina.

Heřmanice, obec, určuje se o sobě jakožto samostatná místní obec 62, 118.

Hlavatí horní úplaty určuje se v Mor. Ostravě 79, 264.

Hlebine, městská obec, povoluje se vyřizování výměny poplatků za porážení dobytka tuzemským 73, 264.

Horní Rakovny, arcivévodství, poplatky ústavem v tuzemských všeobecných veřejných nemocnicích a ústavem důchodních 43, 70.

Hradčín Uherský v Uherské Hradčíně.

Hranice, město, přidat jmenování obce Hranice má městočky „Město Wolenskirch“ 60, 107.

— město, tuzemské okresní soud poroučí po ústavě jmenování „Město Wolenskirch“ 60, 251.

Hřbitov erární, v klauzích stanicích na Moravě se za politické doby 1894 nakládá 21, 23.

Hřbitov náhradní, klauz v roce 1894 doplňují se na 23, 49.

Hrubý Václav, nově jmenovaný inspektor spolka pro státní parních kotlů a dohlížitel k nim v Praze, ustanoven byl státním a periodicky prohlášen kate dieš jmenování spolka na Moravě 29, 56.

Hustopeč, město, státní místní dráhy Hustopečská, ustanovuje se za státní obléhání a nakládači pro dopravu přeprávkových a vepřů 31, 281.

Ch.

Chari, slan. veřejné nemocnice, poplatky ošetrovat v těchto nemocnicích a v zemském ústavě v Starém 29, 54.

Chrosel, odměna za jejich dohledu v roce 1894 se stanoví 20, 64.

I. J.

Imanost, zemské ústavě města, poplatky ošetrovat v těchto porodní ústavě na rok 1894 platit 12, 15.

Israeličské obec náboženské v matrikule Moravské, město v chránění jejich stavě 29, 52.

Israeličské okresy matrikul na Moravě, ústavě město jejich 44, 76.

Jedry, osoba, stáje se pro sebe jakouž samostatná politická obec město 62, 118.

Jihlava, město král., pro tamější veřejné nemocnici stanoví se na rok 1894 poplatky ošetrovat 26, 104.

— král. město, pro ně se vydává nový kód stavební 62, 121.

K.

Kahjra, město, v tamější nemocnici s přívaz veřejností korunního prince Rudolfa stanoví se deset poplatků ošetrovat 4, 8.

Kančové ústavě v městě Prostějově, jaký poplatek má se zaň vybírati 24, 26.

Kančový ústav v městě Nové Ulici, jaký platí se má od něho poplatků 22, 62.

Kiejsa Josef, předal správností zmatřiti, předělá z Prostějova do Brna, 20, 262.

Kňazec, osoba, stáje se pro sebe jakouž samostatná politická obec město 62, 118.

Komise odrodů v odrod vojenských.

Komarovské ústavě stavební, na vytvoření ústavě, jest se upravit, se dne 26. prosince 1892 č. z. č. 193, upravení se obec jakouž stavební ústavě 22, 29.

Korutany, poplatky ošetrovat v tamějších veřejných nemocnicích na rok 1894 ustanoviti 8, 7.

Kulle parní, nábožejci ústavě společnosti pro prohlášení a poskytování parních kůlí ve Vídni, bydlícím na Moravě, je zkušební a periodický prohlášení zkušební byl technický inspektor této společnosti, Vilma Natz v Olomouci 12, 21.

— nábožejci ústavě společnosti pro prohlášení a poskytování parních kůlí v Praze, bydlícím na Moravě, je zkušební a periodický prohlášení zkušební byl na místě Josef Velška v Kolíně, inspektor jmenovaný spolek Václav Hlavý 20, 54.

— nábožejci ústavě společnosti pro prohlášení a poskytování parních kůlí ve Vídni, bydlícím na Moravě, je zkušební a periodický prohlášení zkušební byl na místě jmenovaný inspektor této společnosti, Antonín Fritsch v Olomouci 45, 77.

Krúsko, poplatky ošetrovat v tamějších všeobecných veřejných nemocnicích a dělných dobročinných na rok 1894 12, 19.

Krumlov, město v Dol. Rakouskích, poplatky ošetrovat v tamější všeobecné veřejné nemocnici 16, 28.

Krumlov, městská obec, jí se pověřuje, aby vybírati měla poplatků ze psů 22, 92.

L.

Legenská dělnice, výrobky z ní firma C. M. Kapfner v Předklásteří a Titava výrobě usměřují se za čtyřdennou látku na pokrývání stěh 20, 228.

Legenská kamenná, výrobě firma Julius Häfner (majitelka chemických továren na výrobky dělnice v Angars a Vídeňských, pokud se (př. Záhřeby) usměřují se za čtyřdennou látku na pokrývání stěh 20, 249.

Liase, zemské ústavě města, poplatky za ošetrování v tamější všeobecné veřejné nemocnici 11, 15.

M.

Mesa a dobytek obilných, tak vyhlášení poplatky
populace občin:

Libava (město), Letovice (město), Lidečko,
Brodava (město), Třebíč (město), Štěpán-
Havelský, Mor. Ostrava (město) Pířica,
Dyřovice pod Hlávčany, Boskovice (hrad,
obec), Ostrav, Pohodnice, Velký Týnec,
Fulnek, Český Brodčkov, Újezd, Staré Město,
Olomouc, Mor. Líbav, Kostelec, Prostějov,
Hala, Velký Hamcov, Měta, Mikulov (město),
Mikulov (hrad, obec), Drnovice a Kládek
63, 108.

Městské okresy hradišské v hradišské okresy
městské.

Mekl, město v Dol. Rakousích, pro lepší
všeobecnou veřejnou zdravotní starostlivost
poplatků obilných se vztahuje 53, 18.

Městské Velké v, Velké Město.

Místní obec v, obec místní.

Mor. Ostrava, město, starostlivost poplatků obil-
ných v lepší všeobecné veřejné za-
možnosti se rok 1894 33, 66.

— město, lepší herní úřad povyšuje se na
c. k. hlavní herní úřad 78, 294.

— město, vztahuje se k. k. policejní komi-
sáři 84, 268.

Mýtné vztahuje se v Sazobrodě 15, 14.

Mýtné osada, v jedné mýtné osady obilný
se město Olomouc, Hlavoňov a Pohodník
81, 266.

N.

Náhrada za obilí policejní město od státu
dátostatečného náhrada za přechoda v roce 1894
2, 2.

Nakládání a skládání stánek pro dopravu
převážně a vepř, města ustanovují se
stánek „Dobytků dvorec“ město dráhy Pí-
řice—Mor. Ostrava—Vilkovice a stánek
„Hospodářské město“ město dráhy Hlavoňovské
60, 281; pak stánek „Převoz—Brány“
vje. rak. želez. společnosti stánek dráhy
68, 282.

Náměstí, osada, vztahuje se jakobitní samostatná
političká obec město 62, 118.

Narč Ulice, město, vztahuje se k. k. policejní
od město kaměrného 55, 62.

Nata Vilém v Olomouci, technický inspektor
společnosti pro prohlášení a požárního par-
ních kotlí ve Vidal, zamožní byl k. k. zmo-
žní a periodického prohlášení kotlí ná-
ležících členů zmožní společnosti na
Moravě bydělím 19, 25.

O.

Obec místní, jakobitní samostatná obec místní
vztahuje se město Náměstí, Jedov, Otavaš,
Kučina, Kozdov, Hlavoňov, Hlavoňov,
se Zahrádka a Zahrádka a Člavoňov
62, 118.

Obecní příručky v, Brno.

Obilí v, náhrada za obilí.

Obilnice v, obilní úprava.

Obilnice za obilní obilních a povoz v roce
1894 se stánek 36, 64.

Obilní vojenský, provádění se rok 1894, plán
centrování a jednání pro obilní komise na
Moravě pro doplnění vojáka 8, 8.

Obilní stánek policejní, plán se dne 13. ledna
1875 c. 12 a. z. 3 se vztahuje, doplnění se,
pokud se týká město se 35 50. a 31. tohoto
zákonu 51, 66.

Olomouc, král. hlavní město, prok vyhlášení se
nový řád stánek 62 121.

— město, platí prok řád pro nájem a vyhlá-
šení byl 88, 276.

Operativní přikazů v obvodu c. k. policej-
ního komisaři v Mor. Ostravě, která
se tak vykonává 55, 270.

Operační námořního lože § 116, nákon se
dne 16. srpna 1894 c. 63 a. z. a § 122,
nákon se dne 16. srpna 1894 c. 64 a. z.
80, 284.

Ostrava Mor. v, Mor. Ostrava.

Ošetrovací poplatky stanovi se:

- v nemocnici sv. Jana v Salmskrudě na rok 1894 1, 1.
- ve všeobecné veřejné nemocnici ve Znojmu na rok 1894 2, 2.
- v nemocnici s právním veřejným lékařským ústavem Rudolfa v Kakuře 4, 4.
- v zemském blázinci v Solohradě na rok 1894 5, 3.
- ve veřejných nemocnicích v Dukovně na rok 1894 7, 5.
- ve veřejných nemocnicích v Konstantě na rok 1894 8, 7.
- ve veřejných nemocnicích pokud se týče v ústavech dobročinných ve Šjvratu na rok 1894 10, 12.
- ve všeobecné veřejné nemocnici v Linci 11, 14.
- ve všeobecných veřejných nemocnicích v Tyrolsku a v porodní klinice v Innsbucku na rok 1894 12, 15.
- ve veřejných nemocnicích ve Slezsku na rok 1894 14, 17.
- ve všeobecné veřejné nemocnici v Melku 15, 18.
- ve všeobecné veřejné nemocnici v Krenzi 16, 18.
- ve všeobecných veřejných nemocnicích a ústavech dobročinných v Keitaku 17, 19.
- ve všeobecných veřejných nemocnicích v Bukovině na rok 1894 20, 22.
- ve veřejných nemocnicích v Přímoři na rok 1894 24, 24.
- v domo-hospodářských nemocnicích na rok 1894 27, 54.
- ve veřejných char. sluz. nemocnicích a v zemském blázinci v Starjovci 28, 55.
- ve všeobecné veřejné nemocnici v Prostějově na rok 1894 30, 56.
- ve všeobecné veřejné nemocnici ve Viděštině Novém Měste 31, 57.

Ošetrovací poplatky stanovi se:

- ve veřejných nemocnicích a ústavech humanitních v království Českém 33, 60.
- v městské nemocnici sv. Anny ve Štýru 34, 62.
- ve všeobecné veřejné nemocnici v Mor. Ostravě na rok 1894 37, 63.
- ve veřejné nemocnici v Přímořském klášteru arcibiskupském Marie Terezie ve sv. Pětatce u Haviř 38, 66.
- ve všeobecných veřejných nemocnicích a ústavech dobročinných v Horních Rakousích 41, 70.
- ve všeobecných veřejných nemocnicích v Dolních Rakousích na rok 1894 47, 81.
- ve veřejné nemocnici v Jihlavě 54, 101.
- ve všeobecné veřejné nemocnici v Uh. Hradci 55, 105.
- ve všeobecných veřejných nemocnicích v Haliči na rok 1894 68, 250.
- v nemocnici radnice sv. Odřicha v Adontstegu 69, 252.
- ve všeobecné veřejné nemocnici v Příroch 71, 267.

Ostrava, soudu, zařazuje se jakožto samostatná politická obec místní 62, 118

F.

Pálené lišné tekutiny v. ony vodní a p. zonní.

Parní kotle v. kotle parní.

Pasy dobytí v. dobytí pasy.

Pavlovice, obec na Moravě, vylučuje se z úvodu okresního soudu Bystřice pod Host. a krajského soudu Nove-Měnského a přikazuje se k úvodu okresního soudu Pterovického a krajského soudu Olomouckého 71, 253.

— obec na Moravě, vylučuje se z politického okresu Holčoverického a přikazuje se k politickému okresu Pterovickému 71, 262.

Hád nejmenší a střední se vydává: pro
město Olomouc 88, 278.

— pro město Píseň 90, 278.

Hád rolníků a rolníků Hád.

S. Š.

Skládání stánek a zakládání skládkových stanic.

**Slezsko, výrobní, v zemědělských veřejných ne-
mocišních ustanovují se poplatky ošetřovací
na r. 1894 14, 17.**

Slovesní v. čistá díla.

Státní příjem v. učitelstva.

**Salsobrad, zemské klávné město, v zemědělské
nemocišních ustanovují se poplatky ošetřovací
na rok 1894 1, 1.**

— zemské klávné město, v zemědělské nemocišních
ústanovují se poplatky ošetřovací
na rok 1894 1, 2.

**Státní Hád pro zemské klávné město Brno,
pro klávné město Olomouc, pro klávné
město Jihlava a Znojmo a pro jejich města
předměstská vyvídky, sčítána dne 16. srpna
1894 63, 121. — Oprava státního textu
§. 118. tohoto státního řádu 83, 264.**

— pro markrabství Moravské, výjma zemské
klávné město Brno, klávné město Olomouc,
klávné město Jihlava a Znojmo, pak
jejich města předměstská se vydává, sčítána
za dne 16. srpna 1894 64, 126. — Oprava
státního textu §. 112 tohoto státního
řádu 83, 264.

**Státní sčítání, vydané na základě nových
sčítání státních za dne 16. srpna 1894,
č. 63 a 64 z. z., mají se státními
(obecními) úřady v úřadovně uchovávat
22, 292.**

**Státní úřad, koncesovaný, z. „kon-
cesovaný úřad státní“.**

— v. státní úřad.

— v. úřady.

**Strojník, město v Chorvatsko-Slavonii, v za-
měšném zemském klávné ustanovují se po-
platky za ošetřování 28, 55.**

Suchobrodie, tam sčítána se nově upříslo 13, 16.

Sůl v. čistě sůl.

**Školy obecní a měšťanské, státní příjem
učitelstva tohoto škol se ustanovují 48, 97.**

— ustanovení §. 47. sčítána se dne 24. ledna
1870, č. 17, zemského sčítáním za dne
12. prosince 1883, č. 37 z. z., jest jedná
na ústřední příjmu učitelstva a t. d. učitelstva
školských se sčítá 50, 92.

**Štýr, město v Horních Rakousích, zemědělské
nemocišních ustanovují se. Azny ustanovují se za
státního veřejného nemocišních a státní
se denat poplatky za ošetřování v č. 34, 52.**

**Štýrsko, uvědomění, poplatky ošetřovací
platit na rok 1894 v zemědělských veřejných
nemocišních a ústavech dobročinných 10, 15.**

T.

**Tyrolsko, markrabství, státní poplatky
ošetřovací ve všeobecných veřejných ne-
mocišních v Tyrolsku a v porobní klávné
v Innsbriku za rok 1894 13, 15.**

U.

**Učitelstvo na školách obecních a měšťanských,
ústanovení zemského sčítání za dne 24. ledna
1870, č. 18 z. z., pokud se týká státních
příjmů tohoto učitelstva, se sčítají 48, 97.**

**Uherské Hradčitz, město, v zemědělské všeobecné
veřejné nemocišních státní poplatky ošetřovací
se sčítají 50, 105.**

V.

**Vetšák Josef v Kolín, ústav spolek pro
ústavní parník kolín a dohledání k ústav
v Praze, upříslo byl šarže a upříslo
ku ústavní a periodická ústavní parník**

kolik část jmenovaného spolek, bydlících na Hozově 29, 36.

Velká Bystřel v. Bystřel Velká.

Velké Meziříčí, město, lanžhotská hlavní berní úřed příměstská se v. jednoduše berní úřad 73, 264.

Vládního Nové Město, pro lanžhotské sídelní obec veřejná nemocniční stavění se v. při poplatků obdržel 31, 87.

Vino, poplatky a vina vybírání povoleno: měšťské obci Starého Města a měšťské obci Šamberkové 61, 112.

Vojška doplnění v. odvod.

Vojška na příchodu, náhrada v roce 1894 na za obci náležející 2, 2.

Volební právo pro zemské sněm markrabství Moravského nastal se §§. 4, 5, 24, 27, 29, 41, 47, 48, a 51, nákon se dne 14. dubna 1894 43, 71.

Votička Jiří, úředně opovědný úřední zeměměřič, převážil a Vykřena do Měs. Kramlově 73, 264.

Vyměňování v. dozorovací vyměňování.

Vyřazení v. zastři.

Z.

Zahrádka, osada, náležejí se spolek s osadou Čáslavskou jakožto samostatná obec měštní 62, 118.

Zákazy stavební, vydání na základě rozpisů práva stavebních se dne 16. června 1894, z. a. č. 63 a 64, mají se stavebními (obecními) úřady odhlasováni ve vřejnosti 92, 262.

Zákon, daný dne 15. března 1894, platný pro markrabství Moravské, kterým se zavádí poplatky od nářezů kamňovek v městyši Nové Ulici 35, 62.

— daný dne 8. dubna 1894, platný pro markrabství Moravské, kterým obci Velké Bystřelí odhlasuje se právo na vynášení nářezů postřezků 43, 69.

Zákon, daný dne 14. dubna 1894, platný pro markrabství Moravské, kterým se městi §§. 4, 5, 24, 27, 29, 41, 47, 48 a 51, práva volebního do sněmu markrabství Moravského 42, 71.

— daný dne 21. dubna 1894, platný pro markrabství Moravské, jest se tyto vybírání dleky k státním úhradám nákladu, který vznikne přivlečením obrátek pochopen v Dne 46, 78.

— daný dne 25. dubna 1894, platný pro markrabství Moravské, kterým státním se zavádí ustanovení nákon se dne 24. ledna 1870, č. 18 z. z., v příčině státních příjmů náležející 43, 87.

— daný dne 25. dubna 1894, platný pro markrabství Moravské, kterým se městi §. 42, nákon se dne 24. ledna 1870, č. 17 z. z., jehož znění stanoveno bylo nákonem se dne 12. prosince 1883, č. 77 z. z. 50, 92.

— daný dne 22. dubna 1894, platný pro markrabství Moravské, kterým se doplňují a potvrzuje se tyto městi §§. 30 a 31, nákon se dne 12. ledna 1870, č. 13 z. z., jest se tyto odhlasuje stavba polehová 54, 95.

— daný dne 27. dubna 1894, platný pro markrabství Moravské, kterým obci městi Kramlově se povoluje, aby vybírání městi poplatků se po 53, 97.

— daný dne 23. dubna 1894, platný pro markrabství Moravské, jest se tyto dozorovací vyměňování pokleďování za obecní a veřejnými konkurvenční 55, 96.

— daný dne 23. dubna 1894, platný pro markrabství Moravské, o vybírání poplatků za úřední kamňovek v městi Prostějově 54, 99.

— daný dne 16. června 1894, kterým vydává se stavební právo pro zemské hlavní město Brno, pro král. hlavní město Olomouc, pro král. město Jihlava a Znojmo a pro jejich města přednostně 63, 121.

— daný dne 16. června 1894, kterým vydává se stavební právo pro markrabství Moravské vyjma zemské hlavní město Brno, král. hlavní město Olomouc, král. město Jihlava a Znojmo, pak jejich města přednostně 64, 126.

Zemská půjčka na rok 1893 ustanovení, ji vyběrači povoleni učiněni v městech ledem a únosu roku 1894 3, 4.

— na rok 1894 povolení se prováděje 43, 72.

Zemská půjčka markraběti Moravskému, dluhům úplně této půjčky kuzen:

8. ústavů 48, 84.

9. ústavů 87, 124.

Zemské lázeňské pro lázeňské na oprávnění města státního, vodního, kamenického, lesního a státního 57, 102.

Zemské předpisy pro lázeňské na koncesi k některé státní lázeňské, ve kterých lázeňských pravidelně se konají 58, 105.

Zemské pro vystavění k státním dopravy a vystavění lázeňské ustanovení se na rok 1894 18, 26.

Zemské, město, v kterém vícekrát vyběrači ustanovení učiněni se papírky státní 3, 2.

— král. město, vyběrači se pro ně nový státní 161, 63, 121.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Částka I.

Vydána a rozšířena dne 31. ledna 1894.

I.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 8. prosince 1893,

jež se týče poplatků obšťovací v nemocnici sv. Jana v Selském
na rok 1894.

Poplatky obšťovací v nemocnici sv. Jana v Selském stanoveny byly na
rok 1894, pro oddělení 30 kr. a pro zvláštní jízdu 1 zl. 60 kr. na den.

Což se čte a obecnou mluvnou určí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

2.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 13. prosince 1893.

Jež se týká náhrady za stravu poslední patřící mužstvu od nástupce
důstojnického síle na přechodu v roce 1894.

Vysoké c. k. ministerstvo pro venkovskou ochranu ustanovilo dle výnosu ze dne 8. prosince 1892, č. 24.767/1884, zrušeného se s c. a k. říšským ministerstvem války na základě § 51 zákona ze dne 11. června 1879 (č. z. č. 63) náhradu, kterou vojenský úřad v době od 1. ledna až do 31. prosince 1894 platiti má za oběd, jež se mužstvu od nástupce důstojnického síle na přechodu od obyvatele poskytnouti má, následujícími částkami za každou porci a sice: pro místo Brno sedmadvaceti (27) kr. a pro ostatní stanice pětadvaceti čtyřadvaceti a pět desítkami (24⁵/₁₀) kr.

Což se tímto u obecnou známost uvádí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

3.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 3. ledna 1894.

Jež se týká stanovení poplatků obšťarovacích ve všeobecné veřejné nemocnici
ve Znojmě na rok 1894.

Poplatky obšťarovací ve všeobecné veřejné nemocnici ve Znojmě na rok 1894 stanoveny byly následujícím způsobem, a sice:

a) šatka, již nahraditi má zemský fond za chudé města Znojma obcians 30 kr.,	
b) pak šatka pro ochotavky obcians	40 kr. a
c) pro všechny ostatní obšťarovance obcians	62 kr.

za osobu a den.

Což se tímto u obecnou známost uvádí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

4.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 5. ledna 1894,

jež se týká stanovení denních poplatků ošetrovacích v nemocnici s právem veřejnosti korunního prince Rudolfa v Kahýře.

Říš připsu c. k. ministeria zdravotních záležitostí na vysoké c. k. ministerium vnitřní ode dne 23. prosince 1893, č. 48.967 obnáší denní poplatky ošetrovací v nemocnici s právem veřejnosti korunního prince Rudolfa v Kahýře pro I. třídu 40, pro II. třídu 25 a pro III. třídu 10 egyptských tarifových piastů (1 tarifový piast = 25 centimes).

Což se tímto v obecnou známost uvádí.

C. k. místodržitel:

Aleš svobodný pán Spens-Boaden v. r.

5.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 8. ledna 1894,

jež se týče poplatku ošetrovacího v zemském blázinci v Seinshradě.

Poplatek ošetrovací v zemském blázinci v Seinshradě stanoven byl pro rok 1894 obnosem 20 kr. na osobu a den.

Což se tímto v obecnou známost uvádí.

C. k. místodržitel:

Aleš svobodný pán Spens-Boaden v. r.

6.

Návěští mor. zemského výboru

ze dne 15. ledna 1894.

**Jež se týče dalšího vybírání zemské přírůčky na rok 1893 ustanovené
v měsících lednu a únoru 1894.**

Jeho cíl. a král. Apoštolské Velikčenstvo rážilo Nejvyšším rozhodnutím ze dne 10. ledna 1894 nejzvláštější schválení usazení moravského sněmu zemského ze dne 21. prosince 1893, jině v výhradou schválení zemského rozpočtu na rok 1894, a definitivního ustanovení zemské přírůčky, již jest k uhrazení schodku u zemského fondu na tento rok potřeba, splnomocněna byl zemský výbor, aby v měsících lednu a únoru 1894, zemskou přírůčku v dosavadní výšce, to jest 36 krejcarů z každého starého přímých daňí i s mimořádnými přírůčkami na Moravě a v moravských obvodech ve Slezsku vybíral.

Nejvyšší rozhodnutí toto usáhl se u všeobecnou znalost.

Zemský hejtman:

Felix hrabě Vetter z Lillie v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Částka II.

Vydána a rozdána dne 31. ledna 1894.

7.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 3. ledna 1894,

jež se týká stanovení poplatků za ošetřování a za stravu nemocných ve veřejných nemocnicích v Dalmasii na rok 1894.

Poplatky za ošetřování a stravu nemocných ve veřejných nemocnicích v Dalmasii stanoveny byly na základě §. 7. zemského zákona ze dne 25. února 1887, č. 15 z. z., na rok 1894 na osoba a den následujícím způsobem:

A) Denní poplatky, které obec dalmasiácká a placíval Dalmasián ve smyslu §. 8. pokud se týče §. 10. citovaného zákona za ošetřování a stravu nemocného nebo choromyslného Dalmasiána zahrnutí mají:

51	krejčary	v	sestavení	v	Zadru,
56	"	"	"	"	Šibeniku,
58	"	"	"	"	Splitu,
64	"	"	"	"	Dubrovniku a
64	"	"	"	Mišinci	v Šibeniku.

B) Denšní poplatky, kteří ve smyslu §. 9. výše citovaného zákona sestávají nebo dobrovolně přistoupili jiných osob k němu nebo cílně, jak ustanová, postřehem hlavní a bezúplatně za účelování a stravu hradit mají:

71	krejčary	v	sestavení	v	Zadru,
74	"	"	"	"	Šibeniku,
88	"	"	"	"	Splitu,
82	"	"	"	"	Dubrovniku a
87	"	"	"	Mišinci	v Šibeniku.

Což se čítá u obecních záležitostí uvádí.

C. k. místopředsedá:

Alois svobodný pán Spens-Boeden v. r.

8.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 10. ledna 1894.

jež se týká poplatků ošetrovacích ve veřejných nemocnicích v Korutanech
na rok 1894 ustanovených.

Místo ústavu	Pojmenování ústavu	Počet postel	Poplatky ošetrovací za osobu a den			Poznámka
			I.	II.	III.	
			třídy			
š.	š.	š.				
Čelovec	seznáská nemocnice	327	2. —	—,70	—	Jeden pouze dvě třídy ošetrovací.
Čelovec	seznáský bláznov	242	3. —	1,50	—,70	—
Bláh	nemocnice cis. Františka Josefa	120	2. —	—,70	—	Jeden pouze dvě třídy ošetrovací.
Walsberg	nemocnice arcivévodkyně Marie Valerie	111	—,55	—	—	Je pouze jedna třída ošetrovací

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 18. ledna 1894,

jmě se protlačuje cestovní a jednací rozvrh odvodních komisí na Moravě ku
doplnění vojska r. 1894.

Následující cestovní a jednací rozvrh odvodních komisí na Moravě ku doplnění vojska roků 1894 utváří se z všeobecnou úmluvou a tím dojednáním, že k tomuto odvodu povoláni jsou v I. třídě stáří mladší r. 1872, v II. třídě stáří mladší r. 1873 a v III. třídě stáří mladší r. 1874 narození.

Všechny v odvodních listinách ustanovené a jinak politickým odvodním úřadem vyvané osoby nechtě dostati se před odvodní komisí v ustanovený, pro ně den a na ustanovené pro ně místo.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Boeden r. r.

Cestovní a jednací rozvrh

odvodních komisí na Moravě pro doplňování vojska roků 1894.

(Účelají jednání počíná denně o 8. hod. ráno.)

Doplňovací okres c. a kr. pěšího pluku č. 3.

1. V Žďánčicích pro soudní okres Žďánčický dne 1., 2. března.
2. V Kyjově pro soudní okres Kyjovský dne 3., 5., 6., 7. března.
3. Ve Strádnici pro soudní okres Strádnický dne 8., 9., 10. března.
4. V Hodoníně pro soudní okres Hodonínský dne 12., 13., 14. března.
5. V Břeclavě pro soudní okres Břeclavský dne 15., 16., 17. března.
6. V Bystřici p. H. pro soudní okres Bystřický p. H. dne 19., 20., 21. března.
7. V Holešově pro soudní okres Holešovský dne 27., 28., 29., 30. března.

8. Ve Vyzovicích pro soudní okres Vyzovický dne 31. března, 3. dubna.
9. V Kloboučích pro soudní okres Kloboucký dne 4., 5., 6., 7. dubna.
10. V Uh. Brodě pro soudní okres Uh. Brodský dne 9., 10., 11., 12., 13., 14. dubna.
11. V Uh. Ostrohu pro soudní okres Uh. Ostrovský dne 16., 17., 18., 19. dubna.
12. V Uh. Hradišti pro město Uh. Hradiště dne 20. dubna.
13. V Uh. Hradišti pro soudní okres Uh. Hradištský (venkov) dne 20., 21., 23., 24., 25. dubna.
14. V Napajedlích pro soudní okres Napajedelský dne 26., 27., 28., 30. dubna.
15. Ve Val. Meziříčí pro soudní okres Val. Meziříčský dne 1., 2., 3. března.
16. V Rožnově pro soudní okres Rožnovský dne 5., 6., 7., 8. března.
17. Ve Vastíně pro soudní okres Vastínský dne 9., 10., 12., 13. března.
18. V Kroměříži pro město Kroměříž dne 14. března.
19. V Kroměříži pro soudní okres Kroměřížský (venkov) dne 15., 16., 17. března.
20. V Zdeňkách pro soudní okres Zdeňcký dne 19., 20., 21. března.

Doplňovací okres c. a kr. péče plaťs č. 8.

1. V Brně pro město Brno dne 1., 2., 3., 5. března.
2. V Brně pro soudní okres Brněnský (venkov) dne 6., 7., 8., 9., 10., 12., 13., 14. března.
3. V Ivančicích pro soudní okres Ivančický dne 16., 17., 19., 20. března.
4. V Těšově pro soudní okres Těšovský dne 27., 28., 29., 30., 31. března.
5. V Blanešce pro soudní okres Blanecký dne 2., 3., 4., 5., 6. dubna.
6. V Boskovcích pro soudní okres Boskovický dne 7., 9., 10., 11. dubna.
7. V Kanižkátě pro soudní okres Kanižkátý dne 12., 13., 14., 16. dubna.
8. Ve Vylčkově pro soudní okres Vylčkovský dne 17., 18., 19., 20., 21. dubna.
9. Ve Slavkově pro soudní okres Slavkovský dne 23., 24., 25., 26. dubna.
10. V Bužovicích pro soudní okres Bužovický dne 27., 28. dubna.

Doplňovací okres c. a kr. péče plaťs č. 9.

1. V Jihlavě pro město Jihlavu dne 13. března.
2. V Jihlavě pro soudní okres Jihlavský (venkov) dne 13., 14., 15., 16., 17. března.
3. V Jemnici pro soudní okres Jemnický dne 19., 20. března.
4. V Dašicích pro soudní okres Dašický dne 27., 28., 29. března.
5. V Telči pro soudní okres Telčský dne 30., 31. března, 2., 3. dubna.
6. V Třebíči pro soudní okres Třebíčský dne 4., 5., 6., 7. dubna.
7. V Náměšti pro soudní okres Náměšťský dne 9., 10. dubna.

9. Ve Vel. Bytčích pro soudní okres Velko-Bytčický dne 11., 12. dubna.
9. Ve Vel. Meziříčí pro soudní okres Velko-Meziříčský dne 13., 14., 16., 17. dubna.
10. Ve Žďáře pro soudní okres Žďárský dne 18., 20. dubna.
11. V Novém Městě pro soudní okres Novoměstský dne 21., 23., 24. dubna.
12. V Bystřici pro soudní okres Bystřický dne 26., 27., 28. dubna.

Doplňovací okres c. a kr. pětáho pluku č. 99.

1. Ve Znojmě pro město Znojmo dne 19. března.
2. Ve Vranově pro soudní okres Vranovský dne 20., 21. března.
3. V Mar. Budějovicích pro soudní okres M. Budějovický dne 27., 28., 29. března.
4. Ve Znojmě pro soudní okres Znojenský (venkov) dne 29., 31. března, 2., 3. dubna.
5. V Jaroslavicích pro soudní okres Jarochvický dne 4., 5., 6. dubna.
6. V Mikulově pro soudní okres Mikulovský dne 7., 9., 10., 11., 12. dubna.
7. V Hustopešci pro soudní okres Hustopešský dne 13., 14., 16. dubna.
8. V Kloboučích pro soudní okres Kloboučský dne 17., 18. dubna.
9. V Židlochovicích pro soudní okres Židlochovický dne 19., 20., 21., 23. dubna.
10. V Mar. Krumlově pro soudní okres Krumlovský dne 24., 25., 26. dubna.
11. V Hrotovicích pro soudní okres Hrotovický dne 27., 28. dubna.

Doplňovací okres c. a kr. pětáho pluku č. 54.

1. V Olomouci pro město Olomouc dne 1. března.
2. V Olomouci pro soudní okres Olomoucký (venkov) dne 2., 3., 5., 6., 7., 8. března.
3. V Plumlově pro soudní okres Plumlovský dne 10., 12., 13. března.
4. V Prostějově pro soudní okres Prostějovský dne 14., 15., 16., 17. března.
5. V Kojetíně pro soudní okres Kojetínský dne 19., 20., 21. března.
6. V Písečce pro soudní okres Písečský dne 23., 29., 30., 31. března.
7. V Lipníku pro soudní okres Lipnický dne 2., 3., 4. dubna.
8. V Hranicích pro soudní okres Hranický dne 6., 7., 9., 10. dubna.
9. V Líbavě pro soudní okres Líbavský dne 12., 13. dubna.
10. Ve Dvořci pro soudní okres Dvořenský dne 16., 17. dubna.
11. Ve Šternberku pro soudní okres Šternberský dne 19., 20., 21., 23. dubna.

Doplňovací okres c. a kr. pětáho pluku č. 93.

1. V Šilperku pro soudní okres Šilperský dne 1., 2., 3. března.
2. V Zábřehu pro soudní okres Zábřehský dne 5., 6., 7., 8. března.

3. V Mělníci pro soudní okres Mělnický dne 9., 10., 12. března.
4. Ve Svitarách pro soudní okres Svitarický dne 14., 15., 16. března.
5. V Mor. Třebové pro soudní okres Mor. Třebovský dne 17., 19., 20., 21. března.
6. V Jerábku pro soudní okres Jerábek dne 27., 28., 29. března.
7. V Konicích pro soudní okres Konicický dne 30., 31. března, 1., 3. dubna.
8. V Lítavli pro soudní okres Lítavský dne 5., 6., 7. dubna.
9. V Untčově pro soudní okres Untčovský dne 9., 10., 11. dubna.
10. V Rýmařově pro soudní okres Rýmařovský dne 13., 14., 16., 17. dubna.
11. Ve Viseňberku pro soudní okres Viseňberský dne 19., 20. dubna.
12. V Starém Městě pro soudní okres Staro-Městský dne 23., 24., 25. dubna.
13. V Šumperku pro soudní okres Šumperký dne 26., 27., 28., 29. dubna.

Doplňovací okres c. a hr. pětého pláče č. 100.

1. Ve Frončátcích pro soudní okres Frončátský dne 1., 2., 3. března.
2. V Místku pro soudní okres Místecký dne 5., 6., 7., 8. března.
3. V Mor. Ostravě pro soudní okres Mor. Ostravský dne 9., 10., 12. března.
4. V Přibově pro soudní okres Přibovský dne 14., 15., 16. března.
5. Ve Fulneku pro soudní okres Fulnecký dne 19., 20. března.
6. V Novém Jičíně pro soudní okres Novo-Jičínský dne 23., 25., 30., 31. března.

Zákony a Nařízení zemská

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Částka III.

Vydána a rozšířena dne 9. února 1894.

10.

Vyhlášení e. k. mistodržitele na Moravě

ze dne 12. ledna 1894.

že se týká stanovení poplatků ošetrovacích ve veřejných nemocnicích, pokud se týče v ústavoch dobročinných ve Štýrsku na rok 1894.

Poplatky na ošetrování ve veřejných nemocnicích, pokud se týče ústavoch dobročinných ve Štýrsku ustanoveny byly na rok 1894 následujícími články:

11.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 14. ledna 1894,

jež se týče poplatků za odtřívání ve všeobecně veřejné nemocnici v Linci.

Poplatky za odtřívání ve všeobecně veřejné nemocnici v Linci určeny byly dnem 1. ledna 1894 podléhaje a to pro III. třídu odtřívání z 85 kr. na 1 sl. a pro I. třídu odtřívání z 2 sl. na 2 sl. 75 kr. za osoba a den.

Což se tímto a všeobecnou znalostí uvádí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Boeden v. r.

12.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 14. ledna 1894,

jež se týče poplatků za odtřívání ve všeobecných veřejných nemocnicích v Tyrolsku a v parohách klášera v Innsbucku na rok 1894.

Denní poplatky za odtřívání ve všeobecných veřejných nemocnicích v doložených místech v Tyrolsku stanoveny byly na rok 1894 následujícími obnosy v rak. měně:

1. Arco	66 kr.	8. Innsbruck	100 kr.
2. Bordo	70 „	9. Kaltern	52 „
3. Bolzano	78 „	10. Kitzbühel	63 „
4. Bozen	67 „	11. Kufstein	70 „
5. Bruneck	64 „	12. Lienz	65 „
6. Hall	62 „	13. Meran	71 „
7. Imboden	68 „	14. Neumarkt	60 „

15. Biva	70 kr.	20. Strada	65 kr.
16. Koveredo	80 „	21. Tassaró	64 „
17. Šlanders	68 „	22. Trient	82 „
18. Švaz	95 „	23. Zams	66 „
19. Sterzing	67 „	24. Celje nad Cillero	50 „

Za děti mladší 10 let ani se však počne polovice výše uvedených celých poplatků obřezávacích účtovat.

Poplatky obřezávací ve všeobecné nemocnici v lančosti pro I. a II. třídu ustanov jak v roce předchozím 3 al. a 2 al. vyměřeny; poplatky obřezávací pro zemskou porodní kliniku ve Viltenu 85 kr.

Poplatky tyto nabývají platnosti dnem 1. ledna 1894 a platí ve všech těchto nemocnicích — vyjmaže nemocnici v Brizoru — také pro léta 1893 a 1892 na stálek.

Cel se tímto u obecnou znalost uvedl.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden r. r.

18.

Nářízení c. k. mor. finančního zemského ředitelství

ze dne 16. ledna 1894,

tykající se zřízení mýta v Suchbátědích.

Od 1. března 1894 počínaje bude na říšské silnici mezi Ledvicemi a Pohoblovou v Suchbátědích nedaleko kilometrového kamene 18 nové mýtně silnice, u kterého na základě §. 3. zák. ze dne 26. srpna 1891, č. 140 ř. z., mýto silniční na dvě silniční dráhy dle následující sazby vybiráno bude:

a) z každého kusa těžkého dobytka aspíšeného	4 kr.
b) z každého kusa těžkého dobytka huzného	2 kr.
c) z každého kusa lehkého dobytka huzného	1 kr.

C. k. zemský finanční ředitel:

Urbanek r. r.

14.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 19. ledna 1894.

Jež se týká poplatků ošetrovaných ve veřejných nemocnicích ve Slezsku na rok 1894.

Poplatky ošetrovaní ve veřejných nemocnicích ve Slezsku stanoveny byly na rok 1894 způsobem následujícím:

Pořad. čís.	Jméno ústavu	Místa ošetrovaní						Poznámka
		I.		II.		III.		
		st.	kr.	st.	kr.	st.	kr.	
1	Slezský ústav zemský v Opatř.	8	50	1	80	1	5	
2	Všeobecná nemocnice dra. Heřticha v Opatř.	3	—	1	30	—	92	Poplatky ostatní II. st. platí obdobně obecným v Opatř. 12. st.
3	Všeobecná veřejná nemocnice v Bruntěle	2	40	1	50	—	80	Pro dleky mladší 11 let obdělá poplatků v III. st. ošetrovaní 30 kr.
4	Všeobecná veřejná nemocnice evang. obec v Těšíně	3	50	2	—	—	68	
5	Nemocnice císaře Františka Josefa v Bělsku	3	30	—	30	—	—	Pro dleky mladší 11 let obdělá poplatků v II. st. ošetrovaní 30 kr.
6	Zatímná nemocnice pro nemocné tyfus v Opatř.	—	—	—	—	—	80	
7	Zatímná nemocnice pro nemocné neštovicemi v Opatř.	—	—	—	—	—	80	

Celá se tímto a všeobecnou mánou určí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Boden v. r.

15.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 21. ledna 1894,

jež se týče poplatku občťovacího ve všeobecné veřejné nemocnici v Melku.

Poplatek stanovený za občťování ve všeobecné veřejné nemocnici v Melku na osobu a den zříšen byl počínaje dnem 1. ledna 1894 na 90 kr.

Což se tímto u všeobecnos znalosť uvádí.

C. k. místodřitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

16.

Vyhlášení c. k. místodřitele na Moravě

ze dne 22. ledna 1894,

jež se týče poplatku občťovacího ve všeobecné veřejné nemocnici v Kroměži.

Poplatek stanovený za občťování ve všeobecné veřejné nemocnici v Kroměži na osobu a den zříšen byl dnem 1. července 1893 počínaje, a sice prozatím na dobu až do 31. prosince 1895, na 85 kr.

Což se tímto u všeobecnos znalosť uvádí.

C. k. místodřitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

17.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 22. ledna 1894,

že se týče poplatků obětovacích ve všeobecných veřejných nemocnicích a ústavech dobročinných v Královsku.

Poplatky obětovací ve všeobecných veřejných nemocnicích a ústavech dobročinných v Královsku stanoveny byly na rok 1894 na osobu a den ohnoso následujícími:

J m é n o ú s t a v u	I.		II.		III.	
	Díla obětovací					
	ú.	kr.	ú.	kr.	ú.	kr.
Všeobecná veřejná nemocnice v Lublani	2	50	1	40	—	70
Bližince v Lublani a v Studenci	2	—	2	—	—	80
Parodnice v Lublani	—	—	2	—	1	—

Což se čítá u obecna učínosť uvídi.

C. k. místodržitel :

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

Vyhlášení c. k. mor.-slez. vrchního soudu zemského

ze dne 9. ledna 1894.

Jméz se prohlašuje seznam zasedák v obvodu c. kr. mor.-slez. vrchního soudu zemského vedle čl. 24 zákona ze dne 18. února 1878, č. 30 z. l. na rok 1894 ustanovených pro vyvolávání k účelu dopravy a vystavení železnic.

číslo žáků	Jméno a příjmení	bydliště	zasadní okres	stav
1	Ottokar Engelhardt	Brno	Brno	občasný inspektor.
2	František Vašíček	Brno	Brno	občasný inspektor.
3	Karel Hilberic	Brno	Brno	občasný inspektor.
4	Kajetan Markl	Brno	Brno	občasný inspektor.
5	Josef Vybíral	Brno, na Dvorních č. 123	Brno	občasný inspektor.
6	František Benet	Tišnov	Tišnov	občasný inspektor.
7	František Geoman	Olomouc	M. Třebová	občasný inspektor.
8	Karel Hillarowich	Děvínice	Klobouky u Br.	občasný inspektor.
9	Bedřich Baudisch	Velká Bystřice	Olomouc	občasný inspektor.
10	Jan Pospíšil	Prostějov	Prostějov	občasný inspektor.
11	František Rime	Šumperk	Šumperk	občasný inspektor.
12	Josef Vrána	Kojetín	Kojetín	občasný inspektor a zastupitel.
13	Ferdinand Štříl	Rožďalovice	Přerov	občasný inspektor.
14	František Koucký	Jihlava	Jihlava	občasný inspektor.
15	Julius Schockhorst	Jihlava	Jihlava	občasný inspektor.
16	Antonín Holst	Jihlava	Jihlava	občasný inspektor.
17	Václav Stránský	Jihlava	Jihlava	občasný inspektor.
18	Leopold Klusáček	Březnice	Jihlava	občasný inspektor.
19	Václav Roudný	Vel. Meziříčí	Vel. Meziříčí	občasný inspektor.
20	Kazimír Čížek	Prácheň	Znojmo	občasný inspektor.
21	Antonín Polák	M. Krumlov	M. Krumlov	občasný inspektor.
22	Augustin Pešek	Náměšť	Náměšť	občasný inspektor.
23	Bedřich Křížek	Kroměžice	Kroměžice	občasný inspektor.
24	Julius Šebek	Nepesky	Nepesky	občasný inspektor.
25	Emil Pávek	Hrušov	Klobouky u Br.	občasný inspektor.
26	Robert Kratochvíl	Nový Jičín	Nový Jičín	občasný inspektor.
27	Karel Kolb	Žilina	Nový Jičín	občasný inspektor.
28	Jan AN Mořan	Yablonec	Palouček	občasný inspektor.
29	František Běhan st.	M. Opatovice	M. Opatovice	občasný inspektor.
30	Karel Weiser	Čáslav	Mladá	občasný inspektor.
31	Augustin Bartel	Opava	Opava	občasný inspektor.
32	Bedřich Nechtěch	Opava	Opava	občasný inspektor.

číslo	Jméno a příjmení	bydliště	uznatý okres	stav
33	Josef Hantel . . .	Archebiskův hora . . .	Bruntál . . .	rolník.
34	Josef Geipel . . .	Opava . . .	Opava . . .	spoluvlastník statku Lraběte Witzschka na odpoč.
35	Josef Svoboda . . .	Čáslav . . .	Čáslav . . .	kuř. hřst. polevní.
36	Matěj Krátek . . .	Štrobilov . . .	Frýdlad . . .	majitel hospodářství.
37	Jan Pecháček . . .	Frýdlad . . .	Vidava . . .	kuř. hřst. polevní.
38	Edmund rytíř Mestens . . .	Hádek . . .	Hádek . . .	hřst. hospodářský odhadní zpracovatel.
39	Bedřich Fiala . . .	Tábor . . .	Tábor . . .	stavitel.
40	L. v. p. z Pilseneru . . .	Němčovice . . .	Tábor . . .	majitel hospodářství.
41	Adám Walach . . .	Lhotka Koz. . .	Tábor . . .	rolník.
42	A. Wich van der Borch . . .	Vidava, III. okres, Ungarstrasse 23 . . .	Landstrasse . . .	hospodářský rada.
43	Karel Jeller . . .	Brno . . .	Brno . . .	polevní.
44	Adolf Wanda . . .	Brno . . .	Brno . . .	inspektor hospodářský.
45	Antonín Seidel . . .	Příbram . . .	Čáslav . . .	majitel dědičné rychty.
46	Hynek Hermann . . .	Prostějov . . .	Prostějov . . .	občasný inženýr.
47	Karel Wandrusch . . .	Jaroslavice . . .	Jaroslavice . . .	spoluvlastník hospodářský.
48	Jan Schreighofer ml. . .	Znojmo . . .	Znojmo . . .	stavitel.

Tento seznam uvádí se u veřejnou známost.

C. k. prezident mor.-slaz. vrchního soudu zemského:

Edelmann v. r.

19.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 28. ledna 1894,

jež se týká zmocnění technického inspektora společnosti pro prohlášení a pojistování parních kotlů ve Vidavě, Wilhelma Nutze, ku zkoušení a periodickému prohlášení parních kotlů náležejících členům jmenované společnosti na Moravě.

Na základě zákona ze dne 7. března 1871 (č. z. ř. 112) a ministeriálního nařízení ze dne 1. října 1875 (č. z. ř. 130) zmocněn byl technický inspektor společnosti pro prohlášení a pojistování parních kotlů ve Vidavě, Wilhelma Nutze v Olomouci, by skoušel a periodicky prohláшал parní kotle členů společnosti na Moravě.

Což se tímto u obecnou známost uvádí.

C. k. místodržitel:

Alois Svoboda pán Spens-Booden v. r.

20.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 28. ledna 1894,

že se tyto poplatky obšťívacích ve všeobecných veřejných nemocnicích v Bukovině na rok 1894.

Poplatky obšťívací ve všeobecných veřejných nemocnicích v Bukovině stanoveny byly na rok 1894 způsobem následujícím:

jméno nemocnice	Místo, v kterém se nachází	Počet obšťívacích lůžek	Poplatek obšťívací za noc a den						
			za dospělě			za děti			
			I. trída 1. (1/2)	II. trída 2. (1/3)	III. trída 3. (1/4)	od 2 let do 7 let	mladší 3 let		
Bukovinští zemská nemocnice	Černovice	3	3	2	—	—	30	ve všech trídách $\frac{1}{2}$ dotyčného denního po- platku obšťívacích	ve všech trídách $\frac{1}{3}$ dotyčného denního po- platku obšťívacích
Nadace kurziálního prince Rudolfa	Rudovec	1	85 krejcarů			za děti mladší 10 let 42 $\frac{1}{2}$ krejcarů			
Všeobecná veřejná nemocnice	Suczava	1	72 krejcarů			za děti mladší 7 let 36 krejcarů			
Všeobecná veřejná nemocnice	Kimpoburg	1	85 krejcarů			za děti 42 $\frac{1}{2}$ krejcarů			

Což se tímto v obecnou vědomost uvádí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Boeden v. r.

21.

Vyhlášení c. k. mistodržitele na Moravě

se dne 4. února 1894,

jímž se ustanovují poštovní stanice na Moravě za poštovní doby 1894.

V poštovním období roku 1894 budou se na Moravě v dolů jmenovaných stanicích prováděti křehké nabízení, a sice:

C. k. okresní hejmanství	Místa	Počet hrubců	C. k. okresní hejmanství	Místa	Počet hrubců
Hustopeč	Hustopeč . . .	3	Krumlov	Krumlov	5
	Rajhrad . . .	4		Myškolovice . . .	4
	Cyborovice . . .	4		Koucharov	3
Boskovice	Boskovice . . .	3	Mor. Šumperk	Mor. Šumperk . . .	2
	Kančík	3		Mor. Třebová	Jaroměřice
Brno	Staré Brno . . .	4	Mor. Třebová . . .		3
	Yvernská Hytálka .	2	Hranice	Edleth	2
	Tulice	4		Dráhotín	4
	Týnec	5		Hustopeč	3
		Lipník		5	
Dolice	Jemnice	3	Místek	Starý Ves	5
	Talč	4		Vlkovice	2
Kyjov	Víteč	3	Nový Jičín	Nový Jičín	4
Hodovín	Hokovín	4		Partolovice	3
	Matějovice	4		Zlotoch	5
Vol. Meziříčí	Vol. Meziříčí . . .	7	Nové Město	Nové Město	3
Zábřeh	Mohelnice	3		Bolešín	3
				Ždírec (okres) . . .	2
Holokov	Děvčobratice . . .	7	Mikulov	Drnholec	3
	Štřebotice	3		Olomouc	Hajčín
	Vlachovice	10	Lečňany		3
Jihlava	Leučky	3	Hrubá Týnice . . .		4
Kroměříž	Kroměříž	9			
	Markovice	5			
	Zlavenky	5			
Lázeň	Lázeň	2			
	Unčov	3			
Společně 109			Společně 169		

C. k. okresní hřbitovní	Místo	Posed hřbitov	C. k. okresní hřbitovní	Místo	Posed hřbitov
Převážka 189					
Přerov	Náměnice	4	Uh. Hradiště	Staré Město	3
	Přerov	6		Otrokovice	3
	Řákovice	3		Vasel	4
	Torábov	5	Val. Meziříčí	Polišna	5
Prostějov	Prostějov	7	Vyškov	Hrušky	4
Třebíč	Náměsí	8		Bučovice	4
	Třebíč	6		Vyškov	6
Uh. Brod	Uh. Brod	6	Znojmo	Jaslovice	2
Sešítka 234					
Úhrnem jest v publických stanicích 279 hřbitov.					

Dále se nalazejí v následujících stanicích státní hřbitovy soukromím obšťování, jejich upořádání lze k přípočítání k těm veřejným:

C. k. okresní hřbitovní	Místo	Posed hřbitov	C. k. okresní hřbitovní	Místo	Posed hřbitov
Převážka 17					
Boskovice	Babov	1	Nové Město	Piščelá	1
	Černá Hora	2		Byzambor	Moravice Horní . .
		Molenburk	2	Staraček	Lalice
Hodonín	Velká	2	Uh. Brod	Branov	2
Holešov	Hystřice p. H. . . .	2			Slavětín
		Výsovice	2		Sešítka
Kyjov	Korybany	1	Znojmo	Velké Hukovice . .	1
		Zelčice	1	Dobromady náležejí se v soukromém obšťování 26 hřbitov, pak	
Mor. Třebová	Kornice	1	Uh. Hradiště, Napajedly (v níjně) 2.		
	Lečnov	1			
	Vandůl	1			
Sešítka 17					

Soubor hřbitov státních na Moravě v publickém obšťování z 1894 jest 309.

Období publické polně v následujících publických stanicích, a sice: Bělčín, Drahotuň, Dvornosticeh, Jaroměřiceh, Lipka, Litvň, Louhanech, Mohelnici, Prostějov, Přerov, Řákoviceh, Šamberka, Torábov, Velké Týněci, Mor. Třebová a v Uhřevě 15. února l. r., ve všech ostatních stanicích 1. března 1894.

Což se čítá v obecnem známém ověd.

C. k. místodržitel:

Alois vřobodný pán Spens-Boden v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Částka IV.

Vydána a recedována dne 23. února 1894.

22.

Nařízení finančního ministeria

ze dne 20. prosince 1893,

jinž ve skutek uvádějí se zákony ze dne 30. března 1893. (z. p. č. 65.) a ze dne 14. prosince 1893 (z. p. č. 175.) o vydávání dobytí soli za cenu sníženou.

Aby ve skutek uveden byl náhon ze dne 30. března 1893 (z. p. č. 65.), vztahne se dne 14. prosince 1893. (z. p. č. 175.) o vydávání dobytí soli za cenu sníženou, nařizuje se toto:

§ 1.

K odběru dobytí soli za sníženou cenu 5 al. za 100 kilogramů podle následujících ustanovení oprávněni jsou vůbec všichni oni polní hospodáři (vlastníci nebo pachtiči polního hospodářství), kteří v království a zemích na říšské

Průběh 4. vada zastoupených krajů Bukovatska a drubé dobytky, v rejstříku dle přílohy 4 (sloupec 5.—10.) uvedených, mají zejména jeden kus, leč by snad celá obec, v jejím území příslušné kusy dobytky jsou uchovány, vyloučena byla z odběru takového soli.

Vyloučení některé celé obce z odběru dobytčí soli může nastat, buďto vač-li se obec vyloučené odběru takového soli, nebo jestliže by odběr jí z trestu odňat byl (§ 17.).

Dále z odběru této dobytčí soli vyloučeni jsou všichni polní hospodáři, kteří

- a) pro zneužití této soli spáchané byli uznáni vinnými těžkým důchodčevým přestupkem, nebo
- b) vada polního hospodářství provozují také obchod se stolní solí ve stanovité svého polního hospodářství, nebo
- c) z některého zvláštního právního titulu (na příklad jako stá deputátní nebo z milosti) již dostávají dobytčí sól pro svůj dobytek buďto starma nebo za menší cenu nežli 5 al. na 100 kilogrammů. Tito polní hospodáři jsou však jen potud vyloučeni z odběru dobytčí soli za postihu uvedenou cenu, pokud zneužívají soli, která se jim starma nebo za nižší cenu vydává, přecházejí neb alespoň dosahují cnu zneužití, která by podle následujících ustanovení z dobytčí soli za cenu 5 al. jinak mohli obdržeti.

§ 3.

Dobytčí sól, kteráž až do ročního množství 500.000 metrických cenů má být vydána, bude podle zákona rozdělena na jednotlivé království a země (kromě Bukovatska), politické okresy a obce dle počtu a druhu jich dobytka, jak na příslušného posledního státní dobytka byly vyloučeny.

V Haliči a Bukovině tento rozvrh dobytčí soli vztahovati se má také k samo-
statným statkovým obvodům a obecním svazkům vyloučeným, a kterými při vydávání dobytčí soli vůbec nakládáno buď rovněž jako s obcemi.

Výsledek takového rozvrhu — neklidě k opravám, které by snad následkem zneužití politického rozdělení díve byly potřebnými — platí až do konce onoho roku, ve kterém na základě nejtěže následujícího dřevního státní dobytka předevzatí být může nový rozvrh soli dobytčí.

Rozvrh soli dobytčí na jednotlivé země vykoná bude finančním ministeriem a rozvrh na politické okresy (města a včasním statutem a okresní hejtmanské), včasně na všechny obce příslušné finančními zemskými úřady, a to tím způsobem, že dílce na každou takovouto obec připadající kvoty soli dobytčí v kilogrammech jest odlišena částí 50. K tomu konci opomenuty budou obytky menší 25 kilogrammů, obytky pak 25 kilogrammů a větší budou vyřčeny na 50 kilogrammů.

§ 3.

Aby množství dobytí soli, podle § 2. každé městské a venkovské obci přičítané, bylo rozvrženo na jednotlivé polní hospodáře dobytka drůbež (individuální rozvrh), představený každého občanského obvodu má vyšetřit v listopadu každého roku veškerý v tomto čase v občanském obvodu skutečně nalézající se dobytek polních hospodářů tohoto obvodu podle skupin jednotlivých druhů dobytka, v příloze A (skupiny 5. až 10.) naznačených, a podle příslušných polních hospodářů co možná přesným a společným způsobem vyšetřit a dle počtení v příloze B označeného sejměti až do dne 10. prosince každého roku dát vypočítati kvota, která z množství dobytí soli, každého roku přičítané obci přičítaného a označeného, celkem na následující rok připadne na každého jednotlivého polního hospodáře dobytka drůbež podle jeho vyšetřovací skutečného počtu zrného dobytka. Jestliže by kvota takto vyhledaná následkem toho, že není přičítána být k dobytku osob ku polním hospodářům nepatřících, nebo z jiného důvodu, činila více než 2 kilogrammy na každou vyšetřovací dobytí jednotku (příloha A, skupina 11.), tedy snížena buď na toto množství.

Kvota takto vyhledaná — odečteno ono množství soli, které ten který drůbež dobytka snad dostává ročně z nějakého zemědělského právního úřadu (na př. jako solí deponitů nebo z milosti) buď zdarma nebo za nížli cenu nežli 5 ct. na 100 kilogramů a které příslušným finančním úřadem má rovněž být vyšetřeno a tomu kterému občanskému starostovi, jakž i příslušné kontrolní úřady správy strážní finanční oznámeno — dá maximální výměra, až do které každý polní hospodář k odběru správněho množství zrné soli na dobytí soli pro dobytek od něho v této obci užívový.

Tato výměra může také vyšetřena být na spolupůsobení některého polního úřadu, v jehož ústředí příslušná obec leží.

Výsledek, při vyšetřování počtu dobytka a při individuálním rozvrhu dobytí soli obdrženy, buď se zapíše do rejstříku o rozdělení soli dobytí, jež přeměně má být veden dle přílohy A, do něhož každý polní hospodář jakož i státní úřadové (tí i pro políselní opise) směl přihlížeti.

Případně snížení jednotlivých polních hospodářů v příloze počtu dobytka takto vyšetřovací nebo na výměru soli dobytí pro ně vyhledanou svědčí a obci z vlastním statutem politickému zemským úřadu, a všech jiných obcí příslušnému ústřednímu finančnímu úřadu, kteřížto úřadové rozhodují o těchto sníženích v první a poslední instanci.

§ 4.

Dobytí soli vydává se z c. k. solních skladů k jejímu vydávání ustanovených (§ 3.), mětá a již denaturovaná, za sníženou cenu 5 zl. za 100 kilogramů, zapakovaná, od váhy příslušného solního skladěře.

Kdožto denaturační náklady již obstarány jsou v ceně 5 zl., kupce dobytí soli nesmí vřechat náklady, které vzniknou pakovním, nákladním a dovozem této soli od solní váhy až k místu, kde soli se upotřebí.

Vyjmaje ony případy, v nichž obec samy pro sál si dojíce, odbírá tato dobytí soli ze všech k její výrobě pekařské ustanovených z c. k. solních skladů bude obstarávaní oddělení pro obchod solní z c. k. generálního ředitelstva rakouských státních drah ve Vídni. Soukromí dovozníci, jednotlivci, obchodníci a pod. jsou naprosto vyloučeni z každého prostřednictví při vydávání dobytí soli z c. k. solních skladů.

Doprava soli dobytí z poslední železniční stanice, do které sál tato byla zaslána oddělením pro solní obchod pro jednu nebo pro více obcí, až do těchto obcí musí obstarána býti od příslušného obecního představeného nebo spolkového starosty, který jí byl objednal (§ 3.).

Dobytí soli bude vydávána toliko zapakovaná v pytlech k 50 kilogramů.

Pytle k tomu upotřebené musí býti tak upraveny, aby z nich bez jak porušení dobytí soli mohla býti vyháta toliko po otevření ústní dířky. Pro ony obce, které samy dojíce si pro dobytí soli bezprostředně k c. k. solním skladům, dodají tyto sklady potřebné pytle, jinak však dočká je dotčení oddělení pro solní obchod za náhradu nákladů.

Solní pytle, dobytí soli naplněné, budou zaváženy z c. k. solních skladů slovními plochy. Kromě toho tyto pytle obdrží papírovou výzvetku falové barvy s nápisem „Sál dobytí z c. k. solního skladu v“. Za plochy a papírové výzvetky nebude vybírán žádný poplatek.

§ 5.

Polní hospodáři k odběru dobytí soli opékrajní každé obec mohou odhlásiti roční množství soli dobytí, do individuálního rozvrhu za jejich dobytí připadající, takže dohromady najednou, a to toliko skrze představeného toho obecního obvodu, ve kterém jsou dobytka, pro které dobytí soli žádají, jsou uchváeny, a toliko ve lhůtě ustanovené pro tuto obec k odběru soli dobytí.

Obce mají objednat a odebrat dobytí soli u celích a. k. solních skladů které pro ně k tomu určeny jsou finančním ministeriem.

Všechny ony obce v obvodech jedného finančního zemského ředitelstva, které pro odebrání dobytí soli přiděleny jsou jednomu a témuž a. k. solnímu skladu, budou tím způsobem rozděleny v osm skupin, aby na každou takovouto skupinu připadl asi osmý díl z ročního množství soli dobytí přiděleného pro tuto území z příslušného solního skladu. Pro každou z těchto osmi skupin ustanovena bude jedna z těchto osmi měsíců: únor, březen, duben, květen, červen, červenec, srpen a září k vydávání dobytí soli.

Jestliže některá obec nedostře měsícem k odběru dobytí soli dle toho pro ni ustanoveného, tedy případně dodatečně její objednatka soli dobytí, stane-li se tato objednatka ještě v čase před 1. říjnem, bude vyřazena teprve po odbytu všech obcí, které v měsíci, kterého byla došla, jsou poukázány k odběru dobytí soli. Ode dne 1. října bude ka případným dodatečným objednávkám dobytí soli přidělováno podle potaží, ve kterém byly došly, a podle po ruce jeancích údob dobytí soli jenom takříkaje, když dojdou nejdiše až do konce listopadu příslušného roku.

Dle toho obce, vatažno jejich polní hospodářství obdrží množství dobytí soli na ně připadající z příslušného a. k. solního skladu na celý rok najednou, avšak toliko ve srovnání letních měsíců a díle objednávkou se strany jedné a téže obce se nedopouštíjí.

Příslušný finanční zemský úřad ustanoví ona oadmistrativní středě po rykonání kommissionární poradě a tom, ku které přiběhne buď po jednom nástupci politického zemského úřadu, zemského vřbecu a zemědělské rady, vatažno hospodářské společnosti.

Po ustanovení této středě finanční zemští úřadové kontrolními okresními spřevaní a odhlášením finanční středě mají každou obec svého úředního obvodu pro rykonání individuálního rozvrhu dobytí soli (§ 8.) ihned zpravit o ročním množství dobytí soli na ně rozvrženém i o tom, z kterého a. k. solního skladu a v kterém měsíci středě odebrání dobytí soli.

Jakmile finanční ministerium předsevzeme změnu v přidělení obcí k a. k. solním skladům, ustanovena a vyhlášena bude dočasným způsobem nová středě pro odebrání dobytí soli se strany obcí tím postihovaných.

§ 6.

Každé obec, která není snad zcela vyčerpána a odběru soli dobytčí (§ 1.), má její starosta všem osobám podnikům hospodářským k odběru soli dobytčí opatřeny, kteří v této obci mají dobytek uchvátný, oznámiti výměrů dobytčí soli pro tento dobytek podle individuálního rozvrhu (§ 3.) připadající nejpozději do 31. prosince každého roku a zároveň jim ohlásiti místo pro odobírání této soli ustanovený (§ 5.) a tím vyrozumět, aby nejdříve do desátého dne každého měsíce, jež má měsíci odběru předcházeti, se přihlásili, zda a na které množství dobytčí soli na ně rozvržené žádají.

Tato přihláška od osob podnik hospodářských, kteří chtějí odobírati dobytčí soli, má státi se ve vztahu dotčené listě buďto písemně zkollektovaným podáním příslušnému obecnímu starostovi svěřilcem neb úředně. Jestliže by ten neb cokoliv podniků hospodářských k odběru opatřenyých žádá na množství množství dobytčí soli, nežli mu individuálním rozvrhem bylo přiděleno, neb odběru jejího výslovně zcela se vzdal, nebo jestliže by snad — což takovémuo vzácní se rovná — až ku poslednému dni pro přihlášení určenému nedošlo nikdejší přihláška, může podle množství dobytčí soli takto zvolného pro any podnik hospodářský, kteří činí nárok na větší množství dobytčí soli, nežli jim bylo přiděleno, býti objednáno i také větší množství dobytčí soli, avšak množství toto nemá přesahovati onu množství, která na jeho vycházi, když pro každou jednotku dobytčí na dobytek příslušného podniků hospodářských připadající (příloha A, sloupec 11.) činí se 2 kilogrammy.

Obecni starosta má o množstvích dobytčí soli, které pro jednotlivé k odběru opatřené podnik hospodářské mají býti vydány a které do rejstříku o rozdělení dobytčí soli musí býti zapsány, ihned po vyřízení dotčené přihláškové listy sepsat samostatně, kolku prostou objednávkou dle vzorce přílohy C a ji opatřiti pečeti obce, datem a svým podpisem.

Objednané množství dobytčí soli nemá nijak přesahovati roční množství té které obci přidělené a musí býti tak zaskočeno, aby žadatel, objednané množství v kilogrammech odvázející, byla 50% důležitou.

§ 7.

Objednávka dobytčí soli dle § 6. sepsaná buďto obecním starostou ihned možná příslušné kontrolní okresní správě strážní finanční.

Ještěže by příslušná obec byla vyloučena z odběru dobytí soli, objednávatka buďti od kontrolní okresní správy stráže finanční přikrta jakožto neplatná a bez potvrzení vložena starostovi obecnímu. Jméno buďto neupravené snad nebo nekřížující údajy opraveny, vztahně doplněny; po případě buď objednané množství dobytí soli, jak udáno být musí v kilogrammech, ještěže přisakuje množství příslušné obci přidělená, uděleno na toto množství, a ještěže jeho účelové není bez zbytečného dělení, uspokojeno ve smyslu posledního odstavce § 7.

Na to kontrolní okresní správa stráže finanční má opatřit tuto objednávatku buďto poznámkou „správným obsahem“ nebo vřadováním údajem vykonaných oprav, vztahně doplňků, pak úřední pečeti, datem a podpisem, a nejdříve ve 48 hod. po jejím obdržení zpět zaslati ji příslušnému starostovi obecnímu.

§ 8.

Objednávatky příslušnou kontrolní okresní správou stráže finanční takto potvrzené musí:

- a) od oněch obcí, které solé pro dobytí soli samy dojíou k c. k. solním skladům, k jejich vydlěžení ustanoveným (§ 4.), být podány bezprostředně a těchto solních skladů;
- b) od ostatních obcí však zasílány být odděleně pro obchod soli c. k. generálnímu ředitelství rakouských solních dráh ve Vídni, kterémužto oddělení uděleno jest zasílání této dobytí soli, a to až do 10. dne toho měsíce, kterého jim soli má být vyhlána.

Zasílání objednávek soli dobytí má opatřiti příslušný obecní starosta sám. Aby umožněna byla doprava soli dobytí v nákladech na celý vagon, několik nebo vícecky obec, které k odběru soli dobytí jsou přiděleny k jednomu a témuž c. k. solnímu skladu v téže měsíci, a pro něž dobytí soli do jedné a téže lokální stanice má být dodána, mohou své objednávky dobytí soli též společně (hromadně) zaslati dotčenému oddělení pro obchod soli buď jedním ze svých představených nebo také starostou některého hospodářského spolku, v jehož obvodu leží.

V této případnosti má obecní představený nebo spolkový starosta od obcí, které k hromadnému odběru dobytí soli se spojily, za zmocnění zvolený zastupitel s velkých objednávkách těchto obcí konsignací dle vzorce v příloze B (a těchto objednávek však musí jedna každá dříve opatřena být potvrzením v § 7. předepsaným).

Tato konsignace, ku které všechny objednávký příslušných obcí (posloupujím k tomu spůsobem) musí být přiloženy, budíž vlastnoručně podepsána od dotčeného zmocněnce těchto obcí, ři vydávajícím, s převným údajem jako adresy a vlastností, jakob i data a rovněž jako objednávký jednolidejích obcí nejdříve poslána až do 10. dne měsíce odbíráního.

Zasílají-li se objednávký nebo konsignace poštou, budíž tyto zásilky bídně frankovány.

§ 9.

Jak e. k. solní sklady tak i oddělení pro obchod solní e. k. generalního ředitelstva rakouských státních drah budou skoušeti ihned objednávký dobytí soli, jež jich dojdou, zda jsou zda potřezen, e § 7. předepsané, příslušné kontrolní spisy státní finanční, jakob i zda spůsobem jest v objednávký uloženy e. k. solní sklad a město odběru. C. k. solní sklady zvláště mají objednávký, které bezprostředně jich dojdou (§ 8., a), skoušeti také v tom směru, zda šláto obzám příslušného roku jž snad krátce během generalního ředitelstva nebylo vydáno přidělení jim množství soli dobytí.

§ 10.

Pokud by snad některá objednávká nemohla býti vrácena jakožto neplatná, ona množství dobytí soli, která rovnávají se s objednávkami po případě opozdění, budou vydána od příslušných e. k. solních skladů odněm obcím, které pro dobytí soli k šláto skladům nemy si dojdou (§ 8., a), na kotové ihned zaplacení kupní ceny za ně připadající i s vedlejšími poplatky (§ 4.) k ruce oněch osob, které šláto objednávká podaly a tím legitimovali se jakožto zmocnění těchto obcí.

Obce, které odbírají dobytí soli prostřednictvím oddělení pro solní obchod e. k. generalního ředitelstva rakouských státních drah ve Vídni, mají zaproti tomu kupní cenu, za objednané množství dobytí soli dle snížené ceny 5 al. za metrický cent připadající, běhemm generalního ředitelstva zaslati ihned s objednávkou soli dobytí, a to, díže-li se to po poště, bídně frankovancem. V šláto případnosti vedlejší poplatky, které za jero vyjdou při odběru s malými dobytí soli, budou zaplaceny dodatečně, a to nárovně s dopravním (§ 12.).

Arbak šláto na úklidě šlátoznů, díže e tom s běhemm oddělením pro obchod solní ústředním, mohou také prostřednictvím paškové společnosti zaplatiti kupní cenu i s vedlejšími poplatky, kterážto v takové případnosti od oddělení pro solní obchod napřed budou vypočteny a příslušným obcím oznámeny.

Všechny peněžité záplatky v této záležitosti z. k. generálního ředitelstva rakouské, musí opatřeny býti výslovnou poznámkou „k zakoupení dobytčí soli“.

Oddělení pro obchod solní oddělení svým zmocněncem dobytčí soli podle došlých objednávek a peněz z příslušných z. k. solních skladů v měsíci zářijovém (§ 8.).

§ 11.

Z. k. solní sklady vyhotoví pro každou jednotlivou obec, které buďto bezprostředně nebo prostřednictvím oddělení pro solní obchod z. k. generálního ředitelstva rakouských státních drah vydávají dobytčí soli — tudíž jestliže by dobytčí soli pro několik obcí hromadně jedinou konsignací byla odebrána (§ 8.), pro každou v této konsignaci uvedenou obec zvlášť — kontrolní list podle příloženého vzoru E, který (i s konsignací po případě té jezoucí) bude doručen zároveň s dobytčí soli zmocněnci jí přejímajícímu příslušné obce, vztahno ředitelstvu z. k. generálního ředitelstva, kdežto veškeré objednávky budou vyplněny vzaty od solních skladů jakožto doklady daníkové.

Kontrolní listy mají provázati záplatky dobytčí soli pro výkaz za její dopravy až do obcí k odběru oprávněných a buďto od výšež dopravy soli dobytčí odevadány starostům těchto obcí.

Z. k. solní sklady zároveň s vyřazením každé jednotlivé záplatky soli dobytčí mají zaslati opisy příslušných kontrolních listů jakožto svino bezprostředně příslušným finančním orgánům v objednávkách, vztahno v kontrolních listech uvedeným.

§ 12.

Oddělení pro solní obchod z. k. generálního ředitelstva rakouských státních drah, vztahno jeho zmocněnce, zašle dobytčí soli, dle § 10. odebranou, s poukazem na dopravním (po případě i s poplatky vedlejšími) poslední běhovním stanicí v příslušné objednávce nebo konsignaci uvedenou a proto také do kontrolního listu pečetí. Na této stanici osena obecí představený nebo spolkový starosta, který sepsal objednávku, vztahno konsignaci, převzati má dobytčí soli, zaplatit peněžité dobřek a pak dováží ji dále až do obce k odběru oprávněné. Tento obecí představený, vztahno spolkový starosta jakožto dorozuce rakou osobníma (in solibus) se zmocněncem, jezoucí dává jest svěčen, vůči mu to, že příslušná záplatka soli dobytčí bude řádně a včasné ředěna do obce k odběru oprávněné jejím starostovi.

Dobytí soli musí tam uschována býti až do rozdělení mezi jednotlivé polní hospodáře k odběru oprávněné na vhodném a úplně bezpečném místě pod náhledem úřadu obecního.

Také ustanovení platí také pro dopravu a uschování oně dobytí soli, která u z. k. solních skladišť bezprostředně vydána jest jednotlivým obcím, vztahno jejím zmocňováním.

§ 13.

Že náležitá dobytí soli, obcí objednaná, vztahno jí vydaná, do obce doručila její starosta náležitě oznámí příslušnému finančnímu orgánu, uvedenému v kontrolním listě náležitě prověřením, s odáním času, kterého by si přál k výkonu úředních jednání v následujícím paragrafu ustanovených.

Tento finanční orgán nejpozději ve 24 hodinách má potvrditi, že tuto oběžku přijal, a při této příležitosti ustanoví den a hodinu k běžným úředním jednáním.

§ 14.

V čas takto určený (§ 13.) finanční orgán v předcházejícím paragrafu dotčený má sepsati v příslušné obci za přítomnosti osoby obecním představenstvem vyzvané náhle o oběžkách došlo náležitky soli dobytí, na to úřední náhled s pytlí sejmouti a je i s dobytí soli v nich obsaženou odvézati obecním starostovi. Výkon těchto úředních jednání poznamená buď orgánem strážní finanční v obecním rejstříku o rozdělení dobytí soli (§ 3.).

§ 15.

Obecní starosta rozdělí dobytí soli, příslušným orgánem finanční strážní odvezenou, oněm polním hospodářům, kteří jí s něho objednali, podle objednávek těchto polních hospodářů, vztahno podle dohlédno množství soli dobytí a peněz za ni zaplacených.

Jestliže by při tom snad zbyla nějaká část odebrané dobytí soli, obecní starosta s následujícím obmocněním jest zmocněn, tento zbytek za náhradu nákladů také jiným polním hospodářům na to žádajícím vydati. Avšak hospodáři tyto musí ráveo býti oprávněni k odběru dobytí soli v této obci s množství dobytí soli, kterou jeden polní hospodář celkem na jeden rok za sníženou cenou obdrží, nežní nějak převyšovati maximální množství v § 6., odstavci 2. ustanovenou.

Množství dobytých soli, každému polemu hospodářů vydané, bude upraveno a datem vydání do sloupců 17.—19. rejstříku a rozdělení dobytých soli (příloha d).

§ 16.

Starostové všech osad obcí, které odcházejí dobytí soli za cenu sníženou, i všechny osoby, obstarávající dopravu soli dobytí, jsou povinny, finančním orgánům kdykoli do příslušných úřadů, rejstříků a jiných papírů zasládati seznamy a jin dobytí soli, která by ta byla, předložiti.

§ 17.

Podle § 2. zákona ze dne 30. března 1893 (z. ř. č. 65.) vztahuje se ke přestupkům dýchadkových předpisů o dobytí soli trestní zákon dýchadkový a zejména pro těžké dýchadkové přestupky podle § 320. tr. z. č. mají býti potrestáni ti, kteří by dobytí soli, která jim byla vydána za sníženou cenu, upotřebili neb upotřebiti nechali za soli státi, nebo ji někomu jinému postoupili, nebo dobytí soli, ně za takovouto jest považována, proti předpisu na se převedli.

Takovýto těžký přestupek dýchadkový bude potrestán podle § 320., vatažno 245. tr. z. č. dvoj- až dvacetinásobným rozdílem mezi obecnou cenou státi soli a sníženou cenou dobytí soli za příslušné množství.

Podle § 1. a vládní polní hospodář, kteří pro zneužití dobytí soli a ceně snížené uznáni byli vinými těžkého přestupku dýchadkového, jsou vyloučeni z dalšího odběru takového dobytí soli.

Jestliže by v některé obci srovnání těžkých úřadů zcela byly opuštěny nebo vůbec v těchto ústředích takového neústavy a neoprávně byly zrušeny, le obávaní se jest vážného ohrožení solního důchodu, tedy také celé příslušné obci může odhlas býti právo k odběru dobytí soli, ať by opět zavedeny byly uspokojivé poměry.

Takovéto vyloučení z odběru soli dobytí vzhledem k jednotlivým polem hospodářům bude od finančního úřadu první instance, vzhledem k celým obcím však od finančního zemského úřadu nařízeno a poručeno rekursu ve 80 dnech.

O rekursích těchto rozhoduje konečně v první případnosti finanční zemský úřad, v druhé pak případnosti finanční ministerium.

§ 18.

Poněkudě lhosty, které v § 3. vztahno 6. tohoto výnosu jsou položeny aby především byl individuální rozvrh množstí dobytí soli jednotlivým obcím příslušných na poli jejich hospodáře dobytek dráží, vztahno aby těchto hospodářům oznámena byla kvóta dobytí soli na každého jednoho takového poleho hospodáře připadající, roka 1894 nemohou více být dodrženy, ustanovuje se, aby pro individuální rozvrh dobytí soli které roka 1894 má být vyřídno, obecní starostové ihned, jakmile v obsahu tohoto nařízení vědomost obdrží, vykonali vyšetření počtu dobytka poleh hospodářů ve svých obecních obvodech a jakmile by jim podle § 5. tohoto nařízení oznámena bylo množství dobytí soli na jich obec připadající, aby ihned provedli rozvrh tohoto množství na pole hospodáře dobytek dráží podle příslušných paragrafů uvedených, a jednotlivým polem hospodářům oznámili kvoty dobytí soli na každého připadající.

§ 19.

Finanční územní úřadové opatří tak ústředně dle toho potřebných pro rejstřík o rozdělení dobytí soli i s poučením (§ 3., příloha A a B), pak pro objednávky dobytí soli (§ 6., příloha C) a konšignace (§ 8., příloha D) v příslušných územních řádech, kteréžto ústředny od jednotlivých obcí na náhradu výrobních nákladů mohou být odobírány sraz příslušná oddělení stráž finanční.

Plener v. r.

Příloha A

ku § 3).

Země: Státnost příslušné(ho)
 Okres politický: kontrolní okresní správa stráže finanční:
 Okres soudní: oddělení stráže finanční:

Rejstřík o rozdělení soli dobytčí

obce

na

rok 199

Množství dobytčí soli této obcí přidělené	
Summa jednotek dle vypočteného počtu dobytka vycházející	
Množství dobytčí soli na jednu jednotku připadající	
C. k. solní náklad, a množství dobytčí soli se vydání	
Mínus: k oděru dobytčí soli určený	
Množství dobytčí soli obecním starostou celkem objednané	

Přelů úřední:

Jméno, datum a podpis obecního
starosty:

Příloha B.

ku (§ 3).

P o u č e n í

jak rozvrhuje se množství dobytčí seli každé obci (v Haliči a v Bukovině také každému statkovému obvodu) přidělené na jednotlivé polní hospodáře držící dobytek, i jak vede se rejstřík a rozdělení dobytčí seli v příloze A naznačený.

Aby vypočítána byla výměra, až do které každý polní hospodář dobytek držel pro dobytek od něho v některé určité obci (statkovém obvodu) uchlíbený oprávněn jest odobírat ročně dobytčí seli na celkovou cenu 5 zl. na 100 hý skroz starosta této obce (statkového obvodu), má tento starosta nejprve, a to na rok 1894 podle § 18. tohoto nařízení finančně ministeria řísed, jakmile byl vdo-
mož obdržel o něm, a potom dle § 3. tohoto nařízení v listopadu každého roku vyšetřit počet velkého dobytka své obce (statkového obvodu) následujícím způ-
sobem a zapísat jej do rejstříku, jež přenesl dle vzorce přílohy A každ zvlášť:

Velké polní hospodáře, kteří v obci dobytek mají uchlíbený, i když by sami v této obci nebydlili, buďte zapísat do sloupec 1., 2. a 3. každého rejstříku svým jménem, charakterem a bydlištěm (obce a okres politický) na sebou pod číslu postupně, kterážto „šlá poldková“ buďte zapísa na prvního a s tímto shodně i do předposledního kolmého sloupec rejstříku. Do sloupec 4. však zapísa buďte popísa šlá domě a hospodářských stavení, ve kterých každ polní hospodář v této obci své kopy dobytka mají uchlíbeny.

Sloupec 5. až včetně 11. rejstříku jsou ustanoveny, aby v nich ulož byl velkový počet dobytka jednoho každého ze zvířat dotčených polních hospodář podle selské pořady, která sč pro jednotlivé druhy dobytka různá, jest na jed-
notnou míru převedena. K tomuto účelu rozděleny jsou rozličné druhy dobytka ve tři skupiny, totiž ve:

skupina I. veliký dobytek, to jsou všickny staří neš jednorozní koně a starší neš jednorozní hečel dobytek;

skupina II. mladý dobytek, to jsou ne více než tři koně a hečel dobytek až do stáří jednoho roku, pak osli (muži i oslové) bez rozdílu stáří, a

skupina III. malý dobytek, to jsou všickny kopy, ovce a prasata více než tři.

Nejdříve sečta se veškerý velký dobytek, který náleží jednomu a témuž hospodáři, pak pod položkovým číslem tohoto polevního hospodáře zapíše se soumra do sloupce 5.; tato soumra násobí se 4 a součin takto na jeho výšlý zapíše se do sloupce 6.

Dále sečta se kusy mladého dobytka ta jsoucí; tato soumra zapíše se do sloupce 7. a násobí se 2. Součin tím obdrženy přijde do sloupce 8. Soumra malého dobytka zapíše se jak do sloupce 9, tak i do sloupce 10. Potvradí se zvířata ještě nějaké nepřipadlé náležející dobytci sál, tedy k nim se nepřifiládá.

Nyní pro každé položkové číslo sečta se jednotky v sloupci 6., 8. a 10 zapsané. Součet těchto jednotek vyznačí se ve sloupci 11.

Když tyto početní výkony a úkopy byly provedeny u všech polevních hospodářů, kteří v této obci dobytek dožňových druhů mají uchvářený, sečta se dohromady jednotky ve sloupci 11. pro jednotku každého takového polevního hospodáře zapsané. Soumra při tom na jeho výšl, který udává počet jednotek veškerého dobytka v příslušné obci, zapsána buď napřed na titulním listě rejstříku.

Důležité množství dobytčí soli obci přidělené a označené tímto úkroem jednotek, obdržíme solní množotu, která na jednu jednotku připadá a rovněž na titulním listě rejstříku má být uvedena. Jestliže by na jednu jednotku vyšlo více než 2 kg, tedy sná takto množství být dítáno.

Množota dobytčí soli na každého polevního hospodáře připadající pak se vypočte tím, že právě dožňovou výměra soli na jednu jednotku připadající, která však množství 2 kg není přesahovat, násobíme počtem jednotek, které každý polevní hospodář podle sloupce 11. má. Součin tento zapíše se dle počadí příslušných položkových čísel do sloupce 12.

Pokud-li příslušný polevní hospodář solí deprivátů nebo z milosti, kterou od císaře dostává buď zcela zdarma nebo za menší cenu nežli za 5 sl. za 100 kg (co nejčastěji vyskytuje se v hornorakousko-štyrské Solní komoře, pak při některých drůbežích dobytka v místě s. k. solivarena a což příslušnému obecnímu starostovi napřed oznámena bude s. k. kontrolnímu úkroem upřekroena stábe únanžní) — tedy množství takového soli, které osobu tato celkem ročně dostává, zapíše se do rubriky 13., nálež osleže se od čísla v rubrice 12. označeného a rovněž, který udává skutečnou výměru, až do které tento polevní hospodář příslušného roka říší má nárok na dobytčí sál, zapíše se do sloupce 14.

Jinak opomine se sloupec 13. a buď u příslušného polevního hospodáře přelkřtnut, nálež číslo ve sloupci 12. označené zapíše se do sloupce 14.

Následující příklad vyovítili došlý zde postup:

Příklad:

Na obec Přebořov byla rozvrženo na př. 1800 kg soli dobytí. V obci této 15 polních hospodářů má dobytek ushlávaný; a jednoho z nich polohánka Antonín Novák buď zde příkladem uveden způsob napíse.

Bolák tento má 2 šestileté koně, 1 sazejí hřebč, 6 taňfch a 2 hímé voly, 7 krav a jalovic starších 1 roka, 3 odstavená telata $\frac{3}{4}$ roka stará, 2 sazejí telata, 1 osla, 2 kozy, 24 ovcí, 6 prasat a 12 selat (ještě sazejích); proto pod polohávké číslo 1 budě napíse, a to do:

kolméto skupce 1: Antonín Novák, polohánka :	
" " 2 (obec): Přebořov;	
" " 3 (okres poliňský): Táborský;	
" " 4 (číslo popisné domu): 14;	
" " 5 (kozy velkého dobytka): 17 [poněvadě má 2 koně, 8 volů a 7 krav, to jest dohromady 17];	
" " 6 (jednotky velkého dobytka): 68 [to jest: 17 násobeno 4];	
" " 7 (kozy mladého dobytka): 4 [poněvadě má 3 odstavená telata mladší 1 roka a 1 osla, to jest dohromady 4 kozy];	
" " 8 (jednotky mladého dobytka): 8 [to jest 4 násobeno 2];	
" " 9 a 10 (malý dobytek): 32 [poněvadě má 2 kozy, 24 ovcí a 6 prasat, to jest dohromady 32];	
" " 11: 108 [totě součet jednotek dobytčích ve skupci 5., 6., a 10., a to 68 + 8 + 32 = 108].	

Jako u Nováka, tak postupováno buď i u všech ostatních polních hospodářů obce Přebořova. Potom seřtem se všechny jednotky v skupci 11. zapíse. Číslo na př. souma těchto jednotek 1500, kteričto číslo musí být napíse napřed na třetiním lístě rejstříka, tedy robať množství dobytčí soli 1800 kg, obci Přebořova přidělené, děl se 1500, což dá (1800 : 1500 =) 1·2 kg, t. j. méně nežli dovolené maximum. Dle toho na každou jednotku připadá 1 kg a 200 g soli dobytí. Poněvadě Novák má 108 jednotek (skupce 11.) a nedostává ani soli dopřátel nebo z milosti, jest tedy opěvnaž tohoto roku odstavě dobytčí soli až do 108 × 1·2, to jest až 129 kg 600 g. V této případnosti proto pod polohávkým číslem 1 přetřien buď kolmý skupce 13. a ve skupci 13. a 14. pod kilogrammý napíse budě číslo 129 kg 600 g.

Průběh C

(viz § 6.).

Země korunní:

Státní zemědělská (ho)

Okres politický:

kontrolní okresní správa státní finanční:

Okres soudní:

odělná státní finanční:

Objednávka soli dobytčí

obce *)

podle zákona ze dne 30. března 1893, z. ř. č. 65, a § 6. nařízení ř. m. ze dne 20. prosince 1894, z. ř. č. 176.

1		2		3		4		5	
S o l i d o b y t č í		Případající cena za 100 kg 5 zl.		Ze c. k. státního skladu (solivany)		Ověřeno			
zroděví přiložená	manželská objednaná	zl.	kr.	v	zemi	měsíc	rok		

Železniční stanice

obce nejblíže ležící:

Úřední pečeť, datum a podpis objed-

návacího starosty obecního:

Potvrzení (po případě oprava) kontrol-
ního okresního správního státní finanční:

Pečeť úřední, datum a podpis jeho:

*) Jestliže ve výše uvedených zemích nejsou obce v jednotlivých letech se různí, buďte
stejně upraveny podle úředního seznamu solí dobytčí (§ 6.).

Zákony a Nařízení zemská

pro Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Částka V.

Vydána a rozvešlena dne 26. února 1894.

28.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 2. února 1894.

Jež se týče doplnění potřebného počtu zemských lístčů připustných zakoupením od soukromých chovatelů v zemi.

Vedle nařízení vysokého cis. král. ministerstva orby ze dne 13. ledna 1894, č. 532, uvádí se u obecně známosti následující výnos tohoto vysokého c. k. ministerstva, týkající se doplnění potřebného počtu zemských lístčů připustných zakoupením od soukromých chovatelů v zemi.

C. k. ministerstvu orby, ohledně počtu zemských lístčů připustných, po uplynutí doby připustné pro jednotlivá oddělení c. k. státního hřebčince potřeby, pokud to jen možná, zakoupením koní a dvanáctého chovu soukromého

určit, vyřadí všechny chovatele a držitele koní, aby nejpozději do konce dubna běžného roku hřebec svoje, které prodati chtějí, písemně bezprostředně c. k. ministerstvu orby oznámili.

Hřebec oznámení prohlásí na státníci jejich nástupce oddělení státního hřebčince, pokud možná ještě v době připouštění a dle obsahu svého je v známém vzoru.

Dotyčnou koepti hřebců, kteří sbloditi byli úplně způsobilými jakožto zemědělské přispění pro ta kterou země, výkoně během pochůzku téhož roku dle potřeby a dle druhu hřebců náhradních, kteří zakoupeni býti mají, pak dle potřebných prostředků vydávajících ke zvládnutí únosnosti c. k. ministerstva orby oddělení státního hřebčince v souhlasu s orgány povolujícími k společnickování v záležitostech zemědělského chovu koní.

Oznámení hřebce k zakoupení jakožto zemědělský hřebec připustný, nepřekážá to osobě držitel jeho, aby současně po případě dle vůle své jinak jin usložil, jakoli i z druhé strany c. k. ministerstvo orby přijetím oznámení některak se souhlasuje, že oznámeného hřebce zakoupí, a to i tehdy, kdyby též úplně způsobilým byl.

Každé oznámení hřebce obsahují: jeho pivoď, velikost, barva, stáří a věk, dále místo, kde hřebec prohlášen býti má. Zároveň způsobem budě prokázáno, z jakého roduého hřebce a křísky hřebce pochází.

Co se týče stáří hřebců oznámených, vyslovně se podotýká, že jsou takové hřebci prohlášení, po případě zakoupeni býti mohou, kteří v době oznámení, pocházejí-li z plemene hřebčinského, třetí rok věku, a toliko jsou-li plemene čistě studenokrevného, druhý rok věku již překročili.

K oznámením hřebců takových, kteří stáří uvedeného dosud nedosáhli, přihlížeti se nebude.

K oznámením hřebců, kteří teprve po uplynutí doby výše vyznačené c. k. ministerstva orby učiněna budou, možno bude teprve v druhé řadě přihlížeti, a to jen pokud by potřebného množství náhradních hřebců co do počtu a druhu zakoupením hřebců v čas oznámených dosudeno nebylo.

C. k. ministřiitel:

Alois svobodný pán Špens-Booden v. r.

24.

Vyhlášení e. k. místopředsitele na Moravě

ze dne 10. února 1894,

že se týče poplatků ošetrovacích ve veřejných nemocnicích v Přímohí
na rok 1894.

Poplatky ošetrovací ve veřejných nemocnicích v Přímohí na rok 1894 stanoveny byly následovně:

Jméno ústavu	I.	II.	III.	IV.	Náklad na ošetrovací za den	Poznámka
	Hřída ošetrovací					
	zl. kr.	st. kr.	st. kr.	zl. kr.		
Všeobecná nemocnice v Třebízi	3 50	2 50	— 50	— 70		½ IV. ústří ošetrovací zdravotní taxa 70 kr. platí pouze pro osoby zdravotní a příslušníky Třebízi, taxa 50 kr. pro široký.
Nemocnice milosrdných sestř. v Garici	2	1 40	— 70	—		½ ústří III. pro domácí 60 kr.
Nemocnice milosrdných sestř. v Garici (bláznovci)	2	1 40	— 70	—		½ ústří III. pro domácí 50 kr.
Nemocnice milosrdných sestř. v Garici (oddělení pro nemocné)			— 70	—		Pro domácí 60 kr., pro domácí nemocní vyřizování ústří 50 kr.
Nemocnice milosrdných sestř. v Garici (oddělení pro bláznovci)			— 70	—		Pro domácí 50 kr.
Nemocnice v Kopru			— 80	—		
Nemocnice v Pelji			— 70	—		
Ospitá Marie „Arciduchessa Maria Teresa“ S. Pelagio v Havířu			— 80	—		Každá se jednala na příkaz ústavu 100 ošetrovací za 50 kr.

Což se tímto a všeobecnou známostí určí.

E. k. místopředsitel:

Alois svobodný pán Špens-Boden v. r.

25.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 16. února 1894.

Jež se týče nejvyššího povolení k vybírání desavádní 50°/_o obecní přírážky k potrazení dani z kamenného uhlí v městě Brně od 1. ledna 1894 počínaje na dobu dalších pěti let.

Dle výnosu vysokého c. k. ministerstva vnitra ze dne 12. února 1894, č. 3325 říší Jeho cis. a král. Apostolské Velikemosti nejvyšším rozhodnutím daným dne 8. února 1894 nejmilostivěji schváliti usnesení sněmu markrabství Moravského ze dne 21. prosince 1893, kterým městské obci Brno povoleno bylo, vybírati desavádní 50°/_o obecní přírážku k potrazení dani z kamenného uhlí od 1. ledna 1894 počínaje na dobu dalších pěti let.

Což se tímto u obecnou známost uvádí.

C. k. místodržitel:

Alais svobodný pán Spens-Boeden v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Částka VI.

Vydána a rozvolána dne 24. března 1894.

26.

Nařízení ministeria věcí duchovních a vyučování

ze dne 16. února 1894, č. 10.633 z. r. 1892,

jež se týká změny v ohraničení obvodů israelitských obcí náboženských
v markrabství Moravském.

Na základě § 7. zákona daného dne 21. března 1880 F. z. č. 57, jímž se upravují souvňtrně poměry israelitské společnosti náboženské, nařizuje se posmělný, zčásti náboženský nařízení vydané dne 15. června 1891, č. 8132, náboženský a nařízení zemských pro Moravu č. 45, jež se týká ustanovení a ohraničení obvodů israelitských obcí náboženských v markrabství Moravském, co následuje:

§ 1.

Soudní okres Jaroslavický, vyjma obce: Čalč, Miesanice, Ořechovčičky, Křídlovčičky a Valtrubice, které i na pHř přiznání mají israelitské náboženské obce Znojmo, vylučuje se z obvodu israelitské náboženské obce postleho jmenování a přistěhování se israelitské náboženské obce Mieslavč.

§ 2.

Nařízení toto nabývá platnosti dnem 1. května 1894.

Madeyski v. r.

27.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 18. února 1894.

Jež se týče tax obětřovací v besno-hercegovských nemocnicích na rok 1894.

Poplatky obětřovací v besno-hercegovských nemocnicích ustanoveny byly na rok 1894 na osobu a den takto:

Řídné číslo	Jméno a starostilost civilních nemocnic v obvodech obecních	I.		II.	
		úřad obětřovací			
		al.	kr.	al.	kr.
1	Všeobecní vojenská nemocnice „Yakurská nemocnice“ v Sarajevě	1	20	—	70
2	Okresní nemocnice v Erbovenici	—	—	—	60
3	„ „ v Kladanji	—	—	—	60
4	„ „ v Kotar-Varošu	—	—	—	60
5	„ „ v Livnu	—	—	—	60
6	„ „ v Kamině	—	—	—	60
7	Obecní nemocnice v Mostaru	1	20	—	60
8	„ „ v Šibenici	—	—	—	60
9	„ „ v Travniku	—	—	—	60
10	„ „ v Dobru Tuzli	1	—	—	70
11	„ „ v Banjaluce	1	—	—	60
12	„ „ v Vitegradu	—	—	—	50
13	„ „ v Trebinji	—	—	—	60
14	„ „ v Esčině	—	—	—	70
15	„ „ v Bece	—	—	—	60
16	„ „ v Foki	—	—	—	60
17	„ „ v Prijedoru	—	—	—	60
18	„ „ v Derventu	—	—	—	60
19	„ „ v Konjaci	—	—	—	60

Což se tímto v obecnou vědomost uvádí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

28.

Vyhlášení c. k. mistodržitele na Moravě

ze dne 9. března 1894,

týkající se poplatků ošetrovacích ve veřejných chov.-slav. nemocnicích
a v zemském blázinci v Stejcevači.

Poplatky ošetrovací ve veřejných chov.-slav. nemocnicích a zemském blázinci v Stejcevači stanoveny byly na rok 1894 za osobu a den následujícími obnosy:

Číslo číslo	Nemocnice	poplatek ošetrovací za osobu a den			Poznámka
		I.	II.	III.	
		fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	
1	Bílárvan			75	
2	Brod			75	
3	Glina			75	
4	Gospůž.			75	
5	Karlůvce (Karlůvce)			75	
6	Karlůvce dolní			75	
7	Kopetovna			75	
8	Milosvize			75	
9	Nová Gradiska			75	
10	Ogulin			75	
11	Osák			75	
12	Pakrac			75	
13	Petrinja			75	
14	Petrovaradin			75	
15	Požega			75	
16	Samj (Zengg)			75	
17	Sisak (Sissek)			75	
18	Varaždin			75	
19	Vinkovce			75	
20	Vukovar			75	
21	Záhřeb (milosrdné sestry)			75	
22	Záhřeb (milosrdné sestry)			75	
23	Zemlin			75	
24	Stejcevač, blázinec	230	50	85	

Což se čítá a všeobecnou známostí stává.

C. k. mistodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

20.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 3. března 1894.

o zastavení funkce inspektora spolku pro zkoušení parních kotlů a dohlížení k nim v Praze, Josefa Volíčka v Kolíně, a o povolení zmocnění jeho ku zkoušení a periodickému obhlédání parních kotlů náležejících členům společnosti na Moravě.

Vahledem k vyhlášení ze dne 20. srpna 1890 (zákon a nařízení zemských čísla XII. č. 75 z roku 1890) usílá se u obecnou známost, že inspektor spolku pro zkoušení parních kotlů a dohlížení k nim v Praze, Josef Volíček v Kolíně, vystoupil ze statutárního úřadu tohoto spolku, přebal funkce jeho tímto přestávkou a zmocnění jeho ku zkoušení a periodickému obhlédání parních kotlů členů společnosti na Moravě dlešním dnem se prohlášeje za ukončeno.

Dotavadní funkce jmenovaného převzeme oprávněný pro Moravu inspektor tohoto spolku Václav Hrubý, dříve v Pardubicích, nyní v Chrástě se zdráhá.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

30.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 10. března 1894.

že se týče stanovení poplatku za členství ve všeobecné veřejné nemocnici v Prostějově.

Ve srozumění s mor. výhorem zemským stanoví se poplatky členování ve všeobecné veřejné nemocnici v Prostějově na rok 1894 číslem 83 kr. za osobu a den.

Což se tímto u všeobecnou známost usílá.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

31.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 12. března 1894.

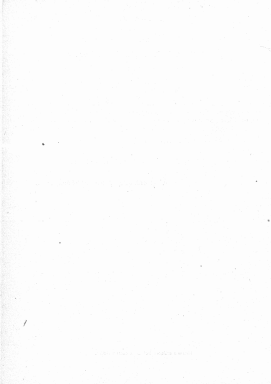
tykající se zvýšení poplatku obšťřování ve všeobecné veřejné nemocnici ve
Videňském Novém Městě.

Die sčleni c. k. dol. rak. místodržitelství ve Vídni ze dne 2. března 1894,
č. 12.088, svěřil dol. rak. zemský výbor ve vzájemní s c. k. dol. rak. místo-
držitelství poplatek obšťřování, ve všeobecné veřejné nemocnici ve Videňském
Novém Městě pro osobu a den ustanovený, počínaje dnem 1. ledna 1894 na 1 sl.

Což se tímto a obecnou úmlouvou tvrdí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Částka VII.

Vydána a rozvešlena dne 31. března 1894.

32.

Vyhláška moravského výboru zemského

ze dne 3. března 1894.

kteřou upozorňují se obce jakožto stavební úřady na ustanovení zákona ze dne 26. prosince 1893, ř. z. č. 193, jímž upravují se koncesované živnosti stavební.

Zákonem ze dne 26. prosince 1893, ř. z. č. 193, jest rozsah oprávnění jednotlivých koncesovaných živností stavebních, k nimž živnost mistrů stavitelských, živnost mistrů vednických, živnost mistrů kamenických, živnost mistrů tesáckých a živnost mistrů státníkůvých náležitě upravena.

Obcím jakožto samosprávným úřadům stavebním u vykonávání stavebního řízení přísluší, přísluší k tomu, aby se stavitele při stavběch nových, při přístavbách nebo přestavbách, anebo při takových úpravách a změnách, jež provedení náleží na schválení plánu ze strany stavebního úřadu, příslušny byly toliko osoby zákonně oprávněné.

Vzhledem k tomu věří se zemský výbor na pokynutí o. k. vlády pokousta, obec na dotýká ustanovení říšského zákona výše posazovaného, jímž již 12. února 1894 v platnost vešel, upozorniti a je vyrozuměti, aby v oboru své působnosti, jakožto stavební úřady u vykonávání říšského tohoto zákona činné spolupůsobily.

Od mor. zemského výboru.

III.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 10. března 1894,

jež se týká tax obětavostech ve veřejných nemocnicích a ústavech humanitních v království Českém.

Dle sdělení c. k. místodržitelství v Praze ze dne 14. února 1894, č. 20802, stanoveny byly tax obětavostech ve všeobecných veřejných nemocnicích a ústavech humanitních v království Českém takto:

Číslo poř.	Nemocnice	Dělní sazba obětavostech v 1000		Poznámka
		1888	1894	
		v korunách		
1	Havlíček	56	54	
2	Ústí nad Labem	57	55	
3	Lipa Česká	57	55	
4	Boleslav Mladá	57	55	
5	Březanov	58	55	
6	Brno Německý	59	55	
7	Moř	59	55	
8	Šumperk	54	54	
9	Bydčov Nový	54	51	
10	Čáslav	55	50	
11	Domatice	55	50	
12	Dělní Králové n. Labem	55	54	
13	Čáslav	55	50	
14	Loket	55	50	
15	Jablonec	57	57	
16	Jablonec	56	55	
17	Krupá	55	50	
18	Vrchlabí	55	51	
19	Hera Kotelá	55	52	
20	Holice	55	50	
21	Hradec Rudolfov	55	52	
22	Hradec Králové	55	52	
23	Humpolec	55	50	
24	Chlumec	45	45	
25	Chrástka	55	50	
26	Jaroměř	57	57	
27	Jihla	55	50	
28	Hlavenec	55	55	
29	Katovice Vary	55	52	
30	Klatovy	55	55	
31	Kolín	55	50	
32	Chrástka	55	50	
33	Trávník	55	54	
34	Litomyšl	55	50	
35	Litomyšl	55	55	
36	Loupy	55	55	

34.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 12. března 1894.

Jeť se týto uznáti městské nemocnice Sv. Anny ve Štýru za všeobecnou veřejnou nemocnici, jakož i tamějších poplatků obšťoracích.

Dle sdělení c. k. ber. rak. místodržitelství v Linci ze dne 6. února 1894, č. 212, uznána byla následkem přivolení občanského zastupitelstva hornorak. sněmu zemského ze dne 20. září 1892 a se schválením vysokého c. k. ministerstva vnitra ze dne 18. prosince 1893, č. 20.590 městská nemocnice sv. Anny ve Štýru ve smyslu ministerského výjasa ze dne 4. prosince 1893, č. 26.844, a dle obsahu stanov ze dne 23. září 1891, předložajících městskou obec Štýrum, za všeobecnou veřejnou nemocnici a ustanoven byl pro ni denní poplatek obšťorací obzorem 85 kr. za osobu a den.

Čeť se tímto u všeobecnou záležitost uráďi.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

35.

Zákon

daný dne 15. března 1894.

platný pro markrabství Moravské, kterým se zaváďi poplatek od zářezů kanálského v městyce Nové Ulici.

S přiváděním zemského zákona Máho markrabství Moravského vidí se Mě měřiti takto:

§ 1.

Vělkové budovy, které v městyce Nové Ulici jě postátiťvají anebo přikáť budov stávkov, výjasa ony v tak zvané „staré“ Nové a Zelené Ulici, budieť do 6 měsíců ode dne, kdy dokotoven bude od obce stavěť kanál silniční, k tomuto kanálu připojeny za podmínek, které obec ustanoví.

Náklad, tímto připojením se ku stoku do kanálu silničního vznikající, zapraví se majetněk připojeného domu.

§ 2.

Za odvod splátek z dočasného kanálu, tímto připojením zabezpečení, zapraví největší připojeného domu jednou na vždy poplatek obci.

V případě, že by budova některá byla přestavěna nebo k ní se něco přistavělo, zapraví jest poplatek dodatečný, který se vypočítá podle § 3, a to sice na všechny části nové zřízené.

§ 3.

Výše poplatku tohoto počítá se 20 krejcarů za každý čtvereční metr zastavěné plochy, násobenéjší počtem pater, výjma půdní a sklepa, pokud těchto prostor neudílá se k hygieně neb pracování; dále 10 krejcarů za každý čtvereční metr dvora a zahrady; za tuto však jen tehda, když ona k budově přiléhá v hloubce domu.

§ 4.

Doba, kdy nastane povinnost k zapravení poplatku, vzejde pro budovy již postavenými a pro pozemkové plochy toho dne, kterého připojení se uskutečnilo, nejpozději však za šest měsíců po dokončení sítě kanálů, a to bez rozdílu, jestli tehda připojení provedeno či ne.

Pro stavby nové, pro přístavby a přestavby nastane povinnost k zapravení poplatku toho dne, kterého bylo dáno povolení ke stavbě.

§ 5.

Tomu, kdo zapravením tohoto poplatku jest povinen, náleží odvodů jej, jakmile vzejde povinnost placetná.

§ 6.

Obecní výbor náleží poplatek tento prominouti nebo snížit.

§ 7.

V případě, že by zapravení poplatku bylo odloženo, vymáhá se tři cesty politické exekuce podle oběhů předpisů, které toho času platí v příslušném území dle úřadu obecní.

§ 8.

Úkon tento nebude placeností onoho dne, kterého bude vyhlášen.

§ 9.

Mému ministru vnitřní jest uloženo, aby úkon tento provedl.

V myseň sv. Martina, dne 13. března 1894.

František Josef v. r.

Bacquehem v. r.

36.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 23. března 1894,

kterým se stanoví odměny za sbírání chroustů a postrav pro rok 1894.

Na základě § 9. zákona ze dne 30. dubna 1870, n. n. č. 37, týkajícího se ochrany vaděbní země proti odštěpě kousenkami, chrousty a jiným škodlivým hmyzem krocíci, stanoví se v souladu s moravským výberem zemským pro rok 1894 odměna, která z obecní pokladny započtena a z polovice se zemského fondu nahrazena býti má, a sice za rovný hektolitr chroustů na dva (2) zlaté a za rovný hektolitr postrav na deset (10) zlatých r. č.

Což se s tím dohodeno u obecnou vůleí avádí, že chrousty a postravy, jež dotyčným obcím-dělním se mají, pod dohledem obce shromážděn jest usurtiti a obecním úřadem, aby s nimi po vůli nakládí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Čísťka VIII.

Vydána a rozedána dne 16. dubna 1894.

37.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 19. března 1894,

**tykající se poplatků obřadových ve všeobecné veřejné nemocnici
v Mor. Ostravě.**

Poplatky obřadové ve všeobecné veřejné nemocnici v Mor. Ostravě stanoveny byly také na rok 1894 pro II. třídu obnosem 2 zl. a pro III. třídu obnosem 56 kr.

Což se tímto v obecnou známost uvádí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Boaden v. r.

38.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 19. března 1894.

týkající se poplatku ošetrovacího pro nemocné ve veřejné nemocnici „Přímořském klášteře arcivévodkyně Marie Teresie Sv. Polagio a Rovinje“.

Poplatek ošetrovací pro nemocné ve veřejné nemocnici „Přímořském klášteře arcivévodkyně Marie Teresie Sv. Polagio a Rovinje“ svěřen byl na 84 kr. za osobu a den.

Při ustanovení tohoto poplatku ošetrovacího nebylo přihlíženo k výdajům cestovním za obstaravance, dopravené zvláště na útraty ústavu, kterého výdaje dle odhlášení c. k. místodržitelství v Terstu ze dne 3. března 1894, č. 4083, tím způsobem upraveny budou, že vybirám bude přírůžka až k ukončení obvodu skutečně vynaloženého.

Celá se člátek u obecnou známost uvěsti.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Boosen v. r.

39.

Nařízení c. k. mor. místodržitelství

ze dne 28. března 1894.

jeť se týká dobytých pasů pro koně, když se přihánějí na trhy azeb k dražbám.

Častěji se opakuje případy, že nebylo lze zjistiti, odkud na výrobních trzích koupání, ochlívken postřížené koně pocházejí a tím odhlata možnost úkladně uskočeti proti nákuze, jakohž i naléhavá nutnost nezákonnitěmu obvodu a kození nejistého a podezřelého původu a z toho vyplývajícímu rozlišení se ochlívky se možná přičetí odhlata, jsou c. k. místodržitelství podnětem, na základě posledního odstavce § 8. všeobecného nákuze o nákuze dobytčích ze dne 29. února 1890, ř. a. č. 35, nalítiti, že od 1. května 1894 počínaje dodávati se musí dobytčích pasů i pro koně, když se přihánějí na trhy dobytčích azeb k dražbám.

Co se týká vysterování těchto dobytčích pastí a jejich formy to platí ustanovení prováděcího nařízení ze dne 12. dubna 1880, ř. n. č. 36, vydaného k § 8. uvedeného zákona.

Přestupky tohoto předpisu trestány budou podle zákona ze dne 24. května 1882, ř. n. č. 51.

C. k. místopřítel:

Alois svobodný pán Špens-Boeden v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Čísťka IX.

Vydána a rozestána dne 26. dubna 1894.

40.

Zákon

daný dne 8. dubna 1894,

platný pro markrabství Moravské, kterýmž obci Velké Bystřici světuje se právo
na vyzášení náleží postrkových.

S přičleněním soudna Město markrabství Moravského vůči se Měi zaříditi
takto:

§ 1.

Vyzášení postrkových náleží ve senátu říšského zákona ze dne 27. čer-
vence 1871, l. z. č. 89, světuje se kromě obcí v § 1. zemského zákona ze dne
24. prosince 1872, z. z. č. 1 z r. 1873, jmenovaných, v přičleněné působnosti
též obci Velké Bystřici.

Vyjmuty jsou z toho čty případy, kdy se jedná o osoby, které nesají
domovského práva v království a zemích v říšské radě zastoupených.

Působnost této obce vztahuje se k obřádku okresního soudu, který v obci
má své sídlo.

§ 2.

Zákon tento nabude platnosti toho dne, kterého bude prohlášen.

§ 3.

Ministři vnitra jest uloženo, by zákon tento provedl.

Ve Vídni, dne 5. dubna 1894.

František Josef v. r.

Bacquehem v. r.

41.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 3. dubna 1894,

že se týče poplatků obřezavacích ve všeobecných veřejných nemocnicích a ústavech dobročinných v Horních Rakousích.

Poplatky obřezavací ve všeobecných veřejných nemocnicích a ústavech dobročinných v Horních Rakousích stanoveny byly na rok 1894 na celbu a den takto:

Jméno ústavu		Poplatek obřezavací	P o z n á m k a
Všechné nemocnice v	Lípa	1 sl.	K návrhu c. k. hon.-rak. místodržitelství ze dne 26. prosince 1892, č. 17,254, uzavřel se zemský výbor v souzené dno 20. prosince 1893, č. 13,095, komandem, by výbor byl poplatků z 85 kr. na 1 sl., počínaje ode dne 1. ledna 1894.
	Ischls	60 kr.	Dle zem. výboru č. 8771 ze dne 1. června 1892 počínaje ode dne 1. července 1892.
	Yocklabrucka	63 kr.	Dle zem. výboru č. 2815 ze dne 22. března 1887 počínaje ode dne 1. dubna 1887.
	Windischgarstenu . .	60 kr.	Vyhláškou místodržitelství ze dne 12. ledna 1894, č. 223, dle míl následkem uzavření smlouvy zemského ze dne 29. srpna 1892 a se schválením vpr. c. k. ministerstva vnitra ze dne 18. prosince 1893, č. 20,590, městská nemocnice sv. Anny ve Štýru na všeobecnou veřejnou nemocnici byla prohlášena, byla dne 3. února 1894 v zákorvku zemským ošetřována, předtím byla platnosti dne 18. února 1894.
	Štýra (nemocnice sv. Anny)	85 kr.	
	Schärdings	70 kr.	

Jméno ústavu	Poplatek státního						Poznámka
	I.		II.		III.		
	řídí a						
	z. kr.	z. kr.	z. kr.	z. kr.	z. kr.	z. kr.	
Zemská porodnice v Lince	2	—	1 50	1	—	—	Děti 20 kr. denně; skotectví cca 1000 prádla dětského, jest se naučím z ústavu vyta- pěním dá se různé ústavu, nabývána byti mezi koda zemského
Zem. škola v Nie- deruharts u Lince	2	—	1 40	—	—	—	

Což se tímto u obecnou známou učí.

C. k. ministerský:

Alois srobočný pán Špens-Booden v. r.

42.

Zákon

daný dne 14. dubna 1864,

platný pro markrabství Moravské, kterým se mění §§ 4., 5., 24., 27., 28., 41., 47., 49. a 51. řádu volebního do zemského sněmu markrabství Moravského.

§ přivěšením sněmu Máho markrabství Moravského vidí se Mi naříditi takto:

Článek I.

Paragrafy 4., 5., 24., 27., 28., 41., 47., 49. a 51. řádu volebního do zemského sněmu markrabství Moravského se dne 26. února 1861 a potažmo se dne 2. dubna 1818, §. 33 a. n., používají platnosti ve sněm sněm nynížím a mají na přelíc učiti, jak následuje:

§ 4. Eran, hlavně město zemské, a ona města, která o sobě číli okres voliči, jsou zlevení městy voličními těchto voličích okresů.

V každém voličím okresu, který jest sklčen ze dvou neb více měst, jest každé a těchto měst zlevení městem voličním, a ona města, která v přede-
šlém paragrafu tam, kde se stanoví každý okres voliči, první jest pokládeno, jest hlavním městem voličním.

§ 5. V každém a jedenáctičí voličích okresů městských, v § 3. stanově-
ných, zvolen buď jeden poslanec.

Však k volbě oprávněn v každém městském okresu voličím tvoří jeden obor voliči.

§ 24. O tom, jsou-li důvodné či bezdůvodné reklamace, podané za přímou, le do volebního seznamu pojety byly osoby práva volebního nemající, anebo le vyznačeny jsou osoby k volbě oprávněné, rozhoduje místopředseda, kterému přisláhi také právo, až do volebního termínu z nové úřední předložené opravy volebního seznamu volkostátnického.

Z rozhodnutí místopředsedy nelze se odvolati.

Seznamy volební buďtež a místopředseda vyloženy k tomu konci, aby k volbě oprávnění do nich mohli přihlídnouti.

§ 27. Jakmile volebný seznam nast po rozhodnutí, z reklamních učiněných, jest opraven, mají se voličům od bezprostřední předložené ústady politického legitimární listky k volbě poslance do zemského sněmu sdělati a úřední cestou vlas dále dodati.

Legitimární listky musejí obsahovati jméno a bydliště k volbě oprávněného, pak místo, kde, a den a hodina, kdy se bude voliti.

V místech, které mají voliční statut, vyjma Brna, může také k tímto opatřením okresní hejtmán býti delegován.

§ 28. Seznamy voličů v posledních 24 hodinách před volbou již nesmíjí se měnit.

§ 41. Hlasování samo počne tím, že odevzdají své hlasy členové komise volební, pokud mají právo voliti.

Potom vyvolává člen této komise voliče, aby hlasovali, v tom pořádku, jak jsou jména jejich v seznamu volebním sepsána.

Volči, kteří přijdou do skromičkárny, když jména jejich již byla vyvolána, mají své hlasy odevzdati teprv po přečtení celého seznamu volebního a jest se jim za tou příležitostí a volební komise ohlásiti.

§ 47. Když všichni přítomní voličové hlasy své odevzdali, má předseda volební komise hlasování za skončené prohlásiti, komise tato i komisař volbu řídicí mají se v dvojnásobném seznamu hlasování podepsati a má se ihned počti skromičkárnu.

Jak političní hlas vypadlo, má předseda komise, jakmile jest skončeno, neprodávě ohlásiti.

V případě, že hlasy pro jednu a tuž volbu poslance odevzdávají se ve více nežli jednom místě voličům a že volič místo: není zároveň hlasím místem voličům, má komisař volbu řídicí akt volební uslešit okresnímu hejtmánu hlasního místa voličůho, kterému sdělí, a doložích jednolitých aktech volebních celkový výsledek všech hlasování k volbě političních výšeříci a písemně sestaviti.

§ 49. Nedostane-li se při hlasování touz neb okresu, jest za poslance volen býti ten, nepolepivě většiny hlasů, převáží se druhý výkon volební a kdyby také při tomto neobjevila se potřebná většina, přikročí se k volbě názi.

Okresní hejtmán, v jehož okrese leží hlavaí místa volici, má v případě potřeby také tyto volby ve všech dotýkajících místech volicích zařídit a po jejich provedení vyšetřit celkový výsledek spíšeobem v § 47. ustanovením.

§ 51. Když jest tolik poslaneč náležitě zvoleno, tolik jich potřebí, tedy se protokol o volebním výkonu sepsaný uzavře, od hlavaí volicích komise a zemspanského komise podpíše, připojí se k němu seznamy hlavaí a listy o potřebě hlavaí — a, jde-li o volby poslaneč obcí veskovských, přiloží se zároveň spisy k volbě volicích se vztahující — potom se od komise a od komise společně započti, opatří se nápisem, s něhož poznati lze obsah, a odvádějí zemspanskému komise k tomu konci, aby jej odebral nástodřitel.

Podobně má v případě, že jde o volby ve volicích okresech městských, které se konaly ve více než jednom místě volicím, okresní hejtmán hlavaího místa volicích, když celkový výsledek volby jest na jisto postaven, o tom zvlášť zvláštní spis předložiti nástodřitel se všemi spisy, od jednotlivých volebních komise dleřný.

Článek II.

Zákon tento nabude platnosti toho dne, kterého bude vyhlášen.

Článek III.

Měma ministroví vnitř jest stáloeno, aby zákon tento provedli.

Ve Vídni, dne 14. dubna 1894.

František Josef v. r.

Bacquehem v. r.

43.

Návěští moravského výboru zemského

ze dne 15. dubna 1894.

Jině se prohlašuje zemská přírůžka na rok 1894.

Jeho cí. a král. Apollolické Veličenstvo rádiše Nejvyšším rozhodnutím ze dne 9. dubna 1894 nejmilostivěji schváliti uzavření mor. zájmu zemského ze dne 14. února 1894, jině na rok 1894 pro spojený mor. fond zemský povoleno byla zemská přírůžka štyřicet krajcarů ku každému státnímu pláti daně na Moravě a v mor. obvodech Slezských i se všemi státními přírůžkami.

Nejvyšší rozhodnutí toho uvěři se u vřechovozu zámoř.

Od mor. výboru zemského.

Ročoplet spojeného moravského fondu

(Fond zemský, domovní, pro úchytní vojska, úpravení toky)

Číslo výlohy	Název rubrik	Výsledek roku 1902	Ročníkový ročoplet na rok	
			1902	1903
část 1. st. 1000				
Partie A. Nadní partie.				
I	Výlohy celkové	45.000	45.000	45.000
1	Výlohy celkové	45.000	45.000	45.000
2	Příspěvy zemědělských výloh	37.000	37.000	37.000
3	Příspěvy občanů a obcí	324.231	324.231	324.231
4	Příspěvy občanů a obcí	10.540	10.540	10.540
5	Příspěvy občanů a obcí	2.000	2.000	2.000
6	Příspěvy občanů a obcí	1.500	1.500	1.500
7	Příspěvy občanů a obcí	18.518	18.518	18.518
8	Příspěvy občanů a obcí	1.200	1.200	1.200
9	Příspěvy občanů a obcí	1.500	1.500	1.500
10	Příspěvy občanů a obcí	1.500	1.500	1.500
11	Příspěvy občanů a obcí	411	411	411
12	Příspěvy občanů a obcí	5.219	5.219	5.219
13	Příspěvy občanů a obcí	1.500	1.500	1.500
14	Příspěvy občanů a obcí	29.571	29.571	29.571
15	Příspěvy občanů a obcí	26.718	26.718	26.718
16	Příspěvy občanů a obcí	1.500	1.500	1.500
17	Příspěvy občanů a obcí	12.000	12.000	12.000
18	Příspěvy občanů a obcí	2.778	2.778	2.778
19	Příspěvy občanů a obcí	20	20	20
20	Příspěvy občanů a obcí	29.711	29.711	29.711
21	Příspěvy občanů a obcí	114.541	114.541	114.541
22	Příspěvy občanů a obcí	8.500	8.500	8.500
23	Příspěvy občanů a obcí	58.135	58.135	58.135
24	Příspěvy občanů a obcí	8.500	8.500	8.500
25	Příspěvy občanů a obcí	36.577	36.577	36.577
26	Příspěvy občanů a obcí	12.500	12.500	12.500
27	Příspěvy občanů a obcí	29.848	29.848	29.848
28	Příspěvy občanů a obcí	18.000	18.000	18.000
29	Příspěvy občanů a obcí	375	375	375
30	Příspěvy občanů a obcí	27.500	27.500	27.500
31	Příspěvy občanů a obcí	26.615	26.615	26.615
32	Příspěvy občanů a obcí	45.741	45.741	45.741
33	Příspěvy občanů a obcí	47.800	47.800	47.800
34	Příspěvy občanů a obcí	17.000	17.000	17.000
35	Příspěvy občanů a obcí	329.004	329.128	329.128
36	Příspěvy občanů a obcí	50.100	50.100	50.100
37	Příspěvy občanů a obcí	2.429.290	2.429.427	2.429.427
38	Příspěvy občanů a obcí	20.700	20.700	20.700
39	Příspěvy občanů a obcí	120.000	120.000	120.000
40	Příspěvy občanů a obcí	54.500	54.500	54.500
41	Příspěvy občanů a obcí	41.500	41.500	41.500
42	Příspěvy občanů a obcí	41.000	41.000	41.000
43	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
44	Příspěvy občanů a obcí	26.700	26.700	26.700
45	Příspěvy občanů a obcí	100	100	100
46	Příspěvy občanů a obcí	429.800	429.800	429.800
47	Příspěvy občanů a obcí	12.000	12.000	12.000
48	Příspěvy občanů a obcí	29.549	29.549	29.549
49	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
50	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
51	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
52	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
53	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
54	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
55	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
56	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
57	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
58	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
59	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
60	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
61	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
62	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
63	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
64	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
65	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
66	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
67	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
68	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
69	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
70	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
71	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
72	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
73	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
74	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
75	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
76	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
77	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
78	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
79	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
80	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
81	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
82	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
83	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
84	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
85	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
86	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
87	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
88	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
89	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
90	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
91	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
92	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
93	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
94	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
95	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
96	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
97	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
98	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
99	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000
100	Příspěvy občanů a obcí	20.000	20.000	20.000

zemského na správní rok 1894.

Měnovy a po starbu židovských kasáren, pak fond vyrazování.)

Čís. odstavce	řádky	Název rubrik	Výsledek roku 1892	Srážkový rozpočet na rok	
				1893	1894
			čísly mil. Kčm.		
Uhrazení.					
A. Řádné příjmy.					
I	1	Aktivní úroky	185,579	129,000	201,200
III	2	Náhrady za zrušený poplatok z nápojk	75,117	75,117	75,117
III	3	Příspěvky Slozka	10,979	5,300	5,800
IV	4	Náhrady útrat občanských	20,201	18,000	20,000
V	5	Náhrady útrat	18,500	10,000	—
VI	6	Čistý výtěžek mov. zastavený	7,590	6,700	7,022
VII	7	Náhrady útrat postrádkových	16,700	17,500	14,000
VIII	8	Příspěvky k výkolám na školství	123,000	113,447	119,448
IX	9	Příspěvky státu k výkolám na vodní stavby	2,000	2,000	2,000
X	10	Náhrady výloh úhradních	9,000	9,000	20,000
XI	11	Ročníkové příjmy	3,811	3,200	3,200
XII	12	Státní příspěvek na občerstvení ústrvy za církevní útrvy útrvy podkovnické	250	250	250
XIII	13	Přelýtek fondu zemědělského	45,154	33,338	30,840
XIV	14	Náhradní správní výlohy	7,000	7,000	—
XV	15	Výtěžek z židovských kasáren	190,738	114,918	114,737
XVI	16	Příjmy bývalého vyrazovacího fondu	2,208	1,500	1,500
Součet uhrazení			657,897	615,858	680,000
U parovníků a náhonů potřebou			5,001,400	4,958,201	5,200,100
zevni se zkolok			4,243,500	4,342,800	4,001,000
a po přičtení mimořádných potřeb			548,000	—	125,400
nedostatek se celkem			4,891,500	4,942,800	4,750,400

Čís. 18.178.

Učtována mariváckým celkem zemským v senátu, odřezána dne 10. a 14. února 1894.

V Brně, dne 14. února 1894.

Felix krabě Teller v. r.

44.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 20. dubna 1894, č. 8151.

tykající se změny ve příčině rozdělení země Moravy v matřiční okresy israelitské.

Ve shodě se zákonem, jež následkem nalikovní ministeria všeobecných dachovních a vyvolání ze dne 18. února 1894, č. 10.633 z r. 1892, a. n. č. 26 z r. 1894, nastala v ohrazení obvodů israelitských obcí náboženských v markrabství Moravském, nalikuje se pozdějšího skutečně vyhlášení místodržitelství ze dne 23. října 1891, č. 54.521, a. n. č. 57, jež se týká rozdělení země Moravy v matřiční okresy israelitské, co následuje.

Střední okres Jaroslavičský vyjma obec: Čulč, Měranice, Olešovicilky, Křídlovilky a Valčubice, které i na příštím příměření mají matřičnímu okresu Znojmu, vylučuje se z matřičního okresu postěně jarnovského a přivěšuje se matřičnímu okresu Miroslavě.

Nalikání toto nabývá platnosti dnem svého vyhlášení.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Číslo X.

Vydáno a rozloženo dne 24. května 1894.

43.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 12. dubna 1894, č. 12351,

jež se týká zmocnění technického inspektora společnosti pro prohlížení a pojišťování parních kotlů ve Vídní, Antonína Friebla, k zkoušení a periodickému prohlížení parních kotlů, náležejších členům společnosti na Moravě.

Na základě zákona ze dne 7. července 1871 (ř. z. č. 112 z roku 1871) a vysokého ministeriálního nařízení ze dne 1. října 1875 (ř. z. č. 130 z roku 1875), pak příslušného prováděcího nařízení, zmocněn je nově jmenovaný technický inspektor společnosti pro prohlížení a pojišťování parních kotlů ve Vídní, Antonín Friebl v Olomouci, by zkoušel a periodicky prohlížel parní kotle členů společnosti na Moravě a byl pro tyto své svěřené funkce pořízen příslušný vzat.

Cel se tímto u obecnou známost uvádí.

C. k. místodržitel:

Alais srobedný pán Spens-Boden r. r.

Zákon

daný dne 21. dubna 1894.

platný pro markrabství Moravská, jest se týče vybírání dávek k ústřední úhradě nákladu, který vznikne přeložením státních pračárů v Brně.

Pro návrh zemského sněmu Měho markrabství Moravského vidí se Ml. schváliti takto:

§ 1.

K tomu konci, aby ústředně úhrazen byl náklad, který vznikne přeložením státních pračárů v Brně, a sice schůdků státních č. I., II. a III. v obou pračárkách na pozemcích dvoru Svato-Tomášského a dvoru Křižáckého, pak schůdků pračárů prodejních, star. par. 134 katastrální obce „Křižácká ulice“, z obecního obvodu města Brna, povoluje se zemskému kluznému městu Brno, aby způsobem v následujících ustanoveních uvedeným vybírání smělo dávat jednou pro vždy následující.

§ 2.

Dávka tato spraviti se má z pozemků, které podrobně jsou uvedeny v dochůdku, k tomuto nákladu připojeném a šel jako třetími, i jest ona dávkou veřejnou, která shodně jest s dříbom dotyčnými pozemky.

§ 3.

Výše této dávky obnáší pro pozemky do první kategorie spadající 6 (šest) krejcarů rak. šila z každého čtverečného metru plochy pozemkové, pro pozemky do druhé kategorie vřadné 1-8 (jeden celý a osm desetin) krejcarů rak. šila z každého čtverečného metru plochy pozemkové, a pro pozemky do třetí kategorie následující 0-2 (dví desítiny) krejcarů rak. šila z každého čtverečného metru plochy pozemkové.

§ 4.

Při těch parcelách, které leží nápra v obvodu schůdkových staveb, jest stanoveno byl dekretem dvorní kanceláře ze dne 26. dubna 1848, č. 12348, rozhoduje pro vypočítání dávek plochová míra v katastru pro dané pozemkové

udací; při ostatních povoleních pak výměra a ná jejíž částí, která se nalhá v okraji zaházaných staveb.

§ 5.

Dávka jest splatná dne 1. ledna onoho roku, který bude následovati po zrušení stavebního nákazu pro celou parcelu; v tom případě ale, že by stavební nákaz nebyl současně zrušen pro celou parcelu, dne 1. ledna onoho roku, který bude následovati po domovním povolení ke stavbě na částí dotyčné parcely.

§ 6.

Obecní zastupitelstvo jest oprávněno, vybírat tuto dávku též v několika ročních ratách, které budou splatny pokaždě dne 1. ledna toho kterého roku.

§ 7.

K zaplacení dávky nebo nezaplaceného zbytku jejího jest povinen ten, kdož v příslušné době knihovně jest napsán jakožto vlastník pozemosti, na kterou dávka se má platit.

§ 8.

Kdyby některá parcela nápotomně byla rozdělěna, zůstane vlastníci částek die poměru jejich stávajm společněm k zaplacení dávky povinni, jako byl povinen vlastník parcely nerozdělené.

§ 9.

Obecnímu zastupitelstvu zemského hlavního města Brna přislíbí, vydati podrobná ustanovení o způsobu, jakým tato dávka se bude vybírat, zejména však též o tom, má-li se dávka prominouti nebo zmíniti.

§ 10.

V přímě domovného vymáhání této dávky platí tytéž předpisy, jako obědně vymáhání dávek obecních.

Mému ministroví vukra jest uloženo, aby nákon tento provedl.

V Schönbrunně, dne 21. dubna 1894.

František Josef v. r.

Racquetem v. r.

C. Katastrální obec „Staré Brno“.

Pozemkové parcely: 4, 5, 6, 10, 12, 14, 15, 19, 20, 21/1, 21/2, 22, 23, 24/1, 24/2, 25/1, 25/2, 26/1, 26/2, 27, 28, 29/1, 29/2, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47/1, 47/2, 47/3, 47/4, 48, 49, 50, 51, 52/1, 52/2, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 525, 543, 1142/1, 1142/2.

Stavěbní parcely: 71, 74, 81, 82, 83, 84, 85, 90, 91/1, 91/2, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193/1, 193/2, 194, 210, 214, 215, 220.

II. Kategorie.

A. Katastrální obec „Křtářská ulice“.

Pozemkové parcely: 3, 4, 7, 9/1, 9/2, 10/1, 10/2, 18, 21, 70, 71, 73, 75, 76, 80, 112/4, 114/1, 114/2, 115/1, 116, 117, 118/2, 118/3, 118/4, 122, 127/1, 178, 180/1, 180/4, 181/1, 181/2, 182, 184, 186/1, 186/2, 191, 194/1, 196/1, 196/2, 196/3, 197, 273, 282/1, 282/2, 283, 284, 285/1, 286, 288, 290, 292/1, 292/2, 293, 297/1, 297/2, 298/2, 299/1, 299/2, 300, 301, 302/2, 303, 304, 305/1, 306/2, 306/3, 308, 309, 310, 313, 314/1, 316/1, 316/2, 317, 319, 320, 322, 323, 326, 328, 331, 332, 335, 336, 338, 340, 342, 343, 348, 349, 350, 354, 355, 356, 360, 361/2, 362/2, 363/1, 363/5, 364/1, 365, 366/1, 367, 368, 369/1, 369/4, 370, 371, 372, 373, 374/1, 374/2, 375, 376, 380, 387, 396, 397, 398, 400, 402, 403, 407, 408, 411, 412/1, 412/2, 413, 415, 416, 417/1, 417/2, 417/3, 417/4, 417/5, 418/1, 418/2, 418/3, 418/4, 418/5, 418/6, 419, 421, 422/1, 422/2, 423, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 439, 440/1, 440/2, 441/1, 441/2, 442/1, 442/2, 443, 444, 445, 448, 449, 450, 454, 451, 452, 453, 454, 455, 461, 463, 465, 470/1, 470/2, 473, 474/1, 475/2, 476, 479, 480/1, 481, 482/2, 484/2, 485, 486, 489, 490/1, 490/4, 491, 492, 493, 498, 499, 502/1, 504/2, 505/2, 507/2, 513, 514, 516, 517/1, 517/2, 518/1, 518/2, 519/1, 519/2, 520, 521, 524/1, 524/2, 525, 528, 529, 532/1, 532/2, 535, 536, 539, 541, 543, 544, 547, 549, 550, 551, 552/1, 552/2, 553, 554, 557, 560, 561, 562, 565, 579, 580, 583, 584, 585, 589, 604/1, 606/2, 607/1, 607/4, 607/5, 609, 610, 611, 612, 614/2, 614/3, 617, 618, 621, 623, 624, 625, 627/3, 628/1, 628/3, 629/2, 629/3, 630/1, 630/2, 631/1, 631/2, 632, 633, 636/1, 637/1, 638/2, 638/3, 638/4, 639/1, 639/2, 643, 648/3, 651, 652, 653, 656/3, 658/1, 671/2, 676/1, 678/1, 680/4, 682/1, 682/2, 683/1, 693, 695, 697/4, 699/4, 701/2, 702/3, 707/4, 709/1, 711/1, 718/1, 721, 722, 723, 724, 727, 740/1, 741/2, 741/5, 742, 743/2, 750, 754, 757, 758, 759, 760, 763, 770, 774, 775, 777/2, 777/3, 778/1, 778/2, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 867, 868, 869,

870/1, 870/2, 871, 872, 873, 874/1, 874/2, 875, 876, 877/1, 877/2, 877/3, 878,
879, 880, 881, 882, 924.

B. Katastrální obec „Staré Brno“.

Pozemkové parcely: 353, 354.

III. Kategorie.

A. Katastrální obec „Křížská obec“.

Pozemkové parcely: 70, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33,
34, 36, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54/1,
54/2, 55, 56, 57/1, 57/2, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 65, 66, 67, 68, 69, 71/1,
74/2, 74/3, 77, 78, 79, 109/1, 109/2, 110/1, 110/2, 111/1, 111/2, 112/1,
112/2, 113, 114/1, 114/2, 114/3, 115/1, 115/2, 119, 120/2, 120/3, 123, 125/1, 125/2,
127/1, 127/2, 128, 129, 130, 134/2, 134/4, 135/1, 135/2, 135/3, 135/4, 135/5,
136/1, 200, 202, 203/1, 203/2, 205/1, 205/2, 207, 208, 209, 211, 212, 216, 217,
218, 219, 221, 222, 224, 227, 234/1, 234/2, 235/1, 235/2, 236, 237, 238, 239,
240, 242, 243, 244, 245, 247, 248, 249, 250, 251/1, 251/2, 252/1, 252/2, 253,
254, 255, 258/1, 258/2, 258/3, 259/1, 259/2, 259/3, 260, 261, 262, 263/1, 263/2,
264, 265, 266, 267/1, 267/2, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275/1, 275/2,
276/1, 276/2, 277/1, 277/2, 278, 280/2, 280/3, 281/3, 287/3, 288/1, 302/1, 302/2,
306/1, 307, 311, 312, 314/2, 315/1, 315/2, 316, 321, 324, 325, 327, 330, 333,
334, 337, 341, 346, 347, 351, 352, 353, 356, 359, 361/1, 362/1, 363/2, 363/3,
363/4, 364/2, 366/2, 368/2, 369/3, 372, 447, 453, 471/1, 471/2, 472, 474/2, 475/1,
477, 478, 480/2, 482, 483/1, 484/1, 487, 488, 490/2, 490/3, 492, 502/2, 503/1,
503/2, 504/1, 512, 528/1, 528/2, 532, 543, 544, 570, 571, 572, 573/1, 573, 574,
605/3, 620/1, 644, 645, 646/1, 646/2, 646/3, 647/1, 647/2, 647/3, 649, 651, 654-
656, 656, 657/1, 657/2, 658/1, 658/2, 658, 660/1, 660/2, 661, 662, 663, 664,
664/1, 666/2, 666/3, 669/1, 672/1, 672/2, 673, 674, 675/1, 675/2, 677/1, 677/2,
680/1, 680/2, 680/3, 683/1, 683/2, 683/3, 684/1, 684/1, 684/2, 685, 686, 687/3,
688/3, 689/1, 689/2, 690/2, 690/3, 690/4, 691/1, 694/2, 694/3, 698/1-
698/2, 698/3, 698/4, 699/1, 699/2, 699/3, 700/1, 700/2, 700/3, 701/1, 702, 704,
705, 706/1, 706/2, 707/1, 707/2, 707/3, 708/2, 710/1, 710/2, 711/1, 711/2, 711/3,
714/2, 714/3, 715/1, 715/2, 715/3, 716/2, 716/1, 719/2, 719/3, 727, 730, 735,
740/2, 741/1, 742/1, 744, 745, 746, 747/1, 747/2, 751, 752, 753, 851, 852,
853, 854, 855, 856, 922, 923, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 938/1, 939, 950,
951, 953, 955, 956, 957, 958, 958, 964.

B. Katastrální obec „Staré Brno“.

Pozemkové parcely: 356, 357/2, 357/3, 357/4, 358, 1132.

47.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 24. dubna 1894, č. 12.785.

že se týká poplatků ústředních ve všeobecných veřejných nemocnicích
v Dolních Rakousích na rok 1894.

Dle přípisu c. k. dolno-rak. místodržitelství ze dne 10. dubna 1894,
č. 25.708, stanoveny byly ve všeobecných veřejných nemocnicích v Dolních Rakousích
poplatky ústřední za ošetru a dle na rok 1894 následujícími obnosy :

Číslo poř.	Jméno dotera	I			II			P. č.	
		ústa ošetřovací							
		al.	kr.	al.	kr.	al.	kr.		
1	C. k. ústev. dobn. v Topčicích (rak.)	—	—	—	—	—	60	—	—
2	Rakousk. všeob. veřej. nemocnice v Topčicích	—	—	—	—	—	85	—	—
3	Všeob. veřejná nemocnice ve Falkovicích	—	—	—	—	—	65	—	—
4	Všeob. veřejná nemocnice v Hainburgu	—	—	—	—	—	90	—	—
5	Všeob. veřejná nemocnice Fran- tiska-Josefa v Hor. Holíčevanu	—	—	—	—	—	80	—	—
6	Všeob. veřejná nemoc. v Hahlich	1	35	—	20	—	—	—	—
7	Všeob. veřejná nemocnice v Klosterneuburgu	—	—	—	—	—	85	—	—
8	Všeob. veřejná nemocn. v Kremsi	—	—	—	—	—	85	—	—
9	Všeob. veřejná nemocn. v Melku	—	—	—	—	—	90	—	—
10	Všeob. veřejná nemocn. v Melick	—	—	—	—	—	90	—	—
11	Všeob. veřejná nemocn. v Nov. místě za Vídní	—	—	—	1	—	—	—	—
12	Všeob. veřejná nemocnice v St. Pölten	—	—	—	—	—	65	—	54
13	Všeob. veřejná nemocnice v Kornelshauku	—	—	—	—	—	65	—	30
14	Všeob. veřejná nemocnice v Stokrasí	—	—	—	—	—	65	—	—
15	Všeob. veřejná nemocnice ve Vejšově n. Dyjí	—	—	—	—	—	75	—	61
16	Všeob. veřejná nemocnice ve Vejšově nad Vltavou	—	—	—	—	—	65	—	60
17	Všeob. veřejná nemocn. ve Štětí	—	—	—	—	—	90	—	—
18	C. k. všeobecná nemocnice . . .	5	—	2	50	1	—	—	—
19	C. k. nemocnice Wieden . . .	5	—	2	50	1	—	—	—

Číslo pod.	Jméno ústavu	I			II			III			r. č.	
		trída občerstvení										
		zl.	kr.	zl.	kr.	zl.	kr.	zl.	kr.	zl.	kr.	
20	Videtzká o. k. nemocnice na- dace Hochdörfa	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	
21	Videtzká o. k. nemocnice vísale Františka Jaccha	5	—	2	50	1	—	—	—	—		
22	Videtzká o. k. nemocnice chla- pčenský	—	—	—	—	—	1	—	—	—		
23	Videtzká o. k. nemocnice ku- rvaň přísozový Štěpánky	—	—	—	—	—	1	—	—	—		
24	Videtzká o. k. nem. Wilhelmian	—	—	—	—	—	1	—	—	—		
25	Videtzká o. k. nem. Sr. Hochs	—	—	—	—	—	1	—	—	—		

Čed se tímto u obecem známou uvádí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

48.

Návěští moravského výboru zemského

ze dne 30. dubna 1894,

jež se týče 8. vyhlášení dlužních úpisů 4 perc. moravské zemské půjčky.

PS 8. vyhlášení dlužních úpisů 4perc. mor. zemské půjčky, konané dne 30. dubna 1894 v přítomnosti o. k. notára, byly ku splacení tabeny:

Dlužní úpisoy po 100 zl.:

č. 48, 65, 69, 92, 356, 415, 471, 569, 708, 809, 823, 843, 934, 1080,
1157, 1280, 1341, 1344, 1626, 1713, 1343, 1752, 1767, 1772.

Dlužní úpisů po 1000 zl.:

Č. 25, 115, 244, 319, 354, 1358, 1362, 1623, 1703, 1764, 2012, 2281
 2440, 2512, 2913, 2931, 3006, 3124, 3153, 3446, 3601, 3803, 3817, 4227,
 4540, 4582, 4626, 4965, 4981, 5059, 5159.

Dlužní úpisů po 5000 zl.:

Č. 9, 26, 484, 498.

Oběma tyto vyplaceny budou za šest měsíců po vykonání, t. j. dne
 1. listopadu 1894, a od tohoto dne přestane věštké další úrokování.

Za následující obligace dříve již vykonané nebyly kapitály ještě vymáhány:

à 100 zl.: č. 82, 439, 689, 966, 1023, 1052, 1403, 1567.

à 1000 zl.: č. 700, 974, 1002, 1324, 2572, 2594, 2604, 2685, 4149, 4378.

Zemský hejtman:

Felix hrabě Vetter z Lilie.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Částka XI.

Vydána a oceněna dne 25. května 1894.

49.

Zákon

daný dne 25. dubna 1894,

zrušen 26/12 04 č. 100

platný pro markrabství Moravské, kterým částečně se změní ustanovení zákona ze dne 24. ledna 1870, č. 18 z. z., v příčině sázebních příjmů učitelstva.

K nároku zemského sašena Něho markrabství Moravského vidí se M. nařídit takto:

Článek I.

Paragrafy 22., 23., 24., 31. a 32., pak § 37. zákona ze dne 24. ledna 1870, č. 18 z. z., tento ve svém znění, změněném zákonem ze dne 10. května 1887, č. 70 z. z., změňjí se a na jich místo nastupují tato ustanovení:

§ 1.

Učitelé, kteří definitivně jsou ustanoveni na veřejných obecních školách školních a měšťanských v mestskech Moravském a v moravských obvodech (okrajních) ve Slezsku, vyjma učitelé náboženství, se odlišné platy ustanovené, vřadí se na úroveň vyměření svých služebních příjmů bez rozdílu školních stáří a bez rozdílu jazyka vyučovacího do 3 kategorií, a sice:

I. kategorie: ředitelé a ředitelky škol měšťanských, učitelé a učitelky na školách měšťanských.

II. kategorie: nadučitelé a nadučitelky, učitelé a učitelky na veřejných obecních školách školních.

III. kategorie: definitivní podučitelé a podučitelky na veřejných obecních školách školních.

§ 2.

Pro každou kategorii ustanoven bude ^{od 1. 1. 1925} k zemské školní radě personální status, do něhož patří budou ^{od 1. 1. 1925} učitelé té které kategorie. Při vřazení do personálního statusu rozhodování bude předešlým služebním dobou, kterou kdo odbyl jako učitel v dotčené kategorii, pokud se týče jeho podučitel ve vlastnosti definitivní, při stejné služební době předešlým služebním a při stejném působení služebním fyzické stáří.

§ 3.

V první kategorii učitelé stáří se tři stupně služebního, a sice:

první stupeň služebního 800 zl. 850/1
 druhý stupeň služebního 850 zl. 900/1
 třetí stupeň služebního 900 zl. 1000/1

v druhé kategorii čtyři stupně služebního, a sice:

první stupeň služebního 650 zl. 600/1
 druhý stupeň služebního 700 zl. 700/1
 třetí stupeň služebního 750 zl. 800/1
 čtvrtý stupeň služebního 800 zl.

Třetí kategorie osob vyučujících rozdělí se dle dvou stupňů služebního, a sice:

první stupeň služného 400 zl. } 100%
 druhý stupeň služného 450 zl.

§ 4.

Z porotického počtu všech učitelů, do té které kategorie pokladě po-
 jatých, vstává se:

v první kategorii:

- $\frac{1}{3}$ do prvního stupně služného,
- $\frac{2}{3}$ do druhého stupně služného,
- $\frac{1}{3}$ do třetího stupně služného,

v druhé kategorii:

- $\frac{1}{2}$ do prvního stupně služného,
- $\frac{2}{3}$ do druhého stupně služného,
- $\frac{1}{3}$ do třetího stupně služného,
- $\frac{1}{3}$ do čtvrtého stupně služného,

40% 30% 30%

na to ale v třetí kategorii:

- $\frac{1}{3}$ do prvního stupně služného,
- $\frac{2}{3}$ do druhého stupně služného.

§ 5.

Pracovníci podřízené a posádky obdrží roční kompenzaci 360 zl. } 450 zl.
 } 100%
 } 100%

Pracovníci ustanovení učitelé první a druhé kategorie obdrží v době své
 pracovníké služby ony platy, které jsou stanoveny pro první stupeň služného
 v té které kategorii.

§ 6.

Povolování z jedné kategorie do vyšší a obnovení učitelských míst
 uvnitř každé kategorie dle se bude dle ustanovení předpisů národních zákonů
 předložena se strany k tomu oprávněných ustanovením, které přislíbí v. k. zemská
 školská rada.

Přezkoušení z něžního stupně služného do vyššího provádějí podle v. k.
 zemská školská rada způsobem postupu v tom pořadí, které personálním statusem
 jest stanoveno.

§ 7.

Příslušnost postupu do vyššího stupně služného jest však závislá
 příslušnost ve službě školské a proto jest v. k. zemská školská rada

ustavena, v případě nepřiměřené působnosti ve službě školní postup do vyššího stupně služebního oděpříti.

§ 8.

Při prvnímu stanovení personálního statusu a pak pooběhem každého školního roku ustanoví s. k. zemská školní rada ve vzájemné se zemským výborem počet učitelů, kteří se vřadí do každé kategorie a do každého stupně služebního, dle poměru v § 4. určeného.

§ 9.

V měsíci listopadu každého roku nastane postoupení do vyšších stupňů služebního, jehož první účinek počíná dne 1. ledna roku následujícího.

To však nezbrzdí na přecházku, aby učitelé dle vyskytující se potřeby také během roku byli ustanovováni, i mají se pak ti učitelé, kterých podobným ustanovením v každé kategorii přibýlo, do personálního statusu vřaditi jakodto nejmenší v té které kategorii.

Propůjčí-li se uprázdněné místo uchazeči, který již se nachází v téže kategorii a ve vyšším stupni služebního, podrží svůj služební důchod dosavadní.

Ustanoví-li se na Moravě učitel, který v téže kategorii, avšak v některém jiném z království a zemí na říšské radě zastoupených jest ve službě postaven, buďli jeho ustanovení, pokud se jedná o vřazení do stupně služebního, považováno za ustanovení první.

§ 10.

Učitelé první a druhé kategorie, kteří na škole měšťanské nebo na obyčejné škole obecné v královstvích a zemích v říšské radě zastoupených, v definitivní vlastnosti „učitelé a učitelky“ po pět let nepřetrženě a s úspěchem působícím působili, obdrželi příspěvek pro stáří, který se vyplácí v měsíčních částkách napřed jdoucích.

Za těchto podmínek přistoupí tato učitelům až do dokonáního 30. roku této doby služební na každých dalších pět let jejich služební působnosti ještě další příspěvek pro stáří.

§ 11.

Tento příspěvek pro stáří stanoví se pro učitele první kategorie na ročních 80 zl., pro učitele druhé kategorie na každé ročních 50 zl.

1-4 I. kategorie 100
5-6 " " " 150
I. kategorie 100
II. kategorie 50
100

Příplatky pro stáří, které v době, kdy zákon tento platností nabude, již byly přikrány, zůstanou nedotčeny.

Učitelé a učitelky na veřejných obyčejných školách obecních, kterým se propůjčí místo na školách náboženských, podléhají příplatky pro stáří, které jim v jejich dřívější vlastnosti snad již byly přikrány.

Takovýžto učitelům počítá se služební doba na obecné škole odbytá do své pátileté doby služební, které jest potřebí, aby kde obdržel první a pokud se týče příli příplatek pro stáří.

Učitelé a učitelky, kteří, byvše v definitivní vlastnosti ve službě postaveni v jiných křesťanských a zemích na říšské radě nestojících, na Moravu přestoupí, obdrží příplatky pro stáří ve výměně, tímto zákonem určené a na podmínkách tam stanovených (§ 10).

Článek II.

Pokud by tato ustanovení (§ 8.) měla za následek, že by jednotlivým učitelům, kteří tento zákon již jsou definitivně ustanoveni, nastala újma v jejich služebním důchodu, podléhají oni až do té doby, kdy se vše porovnáním do výše té kategorie anebo postupu do vyššího stupně služebního vyrovná, služební důchod dosavadní, aniž by se tím však měnil pořadí, který jim bude vykázan při stanovení statusu personálního.

Článek III.

Učitelé náboženská, kteří se stálými platy jsou dosazeni na veřejných obyčejných školách obecních a náboženských, dostávají se službě do nejvyššího stupně služebního v té které kategorii.

Pokud se týče příplatek pro stáří, jejich se destivati má učitelům náboženským, definitivně se stálými platy ustanoveným, mají platnost §§ 10. a 11. tohoto zákona.

Ostatní ustanovení zákona ze dne 14. prosince 1888, č. 129 z. z., zůstávají nedotčena.

Článek IV.

Všecka ostatní ustanovení, která vztahují se ke služebním příjmům učitelů a jeho podřídným personálům, jakol i k úspornosti pozůstalých, obsažena jsou v zákoně ze dne 24. ledna 1870, č. 18 z. z., pokud se týče ze dne 10. května 1887, č. 79 z. z., pak zákony dané dne 26. máje 1884, č. 77 z. z., a dne 12. března 1890, č. 52 z. z., zůstávají v platnosti.

Článek V.

Zákon tento nabývá platnosti dne 1. ledna 1895.

Článek VI.

Mému ministru pro věci náboženské a pro vyučování jest uloženo, aby zákon tento provedl.

Ve Vídni, dne 20. dubna 1894.

František Josef v. r.

Maděyski v. r.

50.

Zákon

daný dne 25. dubna 1894,

platný pro markrabství Moravsko, kterým se mění § 47. zákona ze dne 24. ledna 1870, čis 17 z. z., jehož znění stanoveno bylo zákonem ze dne 12. prosince 1893, čis 77 z. z.

K návrhu zemského sněmu Město markrabství Moravského vidí se Mi sděliti takto:

Článek I.

Ony poměrné sumy, které sloužily k úhradě příjmů učitelstva, romanovní a za substituace, pro učitele výpomocní a za větší výkony při vyučování, opatřují se od místních obcí okresu školního, vyzývají se až na míru 10⁰/₁₀₀ přírůbků daní i s přírůbkami státními, ježto předepsány jsou v obcích okresu školního.

Článek II.

Všechna ostatní ustanovení, která, jednoduše a příspívají obci k výkonům školním, obsažena jsou v § 47. zákona ze dne 24. ledna 1870, č 17 z. z., pokud

se týká v zákonech, daných dne 11. dubna 1813, č. 20 a. s., dne 8. prosince 1831, č. 1 a. s. r. 1832, pak dne 13. prosince 1833, č. 77 a. s., ustanovení v platnosti.

Článek III.

Zákon tento nabude platnosti dne 1. ledna 1834.

Článek IV.

Mému ministroví pro věci náboženské a pro vyučování jest ukááno, aby zákon tento provedli.

Ve Vídni, dne 23. dubna 1834

František Josef v. r.

Madeyski v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Částka XII.

Vydána a rozvolána dne 29. května 1894.

51.

Zákon

daný dne 22. dubna 1894.

platný pro markrabství Moravské, kterým se doplňují a pakad se týče máni §§ 30. a 31. zákona ze dne 13. ledna 1875, č. 12. z. z., jenž se týče ochrany statku poleho.

S přivolením zemského sněmu Mého markrabství Moravského vůli se Mi nahřiti takto:

Článek I.

Paragrafy 30. a 31. zákona ze dne 13. ledna 1875, č. 12 z. z., jenž se týče ochrany statku poleho, zrušeny jsou v uvedeném sněmu sněmi a mají na přičet zůst, jak následuje:

§ 30. Provozditi řízení se přičinou se příslušných plynů polních, pokud se týče vyšetřování je a trestní, náleží obecnímu představenstvu své obce, v jejíž obvodu přestupek náleží byl spáchán.

Tato práce trestní vykonává se dle předpisu obecního řádu od obecního představenstva spolu s dvěma příslušnými (obecními radními) v oboru plnoleté působnosti.

Jsou-li však stížnosti jedné obce obrátní polním plynem ku druhé jiné obce, aneb jedná-li se vůbec o polní plyn, oběma kterého obecní představenstvo, dle dohodlého pravidla přelichá, jest se tyto předpojatým, náleží trestní řízení v první instanci politickému úřadu okresnímu.

Takto jest politický úřad okresní oprávněn, ohledně oněch přestupků náleží k ochraně polí, které jsou přímě se osadit, trestní řízení a vykonání trestu provést a k tomu kecí takový případ přestupku, avšak to náleží na vědomí nejprve příslušnému obecnímu představenstvu, k sobě potáhnouti.

V podobném případě jest politický úřad okresní povolen, aby předvezl též věci ostatní výkony úřední, které dle následujících paragrafů tohoto zákona náleží představenstvu obce.

§ 31. Trestní řízení zahájí se pouze k hlídce toho, kdo polním plynem jest poškozen neb ohrožen, dle když to přímě náleží příslušný hlídce polní, pokud se týče, jedná-li se o starby k ustanovení hvozdin nebo jiných starby vodní, když to přímě náleží hlídce k ochraně těchto starb ustanovený a pod příslušné vzaty aneb jiné stížnosti, kterým jest ověřen dohled k těmto starbám.

Článek II.

Ministři obce a ministři války shodou jest, aby tento zákon provedli.

V Schischrusně, dne 21. dubna 1894.

František Josef v. r.

Falkenhayn m. p.

Bacquehem v. r.

32.

Zákon

daný dne 27. dubna 1894,

platný pro markrabství Moravská, kterým obci města Kroměříže se povoluje,
aby vybírali směle poplatků ze psů.

S plněním tohoto zákona Město markrabství Moravského vidi se Mi
nisterií takto:

§ 1.

Obci města Kroměříže povoluje se, by vybírali směle poplatků ze psů,
v obvodech jejím dlejších.

§ 2.

Poplatků tento obsahí:

- a) z novoúmlundských, leonbergských, bernardinských, doggů, buldoggů, vlko-
davů, honičích psů a jiných odrod těchto psů z každého psa ročně 10 zl. r. š.;
- b) ze psů pro účely živnostenské upotřebných (jako psů honičkých, táhných
atd.) z každého psa ročně 4 zl. r. š.;
- c) ze psů hlídacích na letišti urážných, z každého psa ročně 50 kr. r. š.;
- d) ze všech ostatních psů, z každého ročně 4 zl. r. š.

§ 3.

Obecnina výboru města Kroměříže jest ustanovena, aby podrobně ustanovila,
jakým způsobem vybírání provésti se má.

§ 4.

Zákon tento nabude platnosti dne 1. ledna onoho roku, který bude násled-
ovat po jeho vyhlášení, a třetím dně počne platností zákon, daný dne 13.
listopadu 1885, č. 3 z r., z roku 1869.

§ 5.

Města ministři vnitřní jest uloženo, aby zákon tento provedli.

V Lince, dne 27. dubna 1894.

František Josef r. r.

Bacquehem r. r.

Zákon

daný dne 25. dubna 1894,

platný pro markrabství Moravská, jenž se týče doucovacího vymáhání pohledaností za obecní a veřejnými konkurzovými.

§ přiváděním zemského zákonu Město markrabství Moravského vůči se III
zníto takto:

§ 1.

Proti osobám, které v čas

- a) neodvedou nějaký plat do mor. zem. kasa náležející;
- b) neuplatní nálehu nebo zápisůžku, která jim neb za ně byla dána a prostředky zemských nebo z některého ústředního ústavu země Moravské, nebo některého ústředního ústavu, který stojí pod dozorem země Moravské; anebo
- c) nezahradí náklad, který pro veřejné účely a prostředky zemských dle zákona byl učiněn na jejich úkor,

má se připustiti exekuce politická i má se, žádá-li se to zemský výbor, od
s. k. úřadů provést.

§ 2.

Zemský výbor jest též oprávněn, k vymohení takorýchto pohledaností (§ 1),
dále k vymohení k exekuci již spůsobilých jiných peněžních pohledaností povahy
ekonomoprávní, s jejichž zaplacením obec jsou v přitahu, ve součinnosti s poli-
tickým úřadem zemským přivádějí ku příslušným daním v obci předsprávaným v oné
procentové výši, které k uhrazení pohledaností jest potřebí, rozvolnění nebo
zřízení a zřízení, aby byly vybrány orgány k vybírání zemských přirážek
povolávanými.

§ 3.

Zemskému výboru náleží učiniti příhodné opatření, aby peněžné úlohy,
které podle zákona povolávanými orgány byly vybrány, odvedly se tam, kam ná-
leží, i zřítil zemský výbor k tomu konci žádá se spolupůsobení orgánů
vybíracích.

§ 4.

Ustanovení tohoto zákona mají podle smyslu svého platnost také ohledně takových smlouvajících konkurenční, kterým po zákone vyplýváno jest právo, vybírat přírůdky k úhradě svých potřeb.

§ 5.

Mým ministrem vnitra a finančí jest uloženo, aby zákon tento provedl.

Ve Vídni, dne 20. dubna 1894.

František Josef v. r.

Bacquehem v. r.

Plener v. r.

54.

Zákon

daný dne 20. dubna 1894,

**platný pro markrabství Moravské, o vybírání poplatků za ústřední kanálové
v městě Prostějově.**

S přivolením zemského sněmu Město markrabství Moravského sází se Mě
nařídit takto:

§ 1.

Za porazení přírůdku neb nepřímého připojení domovní stoky ku hlavnímu kanálu města Prostějova má se započítati obcí poplatek jednou na vědy.

Pak-li domovní stoka a hlavní městský kanál již spojeny jest, má se jen v tom případě dodatečný poplatek započítati, když dosavadní prostory obytné, stáje aneb pracovny se rozšíří neb rozmnoží novými stárbami, přestavbami neb přístavbami. Tento poplatek vypočítá se na základě § 2. die toho, jak mnoho prostor obytných, stájových neb prostor pro pracovny a porování s objemem dosavadním přibýlo.

§ 2.

Poplatek tento ustanovuje se na 20 kr. za každý čtvercový metr zastavěné plochy budov obytných, pracoven a stájů, i násobí se počtem pater, vyzna

prototy sklepní a pudy, pokud se jich užívá k účelům obyčejným nebo pracovním.

§ 3.

Povinnost zaplatiti poplatek nastává toho dne, kterého povolena byla stavba stoky ústí.

Má-li však dle § 1., odstavce 2., zapraven býti dodatečný poplatek za rozšíření prostor obytných, stájových nebo pracovních, nastává povinnost zaplatiti poplatek tehdy, když se přidalá nová stavba, přístavba nebo přístavba nějaké části budovy povolí.

§ 4.

Poplatek tento náleží zaplatiti tomu, kdo jest držitelem budovy v době, když povinnost poplatková vznikla; tento k veřejným účelům určený poplatek podléhá téžde právu, jako jiné veřejné dávky.

§ 5.

Obecní výbor může poplatek tento prominouti nebo zmírniti.

§ 6.

Pak-li by se někdo způsobil poplatek zaplatiti, má se vymoci prostředkem policejní exekuce dle předpisů, jež toho času platí pro vysočanské území k úředním účelům.

§ 7.

Zákaz tento nabude platnosti dne, kterého bude vyhlášen.

§ 8.

Měna ministra vnitra jest nalhána, aby tento nákaz provedl.

Ve Vídni, dne 29. dubna 1894.

František Josef v. r.

Barquehem v. r.

55.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 5. května 1894,

**jak se týče opětného propůjčení práva úředně zveřejňovati občanského zemědělce
Arnolda Budíkovi v Babovicích.**

Arnoldu Budíkovi v Babovicích znovu propůjčeno bylo právo úředně zveřejňovati občanského zemědělce se sídlem v Babovicích a vykonal již v této své vlastnosti předepsanou příkazu dne 27. dubna 1894.

Což se vzhledem k adalábské vyhlášce ze dne 13. ledna 1890, č. 12 a. s., v obecnou známost uvedl.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

56.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 7. května 1894,

jak se týká poplatku za ošetřování ve veřejné nemocnici v Jihlavě.

Poplatek za ošetřování ve veřejné nemocnici v Jihlavě ustanoven byl na rok 1894 obzorem 80 kr. za osobu a den a to pro příslušníky města Jihlavy a obzorem 85 kr. za osobu a den pro ostatní ošetřované.

Což se tímto v obecnou známost uvedl.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

Nářízení ministeria věd vnitřních ve shodě s ministeriemi vědi duchovních i vyučování a obchodu

ze dne 11. dubna 1894.

Jiná částecí se zkušební taxa pro řadatele za oprávnění mistra stavitelského, zednického, kamenického, tesářského a státního.

Na základě § 13., odstavce 2. zákona ze dne 26. prosince 1893 (n. l. č. 193.), jiné upraveny byly koncesované živnosti stavební, nařízaje se toto o zkouškových taxech, které zaplatiti povinni jsou řadatelé za oprávnění mistra stavitelského, zednického, kamenického, tesářského a státního:

§ 1.

Zkušební taxa pro řadatele za oprávnění mistra stavitelského činí 63 zl., ať nejsou-li řadatelé osvobozeni od zkoušky dle § 6. ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893 (n. l. č. 195).

Z této částce připadne po 15 zl. každému ze čtyř členů zkušební komise a 3 zl. úřednímu sluhovi.

Jestliže řadatel sprostě byl theoretické části zkoušky, pod číselm 2. § 1. ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893 (n. l. č. 195) vyžadovaná, zkušební taxa činí 42 zl., a kterážto částka každému členu komise připadne 10 zl. a úřednímu sluhovi 2 zl.

Jestliže řadatel sprostě byl části zkoušky, pod č. 1. a 2. § 1. téhož ministerského nařízení vyžadovaná, zkušební taxa činí 21 zl., a kterážto částka připadne každému členu komise 3 zl. a úřednímu sluhovi 1 zl.

§ 2.

Zkušební taxa pro řadatele za oprávnění mistra zednického nebo kamenického nebo tesářského činí 48 zl., ať nejsou-li řadatelé osvobozeni od zkoušky dle § 6. ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893 (n. l. č. 195).

Z této částce připadne po 15 zl. každému ze tří členů zkušební komise a 3 zl. úřednímu sluhovi.

Jestliže řadatel sprostě byl theoretické části zkoušky, pod číselm 2., § 2. téhož § 3., vztahem § 4. ovšem téhož ministerského nařízení vyžadovaná,

zkusební taxa činí 32 zl., z kteréhož obnosu případně každému členu komise 10 zl. a úřednímu sluhovi 2 zl.

Jestliže ředitel správní byl zároveň zkouškou, pod č. 1. a 2., § 2 vztahne § 3., vztahne § 4. dotčeného ministerského nařízení vyžadované, zkusební taxa činí 14 zl., z kteréhožto obnosu případně každému členu komise 5 zl. a úřednímu sluhovi 1 zl.

§ 3.

Zkusební taxa pro ředitele za uprávnění státního mistra činí 10 zl., z kteréhožto obnosu každému členu zkusební komise případně 5 zl. a úřednímu sluhovi 1 zl.

§ 4.

Zkusební ředitelé, kteří na základě § 16., č. 1. ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893 (s. F. č. 125) spolu se zkouškou mistra stavitebského nebo zednického chtějí vykonati zkoušku pro řízení mistra kamenického nebo tesárenského nebo státního, povinni jsou zaplatiti zkusební taxa, napsotí předpisu prvního odstavce §§ 1. a 2. tohoto nařízení o 15 zl., napsotí předpisu druhého odstavce §§ 1. a 2. tohoto nařízení o 10 zl. a napsotí předpisu třetího odstavce §§ 1. a 2. a § 3. tohoto nařízení o 5 zl. vyřícenou. Zřícení toto nastoupí pro každou ze řízení dále řízených.

Ta částka, o kterou zkusební taxa dle předcházejícího ustanovení jest zvýšena, případně ocesna živnostenského mistra, jímž zkusební komise musela býti seřícena. Musí-li zkusební komise seřícena býti o více živnostenských mistrů, částka ovcsa dotčená případně jin rozdílná díly.

§ 5.

Zkusební ředitelé, kteří na základě § 16., čísla 2. ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893 (s. F. č. 125) spolu se zkouškou pro řízení mistra tesárenského chtějí vykonati také zkoušku pro mistra státního, povinni jsou zaplatiti zkusební taxa napsotí předpisu § 2. o 5 zl. vyřícenou.

Těchto 5 zl. připadne oznamu místra státního školství, jiná školní komise byla oslovena.

§ 6.

Žadatelé na oprávnění místra státního školství, kteří podle § 13. ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893 (z. č. č. 190) zkoušku a theoretické školení, t. j. se přednáškami uvedených v § 1., č. 2. právě dotčeného nařízení, vykonati chtějí v některé dřívější době, povinni jsou napraviti za tuto theoretickou část taxa školného 21 zl. a za pozdější část zkoušky, k číslům 1. a 3. dotčeného školního řádu náležející se vztahující, školného taxa 42 zl.

Ze školného taxy 21 zl. připadne kabinětu Hlavní komise 5 zl. a úřednímu sluhovi 1 zl.; ze školného taxy 42 zl. připadne kabinětu Hlavní komise 10 zl. a úřednímu sluhovi 2 zl.

§ 7.

Žadatelé, kteří opakují zkoušku dle § 13. ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893 (z. č. č. 190), nebo kteří se znova zkoušce podrobí dle § 15. téhož nařízení, povinni jsou znova napraviti školného taxa dle předcházejících ustanovení náležitou. Žadatelé, kteří následkem přerušeni zkoušky, nastalého dle § 8., odstavce 6. právě dotčeného nařízení, znova podrobí se zkoušce, povinni jsou znova napraviti část školného taxy, připadající dle dotčených předpisů na ocenění zkoušky, který jest opakovati.

§ 8.

Žadatelé na koncesi k stavebním živnostem, kteří na vysokých školách technických nabylí diplomu z prosmatka stavitelství nebo z inženýrského stavitelství a následkem toho dle § 6. ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893 (z. č. č. 190) zproštěni jsou zkoušky v její celosti, nejsou povinni napraviti školného taxa.

§ 9.

Nařízení toto nabývá moci dnem vyhlášením.

Bacquehem v. r.

Wurmbrand v. r.

Madeyski v. r.

58.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 30. dubna 1894,

jež se týče periodického konání zkoušek dle § 9. zákona ze dne 26. prosince 1893 f. z., č. 193, předepsaných pro žadatele za koncesi k některé stavební činnosti.

U provedení § 9. zákona, daného dne 26. prosince 1893 (f. z. č. 193) a § 10. ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893 (f. z. č. 195) ustanovují se lhůty k výkonu zkoušek předepsaných pro žadatele za koncesi k některé činnosti stavební tím způsobem, že zkoušky pro mistry vednické, kamenické, tesalické a státního konání se mají v místech října, listopadu a prosince každého roku, zkoušky pak pro stavitele v měsících ledna, února a března roku následujícího.

Kandidáti mají tedy své žádosti za přípuštění k dotčeným zkouškám za připojení předepsaných dokladů nejdříve do konce července, pokud se týče do konce října každého roku v oběhého místodržitelství podati.

Což se uvádí u obecnou znalost.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

59.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 11. května 1894,

jež se týče zvýšení poplatku ošetrovacího ve všeobecné veřejné nemocnici v Uh. Hradišti.

Ve srovnání s moc. výborem zemským stanovena byl poplatek ošetrovací ve všeobecné veřejné nemocnici v Uh. Hradišti obnosem 80 kr. za osobu a den.

Což se uvádí u všeobecnou znalost uvádí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF CHEMISTRY

REPORT OF THE
COMMISSION ON THE
STRUCTURE OF THE
ATOMIC NUCLEUS
AND THE
PROPERTIES OF
NUCLEAR MATTER

PREPARED BY
THE COMMISSION ON THE
STRUCTURE OF THE
ATOMIC NUCLEUS
AND THE
PROPERTIES OF
NUCLEAR MATTER

CHICAGO, ILLINOIS
1955

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF CHEMISTRY

CHICAGO, ILLINOIS
1955

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Částka XIII.

Vydána a recedována dne 15. června 1894.

60.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 18. května 1894.

Jež se týče ustanovení, že úřední jméno místní obce Hranic (německy Weiskirchen) nyní má německy „Mähr.-Weiskirchen.“

Vysoké c. k. ministerstvo vnitra sjednotilo se s c. k. ministerstvem práva a ministerstvem finanční ustanovilo výnosem ze dne 3. května 1894, č. 7115, k úřední místní obce Hranic, že úřední jméno této místní obce a tohoto místa německy nyní má „Mährisch-Weiskirchen.“

Češ se v obecnou znalost uvádí s tím doložením, že, jak samo sebou se rozumí, tým německý název také „Mährische obci Hranic“ přeloží, kterážto tvoří část místa.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

61.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 28. května 1894, č. 18.272.

o tom, že Nejvyšší schváleno byla výběrní dávok, jež nepatří do kategorie přírůbků daňí, pak poplatku za přijetí do občanské svazky v několika obcích na Moravě.

Dle výnosu vysokého c. k. ministerstva vnitř ze dne 23. května 1894, č. 12.596, náši Jeho cis. a král. Apostolského Veličenstva nejvyšším rozhodnutím daným dne 18. května 1894 nejzvlášťěji schválil usazení moravského zákona zenského, kterým povolano bylo, vybrání zvláštní poplatky a dávky, a sice:

A.

1. Městské obci Libavé vybrání poplatku od bezníků za ohledání dobytka a masa dobytka za porážku do místa přivedeného:

z 1 kusů skotu a z 1 koně přes 1 rok starého . . .	30 kr.,
z mladého kusů skotu, z 1 prasete, 1 teleťe neb ovce po	10 kr.

2. Město Leštice vybrání poplatku za ohledání dobytka v ohnose 10 kr. z každého státní obchodníky do Leštice přivázaného a prodaného prasete.

3. Obec Líšeň (v okr. Val. Klobouckém) vybrání poplatku za ohledání dobytka a masa, a sice:

- a) z každého kusu dobytka bez roadlu státi na trh dohnaného, pak ze skopů i za více kusů za jedno ohledání. 5 kr.
- b) za ohledání dobytka poraženého v jatcích v místě určeném:
z jednoho kusu skotu	20 kr.
z jednoho skopa, teleťe aneb prasete	10 kr.
z jednoho kůzlete	5 kr.

4. Městské obci Brodovské vybrání poplatků za ohledání dovezeného masa:

za celého vola, býka, krávu	1 zl.
za $\frac{1}{4}$ vola, býka, krávy	25 kr.
za mladé dobytka, mladého býka, mladého vola aneb jalovci	60 kr.

za $\frac{1}{2}$ mladého dobytčete, mladého býka, mladého vola aneb jalovice	15 kr.
za tříleté prasce výše 60 kg.	60 kr.
za polovici takového prasete	30 kr.
za prasce pod 60 kg.	40 kr.
za polovici takového prasete	20 kr.
za tele	30 kr.
za půl teleta	15 kr.
za ovci neb koza	20 kr.
za polovici ovce neb kozy	10 kr.
za kůle aneb sole	5 kr.
za 1 kg. masa v masním množství než výše naznačeno	1 kr.

5. Město Třebíč vybírá následujících poplatků na vrcholácké obhledání dohnaného na tři dobytka:

z jednoho koně aneb hříběte	10 kr.
z jednoho kusu skota bez roodila	10 kr.
z jednoho kusu užpaného dobytka	6 kr.
z jednoho selete, z kozy a ovce	2 kr.

6. Obec Skluzov-Hukvaldům (v okrese Hlavenčském) má do konce roku 1896 vybíráti poplatků na obhledání každého od besedky do veřejných jatek dopraveného kusu dobytka, a sice:

z jednoho vola, býka, krávy a tříletí jalovice	25 kr.
z jednoho každého kusu jatek dobytka bez roodila	10 kr.

7. Městské obci Mor. Ostravě povoleno na vybíráti poplatku 1 zl. na obhledání každého na porážku na úbolem jeho vysokosti přivedeného koně.

8. Obec Přívouz (v okr. Mor. Ostravském) vybíráti poplatku na obhledání dobytka, a sice:

z jednoho kusu skota	50 kr.
z jednoho prasete	30 kr.

9. Město Bystřici pod Hostjancem vybíráti poplatků na obhledání dobytka a

masa z každého vola, krávy, býka a jalovice	25 kr.
z každého teleta, pak prasete přes 20 kg.	20 kr.
z každé ovce, kozy, pak prasete pod 20 kg.	10 kr.
z každého jehněte a kůlete	5 kr.

Za porážkový dobytek po případě za maso mají se dříve uvedené poplatky v plněním výše vybíráti.

10. Městské obci Mor. Ostravě vybírání poplatků za oblédání poroseného do telecího masa na další prodej přivezeného dobytka, a sice:

z jednoho kusu rohatého dobytka	1 sl. 20 kr.
z jednoho prasete	50 kr.
z jednoho teleta	40 kr.
z jedné ovce neb kozy	25 kr.
za dobytek roztroušený dle váhy za 1 kg.	1 kr.

11. Iraseltické obci Boskovické at. do konce roku 1896 vybírání poplatku za oblédání dobytka a masa:

z každého vola, býka nebo krávy	1 sl.
z každého kusu mladého dobytka (mladého býka, mladého vola neb jalovice).	30 kr.
z každého teleta, ovce neb kozy	10 kr.

12. Obci Ostrova (v okr. Blazensském) vybírání poplatku za oblédání dobytka a masa, a sice:

I. Z každé krávy	30 kr.
z každé jalovice	20 kr.
z každého prasete, teleta, kozy	10 kr.

II. Za oblédání masa:

z celého kusu skotu	30 kr.
z polovice kusu skotu	15 kr.
ze čtvrtiny kusu skotu	10 kr.

Za oblédání ostatních druhů masa:

za celý kus	10 kr.
za polovicí	5 kr.
za čtvrtinu	3 kr.

13. Městu Pohoděštinu za oblédání masa odjinud přivezeného vybírání následujících poplatků:

z jednoho kusu skotu přes 1 $\frac{1}{4}$ r. starého	50 kr.
z jednoho kusu mladého dobytka od 6 měsíců až do 1 $\frac{1}{4}$ r.	50 kr.
z teleta od venesa	20 kr.
z jednoho prasete přes 100 kg.	50 kr.
z jednoho prasete pod 100 kg.	30 kr.
z jedné ovce aneb kozy	20 kr.
z masa v menším množství za 1 kg.	1 kr.

14. Obci Velkému Týnci (v okr. Olomouckém) vybírání poplatku za oblédání dobytka a masa:

z každého kusu skotu přes rok starého	20 kr.
z každého teleta, skopa, kozy a prasete	10 kr.
z každého křálece	5 kr.

15. Miestské obce Faluzsko vybírajú za ohľadní dobytká a masa:

- a) za ohľadní v miestě samém porazeného dobytká:
z jedného kusu hovädého dobytká	80 kr.
z jedného kusu hovädého dobytká do 1 roku	50 kr.
z jedného praseta	50 kr.
z jedného teleta	30 kr.
z jedného skopa aneb kozy	15 kr.

- b) za ohľadní masa odřinod živobitného:
za celý kus hovädého dobytká 1 st.	20 kr.
za celý kus hovädého dobytká do jedného roku	75 kr.
za celé prase	75 kr.
za celé tele	45 kr.
za celou ovci aneb kozu	25 kr.
za maso v menším množství bez rozdílu jakosti z 1 kg.	1 kr.

16. Obec Čukánska Běládkova (v okr. Šumperkém) vybírajú poplatku za ohľadní dobytká a masa:

- a) za vola, býka, krávu a jalovici plus rok staros za každý kus 40 kr.
 b) za tele, ovci, berana, kozu, koala, skopa a prasce bez rozdílu za kus 20 kr.
 c) za šestvé maso dobytká a pol. a) a b) živobitného bez krve a vnitřností za 100 kg. 40 kr.

17. Obec Oujezd (okresu Uherskáho) vybírajú poplatku za ohľadní dobytká a masa při porážce:

za každý kus hovädého dobytká	20 kr.
za každý kus drobného dobytká	15 kr.
za ohľadní dobytká za příděnos vyhotovení dobytkého masa za kus	10 kr.

18. Město Stará Město s koloniemi vybírajú poplatkú za ohľadní dobytká a masa:

I. Za každý kus hovädého dobytká, který za skládě síkoných předpisú při dovozu jeho a vývoz ohledán a z toho dobytká masa vyhotoven býti masí:

1. z každého kusu hovädého dobytká (býk, vůl, kráva, tele výše 6 měsíců) 20 kr.
2. z každého prasete, kozy, ovce a teleta do 6 měsíců 5 kr.

II. Při porážce:

1. z každého porazeného kusu hovädého dobytká (býk, vůl, kráva, tele výše 6 měsíců) 30 kr.
2. z každého prasete 10 kr.
3. z každého teleta do 6 měsíců 5 kr.

4. z každého jehněte a kůže 3 kr.

Nuzné porážky, pak porážky a zabíjačky telat, prasat a koz u svazkom-
néh nepedčbníh poplatkům.

III. Za maso na prodej přivozené

do 20 kg. 10 kr.

přes 20 kg. 30 kr.

19. Městské obci Olomoucké vybírání poplatků za ohledání dobytka a masa,
a šec:

1. Za ohledání dobytka v městě samém poselstvem a každého kusu hovzího
dobytka (byk, vůl, kráva aneb jalovice) 20 kr.

a každého kusu drobného dobytka (telata, ovce, prasata, kozy) 10 kr.

2. Za ohledání masa odjinud přivozeného:

ze $\frac{1}{2}$ hovzího masa 20 kr.

ze $\frac{1}{4}$ " " 15 kr.

ze $\frac{1}{3}$ " " 10 kr.

ze $\frac{1}{4}$ " " 5 kr.

a jednoho kusu drobného dobytka (tele, ovce, prase
aneb koza) 10 kr.

a $\frac{1}{2}$ kusu drobného dobytka aneb z jejich menších částí 5 kr.

20. Obec Mor. Líbán (v okr. Uherském) vybírání poplatků za ohledání
dobytka a masa

a jednoho kusu hovzího dobytka plus 2 roky . . . 20 kr.

a jednoho kusu mladého hovzího dobytka do 2 roky 10 kr.

a ovce aneb kozy 10 kr.

a jednoho prasce 10 kr.

a jednoho kůže aneb sekce 5 kr.

za maso do 15 kg. 10 kr.

za maso přes 15 kg. 20 kr.

21. Obec Kostek (v okr. Plzeňském) za ohledání porážkového dobytka
vybírání poplatků

a každého kusu hovzího dobytka 20 kr.

a každého prasce, telce 10 kr.

do konce roku 1896.

22. Městské obci Prostějovské vybírání poplatků za ohledání dobytka a
masa, a šec:

a jednoho kusu vyzrálého hovzího dobytka 50 kr.

a mladého hovzího dobytka, pokud má ještě mléčné
rasy za kus 25 kr.

a jednoho telce 10 kr.

z jednoho prasete	10 kr.
z ovce neb kozy	5 kr.
z jednoho koně	50 kr.
za maso na trh přivezené	
z šterny kus hovädého dobytku	12½ kr.
z jednoho prasete	10 kr.
z jiné ovce neb kozy	5 kr.
ze šterky na trh dovezeného telete	10 kr.

23. Město Holice vybírání poplatky za obchodní dobytka a masa: při pozitkovém dobytku a jednoho kusu hovädého dobytka (vůl, býk, kráva) 50 kr.
- z jednoho kusu mladého hovädého dobytka (mladý býk, mladý vůl, jalovice) 30 kr.
- z jednoho telete, z ovce, kozy a selata 20 kr.
- z jednoho prasete vřáso 30 kr.

Za obchodní parčíkového dobytka bez rozdílu jeho druhu mimo hodinu na obchodní ustanovenou:

za každou hodinu ve dne	20 kr.
za každou hodinu v noci	1 zl. — kr.
za obchodní syrového, odjízdní přivezeného masa z 1 kg.	1 kr.

Za obchodní dobytka na prodej do jiných obcí vypracovaného a za vyhotovení dobytčího masa 10 kr.

Pakli by kdo poručka satajoval aneb opomenal občité, že přiveal syrové maso, popadne pokutě se vůli čtyřnásobného příslušného poplatkového obzoru.

24. Politické obci Velkého Bězanova, skládající se z osad Velkého a Malého Bězanova, Bradlova a Jeslova (v okr. Jihlavském) vybírání poplatků za obchodní dobytka a masa od usedlých tam bezúklé a každého kusu hovädého dobytka přes 1 rok starého a od nich porázeného 20 kr.
- z každého kusu drobného dobytka bez rozdílu, ať je to tele, prase neb jakýkoliv jiný druh drobného dobytka 10 kr.

25. Obec Mělník, skládající se z Mělníka a části osady Pustiny (v okresu Velko-Mezitřáském) vybírání poplatky za obchodní dobytka a masa od tuzemských bezúklé a jiných osad, které se porážkou hovädého dobytka a rozprodajem jeho masa zaměstávají, a sice:

z každého od nich porázeného kusu hovädého dobytka 20 kr.	
z každého prasete	15 kr.
z každého selata, telete, kozy	10 kr.

23. Městské obci Mikulovské vyhlášení poplatků za ohledání dobytka a masa a masa:

I. Za ohledání dobytka a masa v městských jatcích porážecího:

1. z jednoho vola, krávy, býka, koně a telea přes 3 měsíce starého	1 ul. 50 kr.
2. z telea do 3 měsíců	50 kr.
3. z prasat přes 30 kg. za kus	40 kr.
4. z prasat pod 30 kg. za kus	40 kr.
5. z ovce a kozy za kus	25 kr.
6. z jehnět, selát, křálek za kus	10 kr.

Pakli se porážka děje v jatcích mimo hodiny na ohledání ustanovené, má se za ohledání mimo uvedené poplatky zapraviti ještě zvířátkami poplatek za masa 50 kr.

II. Za veterinářské ohledání masa odjízdné přivozceňho.

1. na celého vola, krávu, býka, koně, pak tele přes 3 měsíce starý	1 ul. 50 kr.
2. na čtvrtinu těchto zvířat	40 kr.
3. na jedno tele	50 kr.
4. na $\frac{1}{2}$ telea	25 kr.
5. na prase přes 30 kg.	40 kr.
6. na prase pod 30 kg.	40 kr.
7. na $\frac{1}{3}$ prasata	30 kr.
	po případě 20 kr.
8. za ovce aneb kozy za kus	25 kr.
9. z masa v menším množství za 1 kg.	1 kr.

III. Za ohledání dobytka na trhu dobytčím:

1. na vola, krávu, býka a tele přes 3 měsíce	30 kr.
2. na koně	50 kr.
3. na prase, tele, ovce aneb kozy	5 kr.
4. na selce, křáky, jehně	2 kr.

IV. Za ohledání dobytka mimo dobytčí trh a po případě za vyhotovení dobytčího masu:

1. za vola, býka, krávu, koně za kus	50 kr.
2. za telata, prasata, ovce, kozy do 5 kusů za kus	10 kr.
3. taktéž přes 5 kusů a kusů	5 kr.
4. za jehně, křáky aneb selce	5 kr.

24. Městské obci Mikulovské vyhlášení následujících poplatků za ohledání dobytka a masa.

I. Za veterinárního ohledání odjizd příbuzného po případě mimo jatek poraženého dobytka:

1. za celého vola, krávy, býka, koně a tele přes 2 měsíce staré	1 sl, 50 kr.
2. za $\frac{1}{4}$ tuctu zvířat	40 kr.
3. za 1 tele	50 kr.
4. za $\frac{1}{2}$ tele	25 kr.
5. za prasce přes 30 kg.	60 kr.
6. za prasce pod 30 kg.	30 kr.
7. za $\frac{1}{2}$ prasete	30 kr.
po případě	20 kr.
8. za ovce a kozy	25 kr.
9. za maso v množství za 1 kg.	1 kr.

II. Za ohledání dobytka mimo dobytčí trh a po případě za vyhotovení dobytčího pasu:

1. za vola, býka, krávy, koně a každého kusu	50 kr.
2. za do pěti kusů telat, ovcí, prasat, koz za kus	10 kr.
3. přes 5 kusů a každého kusu	5 kr.
4. za jehně, kůzle, selce	5 kr.

III. Jelikož dříve uvedená sazba zahrnuje pětaceti, až šedesát osvědčených jatek, které se mají stěhovat, povolují se do té doby, než se jatky otevrou, poplatky za ohledání dobytka mimo dobytčí trh po případě za vyhotovení dobytčího pasu:

1. z vola, býka, krávy, koně a každého kusu	50 kr.
2. z každého teleta, ovce, prasete, kozy	10 kr.
3. z každého jehněte, kůzlete, selce	5 kr.

28. Obec Drachovská vybírání poplatku za ohledání dobytka a masa, 1 sliv:

I. Od feničků a hostinských Drachovských

1. z každého teleta do 1 roku	10 kr.
2. z každého kusu hovězího dobytka přes 1 rok	20 kr.
3. z každé ovce, kozy, prasete	10 kr.
4. z každého kůzlete a selce	5 kr.

II. Za veterinárního ohledání masa odjizd příbuzného:

1. za celý kus hovězího dobytka	1 sl.
2. za půl kusu	50 kr.
3. za čtvrt kusu	25 kr.
4. za celý prasce, kozu, tele a ovce	50 kr.

29. Obec Kladecká (v okrese Jeseník) do konce roku 1900 vybírání poplatku za ohledání dobytka a masa, a sliv:

a každého kusa hovzího dobytká přes 2 roky . . .	40 kr.
a každého kusa hovzího dobytká přes 1 do 2 roků	30 kr.
a každého kusa ovčáckého dobytká přes 30 kg. . .	25 kr.
a každého kusa telece, kozy, ovce a selata do 30 kg.	20 kr.
a každého kusa kůňate a jehněte	5 kr.

a masa odjízdná přivoleného

do 10 kg.	10 kr.
do 40 kg.	20 kr.
do 60 kg.	30 kr.
přes 60 kg.	40 kr.

30. Městské obci Kroměřížské vybírání následujícího poplatku za obilniny mrtvol:

v I. třídě	1 zl.
v II. třídě	70 kr.
v III. třídě	40 kr.

Za spolupůsobení úředního lékaře aneb jeho náhrada při dopravě mrtvol poplatek

při vykopávání mrtvol

při přepravě lidových mrtvol z Kroměřížské lidovsko-náboženské obce do Kroměříže

v I. třídě poplatek	5 zl.
v II. „ „	3 zl.
v III. „ „	1 zl.

31. Obci Janovicům (v okr. Rymařovském) vybírání všeobecné daně ze psů ve výši 1 zl. a každého psa ročně bez výjimky.

32. Obci Staré Vsi (v okr. Rymařovském) vybírání daně ze psů v obnosu 1 zl. ročně a každého psa bez výjimky.

33. Městu Hodnovu dále vybírání daně ze psů a sice 1 zl. ročně z každého psa bez rozdílů do konce roku 1903.

Obyvatelé psak jsou od této daně osvobozeni.

34. Městu Pohořelcům vybírání poplatku ze psů, kteří v obvodu města Pohořelce chováni jsou, výjma psy na běžící chovné ku střebení dozrá, a sice:

1. ze psů plemena Bernhardského, Newfoundlandského, a tarabů (dogg), bul-doků a vlkodavů ročně 5 zl., pak

2. z každého psa jiného plemena 2 zl. ročně.

35. Obec Paskova vybírání daní ze psů, a sice v obzoru 1 zl. z každého svobodně běhajícího psa do konce roku 1893.

B.

Vybírání šenkovního krojcaru z nájemného:

36. Městské obci Lipanů do konce r. 1898 vybírání přírůdky 5 krojcarů na každý stůl z úředně upraveného nájemného jakožto zvýšení šenkovního krojcaru, jež Nejvyšším schválením šenkovního usnesení ze dne 31. října 1889 již povolán byl.

37. Město Třebíči do konce roku 1898 další vybírání přírůdky 4 krojcarů na každý stůl z úředně upraveného nájemného, která Nejvyšším schválením šenkovního usnesení ze dne 31. října 1889 do konce roku 1893 povolána byla, a sice s doplňkem, že se tato přírůčka vztahovati má též na šenkovní stoly oněch místností, kterých držitelé domů sami používají.

38. Město Faltusků až do konce roku 1898 další vybírání přírůdky schválením usnesením šenkovním ze dne 5. října 1888 až do konce roku 1893 jemu povolán, až do 3 krojcarů na každý stůl úředně upraveného nájemného po případě ceny nájemného oněch bytů, ježž užívají vlastníci domů, ze sicež budov ležících v obvodu města Faltusků a podléhajících daní z nájemného. Výše přírůdky v mezích dříve zmíněných budí každý rok usnesením obecním ustanovena.

C.

Vybírání poplatku za přijetí do občanstva českého:

39. Obec Krobětín (v okr. Mohelnickém) v obzoru 10 zl. až 50 zl.

40. Obec Arnoltice (v okr. Rýmařovském) v obzoru 20 zl.

D.

41. Městské obci Starého Města vybírání poplatku 2 zl. z každého hektaru vinn, které si soukromníci pro svou vlastní potřebu do Starého Města a do domů k němu přistavěných do též svého námežského dvora (Schlüsselhofu) čis. 21. až 23., štítí se obec Hájmarlova přivádějí, do roku 1896 s podmínkou, že se vybírání toto nebude čísti při přívodu.

42. Městské obci Šumperk, která povoleno bylo schváleným usnesením sněmovny ze dne 7. dubna 1892 vybírat poplatok 2 zl. z každého hektoltru vína, jež si soukromě pro svou vlastní potřebu opatřují, dále vybírání tohoto poplatku až do 1. srpna 1897 s podmínkou, že se vybírání toto nebude dít při plívání.

Poplatky z vína v Starém Městě a v Šumperku uznají před prohlášením dotyčného Nejvyššího schválení vybirány, pokud se třeba dále vybirány býti.

Což se uvádí a obecem uznávej.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Boeden v. r.

62.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 29. května 1894,

v příčině odlučení obcí, které dle obecního zákona ze dne 17. března 1849 a jímž v jedné místní obec spojeny byly, a jich zřízení jakožto samostatné obce místní.

Jako c. k. apolitošské Velikostel ražilo Nejvyšším rozhodnutím ze dne 14. dubna 1894 nejmluvivěji schválené usnesení moravského sněmu ze dne 18. ledna 1894, pokud nám povoleno bylo odlučení osad Zahradky a Častošicemi, Jedova, Otava, Káňkova a Heřmanice z dosavadního svazku obecního a jich zřízení jakožto samostatné obce místní.

Na základě tohoto Nejvyššího rozhodnutí a uvedeného zemského zákona vylučují se obce Náměst, Zahradka, Častošice, Jedov, Otava v politickém okrese Třebíčském,

Budostín, Káňkova, Zahradka v politickém okrese Velko-Moravském-kanálské obce Bouchovany, Heřmanice v politickém okrese Mor.-Krumlovském a jich dosavadního svazku i budtež obce

Náměst, Jedov, Otava, Káňkova, Bouchovany a Heřmanice každá pro sebe a

Budostín se Zahradkem, pak Zahradka a Častošicemi společně, poslední dvě pod jménem Zahradka, ustavily jakožto samostatné politické obce místní.

Oblíbené těchto obcí budí ušitá článek IV., V. a VI. zákona ze dne 18. ledna 1907, z. z. č. 6., jakž i ustanovení mezi v. k. místodržitelstvem a zemským výborem sjednané instrukce ze dne 5. srpna 1907, z. z. č. 21., jež se týče rozdělení společného jmění a statků a společných břemen.

Což se tímto k všeobecné záležitosti uvádí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Boeden v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Čísťka XIV.

Vydána a rozobírána dne 1. září 1894.

63.

Zákon

daný dne 16. června 1894,

kterým vydává se stavební řád pro zemské hlavní město Brno, pro král. hlavní město Olomouc, pro král. města Jihlavu a Znojmo a pro jejich města předměstská.

S přiblížením zemského sněmu Něho markrabství Moravského vidí se Ji pro hlavní město Brno, pro král. hlavní město Olomouc, pak král. města Jihlava a Znojmo a pro jejich města předměstská vydati přípojený řád stavební a nahíditi takto:

Článek I.

Přípojený stavební řád nabude platnosti za 90 dní po tom dni, kterého bude vyhlášen, a touto dobou počne platností stavební řád pro markrabství

Možavské, daný den 20. prosince 1869, ž. l. n. z. z r. 1870, oblédné obecních obvodů jmenovaných měst a měst předměstských.

Článek II.

Které obce máti soub řáti jejich za předměstská místa hlavního zemského města Brna, potažno král. hlavního města Olomouce a král. měst Jihlavy a Znojma považování a k nim tudíž předpisy tohoto stavebního řádu vztahování býti mají, to ustanoveno bude cestou ujednání od politického úřadu zemského, až se provede vyjednávání mezi obecními zastupitelstvy jmenovaných měst a dotýkajících obcí městských a až se o věci stane dohodnutí se zemským výborem.

Článek III.

Práva, která v připojení stavebním řádu vyhrazena jsou obecním výborem, vykonává v král. hlavním městě Olomouci a v král. městě Jihlavě sbor městských úřadů (Stadterordneten-Collegium).

Článek IV.

Němž ministři vnitra jest uloženo, aby zákon tento provedl.

Ve Vídni, dne 16. června 1864.

František Josef m. p.

Racquehem m. p.

Číslo I.

Ustanovení o plánech polochovejích.

§ 1.

Zdělání plánů polochovejích.

Pro budovy nyní již a pro stavby budoucí v městech a obvodech městských, potažno částech měst, pro které platnost má tento řád stavební, budíci odlišný plány polochovejí, v které pojednati se mají všechna tam jsoucí náležitá, třidy a ulice, stoky (kanály) a potrubí i jejich srah (úroveň, výška nad hladinou mořskou), pak velikost parcely pozemkové a stavební i s budovami na nich vystavenými, konečně též hranice záplavné (inundační) a nejvyšší výšky vody, které na některých neobyčejných bodech byly pozorovány.

§ 2.

Regulování tříd a ulic.

Do těchto polohových plánů budíž vřesleno veškeré regulování, které se právě provádí a které v době nejbližší přití se zamýšlí.

Při tom, jakož i při všem regulování podléhajícím budíž vždy k poměrnému místům hleděno a dokonale vyhověno potřebám uličným, bezpečnosti a snadnosti chůze a vozy, polohování v příčině okraňování a stavebního poručje dotyčných míst, jakož i jejich předchozích míst do tohoto stavebního řádu pojetých, konstaté vyznaménáno vhodné spojení těchto míst s místy sousedními.

Upravují-li se třídy a ulice již stávající, budíž jim určena šířka nikoli menší než 15 m, při kruzích ulicích pobohých a příčných alespoň 12 m.

Zakládá-li se nová řada ulic, potakno řada míst, budíž hlavním třídám určena šířka alespoň 30 m, bočným ulicím vedlejším alespoň 16 m a krátkým ulicím vedlejším a příčným alespoň 12 m.

§ 3.

Měřítko polohových plánů.

Polohové plány zvláštní budíž v měřítku 1:500. Spůsob, jakým polohové plány se mají zvláštní a kterými doklady opatřit, ustanoven bude zvláštní nařizovací.

§ 4.

Komu a jakým způsobem náleží zvláštní plány polohové.

Zvláštní těchto polohových plánů náleží na obec, již se týče.

Nejdříve na pět let ode dne platnosti tohoto řádu stavebního náleží, plány ty po čtyřech třídách veřejně vyložit, le se tak stane, úroveň vyhlásiti, a potom i s námitkami, které musí od účastníků proti nim byly podány, a s jednáním v přítomné těchto námitek konaným, občanským výborem předložit, aby tento s nich se usnesl.

Dotýkají-li se polohové — potakno regulovací plány několika sousedních obcí, pro které tento řád stavební má platnost, mají tyto obce v přítomné zvláštní jednání společně předložit.

Potvrzení polohových plánů, jakož i rozhodnutí všech nesoud a sporů, které by v přítomné jednání zvláštní vznikly mezi jednotlivými obcemi, ustanoveno jest

zemského výboru ve shodě s politickým úřadem zemským, kterýmto úřadem jest zřídleno, zaříditi v případě potřeby vyložení na místě země.

K tomu konci budí zemskému výboru každý poločkový plán podán ve dvou stejných výkresech, z kterých výkres potvrzený obcí se navrží, druhý však z zemského výboru se ponechá.

Schválené poločkové plány zůstávají v obecní kanceláři napobídat vyloženy, i jest úřadníkům, jakož i osobám ku provádění staveb po nároku oprávněným dovoleno, do nich nahlédnouti a je kopírovati.

§ 5.

Změny schválených plánů poločkových.

Takto schválené poločkové plány mají platnost oběma směry, polohy a ovahu (niveau) veřejných ulic a náměstí v nich stanovených, i nesmí při velkém podléhlém provádění státi se odchylka od toho, co v tomto trojím ohledu bylo stanoveno.

Kdyby tedy průběhem času na základě usnesení dotyčného obecního výboru změřeno se, schválené poločkové plány v tomto trojím ohledu změnit anebo je rozšířit, mohlo by se tak státi jen způsobem v § 4. ustanoveným.

§ 6.

Rozhodování v jednotlivých případech podle poločkových plánů.

Nastane-li potřeba upravití šířky ulic (§§ 2, 13, 14—19), neb stoky a potrubí, a následkem toho také, kdykoli v jednotlivých případech nastane potřeba rozhodnutí o stavění stavební čáry, vyhrazeno jest dle § 128 příslušné usazení obecnímu výboru, při němž ovšem četliti jest poločkový plán ve směrech v § 5 platně uvolněných.

Bylo-li rozhodnuto, jak se má čára stavební stát v některém zvláštním případě, nebo tomu odpírati požadavkem práva.

§ 7.

Evidence poločkových plánů.

K tomu konci, aby poločkové plány v patrnosti byly udržovány, má stavební úřad dotyčné obce pobovati o to, by v nich počastěji ihned po provedení přesné vyznačeny byly veškeré nové stavy a přístavby, aneb byla-li budova některá zbořena neb jiné změna provedena.

O všech stavebních, které takto se staly v polohových plánech, má starostní úřad obce křucem každého roku podati apríle dotyčného obecního výboru.

0440 II.

a) O rozdělení pozemku na stavební skupiny a na jednotlivá místa stavební.

§ 8.

K rozdělení pozemku na stavební skupiny a na jednotlivá místa stavební třeba vyvolati schválení.

K takovému rozdělení pozemku na stavební skupiny a na jednotlivá místa stavební, kterým se nazývá regulování neb rozdělení již jasných anebo založení nových částí městských neb vsí, musí vyměřeno býti schválení obecního výboru dříve, nežli se podá žádost za povolení ku stavbě jednotlivých budov.

Pokud ta ještě není potvrzený polohový plán pro pozemek k rozdělení určený, třeba kromě toho, že projekty pro rozdělení pozemku na stavební skupiny byly schváleny, vymoci ještě potvrzení jich ze strany vrchního úřadu ve smyslu § 4.

Toto schválení netýče se však oněch projektů, dle kterých jedná se pouze o parcelování již schválené stavební skupiny na jednotlivá místa stavební.

§ 9.

Česko potřební k žádosti za schválení rozdělovacího plánu.

Ten, kdo za rozdělení žádá, jest povinen, předložit křibovní výšeh, vlastnické jeho právo prokazující, a v uzavírce, dle měřítka v § 31. ustanoveného ušláženém polohopisném plánu nanesení, kterak rozdělení má býti vykonáno.

Tento plán, který ve dvou stejných výkresoch třeba předložit, má obsahovati uzavírací míry objemu celého pozemku černé, a míry stavebních míst červené kotírované, počítané plochy a výkresem a úhraní v nanesených barvách (černé a červené), dále též stavební objekty, nalézající se smel na pozemku k rozdělení určeném, při čemž budli ulán desavadní jejich úběl, končné pak tabulky pro počítání ploch, a síce:

1. o výměře celého pozemku před rozdělením, a
2. o výměrných jednotlivých parcel, pak ploch pro třídy a ulice určených.

Tyto tabulky mohou, jedná-li se o větší území, též různé ku plánům být připeřeny.

Kdyby pozemnost k rozdělení určena skládala se z několika částek, ježto mají různé vločky křehové, buďtež tyto vločky jak v plánu, tak i v tabulkách vyznačeny.

Kromě toho třeba ještě předložit zvrubaň, v náčrtku § 31. náležející plán zvrubující, až nemohou-li stavové podmínky již z plánu polehovaného dokonale být poznány.

§ 10.

Místní komise ku ukončení plánu rozdělovacího.

Ku ukončení plánu rozdělovacího nebo regulačního buďtež ve 14 dnech po předložení žádosti komisa místní komise, již tvoří tři členové:

Ředitel komise od starobního úřadu ustanovený, vyznačen obecního zastupitelstva, lékař ve veřejné službě postavený a vyznačen městského úřadu stavitelského, anebo ten, kdo není obecního úřadu stavitelského, anebo od starobního úřadu vyznačený, jenž dle hlavy živnostenského oprávněn jest ku provádění pozemních stavů.

Ku komisi buďtež pokračuje přibírat: ten, kdo žádá za rozdělení pozemku, náležatel projektu, všichni sousedé, ježž nájmě rozdělení se týká, a v případě, že by pozemek k rozdělení určený ležel na blízkosti hranic některé cíli obce, též starosta obce této.

Činí-li se při komisi námítky, jež se vztahují ku právním soukromým, a žádá-li se za opravy nebo změny, buďtež k tomu hleděno, aby se stalo dohodnutí; toto dohodnutí pak, — aneb kdyby ho nebylo lze dosáti, — tedy žádanou opravu nebo změnu dlečno v plánu vyznačiti, o celém pak jednání komise zvrubaň protokol sepsati, který mají všickni účastníci podepsati.

§ 11.

Zkouška plánu rozdělovacího neb regulačního.

Při komisionální zkoušce plánu rozdělovacího neb regulačního buďtež k tomu přihlíženo:

1. Aby celé založení v náležitě spojení bylo uračeno se starobami, již jsoucími a s celými, ježto dle polehového plánu jsou projektovány;

2. aby stavební skupiny pokud jen možná měly pravidelnou a takovou podobu a rozlehlost, by na nich postaveny mohly být budovy úželné, vyhovující všem požadavkům v příčině světla a vzduchu;

3. aby navržené nové třídy a ulice založily se pokud možná v rovné čáře, aby pokud možná v pravém úhlu odbočovaly a aby pokud možná měly spád stejnorodý a mírný;

4. aby třídy a ulice založeny byly v čáře v § 2. určené;

5. aby kostely, školy a jiné veřejné budovy navržené byly na příhodných místech a vždy mimo ulic zaplavených;

6. pamatovati jest na to, aby voda bez překážky mohla odtékati a aby při tom budován a jinakým uspořádáním nemohla škodu způsobiti; též aby stoky a srovnice se založily a lásky i mosty přes potoky a příkopy, pak takové úpravy se učinily, které chrání proti škodám vodním;

7. aby nové láh města, potudno místa měla dostatek vody;

8. jde-li o rozdělení rozsáhlých skupin pozemků, budž v té míře, jak toho vyžadují závažnosti a jiné okolnosti veřejné, pamatováno na to, aby se ponechala dostatečně velká místa veřejná.

§ 12.

Vyřízení žádosti za rozdělení pozemku.

Jakmile rozdělovací plán od komise byl prozkoumán a od úřadu schválen potažmo potvrzen (§ 8), budž řadatel ve 14 dnech doručen potvrzený jakož výkres předloženého plánu a zároveň písemný výněr o tom, že rozdělení pozemku se schvaluje. Kdyby však řadatel schválení rozdělovacího plánu něco bylo na závadu, budž o tom řadatel rovněž písemně v hotvější lhůtě upraven a učiněn důvodů, a kterých žádost se změní.

§ 13.

Vytýčení stavebních čar a svahů.

Aby se náležitě zabezpečily rozměry a směry, které ve schváleném rozdělení pozemku jsou předepsány pro nové třídy a ulice, mají se dříve, než se skutečně počne stavět, čáry tříd a ulic, pak svah úředně vytýčiti, což vždy nejdříve v osmi dnech po tom, kdy za to bylo žádáno, ze strany stavebního úřadu budž salisito.

§ 14.

Jak dlouho trvá platnost povolení daného k rozdělení pozemku.

Povolení, které bylo dáno k rozdělení pozemku na místa stavební, pozbude platnosti, když v 5 letech počítaje ode dne, kterého povolení žadatel bylo doručeno, na rozdělených pozemcích nemůže se stavět. Kdyby však ne to činil ten, kdo svůj pozemek chtěl rozdělit, může stavební úřad toto lhůtu prodloužit, však nikdy na dobu delší pěti let.

b) O zákazu stavby.

§ 15.

Uvalení stavebního zákazu na budovy.

Obecní výbor jest oprávněn, podle úředně stanoveného plánu polohového a až do doby, kdy plán tento bude změněn, na základě schválení, které od zemského výboru ve shodě s politickým úřadem zemským bylo uděleno, na již stávající budovy uvalit zákaz stavební, jestliže tyto budovy spadají do regulované čáry, a takové změny, jimiž by se regulovaná čára změnila nebo v nebezpečnosti uvedla, nejen tomu, kdo toho času jest vlastníkem, výběh i jeho nástupci v držení bez větší náhrady zapověditi.

Vydaný zákaz stavební hodí vlastníkovi dotyčné budovy doručěn a v úředních novinách zemských uveřejněn.

Při podobných již stávajících budovách nesmí býti učiněno, aby předešlými se opravy k jejich zachování v dobrém stavu, ať jestliže tímto opatřeními něžho se uzná mí v zvažném útravu budovy dla její formy základní a výšky.

Stavební zákaz pozbývá platnosti:

- a) když polohový plán na příslušném stavebním místě se změnil, anebo
- b) projitím doby, když obec v desíti letech, počítaných ode dne, kterého stavební zákaz byl doručěn, nepodáje výhrady, učiněné ohledně regulování stavební čáry při místě stavebním.

c) O ustanovení stavební čáry a svahu (níveuu) pro větší nové stavby, přístavby a přestavby, jež se mají provésti při veřejné třídě neb ulici.

§ 16.

Žádost, aby úředně byla oznámena čára stavební a svah.

Hodlá-li se při veřejné třídě neb ulici provésti nová stavba, nebo taková přístavba neb přestavba, která zasahuje do pásu přízemního, nebo když se hodlá

při úřadě nebo úřadu zříditi obecna, než půln staroby, ještě nežli zakročí o povolání ke stavbě, žádati aby mu úřadaž byly oznámeny stavební čára a vrub, i má k tomu komisi polohopisný i vrubopisný plán, udělaný v měřítku dle § 51, se dvou stejných výkresoch předložiti, úřadovž pak prohláseti své vlastnické právo ke stavebnímu místu nash to, že vlastník souhlasí.

§ 17.

Obsah polohopisného plánu.

V polohopisném plánu buďtež namaleny hranice čáry úřady nebo úřadu s obou stran, a to vždy v rozdílnosti, jež se uváděvá s okolnostmi místními, v částech místa již zastavěných úspoch až k nejbližším ulicím; mimo to buďte v něm porovnané čáry, dílel jednotlivé nemovitosti, pak dělky, domovní díla, země jiné místní úkryy těchto nemovitostí; také buďte líčka úřady nebo úřadu, kolmo ku směru délkového měřenk, v těch místech kotami rytěna, kde se v ní stěží má polstátná země.

Pro délku úřady nebo úřadu, v polohopisném plánu uvedeno, buďtež namaleno vrub jak uprostřed úřady nebo úřadu, tak i na okrajků té strany, kde se má stavba provésti. Tento podílňý vrub má se vztahovati k rovinné porovnávací a obsahovací vřechy polstátné rozdíly výšky, pak polohu domovních prahů všech srazedních budov v polohopisném plánu uvedených, mimo to kloběka dva již stávající hlavní stoky uliční, a jež-li o stavbu v obvodu záplavením, též největší výška vody.

§ 18.

Zkoušení a vyřizení žádosti na oznámení stavební čáry a vrubu.

Plány tyto a příslušná žádost zkoušeny buďtež na základě schválených plánů polohových nebo rozdílkových (§§ 5. a 12.). Až do té doby, kdy úřad polohové plány schválí, jakoli i když pozemek nebyl již před tím na stavební skupiny a stavební místa rozdělen, buďtež ve smyslu § 10. komisi komisijně jednání k tomu komisi, aby stavební čára a vrub byl vyřetěn. Vyřizení stavež se nejdelé ve 14 dnech; kdyby však v některém zvláštním případě bylo třeba, stavební čára a vrub teprv ustanoviti, buďtež žádost vyřizena ve 4 týdnech.

Kdyby nebylo možno žádost v těchto lhůtech vyřediti, buďtež plány toho žadatel v týchž lhůtech písemně oznámeny.

Zároveň s písemným vyhlášením budí žadatel zároveň jeden výkres podaných plánů, v němž se má vyměřiti správní stavební čára a upravený svah, vztahem k prvním bodům určený.

§ 19.

Zachování stavební čáry a svahu.

Úřední stanovencem čára stavební a svah, ježli vytyčeni od úřada stavebního se zachová ještě před upočetím stavby (§ 18), dle něho přímě zachováti, bez rozdílu při veškerých stavbách.

d) O postupování pozemků a náhradě za to.

§ 20.

O bezplatném postoupení půdy k založení třídy a náměstí při rozdělení pozemku na místa stavební.

Jestliže se dle §§ 8—14 rozdělí pozemky na místa stavební, povinen jest ten, kdo za rozdělení žádá, v době, kdy rozdělení počne ve skutek učiniti, postoupiti obci k účelům její náhrada a bez nárad takova část svého pozemku, která jest potřebná pro ulici, jeho parcelovaný majetek protínající, avšak jen nejvýše 20 metrů šířky mimo stanovencou čáru stavební.

Za těchto podmínek povinen jest ten, kdo za rozdělení žádá, postoupiti půdu až do největší šířky 20 m mimo stanovencou čáru stavební k tomu konci, aby se mohly rozšířiti již stávající nebo tříditi nová, parcelovaný pozemek ochráníující námiti, nářetě nebo jinak, třídě, t. j. takové třídě, které třeba založiti v šířce alespoň 25 m.

Rovněž tomu, kdo za rozdělení žádá, v případě, když podél hranice parcelovaného pozemku třída neb ulice v menší vzdálosti naznačená šířce nové má býti založena nebo takováto již stávající třída neb ulice rozšířena, náleží povinnost, bezplatně a bez nárad postoupiti potřebnou půdu, avšak jen až do polovice šířky nové třídě neb ulice a na nejvýš až do šířky 10 m po celé délce stavebních míst, třídou neb ulicí tou ochráníených.

Uzná-li obec, že veřejné zájmy toho vynárají, aby taková nová třída neb ulice ihned anebo postupem času v celé své šířce veřejnému užívání byla odevzdána, má právo, druhou část pozemku nezastavěného, pokud jest ho potřebná, aby se cesta dle stanovencou čáry stavební mohla založiti, od dotýčených vlastníků

na přiměřenou náhradu zakoupiti; obec ale může prohlásiti náhradu útrat zakoupením vrátných, vrátek bez úhrad, až by svým úmsem se zastarala stavební místa při zakoupení půdy, na těch, kdež o povolení ke stavbě budov žádá, v pozemku k dílce přiblíží jejich stavebních míst ke třídě, potudně ulici chráněnou, i má obec také právo prohlásiti, že povolení ke stavbě díla bude jen pod výminkou, když tato náhrada se zapraví.

Další dělení stavebních míst již jsoucích, kterým vzniklé nové třídy neb ulice, neprováděje se na parcelování v tomto smyslu.

Obec pak nařídí, aby dle postupu, jakým se pozemky zastavují, usílila, nebo jinak třeba k upravení nových ulic a hlavních stoky. Zejména jest obec také povinna, když ulicovou třídu neb ulici osvětlovat, čištění, po případě natančení vod, na úpatích silnice, karnaným způsobem opatřit, upravit.

Byla-li při parcelování rozdílných stupňů pozemků ve smyslu 3. odstavce § 11. část půdy určena pro veřejné účely, má půda, které jest k tomu potřebi kromě platby dle 1. a 2. odstavce tohoto paragrafu bezplatně postoupené, obec za přiměřenou náhradu popustiti ten, kdo na rozdíl od žádá.

§ 21.

Postoupení půdy za náhradu, když stavební čára ustupuje nebo vstoupuje.

Když při nových stavbách, přístavbách neb přestavbách vznikne potřeba, podle stanovené čáry stavební ustoupiti za mezní čáry budovy již jsoucí anebo pozemku ještě nezastavěného, jest vlastník povinn, obci bez přetahu postoupiti onen dílec pozemku, o němž musilo se ustoupiti za dotčenou mezní čáru. Pakli však podle stanovené stavební čáry nastane potřeba, aby stavba vstoupila z mezních čar pozemku stavebního, postoupí obec přávo stavby část ulice k tomu potřebnou. V obou případech budí se toto postoupení díla přiměřeně náhrada.

§ 22.

Postoupení půdy a budov za náhradu, když se zřizují nové ulice.

Kdyby nějaký veřejný komuniace, bezpečnosti před ohněm aneb nějaký zdravotní potřeba toho žádaly, aby v obvodu obce zřízena byla nová ulice nebo třída, povinní jsou majitelé nemovitostí, jejich pozemkem tato třída neb ulice vedena býti má, obec za přiměřenou náhradu postoupiti k tomu potřebné pozemky i s budovami, jsou-li jaké na nich zřízeny.

Za to má obec právo, na těch, kde při této nové zřízení třídy nebo ulici dříve prováděl nové stavby, přístavby neb přístavby, pak na majitelích budov při takové třídě neb ulici již jeoucích, z nichž kdysiž na třída neb ulici zříditi oken neb dveří, ládati náhradu části útrat, vzakých zakoupením půdy uliční, kterážto část útrat ustanoviti se má dle výhod, obcí a poměnkům vznikajících, pak dle jednatné míry přiblíží k ulici obkročného; obec máie též prohlásiti, že povolení ke stavbě dáno bude jen pod výhradou, když se zapraví tato část náhrady, a má se útrky nepočítají.

Při stanovění části útrat, která má býti nahrazena, není se části hodnota zakoupených budov sených, které se nacházy na dotýčné části ulice.

K posouzení toho, jaké výhody v každém jednotlivém případě ze zřízení nové třídy neb ulice vzniknou jak obci, tak i posouzcím, pak vyměření oné části útrat za zakoupení uliční půdy, kterou nahraditi mají posouzcí při nové zřízení třídy, jest povolna senký výbor, janaž také náleží o to dbáti, aby podle zákona bylo se zachováno při stanovění hodnot, na jaké základě ona náhrada se má vyměříti.

Proto jest obec povolna, v každém jednotlivém případě, kdy podstatou nahradě třídě, výmoci schválení senského výboru.

§ 43.

Rízení vyvlastňovací a příslušný úřad.

V případech, kdy pozemek nepostupuje se zdarma, budíž předeším učiněna pokus, aby ti, jež se týče, uzavřeli se o jeho výměru a cenu.

Kdyby nebylo lze v té příležitosti dojíti shody dobrovolné, rozhodne politický úřad senký podle těchto ustanovení a podle zákonů jinak pro vyvlastňování pozemků, zda-li a pokud nastal má vyvlastňovací majetku senkromého nebo půdy uliční. Kdyby pak i po vydání nálezu vyvlastňovacího nebylo možná dojíti dobrovolné shody o výši náhrady, budíž hodnota pozemku, o jehož postoupení jde, vyšetřena senčním odhadem na přítomnosti těch, jež se to týče.

Politickému úřadu senkému jest vyhrázeno, také v případě sporu rozhodnouti o otázce bezplatného postoupení pozemku.

§ 24.

Úřad v řízení vyvlastňovacího pozemku.

Byla-li náhrada senčním odhadem vyšetřena buď zaplácena neb o sendu složena, nelze úřad v řízení, který pověřen se má na základě zákona vyvlastňo-

vešho cestou politicko-administrativní jakéž i užívání vyčísleného pozemku zřízení ani odporem proti odhadu, počínám soudních instancí vedeným, ani tím, že by se nastoupila cesta práva civilního, která byla vyhrazena v příslušné míře na odhadu výšší, nežli jaká se vyšetřila odhadem soudním.

e) O zřízení stok (kanálů) uličních a stok pobočných.

§ 33.

Komn náleží zříditi stoky uliční. O příspěvcích ku zřízení těchto stok.

Hlavní stoky v nové založených neb již jevních třídách a ulicích zříditi náleží obci, né zejména k tomu po právu soukromém jiné osoby zastávající. Vlastníci pozemků, ležících po obou stranách těchto tříd a ulic, jsou povinni, k prvnímu zřízení příspěvků jednon listinou nákladu úhrnovacím, a to bez ohledu na to, zda-li hlavních stok od obce zřízených státi nebo menší měrou užívají, anebo zda-li jich vůbec ani užívají, i jest tento příspěvek úroveň odplatou za povolání, aby stoka domovní (§ 82.) mohla být napojena do hlavní stoky (poplatek za náhrn kanálový).

Tento příspěvek buditi takto určen, že na základě celého nákladu na hlavní stoka dle celé její délky v dotčené třídě neb ulici vypočítá se část nákladu na jeden délkový metr připadající, a že se pak z každého pozemku po obou stranách třídy vybírá jedna šestina tohoto nákladu dle poměru délky toho kterého pozemku.

V případě, že by se stádo tomu opíral, mohou tyto příspěvky jako jiné veřejné dávky cestou politické existence být vymáhány.

Pro hlavní městské město Brno, pro král. hlavní město Olomouc a pro král. město Jihlava zříditi obecně poplatků za náhrny kanálové v plainosti dotyčné obkopy se dne 8. ledna 1888, čis. 5 z. z., se dne 28. ledna 1888, čis. 38 z. z., a se dne 27. listopadu 1888, čis. 120 z. z., i uznají se k těmto obcím vztahování kolejší ustanovení o příspěvcích k nákladům na zřízení hlavních stok.

Kdyby nebylo jinak možno, hlavní stoka zřediti, budíž prostředím užívány v § 83. namáčené úpravy k odvádění splátek a výkalů, a tou však povinností, že, jakmile hlavní stoka bude zřízena, stok do ní bez odporu musí být provedena.

0441 III.

O povolení ke stavbě.

§ 26.

Stavby, ku kterým jest potřeba povolení.

Má-li se podříknoucí jakákoliv nová stavba, přístavba nebo přístavba, má-li se změnit obrada na straně třídy neb ulice, neb mají-li se provádět podstatné opravy neb změny na budovách již stojících, potřebí jest k tomu povolení úřadu stavebního.

Vyjímky jsou z toho všeliké stavby, které provádějí Nejvyšší dvůr, stát a země, pak stavby prováděné nákladem veřejných fondů, státem a zemí spravovaných, dále stavby, které v místech předemstátních provádějí se od okresu aasbo nákladem veřejných fondů okresem spravovaných, konečně ony stavby prováděné od správ teleunic na území teleunitárním, pro které byly přeláskné plány schváleny od správy státní dle zvláštních ustanovení, platných pro stavby teleunitární.

Leč i při těchto stavbách jest úřadu, jež stavbu provádí, po případě orgánu společenstva nímto dotýkné zvláštní předpisy čeští také ustanovení tohoto Hluku stavebního, a dleho ve srozumění a úředem obecním provedení všechna úřední jednání, které předepsána jsou v příčině úřední stavění díry a asaba, v příčině vylučování sousedů a jiných věch, ježli soukromých užívá stavba se týče, a v příčině ježli příslušných námitek, pak v příčině hájení místních užívá veřejných neb vykonávání police bezpečnosti v době stavby.

§ 27.

Podrobné vyznačení oních stavb, ku kterým jest potřeba povolení.

Za novou stavbu pokládáti sluší stavbu takovou, která ve všech částech jest nově provedena, a to i takly, upotřebí-li se nákladů a sklápění nebo jedné neb více společných hranitých stě dosavadně budovy asba neb částičně k týmu účelu.

Přístavba jest zvláštní budovy ve směru vedlejšíma nebo kolmém.

Přístavba jest přeměna budovy nebo její jednotlivých částí.

Za podstatné opravy nebo změny pokládány buďto ty:

- a) jiná předmět stavění změni se ve svých zevnějších rozměrech vůbec asba ve svém průčelí (šouří);

b) které by mohly mít vliv na bezpečnost budovy, na její bezpečnost před ohněm a na její pouzry zdravotní, na její zevnějšek neb na práva sousedů.

Sam náleží zejména vybourání oken a dveří na straně k ulici neb k domům sousedním neb k nemovitostem pohraničným obráceně, přeměna střešů a zřizování bytů nebo kózar podkrovních, střešníků aneb přestavění schodů, sklepů, stánek, kump, uložení, stok, struh, stájů, hnojiti a urviti, úprava pro topení, kominů, vadičel pro osvětlování a pro opatřování vody, přeměna bytů v krámy, v kůlly, dílny, místnosti hospodářské a naopak přeměna takových místností v byty, odstranění plhých zdí, kadeř zvěna na azobích, pasech, sloupcech, trámech a porovech a jiných konstrukcích nosících, komeňné postavení lemnosvodů.

§ 26.

Opravy a stavební změny druhu nepatrnějšího.

Jde-li o pouhé opravy nebo stavební změny druhu nepatrnějšího, dostačí, aby byly úřadu stavebnímu písemně oznámeny; toto oznámení budí však učiněno pře, než-li se počne prováděti.

Uzná-li úřad stavební, že změna spadá pod ustanovení § 27., může provedení její zastaviti a žádati, aby byly plány předloženy.

Opravy, při kterých jde o to se jednat, aby budovy v dobrém stavu byly zachovány, a kterýmiž se všeobecný ústav budov zmenšil, nestěna oznámiti.

§ 29.

Co jest třeba přiložiti k žádosti za povolení k stavbě.

Spolu se žádostí za povolení k stavbě má budatel, prokázat úmysl, že mu přísluší vlastnické právo k stavebnímu místu nebo že vlastník jeho s tím souhlasí, předloží stavební plán ve dvou výkresech ku prozkoumání a schválení.

Žádostí za povolení k stavbě, podané jménem osoby jiné, doloženy buditel písemně musí, žádostí podané jménem osob, jež nejsou vzájemně, průkazem o úmýně, daném všickýmiž jež účastni.

§ 30.

Co má obsahovati stavební plán.

Stavební plán budí předložen ve dvou stejných výkresech a obsahuj:

1. poloha stavebního místa a okolí jeho v rozložení takové, aby bylo zvrubaš určeno; buditel v něm tedy vyznažena státek stavení, je-li se náležaji na staveništi, sousoední domy a pozemky s užitím čísel domovních a pozemkových i vlastních, pak sousoední dvory, dváři a okna, dosavadní mezení číry a obou stran, širky a šířky příslušajících štítů neb ulic, stavební čára úhadem sdílená a svah, mimo to, má-li se stavěti v území hranicárním, také nejvšití výška vody;

2. pítčorysy a průřez všech pater budovy se sklepen a pítčos, při čemž buditi naznažena konstrukce stropů všech pater a konstrukce krova.

V plánu základi a sklopt buditel a příslušající profily náležiti vyznaženy státek, které tam již jsou nebo tepr zříditi se mají, stoky domovní, vodotoky a šumpy, pak hlavní stoka, které jle třídou neb ulicí a s ní spojit se mají stoky domovní. V plánu podkrovi buditi vyznažena všechno sdívo podkrovné, zejména ští sdívo komínové a sdí pro ští obiti, dále také vazba krova a buditi znázorněna, jakým způsobem pítča jest rozložena a jak jsou kladeny štáby střechové;

3. geometricky znázorněná přičetl (fasády) budovy, je-li pak budova ve dvoch nebo více třídách neb ulicích, fasády všech přičetl k ulici obrácených, dále výšky fasád budov sousoedních;

4. znázorněná lešená konstrukce obyčejného způsobu.

Zvláštní konstrukce budite však ve všitím nážitku podrobně vykresleny a buditi přidán výpočet jejich nosnosti;

5. výpočet ploch celého staveništi budov, jak tam dříve štály, pak zamýšlené budovy nové a dvort.

Žádá-li se na povolení k záněsán, je-li prověsti se mají na budovách již zřizených (§ 27.), dostati, býti v plánu vyznažiti se jen to, čeho třeba jest k pousození, náležiti býti tříděnosti vyhověno. Žádá-li to však úrad stavební, musí také tyto plány býti doplněny.

§ 31.

Měřítko plánu.

Plány polohopisné budite sdílny v poměru 1 : 500 skutečné velikosti, plány svahopisné pak, je-li o štáky, v úrad poměru, je-li o výšky, v dosavadní náležárním zříděni (1 : 50).

Pítčorysy a vazby krovů buditel naznaženy v poměru 1 : 100, fasády a průřezy v poměru 1 : 50 skutečné velikosti.

Plány podrobné a plány na konstrukce budov zhotoveny v měřítku větším, aby byly počítány jen jednou stěží.

§ 82.

Zevnější úprava plánů.

Všechny plány budov na trvanlivém bílém papíře kancelářím nebo na plátně animacím rysovacími prostředky, které se odávají veškeré, vykresleny a posílány stěží ve formě kancelářského papíru, t. j. v šířce 21 cm a výšce 24 cm. Duplikát může být zhotoven též na animacím papíře.

Všechny plány budov úplně a přesně zhotoveny, měřítka opatřeny a takovým způsobem barvami položeny, aby dle obrysových barev, aneb náje-li se barvy jiných, dle připojených vysvětlivek byla lze rozeznati, které stěže má se zhotoviti, které stěže jest staré a které nové, které dříve jest staré a které nové, a jaké stěže se navrhuje.

Dle uvážení stavebního úřadu může se, nejsou-li plány dosti zřejmé, člásti též popis stěhy.

§ 83.

Kdo má podepsati stavební plány.

Plány stavební mají podepsati: stavebníhož náčelník oprávněný, pak ten, kdo plán odělal (ne-li náčelník stavebníhož), a pán stěhy, po případě náčelník jeho nástupce.

§ 84.

Komise stavební.

Najde se v oznámeních po předložení žádosti buďli komise úřední komisionální k tomu konci, aby se ukončil projekt stavební. Komise skládá se z ředitele komise úřadem stavebním ustanoveného, z technického orgánu obce a z osoby stavebním úřadem ustanovené a k provádění staveb pozemních po náčelníkovi oprávněné, z osoby, kterou obecí zastupitelstvo k tomu vybere, v případě potřeby, zejména když jest dříve ohledě zdravotních, sč z orgánu zdravotního aneb z lékařů ve veřejné službě ustanoveného. Ku každé komisi buďli přivazati: pán stěhy aneb jeho pláncovník, po případě jeho náčelník nástupce, jakž i stavebníhož, pak

sousedé, jecht se stavba týče, a kdyby stavba hradila s veřejnou silnicí nebo kolezíci, též orgánové, kterým přísluší správa této silnice neb kolezíce.

Jde-li o stavbu nad dělovými mírami již prospěšnější, mají dotyční majetníci dleň tak jako sousedé s povinností úřední býti přiváni ke komisi, jeť se konají na příčinou žádosti na povolení k stavběm.

Kdykoliv stavěbní komise konati se má v místech předměstských, budíť to městské radě dotyčného místa na vědomí dáno a jí na vůli zistoveno, aby ke komisi vyslala svého zástupce.

§ 35.

Obhajka interestů.

Obhajka interestů ku komisi budíť jim písemně k vlastním rukám pošt potvrzení přijma a nejpozději 48 hodin před tím dočtena a připomenutím, aby námitky, se mají-li jaké, při komisi učinili osobně anebo skrze písemnosti, jinak že by povolení ku stavbě uděleno se bez ohledu k jich námitkám, pokud by ovšem povolení tomu nevedly překážky z příčin veřejných.

Nemohla-li by obhajka některému interestu na příčinou překážky v osobě jeho spolévající k vlastním rukám býti dočtena, doručí se s platným účinkem právním tomu, komu přísluší správa držebností, již se týče, aneb alespoň dohled k ní.

§ 36.

Jak si jest počínati při komisionálním řízení.

Při komisionálním řízení budíť plány budířvé zobrazeny se zřetlem k tomu, co stanoví tento řád stavěbní, jakéž i s ohledem ku schvátostim a jiným poměrům veřejným; vidičké pak úměry, které se podle toho udělati mají v předměsta stavěbním, budířvé v plánech dle příkazu komise od toho, kdo se povolení k stavbě žádá, naznačeny. Rovněž buď přiblíženo k tomu, aby provedením stavby dotyčné námitky, třída neb alie nebyla zohyžována (§ 78.); stalo-li by se tak, máie stavěbní úřad odepřiti povolení ku stavbě takové.

Jedná-li se zároveň o závod provozovací ve smyslu zákonů živnostenských, budířvé v místech komisionálního řízení pokud možná konáno současně s vyšetřováním, jeť se k tomu komisi dáje, aby bylo zjiřtáno, lze-li závod ten přispěti s ohledu police živnostenské, povolení pak k takové stavbě nezmí nikádnyjm způsobem uděleno býti prve, než-li se právoplatně rozhodne, zda-li udělení závodu provozovacího vůbec povoliti lze.

V místech přednostských má v takovémto případě komisionální řízení jak v příčině provozování závodu, tak i v příčině provedení stavby konati osoba živnostenský úřad, jest rozhoduje o povolení ku stavbě (§ 130.).

Při stavběch, ušlechých ku provozování závodu živnostenského, budíh šádnost za povolení k stavbě připojen popis a návrh pro úřad živnostenský potřebný, i budíh v něm vříděně dopodrobnu udáno, jak se odpadky budou odřídčovati aneb odřídčeti, splátky náhodných škůti a odřídčeti, jakým způsobem vznikn a rozřbení plyni národí škodlivých nabřídno a příděně snad vyřjení kouřů a páry nanezno bude, a v jakých asi rozměrech, pokud předvidati možno, návod vříděno k těmto komunističním prostředkům bude provozován.

O celém jednání komise budíh sepsán protokol, jest obsahovati má stručný popis návrhu stavby, vyříděně stran a obel, jak nářoz nastel a měřh komise; protokol budíh pak cele vřech přítomných podepsán.

Stavební plány, které stavební komise měla před rukama, budíh od říděně komise podepsány a poznamkovan, tato okolnost potvrděně.

§ 37.

Řízení v příčině učiněných námitek.

Činí-li sousedé aneb jiní úřadatelé námítky proti navržené stavbě, nářdi stavebnímu úřadu pokusiti se, pokud možno, o mírné narovněni.

Nevřdíli-li se narovněni, a týkají-li se námítky sousedě jejich práv soukromých, má stavební úřad sporně strany odřídno na pořel práva, vřdy ale o tom rozhodnati, udáti a pokud stavba lze z veřejných ohledů dovoliti a technicky prověditi.

O vřech jiných námítkách sousedě, jest nezbyly odstraněny, rozhodne úřad povolení k stavbě uděljti.

Námítky soukromopřevné, v příčině kterých spor odřídno byl na pořel práva civilního, budíh ve vříděni výřovně ureďeny.

Vyříděně stavebního úřadu, že stavbě z veřejných ohledů ale není na návodu, platí jako povolení ku stavbě, pokud se jedná o úřely tohoto nářozu; tím vřak neřini se újma právům jiných osob, kterým jest na vřel obřoveno, šíděni za rozhodnati soudní dle ustanovení §§ 340.—342. všeobecného nářozu občanského.

Jedině soudní civilnímu příděně pak rozhodnati na říděně strany o tom, udáti stavba, o nřl vřoveno, že a příděně veřejných lze ři dovoliti, má se odříditi

sá do skončení přechvni rozpisu, aneb udalí a s jakými podmínkami může se tímto zářím stavět.

§ 38.

Vyřizování žádostí za povolení ke stavbě.

Na základě jednání komise budíh vyřizuje vyřizování žádostí za povolení ke stavbě. Žádost za povolení ke stavbě budíh a pravidla vyřizována ve štrnáci dnech po tom, kdy se konala komise, a písemné vyřizování vyřizuje budíh dojatel a jemu navrčen jeden výkres stavebního plánu, její stavební úřad, bylo-li povolení ke stavbě dáno, opatří določkou schvalovací; písemné vyřizování to budíh žádatel jakob i navrčením, kteří byli slyšeni, a jazyka ústavním neb jich nástupcem, jestliže dávali námítky neb výslovně žádali na vyzkoušení, doručeno k vlastním rukám, po případě způsobem ustanoveným v druhém odstavci § 35.

§ 39.

Zároveň stavby, pokud povolení ke stavbě nezahylo právní mocí.

Pokud povolení ke stavbě nezahylo právní mocí a v případě, když stavba dotýká se šar silničních neb uličních, pokud šara stavební dle §§ 13. a 18. úřadní se nezavřela, není dovoleno se stavbou začít.

§ 40.

Předehnutí povolení ku provedení některých prací stavebních.

Skládalo-li se při komisi, že proti navržené stavbě není příleha ani s příleha technických, ani s veřejných, a nebylo-li také od sousedů něčeho namítáno, může již stavební komise tomu, kdo se domáhá povolení ke stavbě k žádosti jeho takové příleha udalí, které i dříve než se mu povolení ke stavbě dostane, začíti může, jako na př. aby mohl začít stavění bouřad, na stavební kopati, je srovnání a zaplání, přípoje státi, náklady kopati, až k povrchu země je vydati a t. d.

§ 41.

Odechytky od schváleného plánu stavebního.

Od schváleného plánu bez svolení úřadu stavebního není dovoleno se odchýlit, ba by odchýlka týkala se takových zmlu, které také při budování již

úřadních pověstí lze na počátku oznámení (§ 28), avšak oznámení musí se státi také v tomto případě.

Jde-li o odchylky, jež by spojeny byly s podstatnou změnou schváleného plánu stavebního, aneb které mohou mít vliv na bezpečnost budovy před ohněm, na zdravotní poměry její neb na práva sousedů, dříve prve, než-li se počne prováděti změna taková, žádá se jejich schválení a předložit spolu nové plány.

§ 42.

Povolání ke stavbě a plánu stavební třeba na stavebníci vyložití.

Povolání ke stavbě a schválený plán stavební musí na stavebníci stále býti pohotově, aby do něho nahlednouti mohli veřejní úřadníci, jež přicházejí dotaz ke stavbě.

§ 43.

Provádění staveb při veřejných silnicích.

Staví-li se při silnicích říšských, okresních a obecních, budíž při provádění staveb a úřadovních úhrad v tratiích příjezdových nebo výjezdových stavební díla, na základě schváleného polohebného plánu úředně ustanovení (§§ 3., 13., 16., 18. a 19.).

V době, pokud ta není úředně schváleného plánu polohebného, pak staví-li se vůbec za místem, nesmí se při uzavíraných silnicích státi žádná stavba, ani jakákoli úř. úgrada nebo plot, jež by od kraje silničního pásu nebyl alespoň 4-10 m vzdálen.

Výjimky z tohoto ustanovení v přímé vzdálenosti mále v případech vládního úřadu hodajích podle toho, jak to jest silnice, povolí buď politický úřad zemský, buď zemský výbor neb obecní zastupitelstvo, předčím v polohebných případech náleží úřadu, jež povolán jest, v 1. instanci povolání ke stavbě úřEDU, aby, nežli toto povolání udělí, vymohl rozhodnutí na místě příslušném.

Prostora mezi krajem silnice a stavením, po případě uří neb úgradou musí zůstati úplně volna.

§ 44.

Provádění staveb v místech opevněných a uvnitř ochranného úhradu při celních skladěních práchu a střeliva.

Při všech stavebách uvnitř úhradu opevněných míst a uvnitř předepsaného ochranného úhradu při celních skladěních práchu a střeliva dleže se řídit dle předpisů v této příloze platných; plány pro podobné stavby má při stavby předložit ve třech výkresích.

O všech komisích stavebních, které se konají na příkazem takových starob, buďli určilomá příslušný úřad vojenský.

Teprv až bylo dosaženo svolení c. a k. úřadu vojenského, může se učiti stavěti na základě politického povolení ke stavbě.

§ 45.

Pravidláni staveb na pozemcích lezebnicích a při lezebnicích.

Při stavbách na pozemcích lezebnicích, pak na blízkú lezebnic již zřízených, neb lezebnic, které se právě stavějí, potažno v pobárovém jejich obvodu šefčeno buďli předpisů, v té příčině platných. Zejména buďli, jedná-li se o stavbu v pobárovém obvodu lezebnic, ve stavebních plánech, které předkládá třeba ve třech výkresích, náležitě vyznačena poloha projektované stavby směrem ku dráze a poměr výšky dráhy k výšce zamýšlené budovy.

§ 46.

Stavby na blízkú řek a potoků.

Na blízkú řek a potoků dovoleno jest stavěti nové stavby hydriek a hospodářské jen v příslušné vzdálenosti, která buďli již jest ustanovena sárazovními předpisy říční policie, anebo které dílo místních poměrů jest k tomu konci potřebí, aby se zamezily nebezpečí a škoděky v příčině užívání vody.

§ 47.

Veřejné ohledy vůbec. Stavby a hřbitová.

Povolání ku stavbě nových hydriekých budov buďli vůbec odepřeno tam, kde stavební místo ohroženo jest velkým nebezpečím vody, povodňám, zemk, úricím skalák neb jiným nebezpečím, anebo kde odlehlá poloha, ohledy bezpečnosti před ohněm, ohledy zdravotní aneb jiné veřejné přičiny vabuzají proti tomu ohary podstaté.

Okolí hřbitová není se zastavěti a buďli stavební hranice ustanovena od úřadu stavebního, kterému náleží, v místech předměstských vymezí k tomu schválení politického úřadu okresního,

§ 48.

Jak dlouho platí povolení ke stavbě.

Povolání ke stavbě pozbude platností, když ve dvou letech, počínaje ode dne, kterého povolení právní moci nabýlo, stavěti se nezabýlo, nebo když stavba po dvě leta byla přerušena a povolení ke stavbě nebylo prodleáno.

0448 IV.

Předpisy pro stavbu.

§ 49.

Osoby k vedení staveb oprávněné.

Pán starby má ke stavběm svým poskytnutí jen osob k tomu dle zákona oprávněných, i má při každé stavbě, k níž jest potřeba povolení stavebního, a to jestli živě, nežli starba započne, stavebnímu úřadu oznámiti stavebnívedoucího, rovněž pak každou změnu, která se v osobě téžeb přihodí.

§ 50.

Kde ručí za stavbu a kde koná kontrolu v její příslušnosti.

Za to, aby zachováky byly stavební díla, svah a podlahy, učiněné při povolání starby a při schválení stavebních plánů, zodpovědný jest jak pán starby, tak i stavebnívedoucí.

Stavebnívedoucí má plnou zodpovědnost z toho, aby starba byla důkladná, dle pravidel stavebních provedena, a aby se vše dobře a trvanlivě stavělo; on též odpovídá z osobní bezpečnosti těch, kteří při provádění starby jsou zaměstráni.

Tím však není vyloučena odpovědnost jiných osob, v provádění starby zaměstráněných, pokud jin na přísluší více zdáje.

Jakmile nová starba dostoupí rovněž a níže, má to stavebnívedoucí neprodělně oznámiti, aby se stavebnímu úřadu oznámilo, skutečně, zda-li stavební a svahová díla jest zachována, a učiní opatření snad potřebná. Rovněž třeba stavebnímu úřadu bez přetáhu oznámiti, když starba z krachu jest dokončena.

Úřad, který jest povolán, v L. instanci dle povolení ke stavbě, jest oprávněn, kdykoli přesvědčí se o tom, zda-li starba dle plánů a důkladně se provádí.

§ 51.

Opatření k vůli bezpečnosti a v příslušnosti policie silniční.

Stavebnívedoucí jest povinen, obecnímu úřadu písemně neb ústně v čas oznámiti, kdy začne stavěti nebo nějakou porušující budovu hromadí, aby v příslušnosti veřejného užívání ulice, vodičův elektrických a snad potřebného osvětlení ulice mohlo se uskáliti, jeho potřebí, a aby se vše mohla jinak ještě potřebná opatření k vůli bezpečnosti a v příslušnosti policie silniční.

Když jde o novou stavbu, též když se starší opravuje na straně, k veřejné cestě obřícné, buďťež po každé postavení předepsaně znamená vyznačení, v případech pak, kdy stavba a náčiní přes noc zůstati musí na místě veřejně přístupném, dlužno po nepříteli utíkané oporou postaviti dle potřeby svítilny se světlem, i jest starobudoval, ať již smí obkličovati úřední rozkaz, porouka, na vlastní útraty pečovati o bezpečnost obecnostu, jakož také o to, aby cesty zůstaly přístupné.

Zapadení staveniště, jakož i ležení smí s nejbližšími svou hranici vystoupiti 2 metry před záda stavební, úřad však může podle okolností povoliti, po případě žádati, aby od míry této se bylo odchýleno.

Všední draky ležení buďťež odlišný díkladně a tak, aby byly dokonale nosné, kromě toho třeba je vždy opatřiti ochrannými deskami; každé ležení visuté buďťež opatřeno díkladně upravenými přístroji vyťahovacími, kterého se užívati smí jen s ležení samého. Všecka další opatření k větší bezpečnosti, která povolani úřadu stavebního za potřebné uznají, dlužno vždy bez odporu provésti; zejména buďťež nad chodníky zřízena krytka k tomu kromě, aby se po nich bezpečně mohlo choditi, i může se od tohoto opatření upustiti jen v případech zvlášť posouděných, a to s přivolením úřadu.

Abý se na veřejné ulici směl písek proházovati, vápno hasiti, malta dělati a dříve stěsírati, jakož i sít bez užívání korýt, vyťahovací aneb kbelíků stavovati, to povoliti může úřad jen v případě nezbytné potřeby. Musí-li stavbo skládáno býti mimo staveniště, dlužno s úřadu zvlášť žádati za vyložení skladiště, jehož hranice však pod uvarováním trestu nesmí býti překročena.

Když se ležení staví, roční aneb odlišuje, též když se rosti zdívo, buďťež pečovatno nejen o osobní bezpečnost, nýbrž také o to, aby příměšeným zavlažováním smí, postřikováním stavebního místa a nejbližšího okolí, zřízením pažení a pod, chodcové a sousedé pokud jen možná prachem nebyli obtěžováni.

§ 53.

Výška budov bydlících, počet a výška patet.

Bydlící budovy nesmíjí kromě přízemku míti více nežli čtyry patra, v která se jakožto patro počítá polopatro (mezzanin), ať jest-li jaké. Rovněž třeba za úřední patro počítati nejvyšší patro stěbas jen ústředně vystavěné. Rozdělení přízemku může se od stavebního úřadu jen pod tou výmůvkou povoliti, když každé z oddělení takto světu a vespod vnikajících obdrti světlou výšku alespaň 3 metrů.

Výška budov bydlacích má se rovnati šířce třídy neb ulice, nesmí a pravidla obzvláště více než $\frac{1}{4}$ šířky třídy neb ulice, v nákladním pak případě nesmí přesahovati maximum 20 metrů, počítaných od šířky chodníku až po hranu římsy. Rovněž nesmí podlaha v nejvyšším patře nikdy ležeti výše než 30 metrů nad povrchem ulice.

Jest-li ulice zaklíněna, budítož tyto výšky měřeny od středu budovy.

Budovy národní, které stojí při úzkých a širokých třídách neb ulicích, budítož starší v té výšce, která odpovídá šířce třídy neb ulice.

Šířka třídy, počítáno ulice měří se od protější čáry stavební, počítáno od nákladní čáry postýpých průčelí (šasád).

Má-li se nákladě schválené regulace čáry měřeni třídy, počítáno ulice býti rozlišena, má platnost nová šířka, pro tuto třídu, počítáno ulicí stavební.

Výšky budov národních určovaný budítož způsobem, kterýmžto předpisem požadujm dle rozšíření dvora.

Prostory k bydlení určené musí býti světlé a tak stíneny, aby výhledné mohly býti pronikány (ventilovány); světlá výška některých prostor bydlacích a pracovních musí, jsou-li stropy rovné, obzvláště alespoň 3 metry, tam pak kde stropy nejsou rovné, budítož tato výška poměrně vypočtena.

§ 53.

Počet a prostora části bydlacích.

Ustanoviti počet a rozdělení bytů ustanveno jest úzko pána starby; neslyšno jest však, uspořádání bytů takové, které, jakož i bydlací prostory samy, odpovídají obzvláště zdravotním a jsou náležitě světlé, vzdušné a prostorné, jinak budítož vyřazeno, že povolání ku stavbě částe bude jen pod výjimkou, jestliže, byty přiměřeně budou rozlišeny a oještěny.

§ 54.

Upotřebení trvanlivého staviva.

Ku stavění stí jakéhokoli druhu musí se při budovách bydlacích a hospodářských upotřebiti jen trvanlivého staviva, t. j. kamene, pálených cihel, vápna, písku, cementu a betonu, nikoli však: vepřovic, jíl, malty křemové neb jílové.

§ 55.

Rozměr cihel.

Pravidelný rozměr celých cihel na zděná stavení se na 25 cm délky, 14 cm šířky a 6,5 cm tloušťky.

Telky, klenáky, šachřice, cihly obléhací, cihly duté a jiné cihly formové a podobné mohou se brát v jakýchkoli rozměrech.

§ 56.

O tloušťce zdí.

Tloušťka zdí závisí na tří, jakou jest jin materiál, na stavivu, jakáto k nim upotřebena, na počtu a výšce pater, na hloubce světlic, na volné délce zdí a na konstrukci stropů a krovu.

Prochůz v následujícím ustanovují se jen předpisy pro bydlící budovy a obyčejnými, rovněž stropy trámovými a se zděnými v obyčejných světlých dílkách a výškách z obyčejných cihel a obyčejné malty vápenné, při čemž má platit pravidlo, že v příčině udržení a kotvení tloušťky zdí nemá se brát ohled k omítkě.

1. Tloušťka zdí posílána buď stupávitě po půl délce cihlové; pročež smíjí se zdí stavěti jen v tloušťce $\frac{1}{2}$, 1, $1\frac{1}{2}$, 2 a t. d. cihel sedmicí, i mají se v příčině kotvení a výpočtu zaokrouhľiti délce tloušťky takto:

půl zdí	$\frac{1}{2}$ cihlové na	15 cm
" "	1	30 "
" "	$1\frac{1}{2}$	45 "
" "	2	60 "
" "	$2\frac{1}{2}$	75 "
" "	3	90 "
" "	$3\frac{1}{2}$	105 "

2. Hlavní zdí v nejvyšším patře musí, jsou-li světlice v tomto patře 6,5 m hluboké, máti tloušťku alespoň 45 cm; jsou-li však světlice více než 6,5 m hluboké, mají býti alespoň 60 cm tlusté. V poschodí, které leží pod nejvyšším patrem, buďtež hlavní zdí o 15 cm oslabeny, i má se toto oslabení směřem dolů při každé druhé patrové výšce opakovati.

Zřizují-li se stropy povahové, musí hlavní zdi v každém spodním patře, přírůstek k tomu počítaje, o 15 cm býti vyšší než k tomu konci, aby se docílilo větší pevnosti pro povahy.

Čny části hlavních zdí, na které se konstrukce stropové ukládá, mohou bez ohledu na hloubku světlíc ve všech patrech, přírůstek k tomu počítaje, obdávány býti v tloušťce 45 cm.

3. Zdi střední mohou při budovách nejvíce dvoupatrových mít tloušťku 45 cm, musí však při domech trojpatrových býti budovány 40 cm silné v každém poschodí a při domech čtyřpatrových v přízemí 75 cm a v ostatních patrech 40 cm silné.

Zřizují-li se povahové stropy, musí střední zdi, jestliže nahoru postupují, musí obdávány, alespoň 15 cm širokými podlahkami vbyť ještě mít tloušťku alespoň 30 cm.

4. Základy hlavních a středních zdí musí budovány vždy o 15 cm silnější, než-li zdi na nich stojí.

5. Všecky zdi, v nichž se zřizují roszy a komory, měly tloušťku takovou, aby vedle světlé šířky roszí nebo komory na každé obou stran byla ještě křka jedné cihly.

6. Zdi, které jako zdi hraničné oddělují budovu od pozemku sousedního, budově, jestliže celé nebo jen z části do ovzduší vynikají, budovány alespoň v tloušťce 45 cm.

Kdyby se podobná zdi hraničné venkonce přistavila ku zdi již jeoucí, měly mít v horních 3 patrech tloušťku 30 cm, musí však dále směrem dolů býti alespoň 45 cm silné, ať není-li potřeba, aby tato zdi proto, že snad má ještě jiný nějaký účel, byla silnější.

7. Zdi světlík (švorků), dále zdi chodbové, které budovu na venek uzavírají, též zdi vstupků pro schody, komory (potrasny) a t. d. mohou, jestliže se na ně bezprostředně ukládá stropové konstrukce, v horních třech patrech obdávati nejmenší tloušťku 30 cm; jinak, jakož i v dalších patrech směrem dolů musí býti alespoň 45 cm silné.

8. Zdi schodové mohou, jestliže budova na venek uzavírají, při jinakých než vstupčích schodech v budovách nejvíce dvoupatrových obdávati nejmenší tloušťku 30 cm; jinak ale, pak v budovách 6i- a čtyřpatrových musí se budovat alespoň 45 cm silné.

Zřizují-li se vnitřní schody, musí schodové zdi bez ohledu na to, zda-li budova na venek uzavírají či ne, alespoň 45 cm býti silné, a to ve všech patrech.

9. Zdi oddělovací budovami důzno alespoň 15 cm silné; jestliže podobné zdi oddělují dva různé byty, musí býti 30 cm tlusté.

Stoužili-li oddělovací zdi úroveň na jedné své straně za podlahy pro stropy povahové, musí býti zbudovány alespoň 45 cm silně, jestliže mají směrem vzhůru pokračování; jinak stačí tloušťka 30 cm.

10. Zdi sklepnové a základní nesmějí do svisce vystupovati dříve než na 15 cm.

11. O tom, mohou-li se připsati odchytky od pravidel zde vytknutých v případech, když se ulivá železných stropů a stropů na železných nosičích (stropů traversových) aneb jiných zvláštních konstrukcí a materiálů, rozhoduje úřad stavební na základě podaných důkazů o dostatečné pevnosti a síllosti.

§ 57.

Nosici sloupy a pilíře.

Při zdech namnoze prolamovaných, jakž pilíře, když byly zbudovány z obyčejného zdiva cihlového, nesměly by následkem odpiravost, buďto tyto pilíře z cihel silně pilených na maltu z hydraulického vápna anebo z kamene budovány, po případě zahrnuty příslušně silnými železnými konstrukcemi, i budli to ve stavebním plánu vyznačeno.

V případě právě uvedeném, též když se ulivá sloupů neb pilířů, aby nesly zdi aneb klenby, buďto ocyto ustrojeny tak, aby mohly snést tíži na nich spočívající a aby měly následkem vachy, i budli, škůli-li toho úřad stavební, předložen obšírný stačíký výpočet jejich.

Škůli-li stavební úřad, že v té příčině jest třeba dalšího průkazu nebo že jest potřeba, zkouseti stavbu neb obšířiti provedenou konstrukci, když byla již nasazena, má to naříditi ihned, když vyřizuje žádost na povolení ke stavbě, a spolu oznámiti, jakým způsobem a v kterou dobu zkouška a obšířiti se provede.

O výsledku sepsán budli protokol, podle něhož pak stavební úřad nařídí, jeho potřeba.

§ 58.

Ochranné zdi (štítů) proti ohni.

Každá budova budli ve své části podkrovní na straně, obrácené k sousedním prozmkům, zvláštní ochrannou zdi proti ohni uzavřena.

Ochranné zdi proti ohni musí se vystavěti tak, aby vynikaly alespoň 15 cm nad plochu střechy, a musí po obou stranách výponou maltou dobře býti omítnouy.

Tyto zdi nesmíjí míti otvorů na straně k sousoří obrácené, a dřevěné štěpné střešky mohou do nich zapuštěny býti jen tak daleko, aby ve zdi zůstal dílec zdiva mající šířku cihly.

Ochranné zdi proti ohni, které spočívají na zdech hrazených, o nichž jedná § 54., odst. 6., musí alespoň do poloviny své výšky zbudovány býti v té tloušťce, jakou má zeď hrazená. V další polovině výšky mají se zbudovati alespoň 10 cm směrem alespoň 15 cm silné s přílohami 15 cm tlustými.

§ 59.

Ochranné zdi oddělovací.

Jest-li střeška delší 30 metrů, buďž po celé šířce pády přikrytá ochrannými zdmi oddělovacími.

Tyto ochranné zdi musí býti nejméně 15 cm silné a dle potřeby pilně osázeny, což po obou stranách dobře zkontrolovány; ony mají alespoň 15 cm nad plochu střešky vyčníkat a dříve vazy střeškové úplně rozložerati.

Kaká těchto ochranných zdí buďž opatřena kolozápní deskami v obou směrech neb kolozápní; dříve ty buďž tak zřezány, aby se vůči ne otvíraly, aby směry zapadaly a aby jich stěny a obou stran křídla snadně se mohly otvírat.

K zdi dvířkách kotlené do kamenné chruby smí se ušiti jen cement a pod., nikoli vápno sáry.

§ 60.

Stěny křídlové a dřevěné.

Zhrovnání stavebních objektů s vyřazených stěn křídlových (příkrovových) a neb dřevěných a pravidla není dovoleno. Stavby takové mohou jenom ve zvláštních případech od stavebního úřadu býti povoleny.

Za to však jest dovoleno, jednotlivé štěpi je jasného bytu oddělit podobnými stěnami křídlovými neb dřevěnými; stěny takové musí však po obou stranách býti malou osázeny a, nestojí-li na zdi, musí býti postaveny na přiměřeně silnou konstrukci, samostatně je nesoucí.

V bezprostřední blízkosti některého topení buďž vždy zřezano plně zdivo.

§ 61.

Poběžné zdi a základní zdivo při vodě.

Poběžné zdi a základní zdivo při nájezdech, vlněních a jiskřích budovách, jichž spodek voda oněvá, musí se stavěti z trvanlivých materiálů a by-

dvacitým výprosn aneb jinými stejně dobrými látkami pojivými a následně zabezpečiti proti podhořání se strany, kde voda prochází.

§ 42.

Sklepy a sklepové otvory.

Sklepy buďte z písků pod starším stínem a bez výmuky náležitě přiklenuty; též buďte náležitě postaráno o vydání jich provětrávání (ventilaci).

Dno sklepa má, pokud jen možná, ležet nad nejvyšší výškou vody a nedí se proti vystupování vlhkosti ze země opatření vstřev izolovat.

Má-li se sklep založiti v obvodu inundačním, buďtež odí, kterými jest ohlédáno, stavěny na malta hydraulická, mimo to buďtež u všech otvorů učiněna opatření, aby jimi při povodni voda nemohla vniknouti; k zachytání pak vody, která by snad přece vnikla, buďtež učiněna stěna, ku které dno sklepa rovněž svým nakloněno a vyhládko býti má. Kromě toho buďtež odí sklepa odí k nejvyšší výšce vody opatřeny hladkou cementovou omítkou.

Má-li se sklep výmukem mimo stavění založiti, nesmí se nikdy stavěti pod úroveň neb úřci aneb pod veřejným prostranstvím.

Takové sklepy, kterých se užívá k ukládání látek ohavně zvláště nebezpečných — abť jestli to dle platných předpisů vůbec dovoleno, — buďtež náležitě zabezpečeny těsnými obmítkami a těsnými dveřmi, které zvenčí se dají uzamknouti a se vně se otvírají.

Sklepy na led či lednice musí se založiti se zděmi, které nepromokají a na straně k sousednímu majetku občasné mají přiměřenou dnočku. Podlaha buďtež takéž zvláštně tak, aby nepromokala, kromě toho pak třeba učiniti opatření, aby voda z rozpouštěného ledu byla odváděna.

Vchody do sklepů buďte zvenčí domu opatřeny stojacími dveřmi, které se dají uzamknouti.

Ploché ležaté vchody do sklepů zříditi před domy na ulici, v chodbičkách domů aneb v těch částech veřejných místností, které obecněmu vůbec jsou přístupny, jest zapovězeno; kde podobné vchody jsou, má starosta úřad na to náležati, aby při nezbytných se příležitostech byly odstraněny.

Vodorovné díry do sklepů, pak otvory ku vpenění světlá a ku provětrávání směřjí se mimo stavění v dlabě chodbiček, potažno v ulici zříditi jen se zvláštním povolením starostního úřadu, i musí pak zakryti se těsnými mřížkami nebo plotnami ze silného skla nebo z kamene.

Za to mohou vřápních aneb vohodcích democních zříditi se takéž vodorovné díry do sklepů, které lze otvírat, jest to však dovoleno jen tehda, když se díry ty opatří přístrojem který za všechkých okolností poskytuje bezpečnost.

§ 63.

Místnosti při zemi a pod povrchem zvláštním. Izolování budov od spodní půdy.

V domcích nově stavebních musí podlahy ve všech bytích přízemních alespoň 30 cm, podlahy pak v místnostech křemových alespoň 15 cm nad povrch ulice nebo dvora být kladeny; v obvodu izolačním však dáleho je klásti přízemně výše dle toho, jak vysoko voda stoupává, a sice alespoň 30 cm nad úrovní nejvyšší výšky vody.

Místnosti bytí a dílny pod touto výší mohou v budovách nově stavebních a již jevících výměněná dle volného uvážení úřadu stavebního, avšak jen za následujících podmínek být povoleny:

1. Části bytí musí se proti vnikání spodního vlhka náležitě zabezpečiti i mají tam, kde jsou stropy rovné, obdržeti světlou výšku alespoň 3 m. Nejsou-li stropy rovné, počítá se tato výška poměrně takto, aby volná část byla právě tak velká, jako při rovných stropích se světlou výškou 3 m.

2. Musí tyto byty, jestliže světlá výška jejich nepřesahuje 4 m, alespoň s polovinou světlou výškou profilu svého vynikati nad povrch ulice nebo dvora, kromě toho pak musí míti třída nebo ulice alespoň šířku 15 m a potažno dle šířky alespoň 8 m.

3. Nemá podlaha takových bytí, mají-li více než 4 m světlé výšky, nikdy ležeti níže, než 1.5 m pod povrchem, pokud musí takové byty v přiměřeném poměru vynikati nad povrch. Tam, kde půda stoupá anebo kde povrch ulice není stejný s povrchem dvora, ustanoví se poloha podlah ve všech přízemních částech budovy podle nejvyššího bodu terénu nebo podle výšního povrchu.

4. Části bytí musí zvláštní sklopá chodkou, která se dá dobře postrániti, odděleny být od sklepů, které takéž dáleho opatřiti dobrou ventilací.

5. Dílny v podzemí musí býti překlenuty; jinak musí obědne sítě býtí předpřaty, jako pro byty podzemní.

V obvodu izolačním a tam, kde se objevují spodní vody, musí dáleho ani byty, ani dílny v podzemí zliknovati.

Všude musí při nových domcích, které se stavějí na vlhké neb mokré půdě, zvláštní býtí přikročiti opatření k tomu účelu, aby mokřota nemohla do sítí a prostor v budovách vnikati a v nich vystupovati. Tož při budovách již jevících má stavební úřad naléhati na to, aby dotčené vady pokud jen možná byly odstraněny.

§ 64.

Kuchyně a komory.

Kuchyně, přídelny a komory mohou ve sklepě nebo v podzemí býti uloženy, avšak, neodpovídají-li podmínkám § 63, nesmí se jich uložiti ku spáti. Přídelny mají být naprocentovány a bohatě klenuty, ve spádu důležitě a dobře ventilovány, veškerá k zavírání spůsobitým, konečně též dostatečně velkou úpravou pro odříznutí výparů opatřeny.

Sklepní stěny (magazíny), v kterých se uschovávají látky snadně hořlavé nebo samy od sebe vzňatlivé, musí takto býti zbudovány, aby byla před ohněm úplně bezpečná, vzhledem pak musí býti opatřena bezpečnými okennými, jako zvonci se dají zavírati, pak podobnými dveřmi v izolovaném rámu neb kamenné obrubě.

§ 65.

Klenba přizemních místností.

Při stavbě má na vůli, dát místnosti přizemní překlenouti, ač není-li toho potřebí vzhledem k účelu a poloze stavení a přičin bezpečnosti před ohněm; vjezd a vohod musí však býti překlenuty z ohledu bezpečnosti před ohněm.

U vchodu nebo vjezdu budíků zařizuje řídící a příslušné silný přístroj zvonců.

§ 66.

Okna a dveře v přizemí.

Taková okna v přizemí, která jsou zřezána v demovaím průběhu bezprostředně k ulici obrácením, a jejich křídla či pásky podobnými umístěny jsou níže, než 2 m nad důležitým chodníkem, nesmí se do ulice vynikati; rovněž není dovoleno, namístit do takových oken vystupující mříže nebo taková křídla okenní a sklená okenní (jalousie), která se na venek rozptýlí; v přizemí též nesmí býti otevřeny dveřmi neb vratová křídla vynikati přes sádkovní okru přičení.

Dveře, které slouží za východy z takových místností, v nichž občas lid a velkým počtu se schází, musí se otevírati na venek.

Úpravy již postávající, které tímto podmínkám neodpovídají, mají náležitě býti přestavěny do jedného roku ode dne, kterého tento stavební řád platnosti nabude.

§ 47.

Schody v budovách bydlecích.

Každá budova bydlecí má být zřízena tak, aby byla lze s půdy i ze všech bytů po schodech před ohradou bezpečných sejít až do přízemí domu, potaženo z domu ven a též do sklepa. Z této příčiny jest potřeba, dle toho, jak jest budova rozložena, zřídit též náležitě schody před ohradou bezpečné.

Upotřebení dřevěných částí při nosných konstrukcích pro schody, odpovídavá a pod. jest upraveno.

Hlavní schody májet v budovách jedno- a dvoupatrových alespoň 1:10 m, v budovách vícepatrových alespoň 1:10 m světlostí, a buďtež žerděné k přidržování, kromě toho pak na všech volných místech zábradlím opatřeny, které jest z ohnivě odolného materiálu zřízeno a má výšku alespoň 1 m, měřeno od hlavy stupně v pravém úhlu ku povrchu zábradlí.

Při vnitřných schodech zřízeno buďtež zábradlí tak, aby nebylo lze po něm dále se svážeti.

Při schodech na půdu a do sklepa vedoucích dostává šířka 1 m, až nevedoucí úseček do bytů.

Stupně schodůvých májí než 30 cm a náklon vyšší než 16 cm; při schodech vlnitých, které vedou jen na půdu a do sklepa a náklon do bytů, může být náklon jen 25 cm široký a až do 20 cm vysoký.

Při vnitřních hlavních schodech mají křehké stupně ve vzdálenosti 45 cm ode zdi schody obepínající mít šířku alespoň 30 cm, na úzkém konci alespoň 15 cm.

Abys se mohly zřídit schody, ježli rozměry se odchylují od předpisů bezpečných, k tomu jest potřeba zvláštního úředního schválení.

Vnější schody, které spojují jednotlivé místnosti, k nimž lze dojít též po schodech hlavních, nepodléhají témtó předpisům, avšak schody podobné třeba opatřit též příslušným zábradlím.

Při budovách čtyřpatrových buďtež v prvním a třetím poschodí, při trojpatrových však alespoň v prvním poschodí umístěna příprava k postavení žlámen.

Ve zvláštních případech avšak při budovách veřejných nebo při schoditých náherních může starobní úřad upustit od přípravy k postavení žlámen, též od žerdí přidržovacích.

§ 48.

Chodby.

Chodby, které usníž budovy pravidelně spojují byty se schody hlavními, musí mít alespoň šířku schodových ramén a, stavějí se pokračování schodů

nebo vůbec za hlavní spojení, musí býtí překlenuky nebo opatřeny jinakým stropem proti ohni bezpečným.

Otvřené chodby, které, jsouce umístěny při zevnějších stěnách budovy slouží komunikaci, podléhají ohledně šířky své týmž předpisům, postihlo tedy hlavní spojení.

Na vícečetných patře musí podobné chodby vestav z materiálu před ohněm bezpečného býtí odděleny, též před ohněm bezpečným, alespoň 1 m vysokým zábradlím býtí opatřeny; kromě toho mohou ještě též dřevěné zastřešené stěny býtí uloženy.

V posledním patře budie otevřené chodby opatřeny ohnivzdornou krytkou, od střešky oddělenou.

Při nastupujících se příkladnostech může stavební úřad na to naléhati, aby chodby, které neodpovídají těmto předpisům, byly odstraněny anebo přiměřeně upraveny.

§ 62.

Stropy, nášypy.

Všichni konstrukci stropů, má pán starby na vlně. Ony však musí mítí potřebnou nosnost a před ohněm býtí bezpečné; z této pak poslední příčiny budiež polštáře (podlahy) dřevěných podlah odděleny alespoň 8 cm vysokým nášypem od stropových trámů pod nimi kladených nash od bednění na trámech ležících, potažne od látek spárových.

Ukláda se při konstrukci stropu v posledním patře stropě povahových, budiež příklap oddělen ve výšce alespoň 4 cm a upravení nikoli mezi trámy, nýbrž ke stěnam nejvýš 1 m od sebe vzdáleným, kromě toho pak od dlažby přední oddělen nášypem alespoň 8 cm vysokým.

Všecké dřevěné části stropě kladeny budiež ve vzdálenosti alespoň 16 cm od vnitřních stěn komnat.

Stropy, které by měly dřevěnou konstrukci ze spodu viditelnou, mohou jen se zvláštním povolením úřadu býtí uloženy.

V případech, kdy již zkušeností není prokázána nosnost stropových konstrukcí, důlno předložit spolehlivé výpočty, kromě toho pak má stavební úřad na vlně, předevzati skoušky tloušťkové.

K nášypům na stropy a pod podlahy budiež vůbec užíváno jen dokonale suchého a čistého materiálu, pokud možná písku říčního.

§ 70.

Krovy a krytba střech.

Krovy budie sestaveny tak, aby se zamezilo vedroverné polštati na zeď,

Posledně užití jen se drsná strana zdířem býtí obloženy; nejspodnější plošky dřev vnitřních musí se klásti tak, aby ležely alespoň 8 cm vysoko nad půdní úrovní; vůbec pak nejméně dřevěná část střechy nikterak souviseti se stropem nejvyššího patra. Skoupce užití se postaví jen na střední zdi nebo na vnější vanech.

Železné krovky musí na zdířu spočívat.

Krytba budíků zřizena z talok, blátnic, kovu neb jiné hmoty, kterou politický úřad zemský uznal za bezpečnou před ohněm.

Při budovách, které jsou štáblem zakryty a jejich kláři zdi a krov jsou dle toho, že by ohněm mohly střechu před ohněm bezpečnou, budíků, když se nastytné přikloště, na to nakládáno, aby byla zřizena střecha před ohněm bezpečná.

§ 71.

Hromosvody.

Postaví-li se na budovu hromosvody, budíků kladeno k tomu, aby měly dokonale vedle spůsobit až do země.

Hromosvody mají se státi na všech věžích, budovách, majících neobyčejnou výšku, a státních.

Hromosvody již zřizováno budíků se do své vedle spůsobit lepší prohlášený, a státi-li se, že vedlost jest přerušena, budíků štábe střechu náprava.

§ 72.

Střeškové hlavy, odkapné roury a sněžové zádržky.

Všecky nové domy, k nim počítaje též zakryté vřstupy, budíků spůsobeny kovovými neb jinými střechovými hlavy před ohněm bezpečnými a neprohořivými, i budíků hlavy ty tak usřádány, aby se zastavilo kapání vody a spadání částek kryty.

Kladou-li se střechové hlavy nad okružní střechy, musí šířka této okružní mezi štábe a nejspodnější krajem okružní býtí větší než 30 cm políťových od nejvyššího bodu štábe.

Na těch střechových ploškách, které se státi neb státi jsou okruženy, šeba kromě toho státi náležitě uspořádány sněžové zádržky.

Předpisy tyto dlešce zachovávati také při budovách již jevících v případech, když se štábe neb střechová okružní ohrožuje; ohledně sněžových zádržek však jen tehda, když toho spád střechy neb material kryty vyžadá.

Ku střechovému žlabu buďtež postříjí průhledí budovy příslušný kolmé rovy odkapné v příhodných rozměrech, které se ve výšce alespoň 150 m nad úhelným obvodužkem do žlabové kolečné rovny mají zapustiti. Pomocí těchto rovny buďtež vody pokud možná roztápní znečistěnými, jestliže tyto rovy do žlab. žlab. ale přímo a kryty do stok anebo, kde těchto není, do stah odváděny.

Tam, kde jsou stoky uliceny, buďtež do dvou let, počítaných ode dne platnosti tohoto stavebního řádu, provedena úprava taková, aby voda odkapávní rovtm již žádnou podobným způsobem do stok byla odváděna.

Zřídí-li se hlavní stoka v některé ulici, jsou majetníci pohraničných domů povinni, zároveň se postarati o to, aby podzemní odkapy s hlavní stokou byly spojeny.

§ 73.

Střechové římsy a násadky.

Střechové římsy buďtež z praviela úklonné z materiala ohnivzdorného; jestliže uměle vystupují, jest postříbí, aby buďtež uvnitř krovové vazky vyčnívám dostatečně byly obloženy, anebo klobátní příhodně staženy.

Střechové římsy úplně neb částečně ukátní z materiala, který není před ohněm bezpečný, smí se povolit jen výjimečně v případech zvláštního ohledu hodných.

Násadky nad střechovou římsou a nad střechovou plochou musí býti z trvanlivého a účinným prostředkem odolávajícího materiala ukátní a před opadnutím dokonale zabezpečeny.

§ 74.

P í d a.

Páda buďtež uzavřena kolečnými dveřmi uzavřenými v kolečný rám nebo v kamennou obrubu. Ohledně zalívání dveřních klobků v obrubách kamenných a ovinění dřeví se musí platit to, co jest ustanoveno v § 58.

Podlahy v prostěře pádní musí býti opatřena dřívem před ohněm bezpečnou.

Otvory, kterými se může přivěti nebo kterými se na střechu vylián a jsou vedra přímo do postavy pádní, nesmíjí uvnitř máti žádných dřevěných částí otevřené klobků.

§ 75.

Byty na půdě.

Zřizování bytů v prostěře pádní jest dovoleno jen tehda, když podobné byty na nejvýš bezprostředně nad druhým patrem se umístí, od vedlejších částí pády masivními zděmi úplně opatřena před ohněm bezpečným se oděsí, a když proti šíření jich nezryskytou se obasy z ohledů zdravotních.

§ 76.

Dveře a průduchy.

Dveře u domů musí býti tak prostorné, aby přilehajícími místnostem a okolím na výšku budovy poskytovaly dostatečného, pokud možná přímého světla a vzduchu. Mají zakotveny býti tak, aby bylo lze z třídy neb ulice pokud možná přímým směrem do nich se dostat, a aby tam, kde uličná se několika dveřmi, tyto vzájemně pomocí vchodů nebo vjezdů byly spojeny.

Při zastřešení jednotlivých stavebních míst místností nejvýše 15%, větších výšky zastřešení, větší pak část této plochy vyhrazena buď pro hlavní dveře. — Dveře u domů mají se ve spádu vykládky a vstřem do kanálu s uzavřenou na vodu spádku, aby dešťová voda mohla odtékat.

Stříšky povolí lze jen tam, kde jak nevyhnutelně jest potřeba, aby světlo a vzduch mohl přístup do vedlejších místností; mají-li osvětlovací byty a kuchyně, musí při budovách nejvýše dvoutpatrových míti nákladní plocha alespoň 12 čtverečných metrů, kdežto při budovách ještě vyšších počítati se má alespoň po 1 čtverečném metru na každý běžný metr výšky stříšky. Mají-li však stříšky osvětlovací pouze chodby, schody neb jiné místnosti nezbytné, dostačí pro ně při budovách nejvýše dvoutpatrových plocha alespoň 6 čtverečných metrů, kdežto při vyšších budovách počítati se má nákladní plocha alespoň 0,5 m² na každý běžný metr výšky stříšky.

Průduchy ku provětrávání nádobě rovněž při budovách nejvýše dvoutpatrových míti musí průměr nejm. 1 m², na to ale mají při vyšších budovách míti nákladní plocha alespoň 0,1 m² na každý běžný metr výšky průduchu.

Všechny stříšky a průduchy buďto k tomu konci, aby se mohly provětrávati, ve výšce hlavního draru neb ve výšce třídy neb ulice s tímto vzhledem prostornosti spojeny pomocí vzduchovodů, jež mají míti přibližný průřez příslušný.

V příčině stavebních míst, na kterých se uznají stavěti hlavní domy bydlící, jakož i tam, kde stýkají se dveře a stříšky několika budov, a konečně v příčině takových stavebních míst a parcel mezi budovami položených, které by nebylo lze zastřešiti, kdyby se poněkud neupustilo od pravidel výše uvedených, jest stavebními úřady zvláštno, ohledně prostornosti dveří povolí úřady místním poměrům přiměřené.

§ 77.

Střešní světlodody.

Mají-li schody osvětlovací se střešním světlododem, musí kontra jeho veskra se zcela býti sestavena a se všech stran spočívati na pevném základě, alespoň 5 cm nad úroveň vykládky.

Svrchní světlorady, kterých se má dostávat světa jiným místnostem v budově, musí býti sřízeny tak, aby se zamezilo vniklé pro všech nebezpečné spojení těchto místností s půdou a s budovami sousedův.

Kromě toho jest se při takových svrchních světloradách postarati o to, aby měly dobrou ventilaci, a kdyby toho potřeba kázala, aby sklenění stěcha připojením ochranných mříží náležitě byla zabezpečena.

§ 78.

Zemějíži výdoba.

Válci také stavěni slouh pro budovu, která se má stavěti, jest pána starýh na vřít díno.

Přičetl a zemějíži stěny, válečné z ulice neb ze sousedních domů, jednolitě na bílo nebo křiklavou barvou omítni jest zakázáno.

Obyčejně hrubé zdívo nesmí se nechatl bez omítky, jestli-že jest viditelná z veřejných ulic neb prostranství.

Tvoří-li několik budov dlezemady dle zemějíži svého architektonický celek (starý skupinově), jsou vřičetl jich majetníci povinni, v případě, že by tyto budovy byly opravovány neb obnoveny, spolu přičetl k tomu, aby jednotněst přičetl nebyla porušena.

§ 79.

Výstupy, balkony, přístřešky, římsy a pod.

Výstupy přes čáru stavěni, jakel jsou: římsy, výstupy se sloupy nebo pilíři, záhledl, stupně před prahem neb schody zemějíži a t. d., mohou se sřizovatl jen s povolením úřadu a se svolením vlastníků pozemku.

Otvřeně balkony neb galerie na konzolkách mohou se stavěti, nesmíjí však vystoupitl více než 1'25 m od stavěni čáry až k zemějíži základní šíře mřítka, záhledl neb parapetu.

Zavřeně balkony a arkýře smíjí se z pravidla sřizovatl jen v takové šířce, která se rovná vzdálenosti jedné ohy okenní od druhé, a v ulicích alespoň 16 m širokých; ohy mají alespoň 3 m od sousedního domu býtl vzdáleny a nesmíjí před stavěni čáru vystoupitl dále než 1'25 m, počítaje až k zemějíži základní šíře stěny balkonové nebo arkýřové.

Mohou-li se zavřeně balkony neb arkýře sřítl v ulicích, které nesmíjí šířku 16 m, pak zavřeně balkony a arkýře ve větší šířce, než-li okenní vzdálenost jedné ohy okenní od druhé, o tom rozhodae stavěni úřad v každém případě zvlášť.

Přístřešky, galerie, balkony, arkýře a jinaké výstupy římsové sřizovatl dležno jen z ohledůvorného materiálu a ohy smíjí se umítl jen ve vřít alespoň

3 m nad důkladným chodníkem. Tyto vystupují šišky bezes, jakož i šišky střechové (§ 71.) musí opatřiti se šišky, a někdy voda pomocí odkapních roty pošli přitéká dnu se odvádí do strouhy, potažno do veřejné stoky (§ 72.).

Výkladní skříně, výklady krámské neb jinaké úpravy při místnostech přizemních, které slouží ke vykládní neb prodeji zboží, mají právě tak jako skřky (skředice) přes základní širu udi vystoupiti až do 15 cm, jest-li ulice užší než 15 m, a až do 25 cm, jest-li širka neb ulice širší; má-li se vystoupiti nad tuto širu, jest k tomu potřeba zvláštního povolení úřadního.

Oknyz aneb jiné okno vystupovatí 15 cm přes základ udi (širka starobní).

Zhádá-li se při výkladních skříních, výkladech krámských a t. d. zvinovací oknyz, musí tyto skřinky býti tak, aby při spouštění a zvinování nemohotily. Zvinovací oknyz, které nyní již jsou zřídka, ačkoli při spouštění a zvinování rachot pšně, buďtež do jednoho roka, poštázného zde dno přišlechotí takto zřídka, přišlechotě přišlechotě.

Starobní šlad máže v uskytájcím se případě na to nakládati, aby již zřídka buďtež, ačkoli a jinaké výstupky, které opatřují se dřevěné konstrukci, v přiměřené širce buďtež na dno odstraněny nebo podle kolejších podmínek upraveny byly.

§ 60.

Záchody.

Počet záchodů máže se počtem a rozšířením bytů, i buďtež vždy nejmeně pro dva byty zřídka po jednom záchodu. Pro veřejné místnosti buďtež zřídka počet záchodů podle velikosti nárůstky, která se dá obkřvatí, a dlešně zde také zřídka vhodně upravené pšně a dobrá ventilaci. Záchody mají býti ve vnitřní své šířce nejmeně 90 cm široké a 1-20 m dlouhé, i buďtež zřídka tak, aby pokud jen možná nezapíchaly a aby měly okna do veřejné ověšné širky.

Záchodové roty nemají býti se dřeva zřídka a musí, majíce přiměřenou ověšnost, jako roty výparové až nad širku býti vedeny.

Při důkladné opravě chatrých záchodů v domech již jasných jest se rovněž chevati dle kolejších předpisů.

Při pšněch ve veřejných místnostech buďtež pšně stěn a pšně zřídka a materiálu nepromokavého (s kamena, šifalu neb cementa a pod.). Pšně mají býti alespoň 1-30 m široké, jinak mají odpovídati podmínkám pro záchody vnitřní a tam, kde jest veřejný vodovod a kanalizace, máže úprava splachovací.

Starobní šlad máže konečně přišlechot k tomu, aby při nových stavbách, a to zřídka v takových ulicích, kde jest veřejný vodovod, jednotlivé záchody pokud

jen možná opatření byty úpravou splachovací. Záchody umístěné navenek, kde jest kamínková, má waterclosety, jinak pak třeba je opatřit železnou uzavírací přípravou.

§ 81.

Domovní stoky a úpravy pro odvádění výkalů.

Při každé nové stavbě, přístavbě neb přestavbě, též při větších k tomu potřebných opravách nebo změnách v domích již jevících požadaví jest o to, aby se odvádění mohly dělové vody, splašky a různé odpadky.

Což státi se má:

- a) zřízení odváděcího potrubí,
- b) vystavením stok domovních, jest-li s dostatek vody ku splachování výkalů, anebo
- c) zřízením takovým, kterým jest možno, výkaly odváděti.

Ad a) Odváděcí potrubí budě se klesá, a klíny na vrchu pálené a leštěné (kameniny), a beton nebo z jiné hmoty dovolené zřizeno tak, aby bylo naprosto nepropustné. Při tom buď spád příhodně využitkován. Roury v potrubí položené nejtež světlé nejmeně 18 cm, ostatní pak, kde náhodou potrubí položené se spojí, nejtež roury světlé větší rovněž a budě náležo přiměřeně opatření, aby se rovněž nepáraly.

Ad b) Stoky domovní budě zřizování dokonale tak, aby spád co možná nejrovně byl využitkován, aby mohly větší profil nejmeně 60 cm světlé šířky a 10% se světlé výšky, a budě stavěny z kamene nebo z cihel na hydraulickou maltu nebo z betonu; též máho po případě dvoje obloženo býti kamenincem, vyčnívajícím nad střední hladinou odváděných tekutin.

Stavějí-li se domovní stoky z cihel, buděž stěny jejich, dvoje a klenba provedeny ze dvou stojatých vrstev cihel dohromady nejmeně 30 cm silných, i bud. též spáry na vnitřní ploše stoky vypáleny.

Stavějí-li se stoky z betonu, třeba stěny stěny nejmeně 20 cm silné.

Stavěním úrad máho povoliti odchylky od těchto rozměrů, avšak jen tehda, když vrak nebo místní poměry tomu nedovolují, aby jich zavrátě bylo možno.

Roury záhodové a stoky při sousední zdi hranicě zříditi jest jen tehda dovoleno, když světlost roury záhodové nebo stoky jest nejmeně 45 cm vzdálena od hranice sousední.

Stoky a potrubí buděž se stokami sítěnými přiměřeně spojeny a umístě domě nebo pozemků založeny tak, aby byly alespoň 6 metrov vzdáleny od stěnů vlastních a sousedních.

Stoky a potrubí větší pod místnostmi bydlivými a pracovišti není dovoleno. Když se však výjimkou k tomu uchýlí, budíž rovněž objem jak stok tak i rozr opatřen vřetou latou 15 cm silnou, anebo buďtež v takových tratích lachty pro přístup ke stokám a k potrubí a pro jich oděrkání tak usloženy, aby takové stoka nebo rozra kdykoliv byla snadně přístupna.

Příklady lachot buďtež uloženy z kamene nebo rýhovaného železa, a to spůsobem takovým, aby neprůhledně přiléhaly.

Dovolí-li se výjimkou ke zvláštní blízkosti toho, kdo žádá na povolení ke stavbě, zříditi na ulici lachtu ke stocce, třeba příklep jakou i otvoru její, nalážejí-li se v dlužném chodníku, zříditi z lišho železa rýhovaného a dostatek silného.

Provádění domovních stok aneb potrubí má se díti pomoci průhledu, vedoucích, pokud možná mezi komaty, až nad střechu.

Ad c) V oněch částech města, místech původních nebo domoch, pro které stavební úhady nařídily nebo povolily zvláštní soustava k odvádění výkalů, mají pánové stavby mimo potrubí nebo domovní stoky pro odvádění vody dešťové a spáňka provésti podle návodu stavebního úřadu také veškeré stavby, kterých jest potřeba ku provedení této soustavy.

Odvádění výkalů, močůvky (hnojůvky) a tekutín v § 83. ustanovených na ulici nebo čístej a veřejná místa, pak do vod jest zapovězeno.

Jestli takové odvádění někde zříceno, má stavební úřad naléhati, aby v příslušné lhůtě bylo odstraněno.

§ 82.

Podmínost spojití stoky domovní s hlaavní stocou.

Majetníkům domů v oněch částech města, kde hlaavní stoky již jsou nebo budou uloženy, má se od úřadu ustanoviti shodná lhůta, v které oni jsou povinni, od svých náhledů, žump a výtoků vlastním nákladem zříditi podzemní potrubí nebo odváděcí stoky k hlaavním stokám, i mohou majetníci domů jen tehda této podmíností býti sprostředni, když nepřekonatelné místní poměry, které však musí býti prokázaný, jsou tomu na návodu.

Ohledně přípětku, který dotyční majetníci domů povinni jsou díti k nákladu na stavbu těchto hlaavních stok, platí to, co jest ustanoveno v § 25., potudně se zvláštních smlouev v příslušné poplatků na náklady kamikové.

§ 83.

Žumpy.

Tam, kde není ještě hlaavní stoka, aneb kde pro místní poměry není lze zříditi stoka domovní nebo potrubí, buďtež uloženy žumpy.

Jestliže není možno anebo se nedovolí (§ 115., odst. 2.), tekutiny z chlévů, močí, splašky a jatek a jiných živnostenských provozoven do hlavní stoky odvádějí, buďtež k tomu konci rovněž žumpy zřizují.

Žumpy nejméně přiléhají k místnostem sklepným, nebo ke zdem stavení hydroticích; ony musí od budov sousedních nejméně 1 m a od stádní nejméně 6 m být vzdáleny, míti stěny a dno cementem nepromokavě zřízené a neprůhledné být uzavřeny.

Starostní úřad má v době starby dohlížeti k tomu, aby žumpy byly stavěny tak, jak to předepisuje.

Zakládá žumpy pro vylévání vody dešťové není dovoleno.

§ 84.

Mrvičky, hnojště a jámy pro hnojivku.

Mrvičky, hnojště a jámy pro hnojivku buďtež opatřeny nepromokavými stěnami a dny a potřební přiklopy dobře přiléhajícími, a umístěny ve vzdálenosti 6 m jak od vlastních, tak i sousedních stádní a nejméně 1 m od místností odhývaných.

§ 85.

Kály, stodoly, výpky, malé starby dřevěné.

Zřízení oterené kály na dřevěných sloupkách bez stropu jest dovoleno, mají-li střecha před ohněm bezpečnou.

Přiléhají-li však takové kály k budovám hydroticím neb hospodářským, nebo k pozemku souseda, musí tyto budovy zdi proti ohni být odložené, potudno musí soused na přilehlé straně takovouto zdi být chráněn.

Uterené kály k uschování vod, domovního a hospodářského nářadí a podob. musí míti zevnější stěny zdivné, aneb slepou zdivné plíže a musí těmito plíži stěny laťová.

Starba dřevěných oterených kálů, které by neměly střechy před ohněm bezpečné, smí se dovoliti jen výnimkou pro účely přechodné a na dobu od úřadu výslovně určenou.

Stodoly lze v městských obcích stavěti jen v palácích izolovaných (§ 114.); stodoly takové musí míti zevnější stěny zdivné a střechu před ohněm bezpečnou.

V místech předměstských buďtež stodoly, nejsou-li vystavěny dle bezpečnějšího způsobu, zřizují mimo osadu a, jest-li jich více potřebová, oděšlány zdivní, až nad střechu vyčnívajícími.

Sýpky budínek a pravidla se ukládá odlišněmi (massivními) stěnami, při velkých délkách ukládá se přes střechu odděleny a před oknem bezpečně zakryty.

Otevřená desky zahradní, otevřená kádlová, díle podkrovní, stěny na ochranu zadů a pod. směřují se s porováním dřeva celé ze dřeva staršího musí však před oknem bezpečně být zakryty.

Stavění úhlednější při poskytování se příležitostí na to naléhati, aby již stěnové kádky a stodoly, které usychávají hojněji předpisem, přiměřeným způsobem byly přestavěny neb odstraněny.

§ 86.

Dřevníky.

Dřevníky, v nichž se ukládá kámen, budínek a pravidla ve sklopné střešování. Mohou se však také skládati jakouto přehrazení kádky, jež neustále vodorovně byly rozloženy, avšak musí mít rovnější stěny ukládat a střechu před oknem bezpečně.

§ 87.

Stáje a komory na píci.

Stáje aneb chlévy a komory na píci (pískový), nad kterými se nalézájí byty, anebo které jsou přestavěny ke zdím, v nichž jsou otvory pro dveře a okna, musí mít kloubové střepy a pokud možná vlnitá schody.

Stáje musí být dobře provětrávány a směřují se v nich okna do ulice a do dvora jen tehdy vříditi, když se nepotřebuje a stále uzavřeno.

Podlahy stájí a stoky k odvodění kmožteky budínek uloženy tak, aby se zamezilo prosáknutí půdy a uliva.

Mimo to budínek stoky pro kmožteku spojeny se stokami pro výkaly nebo s nepropouštěcími jámami pro kmožteku.

Při každém stáji budínek k ukládání suchého kmože uložena jáma oděná, dřevěná, nepropouštěcí a přikrytá, i budínek umístěna takovým způsobem, aby přívod k ní byl snadný.

Pouze při stájích s volně stojících dřevěných jest ukládání pícní sírohy v nepříjemných prostorných podkrovních.

Mají-li stáje být uloženy v podzemí budov bytových, pícní v přísluše jejich stáry ustanovena, která jsou uvedena v § 63, v přísluše díla podzemních.

Stavění úhlednější při poskytování se příležitostí na to naléhat, aby nalézájí již trvalí, které vřechu uvedeným předpisem anebo vůbec uložena podlahovými usychávají, byla přestavěna neb odstraněna.

Stoje pro obchodní dobytek buďte přičítány zvlášť tak rozděleny, aby v každém oddělení bylo místa nanejvýš pro 20 až 25 dobytčích stánek; tato oddělení ve stájích rovněž ani dveřmi neb okny, ani jinakým otvory mezi sebou býtí spojena, přístup k nim ani tedy býtí pozna z venčí.

V podobných stájích třeba postřehnout dobytčích stánek a stájových chodůk, oterbenou odváděcí rýhu, samíku síla, až do výše 2 m z cementu, žlaby z cementu, kamena, páleného jílů nebo šelakem bílým zvlášť; zakryté odváděcí rýhy, žlaby i dřevěné žlaby nejsou dovoleny; košťky do samíku mohou býtí ze dřeva, musí však tak se umístit, aby se mohly snadně odlepovat a odstranit.

Z příčin policejní morové uměle se zakázáno, aby již zvlášť staje pro obchodní dobytek, v nichž se dobytek v větším počtu přepravová, v přiměřené míře pořádně upraveny.

Úpravy pro tapeni.

I. Ustanovení všeobecná.

§ 88.

Komíny, které stojí v samém břehové střechy, musí alespoň 1 m přes břehem tento, jinak ale nejméně 1:50 m, na kratší straně poškáného, přes sklon střechy vynikati, a smíjí se budovati jen z peralbu, na výšinné místě stavěného materiálu. Úhlední šelakových návalků jest jen výjimečně dovoleno, i musí v takovém případě zvlášť komína alespoň 15 cm přes plochu střechy vynikati.

Všecky komíny musí máti příčný průřez takový, aby byl přiměřen počtu topenišů a množství vyvíjejícího se kouře a plynu; vnitřní plocha jejich musí býtí nepropustná a hladká, zvonů pak musí komíny na všech stranách býtí hladké zvonitý a ve spárech vyplněny. Do zvlášť komínů nesmí vnitřní prostory páni hladké dřevěné žlásky býtí zapuštěny, vůbec nesmí hladké dřevěné žlásky budovy umístiti se blíž, nežli 15 cm od vnitřní stěny komína.

Odváděcí kouř odstraní na ulici neb na dvůr jest zakázáno.

Tam, kde se užívá podobných rouř, ustíček a bytů, dílen neb krámsí, buďte tyto rouř odstraněny do tří let, počítaných ode dne, kterého tento stavební kód platnosti nabude.

II. Ustanovení podrobná.

A. Topení v kamnách a krbech; podlahy v kuchyních.

§ 88.

Kamny dříve z pravidla stavěly tak, aby se dala vytápněti každá místnost, kterou lze obývatí neb za účelu užívání.

Abý topeniště z různých pater šlo do jednoho a téhož komína, není dovoleno.

Z pravidla má každá skupina topenišť v jednotlivých bytech mít svůj vlastní komín.

Přikládání tak zvané zavracl klapky neb hospůtka ke kamnům jakéhokoliv druhu jest zakázáno.

Podlahy v kuchyních budí se před krbem na té straně, kde se ohně rozdělí, aspoň na 60 cm vydlážděny obševadornou kramon; kerby a kamna budí se od dřevěných podlah odlohouy způsobem proti ohni bezpečným.

Otvorová ohniška mějše klenutý nebo z jiného obševadorného materiálu stříšný plášť.

Pro pecích (na ohně) budí se na straně k sousedu obrácené stěna vstrojí klenovací.

B. Kamny.

§ 89.

a) Úzké komíny.

Pro staré úzkých (ruských) komínů šlova zachovávatí následující předpisy:

Úzké komíny mějše vnitřní průměr přibližně okrouhlý; jest-li komína určen pro jedno neb dvě topeniště, mějše průměr 15 cm, jest-li však určen pro tři neb čtyry topeniště, mějše průměr 21 cm. Kamny podobné staréby budí se a kramonových sídel k tomu se hedících (§ 55). Více než čtyry uzavřená topeniště nesmějí v náležitém případě vyústěna býti do jednoho komína nepřítlesného. Tyto kamny budí se pokud možná kolmé; nesmějí mítí sklon menšího 60 stupňů k ústí vedlečnému, aniž mají se tam, kde se s kramonou čarou stýkají, v ostrou hranu lomiti, a šelby musí hrana šidelně býti zakulatována.

Kamny tyto mohou se vymetatí buď se střelky nebo s páky.

Mají-li se vymetatí ručně s šelby, budí se k tomu kramon stěna nástek náležitě připevněný a klenovací náhradním opatřený.

Dvoře, jinak se na tento nástek vystupuje, budte příměrně velké a obnuzované a musí se nacházeti buď na předpěti neb na chodících mezi oddělenou půdy i má k nim přídělná hýti ležící rovně stojel.

Mají-li se komíny vymetat s půdy, musí otvory pro dvořka k šířce shoditi se spon 45 cm vysoko nad dlažbou půdy a 65 cm pod společnou plochou krokvic, a musí míti dvě na sebou stojel, od sebe oddělená železná dvořka 4 mm silná, která jsou ve šířku uzavřena, dají se zamknouti, a jejich výška 40 cm širší, dvořka pak vnitřní světlostí komína rovnati se má. Vnitřní dvořka budte opatřena železným sýtkem, pomocí kterého se ona při zasírání vnějších dvořek do šířky přitiskou.

Dvořka k vymetání komínů mohou se sřizovati toliko na otevřené spojovací chodbě půdní, nikdy však v uzavřených místnostech podkrovních, i mají se označiti šedý patar a hýti, jejich se týkají.

Saz z komínů uzavřené mají se z pravidla odklizovati ze sklepa, početi třeba pro každý komín shoditi dvořka k širší na spojovací chodbě sklepné vždy otevřené.

Kdyby vše nebylo možno, komín ze sklepa širší, budte dvořka k širší shodna sřizovati výše naznačeným v onom patře, pro které komín jest určen, a to vždy ve vzdálených místnostech obnuzovaných, nikdy však v místnostech bydlecích.

Kdyby se to nedalo usklditi tak, aby bliže dvořek k širší nebylo ve zdi šedého dřeva, má se toto plocha počíti anebo jinak obnuzovanou šedou zaběpěšiti.

Na světlém šedce, která však podrobnými výkresy doložena hýti musí, má se povolit shodni obnuzací komat s potřebnými dvořky k širší, aby se spojily komíny jedné neb několika skupia topicích a ventilace za tím účelem, aby stajným otopováním sřizoval se stajný tak ve všech komínech, a aby se mohli veduch a ventilacích rozr vysáratí a společně přes střechu odváděti.

Jde-li o komíny již sřizené, které kouřem sřim okolí obřidají, budte majetek domu, jehož se týče, přidrcen k tomu, aby komín příměrně dal sřizit aneb aby této vadě odpomohl jiným prostředkem již sřizovaným.

§ 31.

b) Komíny příměrné.

Příměrné komíny budte stavěny tak, aby ve vnitřní světlosti byly 48 cm dlouhé a 44 cm široké, a budte na společném komě opatřeny dvořmi ze železa, pro vstup příměrně velkými a dobře přiléhajícími. Spojovací dohromady několik

komínů přilepených není dovoleno. Rovněž se zakazuje, dlouhé železné rostry k odvádění kouře vésti skrze několik míst byta do vzdálených komínů. Těš se co nejjednodušší napovídk, záhod komíny na hřesna, po dřevěch je roztahování nebo vládnuti, do komínů dřevěná hrdla k menší nadšlácnosti a dřeva jakéhokoli druhu do all komínových napovídků.

§ 22.

e) Velké komíny.

Komíny pro větší ohniště, zejména pro parní kotle, musí býti opatřeny přístroji keť účinně stravnější a vůbec hadič komíny pro taková ohniště zřizovány tak, aby součástí je jiskrami, kouřem nebo sazími nebylo obšléváno.

Komíny takové hadič u spodního konce opatřeny železným kospátkem nebo klapkou, a pokud možná tak, aby kospátkem nebo klapkou vládnuti se mohlo v místa, kde topit stojí; v těch pak výškách, kde komín jest více než 50 cm široký, hadič musí komínu nadšlána železná stupňáka. Výška takových komínů ustanoví starobní úřad, naje při tom úvahu k poměrům místním, i musí pak komíny vždy tak býti zalehány, aby se mohly pohoději po případě alespoň na 50 m celkové výšky vzříti.

V přímě stabilitě a sly síla takových vysokých, o sobě stojících komínů musí starobnímu úřadu předložiti se vypočet statický.

Komína hadič stavěn s materiálu ohnivzdorného.

Železné komíny lze dovoliti, plechové však pouze pro průmyslové stavby o sobě stojící; stojí-li však tyto mezi budovami hrdličkami, lze náležitě plechových komínů jen na šas dovoliti.

f. Parní kotle.

§ 23.

Veliké kotle.

Veliké parní kotle postaveny hadič pokud možná v místnostech zahlubených a v náležitě vzdálenosti od místností hrdliček.

Od stěn musí takové kotelny odděleny býti all plácn (výjimečně spojovací otvory nezbytně potřebné), a zejména 60 cm šířkou, a ony musí býti lépe kryty, a jest naprosto zakázáno, je plečkování neb nad nimi síce vystavěti. Dvoře pro výhled hadič v každém případě zřizovány na straně ke dvoran obšlévané a tak, aby se do zevníku otvíraly.

K postavení velkých kotlů parních potřeba jest svolení starobního úřadu, jenž náležitě, napřed ve smyslu §§ 24. až 26. zaříditi komisionální jednání k tomu komé, aby se zkonštruována úprava.

Parní kotly malých parních kotlů, jak to naznačeno bylo v plánech, které vyrobíte parních kotlů, učitel a příslušný státní dozorce upravit.

§ 34.

Malé kotly a kotlíčky.

V příčině malých parních kotlů, jež se jednotlivě užívá, povolují se některé úlevy.

Malé, to jest takové kotly, které, naplní-li se až po známku označující nízkou výšku vody, neobsahují více než 1 m³, jejichž parní tlak nepřesahuje 6 atmosfér a jejichž topičný povrch nepřesahuje více než 10 m², mohou se postaviti v obyčejných domech a samy o sobě v dílnách:

1. nejsou-li umístěny, přímo nad ními se nacházející, ohřívány a neohřívají-li se v nich stále dělníci;

2. přesahují-li komín, jež může býti též obyčejný komín, alespoň výšku, kterou má hřeben střechy bytelských budov přímo sousedících;

3. vzdánu-li kotol vzdálen nejméně 3 m od každé sousední hranice.

K postavení malých kotlů parních jest potřeba svolení stavebního úřadu.

V příčině postavení kotlíků či kotlů zcela malých, to jest takových, které nespěšně jsouc vodou až po známku označující nízkou výšku vody, neobsahují více než 0,5 m³ vody, jejichž parní tlak není větší než 4 atmosféry a jejichž topičný povrch nepřesahuje 2,5 m², platí tytéž předpisy jako při stavění ohněk.

K postavení jich potřebna zvláštního povolení úřadu stavebního; kde jich však užívati chce, jest povinnosť, přeč než jich užívati začne, ohlásiti to úřadu stavebnímu, vykázati se svolením vlastníka domu a, jako při velkých a malých kotlech, též příslušnému komisi pro zkoušení parních kotlů učitel oznámení a při tom předložiti přepis certifikátu o vykonané nízkou zkoušce tlaku, načež se mu dostane potvrzení, že spěšně užívá.

3. O různých jejích motorech.

§ 35.

O strojích, hnaných silou plynovou, jež pracují bez hluku, a strojích, hnaných vyhláčením vzduchem, a podobných strojích, hnaných silami šrochými, platí totéž, co jest shora ustanoveno v příčině kotlíků či zcela malých kotlů. K postavení motorů, jež pracují s hlukem, potřebna jest svolení úřadu stavebního, jenž učitel, napřed ve svých §§ 34. až 36. učitel komisionálně jednání k tomu komisi, aby se zkoušelo-projektované postavení.

Povolí kotlí pak příslušné opatření učitelno, aby se odvrátily lífty, které při spalování se vyvíjejí.

E. Obnůška pro ústny průmyslové hudební z pravidla umístěn jen v takových prostorách, které mají stěny a krytina před ohněm bezpečnou a též takovou podlahu.

§ 96.

Otevření obnůška pro ústny průmyslové hudební z pravidla umístěn jen v takových prostorách, které mají stěny a krytina před ohněm bezpečnou a též takovou podlahu.

Dynamice a učirny hudební stavby tak, aby před ohněm byly bezpečné; hudební klavíry, dvojnásobnými dřevěmi ze železa k uzamykání opatřeny a podlahu jejich ohnivzdornou hmotou vykládána.

Příprava k zavěšování masa hudební ze železa uložena; tam, kde kůže do učirny volně, hudební přidělena došková síťka k zachytání jisker, tam pak kůže hudební z učirny do komína vstupuje, přidělena hudební přístroj zavěrací.

Sálirny, panderny, ohelny a výpenné pory hudební zakládány v náležitě vzdálenosti od stavení hydlocích a hospodářských, pak od veřejných komunikací; stavějí-li se na blízké silnice, musí jejich lánové strany alespoň 10 m od silnice být vzdáleny.

§ 97.

Opatřování vody.

V každém stavení hydlocím hudební se postarano o doškovu, zdravou vodu k pití a jejím potřebám pomocí vřibolného potrubí z veřejného vodovodu, kde se takový nalézá. Výnimky z toho jsou dovoleny jen se zvláštním přivolením úřadu:

- a) nalézá-li se ve vzdálenosti, 100 m nepřesahující, veřejný studáň, jejímž ústím se nepřebíhá;
 - b) kdyby přivádění vody z veřejného vodovodu do domu přišlo velkého nákladu vynáhala, v kterémžto případě lze dovoliti, aby byla uložena studně s pumpou.
- Tyto studně mohou se však ústíť jen pod tou výminkou, jestliže jsou od kump a kanyál veřejně 6 m vzdáleny, a jestliže podle jakosti půdy dostal by vody zdravotně působivým vyhovují.

Z veřejných ohledů může se naléžti, aby ta neb ona jil jasně studně byla zastavena.

V příslušné uložení vřibolného potrubí ku přivádění vody z veřejných vodovodů a v příslušné ústíť vodní linie platí příslušné předpisy, v příslušné pak uložení vodovodů v budovách dotyčné zvláštní předpisy.

Pro král. hlavní město Olomouc uloženo v platnosti příslušný nákon, daný dne 18. ledna 1887, č. 18 z. z.

§ 98.

Plynovody a vodidla elektrická.

Roury plynové usazby budně až po vyčištění ústí, roury pak, pomocí kterých se dům urazit osvětluje, nesmějí nikdy ponechány býti volně aneb ve spojení se dřevem, velkore pak roury budně provedeny s největší opatrností; též nesmějí plynové roury býti vedeny pod podlahou místnosti bydlících. Plynovody není dovoleno postaviti pohříb úprav pro topení, ani v místnostech, ve kterých se spí, i budík k postavení plynoměru vůbec uložiti jen takových prostor, které mají dostatek světla a náležitě mohou býti provětrávány.

Kladení rour plynovodných v domech prováděti dleho dle zvláštních, o tom vydaných předpisů.

Totéž platí o uložení vodidel elektrických.

§ 99.

Dílková chodníky (trattoir).

Při každé budově, jakož i při každém pozemku budě po celé jejich délce vedle ulice, třídy neb národní ulice dílkový chodník. Výjimkou a za poměru zvláštního ohledu hodných může stavební úřad povolit, aby dílkový chodník vůbec nebyl ulice, anebo aby ulice jeho bylo omezeno.

V jaké šířce a jakým způsobem, v které době a z jakého materiálu dílkový chodník státi se má, ustanoví stavební úřad.

Při vykládání chodníku, počítaje k tomu i potřebné úpravy svahu, může majetníkovi příslušného domu nebo pozemku, další udržování chodníku převzati pak obec, avšak jen v tom případě, byl-li chodník tento ulice z materiálu, jež obec sobě dala, a udržel-li se při odvedení v dobrém stavu.

Taktéž jest každý, kdo se stane vlastníkem stavebního pozemku ležícího při ulici, která dílkovým chodníkem již now jest opatřena, povinen, obci nahraditi od ní učiněný náklad na uliční chodník podél dotčeného pozemku.

V takových případech, kde domů ještě není dílkových chodníků, budně tyto chodníky náležitým způsobem od majetníků domů na výzdobu se strany stavebního úřadu uličny, jakmile sámy obvodu neb uličny z náležitým útvarem budov toho vymáhají.

V takových případech mají majetníci domů, pokud to možné jest, před svým domem také odstraniti všeliké výstupky, potůčky, stupně před prahem, schody a pod., které náhodou uliční chodníku jsou na úřadu.

Jedná-li se o ulice dležířných chodníků vedle ulic říšských neb okresních, budí se o tom dohodnuto s orgány, tyto komunikace spravujícími.

§ 100.

Ohrady k ulicím.

Jakobto ohrady k ulicím a veřejným prostranstvím střídi úřadu budí bezohledně na zděním stělu nebo plazu zeď, v architektonickém ohledu přiměřeně upravenou; voda nesmí však stékat k dležířnému chodníku. Dřevě a vrata v ohradách musí se otvírat do vnitř. Jedná-li se o ulice podél ulic říšských a okresních, městi úřadu stavebnímu, dohodnuto se o tom s orgány, tyto komunikace spravujícími.

6440 V.

A. Význačné úlevy pro stavební soustavu v obcích městských.

§ 101.

Ukládání úlev.

Úlevy, v tomto odřídle označené, mohou se povoliti jen ke zvláštní žádosti a jen když se ství dle oteřvené stavební soustavy (soustava parikovaná).

§ 102.

Uzavřená a oteřvená soustava stavební.

Za uzavřenou stavební soustavu budí považována ona, kde budovy na obou stranách sahají až k hranicím sousedě a vše ochrannými zděmi proti obci jsou zakončeny.

Za oteřvenou stavební soustavu budí považována ona, kde budova na stavební síměni nebo skupina budov na několika stavebnířých současně vystavěná nesáhá až k hranicím sousedě, nýbrž kde mezi tímto hranicemi a mezi budovami neb skupinami budov jest prádná prostora, která se uzavírá.

V kterých řířích neb částech říř má se odříd stavební soustavy uzavřená a v kterých stavební soustavy oteřvené, to se ustanoví v plánu polakování (§ 2) anebo urči to, dokud tento plán nebude ustanoven, obecní výbor, jehož ustanovení v příděle té musí býti potvrzeno od zemského výboru ve spolupráci s politickým úřadem zemským.

V oněch částech obvodu městského, pro které jest předepsána stavební soustava oteřvená, a kde již jsou budovy, které sahají až k hranicím sousedě

a zde končí hraničnou a ochrannou zdi proti ohni, ku které ještě nic není přistavěno, tudíž žádá se za svolení ke stavbě přidělen k tomu, aby svou svou budovu k této zdi připejli.

Při všech jiných stavbách dle soustavy otevřené nesmějí strany domu k přísluše prostře obřícené, končí se hraničnou a ochrannou zdi proti ohni výškou musí mít fasádu, která souhlasí s architekturou celé budovy.

§ 103.

Zahrádky před domy.

Jestliže při ustavení stavební a uliční láry se určí, že některé úhly, v nichž se má zachovati stavební soustava otevřená, mají mít zahrádky před domy, musí tyto zahrádky po celé délce k tomu určené skupiny stavební býtli zřizovny, stále udržovány a ohrázeny; zastavěti je anebo užívati jich na skladěné není dovoleno. Podobné zahrádky před domy nesmějí ani podlé ulice, ani při hranici sousedově býtli ohrázeny masivními zděmi neb uzavřeným plátkem; masivní zdi ani býtli nejvýš 80 cm vysoký.

Zahrádky před domy nesmějí nikdy vystupovati před čáru stavební a musí býtli nejméně 3 m hluboké.

§ 104.

Výška, délka a vzdálenost budov. Výška místnosti bydlecích.

Výška budov dle otevřené soustavy stavební nesmí na žádný způsob přesahovati dvě patra nad přízemím, při čemž půlpatro (mezzanin) nebo podlažní s byty podkrovnímí laktě se čítá za jedno patro; při tom platí zásada, že výška bydlečích domů od povrchu uličního až ku kraj střechy nemá převyšovati 17 m; jest-li ulice nakloněna, platí tato výška pro místo, na kterém jest ulice nejvyšší.

Délka jednotlivých budov, počítáno skupin budov, kterou lze dovoliti při otevřené soustavě stavební, lídí se dle poměru příslušné šířky a jejího okolí; skupiny budov nesmí však na žádný způsob býtli delší než 45 m.

Prostora mezi budovami nebo skupinami budov a hranici sousední musí obmáketi nejméně 5 m, tak že dvě budovy musí od sebe nejméně 10 m býtli vzdáleny.

§ 105.

Domy dělnické.

Domy dělnické lze podle otevřené soustavy stavební stavěti a sice na místech, která úřad stavební k tomu za vhodná uzná, za ohrazení vytknutých v některé ze dvou 8. února 1902, č. 27 I. a.

Při těchto domech jsou dovoleny stěny hraničné, vyjma ony části zdí, kde se nalézají úpravy pro topení, kotelnictví čištění vzduchu ventilací a plácho zdíva náležitě silného.

§ 106.

Tloušťka zdí.

V příčině toho, jak silné a z jakého staviva mohou se zdi a stěny zřizovati, platí následující ustanovení, při čemž při stavby a stavobesedoucí musí za dostatečnou pevnost stavby.

Vyukřené stěny hraničné mohou jak z cihel, tak též usiřít býti zřizovány.

Příčné stěny, oddělující jednotlivé místky bytů, mohou budovati se z jakéhokoliv staviva, při samém topení však silně se stříti zdíva plně; dřevěné stěny buďte ale na obou stranách štukovány. Příčné stěny, které oddělují byty od sebe, musí zřizovány býti z plácho zdíva nejméně 18 cm tlustého.

Budovy k sobě přiléhající (skupiny budov) mohou míti společné ochranné zdi hraničné; tyto zdi musí však býti nejméně 20 cm silné.

§ 107.

Schody.

Schody s dřevěnými nástupními deskami nosičními a dřevěnými stupni jsou v takových budovách, které mají pouze jedno patro mal přístavím, a ten výmiskou dovoleny, jestliže přístavky a odpočívadla, ramena schodů a k nim příslušající chodby jsou na spodní straně štukovány. Při domech rodinných, které vyhovují podmínkám na základě usazením, může se též upustit od štukování spodní strany, na všechen způsob buďte však vždycky hladino k tomu, aby půda, jakož i celý krov byty od nevyžádáno pota uzavřeny opatřena před ohněm bezpečným.

§ 108.

Byty podkrovní.

Byty na půdách zřizovati dovoluje se. Byty také musí však i s příchyty vzájem opatřena před ohněm bezpečným býti zřizovány a od krovu úplně odděleny; ony musí mít 2-60 m světlé výšky, a to nejméně pro pokojové plochy podlahy a usiřít na stěnách a stropech býti zapaženy a štukovány. Každá místnice podkrovní májí okno s vyhládkou na venek. V domech se stěn hraničných mohou se také podkrovní byty připravití jenom takda, nejsou-li tyto domy vyhlá jednoho patra.

§ 109.

Pavlače (balkony), besídky (verandy) a výtupky při střechách.

Provděl-li se stavba v podstatě izolovaná, mohou se výtupky budov i střech v mezích ustanovené izolací prostory (§ 104, odst. 2.) a na všech stranách libovolně zřizovati.

Výtupky ony, tak verandy a balkony mohou též z dřeva býti zbudovány.

§ 110.

Dřevníky a náchody.

Dřevníky a náchody umístí lze mimo dům v dřevěných kólních s krytím před ohněm bezpečnou, jestliže kólny tyto vyhovují ustanovením § 104, odst. 3, v příčině izolování od hránce sousedovy.

§ 111.

Zřízení hospodářských dvorů.

Zřízení hospodářské dvory dle ustanovení, platných pro stavební soustavu otevřenou, jest dovoleno.

Pro stavbu takových dvorů platí nejen úlevy stavební, v tomto oddělu obsažené, ale též úlevy pro staroby průmyslové, které jsou uvedeny v oddělu VI.

Hlavní dvor hospodářských možou zůstati nezakryta, musí však zbudovati se dokonale nepromokavé a uvolňova býti tak, aby jech s ulice nebylo lze viděti.

B. Výmnožné úlevy při provádění staveb v územích předměstských míst.

§ 112.

Pro jednotlivé části míst předměstských, kterážto část se určí v polohebném plánu (§§ 1. až 4.), nebo které, pokud tento plán učiněn není, ustanoví obecni výbor se schválením zemského výboru, urozměřeního se o politickém úřadem zemským, možou též též zastáti se kolejší úlevy stavební, platné pro stavební soustavu otevřenou.

ODDĚL VI.

O stávkách průmyslových.

§ 113.

Které jsou staroby průmyslové?

Stavbami průmyslovými rozumějí se naproti starším bydlicím stálé budovy tovární, budovy pro dílny a skladiště.

Dle své polohy rozlišují se staroby průmyslové na takové, které stojí o sobě (isolované), a na takové, které nastojí o sobě (neisolované).

§ 114.

Budovy průmyslové v poloze izolované.

Budova průmyslová neb skupina budov průmyslových nachází se v poloze izolované, jest-li každý bod její vzdálen od jiných budov aneb od hranic sousedních nejméně na 25 m.

Zásady tovární, které hraničí bezprostředně s továrními závody stejného druhu a jejich prostora izolují od hranic sousedního závodu továrního obklopují nejméně 10 m, patří do kategorie průmyslových staveb o sobě stojících (izolovaných).

Tyto prostory izolace nesmí být zastavěny a musí tak i na příštích zůstat.

Půda veřejných ulic, jakož i koryta řek neb jiných veřejných vod také se řítají při ustanovení bezpečnějších vzdáleností.

§ 115.

Všeobecná ustanovení pro všechny stavby průmyslové.

Následujících předpisů a opatření dlužno dodržeti při všech stavbách průmyslových, a jest i při stavbě, i stavebnictvím zodpovědným, aby jich přesně bylo dodrženo:

1. V každé budově průmyslové, která nepočítávkou toliko z přízemí, užívány buďte oboustranné rovné schody, ve vnitřním schodišti pod oboustrannou krytou umětkou, kteráž možno se všech místností budovy přímo ven vystoupiti.

V vnějších továrních schodištích dlužno více takových schodů, a to v ten způsob, aby každý bod v továrně nebyl od schodů vzdálen více než 40 m.

Nejméně takové schody určeny pro více než 50 osob, šířka šlaka 1-25 m. Pro každých dalších 50 osob budí šlaka schodů rozšířena vždy o 50 cm, anebo budí šířkou poměrně více schodů.

2. Místnosti průmyslové, v nichž se vyrábí pára, kouř anebo prach, nepřijímají výpary a dýh nádech, užívány buďte tak, aby sousedstvo nebylo jimi obtěžováno.

3. Odvětlací tekutiny nečistých a smradutých dých se tak, aby okolí tím neupřílo a přitom aby jimi neprosákla. Potřebné tedy, aby nečisté a smraduté splašky před vpuskáním do stoky vyčištěny byly spláchem, její ústí umístěná pro to byl uzal za přibodání.

Ústívní veřejných, pro vřítaly určených stok k odvětlání splašků může se ukázniti, kdyby se to státi mohlo anebo skutečně stalo náhodným.

Kamióny musia byť so zabezpečením prívodu vzduchu v súlade s danými.

4. Vo všetkých priestoroch továrne musí postarať byť o náležitú ventiláciu prívodom čerstvého a odvádzaním znečisteného vzduchu; miestnosti pak v nich dĺžnici po dĺži dnu jsou samostatné, začínajú budovať tak, aby vnútorná ich výška primeraná byla počtu dĺžnic a spôsobu práce, aby však nikdy nebola menš než 3 m.

5. Všetky stĺ, ktoré uzavírajú budovy priemyslové a výrobné stĺstenné hranicami, musí byť zabezpečené tak, aby byly před ohněm bezpečné.

6. Pokud se týče zřizování komínů, pak úprava pro topení a pro parní kotle, patří také pro starby priemyslové kotlí, to ustanovuje tento řád stavební v §§ 88, až 96.

7. Takové stĺ návodů, které jsou pro ohně velmi nebezpečné, jako trhárný, sušárný a t. d., musí být také při stavě býti umístěny a musí se uskladňovat a opravovat izolovanými okennými a dveřmi, které zvoně se dají uzavřít. V takovýchto návodech, pak v přístěnkách na leu, havlau a jata stĺdí topení pomocí kamnu, musí dovořeno.

8. Když odvádním páry přehřáté, zvláště při vypouštění ji, současně byla ochlázována a když v přístěnkách znečistěných musel vypouštění ji do stok pro výkaly, tedy budli vypouštění jiným způsobem přiměřeným.

9. O návodů a plochy dobře ventilované a přiměřeně umístěné postaralo budli v tom způsob, aby vždy pro 20 osob stĺdí se alespoň jeden návod, a aby návodů byly od sebe odděleny podle počtu dĺžnic.

10. Rovněž budli opatřena zvlášť voda pitná dle § 97, a požadováno o to, aby na vhodných místech postaveny byly nádrčky na požadované množství vody a umístěna hasičské náčini, které řídí v každém jednotlivém případě ustanovi.

11. Prámyslové a obchodní návod, které by zdraví osob výrobou nebezpečnost ohrožovaly nebo ohlí ohlížovaly, nesmí se zřizovat zvoně obvodu městského.

Ústavně se stavební tento řád nedotýká ustanovení, zvláště živnostenskými a zvláště předpisy daných o tom, nebo jest třeba ku zvláštěmu povolení návodů provozovacích při některých živnostech.

§ 116.

Předpisy v přístěnkách budov priemyslových, jež nejsou v poloze izolované.

V přístěnkách stavob priemyslových, které uzavírají se v poloze izolované (§ 114.), patří obecná ustanovení tohoto řádu stavebního, dovědí se však následující úřady:

1. Ustanovení tlesáka ať s možnostmi všech konstrukcí ustaveno jest pán starby a starobavedoucíma, kteří dle § 117, a) a b) ovšem ručí za úplnou bezpečnost; v příčině té upozní se tedy od toho, co v ohledu tom předpisují §§ 56, 57, 69, 70, a 74.

Starobní úřad má však právo šlehati, aby podlé byl důkaz, že starba jest náležitě pevná a trvanlivá. Hradě tedy při starbách tohoto druhu úplně tak se zachovává, jak to nalikují §§ 24. až 43.

2. Při starbách těchto se dovoluje, aby se mohly zřizovati přímé schody dřevinné, až nejde-li o místnosti, v nichž se konají práce ohněm nebezpečné aneb kde se shovají zásoby předložitě smadné vzdušných.

3. V příčině pošta a nalikání pater, pak konstrukcí stropů s jednoduchou pedlakou překennou bez nárypu a bez štukování (vyjma strop nejvyššího patra), může úřad starobní v mezích ustanovení § 52., podle náhod volá budova nemá býti vyšší nežli nanejvýš 25 m, povoliti všechny úlevy, ježž jest potřeba k provozování podniku, až mohou-li úlevy tyto s ohledem na místo a polohu dle stávajících poměrů a s ohledů veřejných býti připuštěny.

4. V příčině bytů vlastních, úrodných a dělnických platí, jak naseo se rozumí, všecko to, co tento starobní úřd ustanovuje v příčině hygienickéh budov vůbec.

§ 117.

Předpisy v příčině budov průmyslových v poloze izolované.

Jde-li o starbu budov průmyslových, které nalikují se v poloze izolované (§ 114.), též při podobných rozšíření neb přístavbě budov takových, platí takéž všeobecné ustanovení tohoto hládu starobního, avšak mohou se připustiti dle § 116. dovolení, pak následující úlevy:

1. Při starbách těchto může pán starby dle libosti volně voliti způsob konstrukce i staviva.

Za náležitou pevnost a důkladnost starby ručí:

- a) pán starby bez ohledu na náklady dleba učilou;
- b) starobavedoucí, po případě osoba, která starbu vedou, až do té doby, kdy úředním vyhlášením dle § 122. udělí se předepsané povolení k užívání budovy.

2. Kromě schodů ohnivéodorných dovoleno jest při těchto starbách zřizovati dle potřeby též vedlejší schody dřevinné, a v místnostech, které chystá nekonati za dílay, aneb kamě vstupuje se jen ohněm, nebo v nichž udržuje se jen malý počet osob, mohou též zřizovati se schody dřevinné.

Aby se zřízení schodů ještě více usnadnilo, mohou schoditě stavěna býti též na zevnější straně budovy v prostoru izolaci, avšak jen tak, aby tím nepřekáželo se dopravě a užívání hasičského nářadí.

3. Dále jest sice dovoleno, v budovách takových vystavěti patra v počtu libovolném, nelikví však výška budovy nesmí činiti více než 25 m.

4. V budovách těchto může strop také v nejvyšším patře zřízen býti s jednoduše deskovou podlahou bez vrstvy rumosé a bez štukování.

5. Byty vlastního, úředního a dělníků mohou se stavěti s vydatnými sítěmi hřívadlovými, ovšem pak třeba náležitě ležiti toho, co stavěti tento bád stanoví v příslušné úpravě pro topení komínů, kamen, ohnišť a jiných přístrojů k topení. Tyto byty, přiléhají-li k důmům, buďtež od nich odděleny plácn ochrannou stě prosti ohni; též strana jejich k ulici chráněná zřízena buďti ze zdiva plátno.

§ 118.

Předpisy v příčině budov průmyslových, jak nejsou ducela v poloze izolované.

Není-li průmyslová budova ducela o sobě postavena (§ 114.), zřizována jest úřada stavebním, aby, uvaživ vzdálenost sousedních hranic a máje ohled k budovám nejbližší ležícím a jich jakosti, dále ke spůsobu a rozsáhlosti odvětví průmyslového a konečně k místním poměrům vířeb, učinil nálež o tom, sdělí a pod jakými výminkami může se k tomu svoliti, aby se upustilo od ustanovení tohoto bád stavebního.

0440 VII.

O veřejných budovách, bazarech a pod.

§ 119.

Jde-li o budovy veřejné, divadla, tělocvičny, bazary, výstavní budovy a jiné budovy trvalé aneb zatímné, které jsou k tomu ustanoveny, aby se v nich sešlo větší množství lidí, a jichž nelze počítati ani k budovám bydlicím ani k závodům živnostenským a průmyslovým, může stavební úřad, podle toho, v jaké poloze se nacházejí a jakého jsou druhu, v mezích níjnů veřejných a ohledí policejní policejné učiniti opatření výminková v příčině jich zřízení, i buďti při takových budovách se zvláštní péči k tomu hleděna, aby v případě nebezpečí požáru bylo každému možno, rychle se evakuovat.

Při stavbě budov, v nichž podle jich úřadu sešlo se větší množství lidí, buďti kromě předpisů tohoto bád stavebního ležebno též zvláštních, v té příčině vydaných zákonů a policejních nařízení.

Číslo VIII.

O dohledu ku provádění staveb a jakých ustanovení šetřiti třeba po skončené stavbě.

§ 120.

Dohled ku provádění stavby.

Starostní úřad obec má ke každé stavbě dohlédnouti technickým svým orgánem, tam pak, kde obec nemá orgánu technického, jest ona povinna, ustanoviti osobu ku provádění posuzování stavěb po získání oprávněním, které by náleželo, dohlédnouti ke stavěním v obci.

Zvláště pak má tento stavební úřad přihlížeti k tomu:

1. aby se stavěti nezačalo a stavba neprovedla dříve než-li se dá povolení nebo než-li dané povolení ke stavbě nabude právní moci;
2. aby začatá stavba až do skončení svého řízení postupovala;
3. aby se všude šetřilo záry stavební a srážové;
4. aby schválený plán stavební byl přesně zachován;
5. aby stavba neprovedla osoba, která k tomu práva nemá, komuž
6. má stavební úřad nebo třeba naříditi, aby se vyhledalo místo, kde se má skládati stavivo, a aby učiněna byla jasná opatření, kterých za příčinou provádění stavby vynahrá polohu bezpečnosti a polohu silniční.

Kdyby dozorní orgány od úřadu stavebního ustanovené sledovali, že při provádění stavby ježto se proti předpisům vyžadným v odstavcích 1., 3., a neb 4., mají o tom úřadu stavebního dáti zpráva, zároveň však zakázat pokračování ve stavbě; a teprve tehda může se pokračování to dovoliti, když nedostatky shledané byly odstraněny, a neb když odchylky, pokud je přípustiti lze, zákonným způsobem dodatečně byly schváleny. Vedou-li stavba osoby, která k tomu práva nemá, budíž další provádění stavby zakázáno a zároveň o tom úřadu živnostenského oznámení učiněno.

Kdo by opatřeními orgánů dozorních za státna se pokřádal, může dovozkami se rozhodnutí stavebního úřadu.

Bylo-li v povolení ku stavbě spolu také nařizováno, aby ku ukončení nosnosti konstrukcí provedeny byly zkoušky úhonné, budíž tyto vykonány za přítomnosti technického sílnice úřadu stavebního neb jiného znalce, kterého tento úřad k tomu povolá, a neb budíž vyvedením dotýkné zkoušky prokázáno, že byla náležitě skouška již provedena.

Zkoušky takové mohou však též od úřadu stavebního býti nařizovány, objevi-li se toho potřeba nežli stavbou a neb po jejím dokončení.

Ústavy a provedením skoncůtek takových opožení, jakož i ústavy, způsobené povoláním znalce, upravené má plán stavby.

§ 121.

Vykličení staveniště.

Když jest stavba skončena, má plán stavby, potakáno první nástupce jeho na své ústavy ihned upřítiti této práci, aby veliké stoky a kanony, ježž se více nežiti, všechny zrušené sklepy a jiné prohlubny nasypány a srovnány byly, aby s ulice odstraněny byly ram, vložena země a stavěno tam skobení, těž dřeva a vůbec všechny věci, ježž byly z provedení stavby, a aby rozkopaná neb porouchaná dlážka ulice i chodník a vůbec vše, co v okolí stavby prováděním jejím zmaženo bylo nebo škodu vnao, opět v předešlý stav bylo uvedeno.

§ 122.

Povolení k obývání a k užívání stavby.

Nové stavených nebo podstatně přestavěných bytů, místností obchodních, stájů, továren a dílen není nikomu dovoleno dříve užívati, než úřed stavební, shledav, že se řídá stavělo a že místnosti jsou náležitě vyzděné a náležitě škoditi nebudou, dá posouzení, aby v těch místnostech se přebývalo a jich se užívalo. Úřed nemůže však toto povolení udělati zvlášť na tom, aby těž vnitřní zařízení a ostatné úpravy byly dokončeny, nýbrž povolení takové má se vztahovati jenom k tomu, v jakém stavu nachází se stavba sama.

V osmi dnech po udělení obližení, ku kterému přiložiti dlužno schválený plán stavební a, jestliže se staly podstatné změny, též nákrepy těchto změn, budíž vykonáno místní obližení, k němuž má se povolati technický orgán stavebního úřadu anebo, kde takového není, nezákonný, ku provádění staveb nákomu oprávněný znalec, a líkal se veřejně službě ustanovený; o tom, co bylo shledáno, budíž sepsán protokol a v dalších 8 dnech po vykonání obližení budíž vydati výměr.

§ 123.

Dozor nad tím, v jakém stavu náležají se budovy již zřízené. Zkoušení chatrných budov jakož i staveb proti předpisům provedených.

Stavební úřad má dozor nad tím, v jakém stavu náležají se budovy již zřízené, bdi nad tím, aby návrsky, vlastníkům domů nákomem uložené, přesně byly plněny, počaje se to, aby odstraněny byly vady, které na jednotlivých budovách shledá.

a které v zájmu veřejném neb z důvodů police bezpečnosti a police zdravotní odstraniti dlužno, nahraze v případě potřeby vyklínací a zboření budov neb jejich částí, a náležitě se seznáma, bez odkladu učiní potřebná opatření proti možnému nebezpečí hrozící dům osobám.

Stavební úřad jest dále oprávněn naříditi, aby stavby, které proti tomuto zákonu a zejména bez povolení ku stavbě byly provedeny nebo při kterých nebylo leženo ustanovení úřad stavební neb svahové, zcela neb částečně byly zbořeny, jestliže a pokud se dodatečně povoleno ku stavbě nemá nebo skutečně byla stavební neb svahové nedovoleny.

Stavební úřad, dávaje rozkaz, aby některá budova neb část její byla zbořena, ustanoví zároveň nepřístupnost místa, ve které toto zboření má se provésti. Kdyby tato lhůta marně pšela, dá úřad toto zboření z moci úřadu provésti na škodu a újmu vlastníkům.

Ta okolnost, že jest zavedena soudní práva v příčině nároků na soukromém právu spoluvlastníků, nezadí k tomu nikterak, aby bylo provedeno zboření, úřadem nařazené.

Ustanovení tato neplatí kají se práva, komparským úřadům podle zvláštních předpisů příslušného, dohlížeti a opatření úřadů v příčině divadel a jiných budov veřejných.

0400 IX.

O trestech.

§ 124.

Přestupky, v příčině kterých jest se zachováti dle obecného zákona trestního.

Přestupky těchto předpisů stavebních, pokud spadají v obor obecného zákona trestního, buďtež podle tohoto zákona trestního.

§ 125.

Přestupky, které se trestají podle tohoto řádu stavebního.

Za přestupení §§ 18, 26, 33, 41. a 43. buďtež trestáni stavbuvedoucí a půu stavby, pokud jeden z nich neb oba více mají, peněžitými pokutami od 50 zl. až do 300 zl. anebo, nemohou-li platiti, vězením od 10 až do 60 dnů.

Pro přestupky ostatních předpisů stavebních a rozkazů, daných ve smyslu tohoto řádu stavebního, potrestáni buďtež stavbuvedoucí a, pokud více mají dlužní

nebo plať stavby, také tito, peněžitou pokutou od 5 až do 100 zl., anebo, nemohou-li platit, vězením od 1 až do 20 dnů.

Trest neprofituje od povinnosti, odstraniti díla, provedení proti tomuto zákonu anebo proti svědčím nálezem příslušných úřadů.

Ten, kdo byl trestán, jest v každém případě povinen, aby zapravil útraty vyčíslované.

§ 126.

Trestní úřadové.

Jde-li o přestupky v § 125. uvedené, vykonává trestní právo ve městech obecni rada, v ostatních pak místních obcích, pro které tento stavební řád má platnost, obecni představenstvo dle předpisů obecního zákona. Pokuty peněžité připadají fondu chudinskému.

O odvolkách, podaných proti trestním nálezům ve věcech stavebních, rozhoduje zemský úřad politický, bezprostředně představený. Z trestního nálezu zemského úřadu politického, kterým byl potvrzen neb změněn trestní nálezní obecni rady nebo trestní nálezní, vydaný od zemského politického úřadu okresního jakožto instance odvolací, není dalšího odvolání.

Článek X.

Které úřady povolány jsou k vykonávání řádu stavebního.

§ 127.

Stavební úřady první stolice.

Předpisy tohoto řádu stavebního vykonává, pokud v něm nejsou obsažena jiná ustanovení, jakožto stavební úřad první stolice ve městech obecni rada, v ostatních pak místních obcích, pro které tento řád stavební má platnost, obecni představený.

V případech v § 125. naznačených jest úřad stavební povinen, pro sobě vyřádati názoreni obecního výboru.

§ 128.

Obecnímu výboru vyhrazeno jest:

a) v obcích městských:

1. dleání povolení ke stavbám, které provádí dotyčná obec aneb fond od ní spravovaný, anebo které nároem svědčí se dotýkají nějakou obec z okolní

vlastníci jejích (statku neb jiné občanské), a v případech těchto také rozhodovati dle § 35. tohoto řádu stavebního o námitkách sousedů aneb jiných účastníků, které nebyly po dobrém usouzeny, pokud rozhodnutí to nemá se odlišovat na pořad práva státního;

b) v městských obcích a v jejich místech předměstských:

2. ustanoviti plány polohové a regulační, jakož i vyskytující se změny a rozšíření jejich, pak stanoviti líny stavební a svah (úroveň) v mezích předpisů §§ 4. až 6.;

3. povolit rozdělení pozemku na stavební skupiny a jednotlivá stavební místa, pak využití na budovy nákaz stavební;

4. oznámit oby pozemkům, na kterých mohou stavby býti prováděny s úlevou v oddílu V. vytkovým.

§ 129.

Odvolační (rekursy). Stavební úřady druhé, po případě třetí stolice.

O odvoláních proti nálezu obecní rady jakožto úřadu stavebního ve městech, petičního občanského představenstva v ostatních obcích místních, rozhoduje v druhé instanci obecní výbor.

O odvoláních proti rozhodnutí občanského výboru jakožto úřadu stavebního rozhoduje zemský výbor, a sice v případech, uvedených v § 128., jako druhé a v ostatních případech jako třetí stolice.

Každé odvolání budí v nepřestupné lhůtě 14 dní počínaje z instance první. Mimo případy, kde by z prodlení hrozilo nebezpečí, mají odvolání úlnout odložení. O tom, zda-li z prodlení hrozí nebezpečí, rozhoduje stavební úřad první stolice, s jehož nákazem o této okolnosti odvolání se učí.

§ 130.

Stavební úřady pro stavby obec, pro stavby kostelní a školní, pak pro stavby v místech předměstských, spojené s průmyslovým závodem provozovacím.

Mě-li o stavby v místech předměstských, které obec provádí sama pro sebe anebo pro fond v její správě jezení, dále jde-li o stavbu kostelní a veřejných škol národních, konšné o takové stavby, při nichž dle řádu územnostenského jest potřeba, aby úřad schválil návrh provozovatel, má politický úřad okresní komisi-sionální řízení v § 34. uvedeném konati, o námitkách, které po dobrém ne-byly odstraněny, podle tohoto řádu stavebního rozhodnutí a povolání k stavbě učiti.

§ 131.

Dohlídání právo státní správy.

Vykonávání práva dohlídáního, které státní přísluší v příčině provádění tohoto zákona stavebního a podle o to, aby byl zachován, upraveno jest zákonodárstvím obecním.

§ 132.

Odvolání proti nálezu úřadů politických.

Z nálezů politických úřadů, jež byly učiněny ve věcech zákona stavebního, odvolat se lze zákonem povolen instancí.

Článek XI.

O taxách za komise a taxách stavebních.

§ 133.

Obce, které mají svůj voliční úřad stavební, ať které podle § 130. nařadí po nálezu oprávněného ustanovily k tomu konci, aby dohlídali k provádění stavby, příslušné právo, za každou stavbu vyhlásí od plna starby poplatky (taxy) stavební, který má býti v příměrném poměru k rozsáhlosti stavby a k vykonávání dozoru nad stavbou, kromě toho i poplatky za komisi komisi, a sice oba tyto poplatky podle voličné sněhy, kterou obecni výbor navští a zemský výbor schválil, dohodnou se s politickým úřadem zemským.

§ 134.

Co se týče vymáhání nezaplacených poplatků (tax) stavebních neb komisionálních, jakož i úrokových peněžitých pokut, platí tyto předpisy evokované, které jsou vyřídily pro vymáhání daní a přírůdků.

64.

Zákon

daný dne 16. června 1894,

kterým vydává se stavební řád pro markrabství Moravské, vyjma zemské hlavní město Brno, král. hlavní město Olomouc, král. města Jihlava a Znojmo, pak jejich města předměstská.

S přivěšením zemského zákona Náho markrabství Moravského vidí se Ml pro markrabství Moravské, vyjma zemské hlavní město Brno, král. hlavní město Olomouc, král. města Jihlava a Znojmo, pak jejich města předměstská, vydati přípojný řád stavební a měřiční takto:

Článek I.

Přípojný stavební řád nabude platnosti za 90 dní po tom dni, kterého bude vyhlášen, a tomté dobou počne platnost stavební řád pro markrabství Moravské, daný dne 20. prosince 1869, č. l. z. z. a r. 1870.

Článek II.

Ména ministři valna jest uloženo, aby učiněn tento provedl.

Ve Vídni, dne 16. června 1894.

František Josef m. p.

Racquehem m. p.

i s námitkami, které směř od účastníků proti nim byly podány, a s jednáním v příčině těchto námitk konaným, obecním výborem předložit, aby o nich se usnesl.

Dotýká-li se polehové — potažmo regulovací plány několika sousedních obcí, pro které tento řád stavební má platnost, mají tyto obce v příčině záležitostí jejich společně předložit.

Potvrzení polehových plánů, jakož i rozhodnutí všech neshod a sporů, které by v příčině jejich záležitostí vznikly mezi jednotlivými obcemi, uděluje se jest zemským výborem ve shodě s politickým úřadem zemským, kterýmžto úřadem jest ustanoveno, nařídit v případě potřeby vyšetření na místě samém.

K tomu konci buď zemskému výboru každé polehové pláno podáa ve dvou stejných výkresích, a kterých výkres potvrzený obcí se navrží, druhý však u zemského výboru se uchová.

Schválené polehové plány účastníků v obecní kanceláři napořád vyloženy, i jest účastníkům, jakož i osobám ku provádění staveb po zákonných oprávněním dovoleno, do nich nahlédnouti a je kopírovati.

§ 5.

Změny schválených plánů polehových.

Takto schválené polehové plány mají platnost ošestlet směru, polohy a svahu (návazí) veřejných ulic a náměstí v nich stanovených, i rovněž při veškerém podobném provádění státi se odchylka od toho, co v tomto trojím ohledu bylo stanoveno.

Edyby tedy průběhem času na základě usnesení dotyčného obecního výboru zamýšlelo se, schválené polehové plány v tomto trojím ohledu změnit nebo je rozšířit, mohl by se tak státi jen spůsobem v § 4. ustanoveným.

§ 6.

Rozhodování v jednotlivých případech podle polehových plánů.

Nastane-li potřeba upravití křivky tříh (§§ 12—14, 18—21), neb stoky a potrubí, a následkem toho také, kdykoli v jednotlivých případech nastane potřeba rozhodnutí o stanovování stavební čáry, vyhraženo jest dle § 135. příslušné usnesení obecnímu výboru, při čemž ovšem ležiti jest polehového plánu ve smérech v § 5. platně určených.

Bylo-li rozhodnuto, jak se má čára stavební věsti v některém zvláštním případě, nebo tomu odpovídá požadavkem práva.

§ 7.

Evidenční polohových plánů.

K tomu konci, aby polohové plány v patrnosti byly udržovány, má stavební úřad dotýkat obce poborati o to, by v nich pokračová ihned po provedení přechné vyznačeny byly veškeré nové stavby a přístavky, aneb byla-li budova některá zbořena neb jiné změna předsevzata.

O všech změnách, které takto se staly v základních plánech, má stavební úřad obec každem kalendářem roku podati zpráva dotýkajícímu obecnímu výboru.

§ 8.

Výjimky.

Tato ustanovení o plánech polohových nevztahují se na ony obce, podléžno měst jejich území, pro které se zvláštně právo, aby tam prováděny smily býti stavby za méně příznivých podmínek podle oddílu V. tohoto stavebního řádu.

Článek II.

a) O rozdělení pozemku na stavební skupiny a na jednotlivá místa stavební.

§ 9.

K rozdělení pozemku na stavební skupiny a na jednotlivá místa stavební třeba vřimoci schválení.

K takovému rozdělení pozemku na stavební skupiny a na jednotlivá místa stavební, kterýmž se změnil regulování neb rozdělení již jsoucích anebo založení nových měst městských neb místních, musí vřimoceno býti schválení obecního výboru (§ 135) dříve, nežli se podá žádost za povolení ku stavbě jednotlivých budav.

V obcích, pro které jsou předepsány plány polohové, třeba dotud, pokud tu ještě není potvrzený polohový plán pro pozemek k rozdělení určený, kromě toho, že projekty pro rozdělení pozemku na stavební skupiny byly schváleny, vřimoci ještě potvrzení již se strany veškerho úřadu ve smyslu § 4.

Toto národní setkání se však otevírá projektů, die kterých jedná se pouze o parcelaci již schválené stavební skupiny na jednotlivá místa stavební.

§ 10.

Účelo potřebí k žádosti za schválení rozdělovacího plánu.

Ten, kdo za rozdělení žádá, jest povinen předložit knihovni výšeh, vlastnické jako práce prokazující, a v završenou, die měřítka v § 33. naznačeného odělovacího poloheplánu naznačiti, kterak rozdělení má býti vykonáno.

Tento plán, který ve dvou stejných výkresoch třeba předložit, má obsahovati završené měry objemu celého pozemku čerob, a měry stavebních míst čerobné kategorie, počítané plochy a výkresom a číslici v naznačených barvách (černé a červené), dále též stavební objekty, odkazující se směr na pozemku k rozdělení určeném, při čemž budík udán dasavadní jejich úhel, konečně pak tabulky pro počítání ploch, a síce:

1. o výměře celého pozemku před rozdělením, a
2. o výměřích jednotlivých parcel, pak ploch pro třídy a ulice určených.

Tyto tabulky mohou, jedná-li se o větší území, též různé ku plánem býti připojeny.

Kdyby pozemec k rozdělení určená skládala se z několika listek, jako mají různé vložky knihovni, buďto tyto vložky jak v plánu, tak i v tabulkách vynechány.

Kromě toho třeba ještě předložit završený, v měřítka § 33. odělaný plán zvršený, až naznačen-í zvršené poměry již z plánu poloheplánu dokonale býti poznány.

§ 11.

Místní komise ku zkušební plánu rozdělovacího.

Ku zkoušení plánu rozdělovacího nebo regulačního budík ve 14 dnech po předložení žádosti konána místní komise, již tvoří tito členové:

Ředitel komise od stavebního úřadu ustanovený, jeden člen občanského zastupitelstva, člen ve veřejné službě postavený a znalec od stavebního úřadu vyslaný, jest die třídy územnostenského oprávněn jest ku provádění pozemních staveb, anebo v obcích, kde jest zvláštní obecní úřad stavitebný, vyslanec jeho.

Ku komisi bude pokabě přiblížen: ten, kdo žádá za rozdělení pozemku, záložitel projektu, vložní zensadé, jichž nájem rozdělení se týká, a v případě

že by pozemek k rozdělení určený ležel na hranu hranic některé z níž obce, též starosta obce této.

Čítá-li se při konání námůžky, jež se vztahují ku přívodu soukromým, a žádá-li se na opravy nebo změny, buď k tomu hleděno, aby se stalo dohodnou; toto dohodnou pak, — aneb kdyby ho nebylo lze dosáti, — tedy žádanou opravu nebo změnu dlelno učiti v plánu vyměšiti, o čemž pak jednání komise uzavřítí protokol sepsati, který mají všickni účastníci podepsati.

§ 12.

Zkoušení plánu rozdělovacího neb regulovacího.

Při komisijním zkoušení plánu rozdělovacího neb regulovacího buď k tomu hleděno:

1. aby celé založení v náležitě spojené bylo uvedeno se stavbami, které v položeném plánu — až jest-li to jaký a byl-li schválen — jsou projektovány;

2. aby stavební skupiny pokud jen možná měly pravidelnou a lakou podobu a rozdělenost, aby se na nich vystavěti mohly budovy účelné, vyhovující všem požadavkům v pitílné věži a vzduchu;

3. aby navržené nové třídy a ulice založily se pokud možná v rovné čáře, aby pokud možná v pravém úhlu odbočovaly a aby měly spád pokud možná stejnoměrný a mírný;

4. aby šířka hlavních tříd v městech a v městských nebyla menší 16 m, šířka pak tříd vedlejších ne menší než 12 m;

ve vesnicích aneb ve vsiátních výslovných případech může se dovoliti, aby hlavní třídy měly šířku toliko 12 m, vedlejší třídy toliko 8 m.

5. aby kostely, školy a jiné veřejné budovy navrženy byly na příhodných místech a třídy mimo obec zaplaveny;

6. pamatováti jest na to, aby voda bez překážky mohla odtékat a aby při tom budovám a jiným nemovitostem nemohla škodu způsobiti; též aby stoky a vodníce se založily a lásky i mosty přes potoky a pětopy, pak některé úpravy se střídy, které chrání proti škodám vodním;

7. aby nová čítá měla dostatek vody;

8. jde-li o rozdělení rozsáhlých skupin pozemků, buď v té míře, jak toho vymáhají zdravotní a jiné ohledy veřejné, pamatováno na to, aby se ponechala dostatečně velká místa veřejná.

O tom, má-li nově založená ulice zastavěna býti navrženými budami domů aneb domy se zahrádkami, rozhodne úřad stavební v každém případě svlébě, maje při tom úvahu k okolnostem, jaké jsou.

§ 13.

Vytížení žádosti za rozdělení pozemku.

Jakmile rozdělovací plán od komise byl prokoumán a od úřadu schválen, potažmo potvrzen (§ 9), budíž žadatel ve 14 dnech doručit potvrzený jeden výkres předloženého plánu a zároveň písemný výjevr o tom, že rozdělení pozemku se schvaluje. Kdyby však žadatelem schválený rozdělovací plán náze bylo na návrh, budíž o tom žadatel rovněž písemně v kořejší listě upraven a učiněn důvodě, z kterých žádost se zamítá.

§ 14.

Vytížení stavebních čar a svahu.

Aby se náležitě zabezpečily rovněž a svahy, které ve schváleném rozdělení pozemku jsou přetepsány pro nové třídy a ulice, mají se čítat, než se skutečně počne stavět, čáry čítat a ulice, pak svah úředně vytýčtí, což vždy nejdlíže v osmi dnech po tom, kdy se to bylo čítáno, se strany stavebního úřadu budíž učiněno.

§ 15.

Jak dlouho trvá platnost povolení daného k rozdělení pozemku.

Povolení, které bylo dáno k rozdělení pozemku na místa stavební, počítá platnosti, když v 5 letech, počítaje ode dne, kterého povolení žadatel bylo doručeno, na rozdělovacích pozemcích rovněž se stavět. Kdyby však se to čítal tak, kde celý pozemek čítal rozčítat, může stavební úřad tuto lhůtu prodloužit, však nikdy na dobu delší pěti let.

§ 16.

Založení nových a znovuzřízení zrušených osad.

Budíž o to, aby se celé osady, částeč místa nebo místa budíž nově, nebo následkem toho, že částeč byly vady, opět učinily, má stavební úřad, urečejniv den a hodinu k tomu určenou, předsevztí místní obhlídání a na základě tohoto komisionálního jednání učiněti návrh územní a podrobného plánu položeného, při čemž stavební úřad má také k tomu doporučeným číslům místa neb osady, jejich regulování z veřejných číslých jevití by se potřebným.

V příčině obhlídání komise místní jest se čítat tím, co ustanoveno jest v §§ 11 a 12.

Založení nových cest a nových částí míst a míst státi se může jen tehda, když to obecni výbor schválí a když k tomu přivedl zemský výbor a politický úřad zemský.

b) O zákazu stavby.

§ 17.

Urazení stavebního zákazu na budovy.

Obecní výbor jest oprávněn, podle úředně stanoveného plánu polohového a až do doby, kdy plán tento bude udělán, na základě schválení, které od zemského výboru ve shodě s politickým úřadem zemským bylo uděleno, pozemky v obcích, které nemají plánu polohových, podle plánu regulačního, ve smyslu § 4. úředně stanoveného, na budovy již stávající urádit zákaz stavební, jestliže tyto budovy spadají do regulační čáry, a takové změny, jinak by se regulační čára změnila nebo v nebezpečnosti uvedla, nejen tomu, kdo toho času jest vlastníkem, ošetr i jeho nástupci v držení bez větší výhrady nepožádá.

Vydaný zákaz stavební hodí vlastníkovi dotyčné budovy doručit a v úředních novinách zemských uveřejnit.

Při podobných již stávajících budovách musí býti zohledněno, aby předsavzeny se opatry k jich zachování v dobrém státi, až jestliže tímto opatřením něčeho se oznámí v zřejmém útravu budovy dle její formy nákladní a výšky.

Stavební zákaz pozbyvá platnosti:

- a) když polohový, pozemko regulační plán na příslušném stavebním místě se změnil, anebo
- b) uplynutím doby, když obec v ^{průběhu} ~~průběhu~~ letech, politických ode dne, kterého stavební zákaz byl doručen, nepožádá výhrady, učiněné ohledně regulační stavební čáry při místě stavebním.

c) O ustanovení stavební čáry a svahu (niveau) pro všeliké nové stavby, přístavby a přestavby, jež se mají prováděti při veřejné třídě neb ulici.

§ 18.

Žádost, aby úředně byla oznámena čára stavební a svah.

Hodlá-li se při veřejné třídě neb ulici provésti nová státi, nebo taková přístavba neb přestavba, která zasahuje do patra přízemního, nebo když se hodlá

při třídě neb ulici zřídití chodní, má pán starby, ještě nežli zakročí opovězení ke starobě, žádati aby mu úředně byly oznámeny starobní bára a svah, i má k tomu konci položeným i uváženiým plán, udělaný v měřítku dle § 13, ve dvou stejných výkresech předložiti, zároveň pak prokázati své vlastnické právo ke stavovému místu aneb to, že vlastník souhlasí.

§ 19.

Označ polohopisného plánu.

V polohopisném plánu buďž naznačeny hlavní čáry třídy neb ulice a obou stran, a to vždy v rovnoběžce, jež se rovnává s okolnostmi místními, v částech místa již nestavěných sloopů atž k nejdřívejším ulicím; mimo to buďž v něm poznamenány čáry, dělíci jednotlivé nemovitosti, pak dělky, domovní čísla, aneb jiné místní znaky těchto nemovitostí; také buďž líčka třídy neb ulice, kolmo ku směru délkového měření, v těch místech kotvení výčerna, kde se v ní státi má podstatná změna.

Pro délku třídy nebo ulice, v polohopisném plánu uvedenou, buďž naznačen svah jak uprostřed třídy nebo ulice, tak i na chodníku té strany, kde se má starba provésti. Tento podléhý svah má se vztahovati k rovinně porovnávané a obsahovati všechny podstatné rozdíly výšky, pak polohu domovních prahů všech sousedních budov v polohopisném plánu uvedených, mimo to hloubku dna již stávající hlavní stoky uliční, a je-li o starbu v obvodu záplavném, též nejvyšší výšku vody.

§ 20.

Zkoušení a vyřízení žádosti za oznámení stavobní čáry a svahu.

Přány tyto a příslušná žádost skoušeny buďž na místě schválených plánů polohových neb rozdělovacích (§§ 5, 12, 13 a 16.). V obcích, kde polohových plánů není, počítáme si do té doby, kdy úřad polohové plány schválí, jakož i když pozemek nebyl již před tím na stavobní skupiny a stavobní místa rozdělen, buďž ve smyslu § 11. konáno komisijním jednání k tomu konci, aby starobní bára a svah byl vyčertán. Vyřízení stauž se nejdelší ve 14 dnech; kdyby však v některém zvláštním případě bylo třeba, stavobní bára a svah teprv ustanovit, buďž žádost vyřízena ve 4 týdnech.

Kdyby nebylo možno žádost v těchto lhůtách vyřídit, buďž přání toho žadatel v těchto lhůtách písemně oznámeny.

Zároveň a písemným vyhlášením budí žadatel doručit jeden výkres podaných plánů, v němž se má vyznačiti správná stavební čára a upravený svah, vztahem k právním bodům území.

§ 21.

Zachování stavební čáry a svahu.

Úředně stanovenou čáru stavební a svah, jakož i výhled od úhelní stavebního se zachová ještě před započatím stavby (§ 14), dle toho přesně zachováti bez změny při veškerých stavbách.

d) O postupování pozemků a náhradě za to.

§ 22.

O bezplatném postoupení půdy k založení třídy a náměstí při rozdělení pozemku na místa stavební.

Jestliže se dle §§ 3.—16. rozdělí pozemky na místa stavební, povinen jest ten, kdo na rozdělení žádá, v době, kdy rozdělení počne ve skutek uváděti, postoupiti obci k účelosti její zdarma a bez národ takovou část svého pozemku, která jest potřebná pro ulici, jeho parcelovaný majetek protínající, avšak jen nejvýše 16. m. po případě 12 metrů šířky (§ 17) mimo stanovenou čáru stavební.

Za těchto podmínek povinen jest ten, kdo na rozdělení žádá, postoupiti půdu až do největší šířky 16 m. mimo stanovenou čáru stavební k tomu účelu, aby se mohly rozšířiti již stávající nebo zříšiti nová, parcelovaný pozemek ohraničující náměstí, náhled nebo jinaké, věci, t. j. takové třídy, které třeba založiti v šířce alespoň 20 m.

Bovněli tomu, kdo na rozdělení žádá, v případě, když podél hranice parcelovaného pozemku třída neb ulice v menší vzdáli právě naznačená čára nově má býti založena nebo takováto již stávající třída neb ulice rozšířena, náležá povinností, bezplatně a bez národ postoupiti potřebnou půdu, avšak jen až do polovice šířky nové třídy neb ulice a na nejvýš až do šířky 8 m. po celé délce stavebních míst, tříd neb ulic tou ohraničených.

Uzná-li obec, že veřejné zájmy toho vyžadují, aby taková nová třída neb ulice ihned anebo postupem času v celé své šířce veřejnému užívání byla otevřena, má právo, druhou část pozemku nezastavěného, pokud jest ho potřebná, aby se zcela dle stanovení čáry stavební mohla založiti, od dotyčných vlastníků

za přiměřenou náhradu zakoupení; obec ale může požadovat náhradu útrat zakoupením vesměch, avšak bez úroků, ač by svým činem se zastavila stavební místa při zakoupení půdy, na úleh, která o poručení ke stavbě budou žádat, v poměru k dílce předešlé jejich stavebních míst ke třídě, potažmo ulici obklopenému, ; má obec také právo prohlásiti, že poručení ke stavbě dříve bude jen pod výměnou, když tato náhrada se zapraví.

Další dílení stavebních míst již nejsou, kterým nevaníká nová třída neb ulice, upovídaje se za parcelování v tomto smyslu.

Obci pak náleží, aby dle postupu, jakým se pozemky zastavují, určila, čeho jinak třeba k upravení nových ulic; též jí náleží, aby určila hlavní stoky v omích obvodech obecních, v kterých stoky ať již podzemní anebo její zřízení dle § 27, bylo přikázáno.

Byla-li při parcelování rozdílných skupin pozemků ve smyslu 8. odstavce § 12. část půdy určena pro veřejné náležitosti, tak půda, která jest k tomu potřebí kromě plochy dle 1. a 2. odstavce tohoto paragrafu bezplatně postoupená, obci za přiměřenou náhradu popustí ten, kdo za rozdělení žádal.

§ 23.

Postoupení půdy za náhradu, když stavební díla ustupuje nebo vystupuje.

Když při nových stavbách, přístavbách neb přestavbách vezde potřeba, podle stanovení úřy stavební ustoupiti za mezí úřy budovy již jsoucí anebo pozemku ještě nezastavěného, jest vlastník povinen, obci bez průtku postoupiti ona dílce pozemku, o němž musilo se ustoupiti za dotčenou mezí úřy. Pakli však podle stanovění stavební úřy nastane potřeba, aby stavba vystoupila z mezí úřy pozemku zastavěného, postoupí obec vlastní stavby část ulice k tomu potřebnou. V obou případech budí se toto postoupení za přiměřenou náhradu.

§ 24.

Postoupení půdy a budov za náhradu, když se zřizují nové ulice v městech.

Kdyby v městě některým nájem volně konstatováno, bezpečnosti před ohněm aneb nájem sdravetní potřeba toho žádaly, aby v obvodu obce zřízena byla třída, povinni jsou majitelé nemovitostí, ježž pozemkem tato třída neb ulice volně konstatována, nebo býti má, obci za přiměřenou náhradu postoupiti k tomu potřebnou parcely i s budovami, jsou-li jaké na nich zřízeny.

Za to má obec právo, na těch, kdo při této nové sřízené třídě nebo ulici chtějí provést nové stavby, přístavby neb přestavby, pak na majitelích budov při takové třídě neb ulici již jezdících, a nicméně hodíjí na třídu neb ulici třídit okna neb dveře, ládat náhradu částí útrat, rozlých zakoupením půdy uliční, kterážto část útrat ustanoviti se má dle výhod, obcí a pozemkům vznikajících, pak dle jednotné míry přičítati k ulici občanského; obec máto též právnísti, že povolení ku stavbě dáno bude jen pod výminkou, když se napraví tato část náhrady, a až se útrky započítají.

Při stanoveni částí útrat, která má býti náhradena, vezmí se částí hodnota zakoupených budov samých, které se náležaly na dotýkané části ulice.

K posouzení toho, jaké výhody v každém jednotlivém případě se ulicemi nové třídy neb ulice vzniknou jak obci, tak i pozemkům, pak k vyměření celé části útrat za zakoupení uliční půdy, kterou náhraditi mají pozemkům při nové sřízené třídě, jest povolna zenský výbor, jenž také náleží o to dbáti, aby podle náčrtu bylo se zachováno při stanoveni hodnot, na jejich nákladě ona náhrada se má vyměřiti.

Proto jest obec povolna, v každém jednotlivém případě, kdy podobnou náhradu žádá, vymoci schválení zenského výboru.

§ 25.

Rízení vyvlastňovací a příslušný úřad.

V případech, kdy pozemek nepostupuje se zdarma, buďli především zvláště pokud, aby ti, kteří se týče, svolavili se o jeho výměru a cenu.

Kdyby nebylo lze v té příčině dosáti shody dobrovolně, rozhodne politický úřad zenský podle těchto ustanovení a podle zákonů žensk pro vyvlastňovací platných, zda-li a pokud nastati má vyvlastnění majetku soukromého anebo půdy uliční. Kdyby pak i po vydání nálezu vyvlastňovacího nebylo možná dosáti dobrovolně shody o výši náhrady, buďli hodnota pozemku, o jehož postoupení jde, vyloštěna soudním odhadem na přítomnost těch, kteří se to týče.

Politickým úřadem zenským jest vyhrazeno, také v případě sporu rozhodnouti o otázce bezplatného postoupení pozemku.

§ 26.

Úvod v řízení vyvlastňovacího pozemku.

Dy-li náhrada soudním odhadem vyloštěná buď zaplácena neb u soudu složena, nebo úřad v řízení, který prověsti se má na nákladě nálezu vyvlastňo-

vacích cestou politicko-administrativně jakož i užívání vyvlastňovacího postupu zřízení ani odparem proti odhadu, počtem soudních instancí vedeným. ani tím, že by se nastoupila cesta práva civilního, která byla vyhrazena v příslušné úpravě na návrhu výšk, nežli jaká se týká odhadem soudním.

e) O zřízení stok (kanálů) uličních a stok pobočných.

§ 27.

Komu náleží zříditi stoky uliční. O příspěvcích ku zřízení těchto stok.

Zemský výbor má ve shromáždění a politickým úřadem zemským uliční poradenství jednotlivým obcím, aby k odvádění odpadků a vykořtě uliční kanalizaci a aby za tím účelem stanovily hlavní kanály v celém obvodu obce neb v jednotlivých jeho částech, a ustanoviti dobu, v které se to má provésti.

Jestliže některá obec v uličních a uličních nových uličních nebo již jasných dá uliční hlavní stoky (§ 83 a 84), jsou vlastnické pozemků, ležících po obou stranách těchto ulic a ulic, povinni, k provedení uliční přispěti jednou částkou nákladu uličního, a to bez odhadu na to, zda-li všech hlavních stok výšší nebo menší měrou ulicují, anebo zda-li jich vůbec ani neulicují, i jest tento příspěvek zároveň odplatou za povolení, aby stoka domovní (§ 84) směla býti napojena na hlavní stoky (poplatek za náhon kanálův).

Tento příspěvek bývá takto určen, že na náklad celého nákladu na hlavní stoky dle celé její délky v dotyčné ulici neb ulici vypočítá se část nákladu na jeden dělkový metr připadající, a že se pak z každého pozemku po obou stranách ulice vybírá jedna částka tohoto nákladu dle poměru délky toho kterého pozemku.

V případě, že by se někdo tomu opíral, mohou tyto příspěvky jako jiné veřejné dávky cestou politické smlouky býti vymáhány.

944H III.

O povolení ke stavbě.

§ 28.

Stavby, ku kterým jest potřeba povolení.

Má-li se podléhatosti jakéhokoliv nové stavby, přístavby nebo přestavby, má-li se zřídití obrada na straně třetí neb sice, neb mají-li se provésti podstatné opravy

neb změny na budovách již stojících, potřebí jest k tomu povolení úřadu stavebního.

Vyjmuty jsou z toho výšeke starby, které provádí Nejvyšší dvůr, stát a země, pak starby prováděné nákladem veřejných fondů, státem a zemí spravovaných, dále starby, které od okresu anebo nákladem veřejných fondů okresem spravovaných, provádějí se v obcích, jako nemají zvláštních obecních statutů, konečně any starby prováděné od správy železnic na území železničním, pro které byly příslušné plány schváleny od správy státní dle zvláštních ustanovení, platných pro starby železniční.

Leč i při těchto starbách jest úřadu, jež starbu provádí, po případě orgánu správcova mimo dotyčné zvláštní předpisy četiti také ustanovení tohoto titlu stavebního, a dle ně ve srovnání s úřadem obecním provésti všechna úřední jednání, která příslušna jsou v příčině ústani stavební záry a sraku, v příčině vyloučení sousedů a jiných osob, ježto soukromých zájmů starba se týče, a v příčině jejich případných námitok, pak v příčině běžící místních zájmů veřejných neb ryknostní policie bezpečnosti v době starby.

§ 28.

Podrobné vyznačení oněch starob, ku kterým jest potřeba povolení.

Za novou starbu pokládá se státi starbu takova, která ve všech částech jest nově provedena, a to i tehdy, upotřebí-li se nákladů a sklapeč neb jedné neb obou společných hranitých neb domovních budovy zcela neb částečně k týž účelům.

Přístavba jest zvláštní budovy ve směru vodorovném nebo kolmém.

Přestavba jest přestavba budovy nebo její jednotlivých poschodí.

Za podstatné opravy nebo změny pokládá se budně ty:

- a) jiní předmět stavební změny se ve svých zevnějších rozměrech vůbec aneb ve svém průčelí (fasádě);
- b) které by mohly mít vliv na pevnost budovy, na její bezpečnost před ohněm a na její poměry zdravotní, na její zevnějšek neb na práce sousedů.

Sam náležejí zejména vybourání okon a dvéří na straně k ulici neb k domům sousedním neb k nemovitostem pohraničným obřičeně, přestavba střech a zřizování bytů nebo komer podkrovních, zřizování aneb přestavování schodů,

sklepi, studní lamp, náhodě, stok, struk, stěže, hnojiti a zavřiti, úprae pro topení, kamini, vedleci pro osvětlování a pro opatřování vody, přeměna bytů v krámy, v kúlny, dílny, učtacecí hospodářské a rozpak přeměna takových místností v byty, odstranění přibýajících zdí, každé změna na zedních, pusech, sloupech, trámecch a povalech a jiných konstrukčních mescích, konečně postavení komorovodů.

§ 30.

Opravy a stavební změny druhu nepatrnějšího.

Jde-li o pouhé opravy nebo stavební změny druhu nepatrnějšího, dostačí, aby byly úřadu stavebnímu písemně oznámeny; toto oznámení budí však vždy sčíslnu prve, než-li se počnou prováděti.

Učině-li úřad stavební, že změna spadá pod ustanovení § 29., může provedení její zastaviti a žádati, aby byly plány předloženy.

Opravy, při kterých jde o to se jedná, aby budovy v dobrém stavu byly zachovány, a kterýmiž se všeobecný útrav budov zmenšují, netřeba oznámiti.

§ 31.

Co jest třeba přiložiti k žádosti za povolení k stavbě.

Spolu se žádostí za povolení k stavbě má žadatel, prokázan úřadec, že mu přídělní vlastnické právo k stavebnímu místu nebo že vlastník jeho s tím souhlasí, předložiti stavební plán ve dvou výkresecch ku proskoumání a schválení.

Žádostí za povolení k stavbě, podává jménem osobý jed, dohodeny buditež plnou mocí, žádostí podává jménem osob, jed nejmen ověřené, přikázem o zveřejnění, daném národnými jedn ústapci.

§ 32.

Co má obsahovati stavební plán.

Stavební plán budí předložen ve dvou stejných výkresecch a obsahuj:

1. poloha stavebního místa a okolí jeho v rozsáhlosti takové, aby bylo zřetelně určeno; buditež v něm tedy vyznačena stará stavění, jed se nalazejí na

stavební, sousední domy a pozemky s oddělením částí domovních a pozemních i vlnatých, pak sousední domy, dvůr a oken, domovní mezi dvůr a oken stoa, dírký a nářvy přiléhajících tříd neb ulic, stavební čára úhledem oddělení a vrah, mimo to, má-li se stavěti v domě inaudalibus, také největší výška vody;

3. půdorys a průřez všech pater budovy se sklepem a předsíní, při čemž budě namalována konstrukce stropů všech pater a konstrukce krova.

V plánu ukáždě a sklepi budě a přiléhajících profily náležejí vyznačeny stěny, které tam již jsou anebo teprv zřídit se mají, stoky domovní, vodotoky a lampy, pak hlavní stěna, která jde třídou neb ulicí a s ní spojití se mají stěny domovní. V plánu podkrovní budě vyznačeno všechno náivo podkrovní, zejména též náivo komínové a zlí postí oken, dále také vrah krova a budě zúčastněno, jakým způsobem půda jest rozložena;

3. příbodi (šachty) budovy;

4. zúčastněná řešení konstrukce obyčejného způsobu.

Zvláštní konstrukce budě však ve větším měřítku podrobně vykresleny a budě přikládá výpočet jejich nosnosti.

Žádá-li se na povolení k zúčastnění, jed provázeti se mají na budovách již zřízených (§ 22.), čísta, když v plánu vyznačili se jen to, čeho třeba jest k pozemku, má-li býti náležitě vyhověno. Žádá-li to však úřed stavební, musí také tyto plány býti doplněny.

§ 23.

Měřítko plánů.

Plány položopisné budě zřízeny v poměru 1 : 500 skutečné velikosti, plány vrahopisné pak, jde-li o dílky, v též poměru, jde-li o výšky, v desateronásobném zúžení (1 : 50).

Půdorys a vrah krovů budě namalovány v poměru 1 : 100, šachty a přířez v poměru 1 : 50 skutečné velikosti.

Plány podrobné a plány na konstrukce budě zúčastněny v měřítku větším, aby byly pokud jen možná zřetelné.

§ 37.

Obhajka interessentů.

Obhajka interessentů ku koním buďž jin písemně k vlastním rukám proti potvrzení přijma a nejpozději 48 hodin před tím dodána s připomenutím, aby námětky, se mají-li jaké, při koním učinili osobně anebo skrze písemcovanky, jinak ku by povolání ku stavbě uděle se bez ohledu k jich námětkům, pokud by osobem povolání tomu nezadily přehádky a příčin vetejných.

Namohla-li by obhajka některému interessentů na příčinu přehádky v osobě jeho spolřadající k vlastním rukám být dodána, daveš se s platným úřadkem přivním tomu, komu přísláší správa drábnosti, již se týče, aneb alespoň dohláď k ní.

§ 38.

Jak si jest počínati při komisionálním řízení.

Při komisionálním řízení buďž píhny buďživ skončeny se úřadkem k tomu, se stanoví tento řád stavební, jakož i s ohledem ku zdravotním a jiným poměrům vetejným; včelké pak změny, které se podle toho učiniti mají v předložtu stavebním, buďž v písemek či přikazu komise od toho, kdo se povolání k stavbě láh, naznašeny. Rovněž buď přiláčeno k tomu, aby provedením stavby dotyčné náležitě, třída neb náloc nebyla nabydná; stalo-li by se tak, může stavební úřad odeprti povolání ku stavbě takové.

O celém jednání komise buďž sepsán protokol, jenž obsahovati má stručný popis nároku stavby, vyjádření stran, pak náloc uzalů a nárok komise; protokol buďž pak ode všech přítomných podepsán.

Stavební píhny, které stavební komise měla před rukama, buďž od řídícího komise podepsány s poznámkou, tuto okolností potvrzující.

§ 39.

Řízení v příčině učiněných námětek.

Čím-li nasebě aneb jin účastníci námětky proti navržené stavbě, náloc stavebním úřadu pokusiti se, pokud možná, o snížení rozostání.

Nesdělili se uzavření, a týkali-li se náměty sousedů jejich práv soukromých, má stavební úřad sporné strany odlišit na pořad práva, vřelý ale o tom rozhodnutí, udělí a pokud starba lze z veřejných důvodů dovoliti a technicky prověřiti.

O všech jiných námětech sousedů, jež nebyly odstraněny, rozhodne úřad povolací k starbě udělující.

Náměty soukromoprávné, v příčině kterých spor odlišiti byl na pořad práva civilního, buďtež ve vyřízení výkonné uvedeny.

Vyřídění stavebního úřadu, že starbě z veřejných důvodů nic není na úřadu, platí jako povolení ke starbě, pokud se jedná o úřady tohoto nároku; tím však nečiní se újma právům jiných osob, kterým jest na vůli vřelavěno, žádati na rozhodnutí soudní dle ustanovení §§ 340.—342. všeobecného zákona občanského.

Jedně soudní civilnímu přísluší pak rozhodnutí na žádost strany o tom, udělí starba, o níž vysloveno, že z příčin veřejných lze ji dovoliti, má se odlišiti až do skončení první recepce, aneb udělí a s jakými podmínkami určí se zatím udělí starbu.

§ 40.

Vyřízení žádosti za povolení ke starbě.

Na návrh jednání komise buďte vydáno vyřízení žádosti za povolení ke starbě. Žádost za povolení ke starbě buďte z pravidla vyřizována ve čtrnácti dnech po tom, kdy se konala komise, a písemné vyřízení vydáno buďte žalatelů a jemu navržen jeden výkres stavebního plánu, jež stavební úřad, bylo-li povoleno ke starbě dáno, opatří dohodou schválenou; písemné vyřízení se buďte žalatelů jakož (sousedům, kteří byli slyšeni, a jiným účastníkům neb jak zastupcům, justiční buďte náměty neb výkonné žádosti za vyrozumění, doručeno k vřelavě rukám, po případě upřesněn ustanoveným v úřadním obřadu § 37.

Povolání ke starbě průmyslových provozův.

V takových případech, kdy dle řádu živnostenského jest potřeba, aby úřad schválil návrh provozův a kdy dle § 157. tohoto řádu stavebního úřadu živnostenského přísluší též právo uděliti povolení ke starbě, buďte žádosti za povolení k starbě připojen popis a náčrt pro úřad živnostenský potřebný, i buďte v něm uděliti do podrobnosti udáno, jak se odpadky budou ukládány aneb odváděti, uplatky neškodnými buďte a odváděti, jakým upřesněn vznik a rozdělení

plynů až do škodlivých zadržením a přilícím snad vytváření kouřů a páry zamezeno bude, a v jakých asi rozměrech, pokud předvidati možno, závod vzhledem k těmto komunikačním prostředkům bude provedena.

Místní obědění se strany stavebního úřadu budí konáno pokud možná souhlasně a vyložením, jest se k tomu konati dříve, aby bylo ujištěno, lze-li provedeno připustiti.

§ 42.

Zároveň stavby, pokud povolení ke stavbě nezabylo právní moci.

Pokud povolení ke stavbě nezabylo právní moci a v případě, když stavba dotýká se šar silničních neb uličních, pokud záru stavební dílo §§ 14. a 21. ústavní se nevztýhá, není dovoleno se stavbou začíti.

§ 43.

Předehnutí povolení ku provedení některých prací stavebních.

Sděluje-li se při komisi, že proti navržené stavbě není překážek ani z příčin technických, ani z veřejných, a nebylo-li také od souostř sídlo ustanová, může již stavební komise tomu, kdo se domáhá povolení ke stavbě k žádosti jeho takové práce udati, které i dříve než se na povolení ke stavbě dostane, začíti může, jako na př. aby mohl staré stavení bourati, na stavení kopalí, je rovnání a naplňování, přejevy zříditi, sklady kopalí, ně k potřebo země je vydati a t. d.

§ 44.

Odhylky od schváleného plánu stavebního.

Od schváleného plánu bez svolení úřadu stavebního není dovoleno se odchýliti, lež by odchylka týkala se takových zmků, které také při budování již zřízených provedti lze na počtí oznámení (§ 30.), avšak oznámení musí se učiti také v tomto případě.

Jde-li o odchylky, jež by spojeny byly s podstatnou změnou schváleného plánu stavebního, aneb které mohou mít vliv na bezpečnost budovy před ohněm, na zdravotní poměry její neb na práva sousedů, důležo jeve, než-li se počnou prováděti změny takové, říditi na jejich schválení a předložiti spolu nové plány.

§ 45.

Povolení ke stavbě a plán stavební třeba na staveništi vyložití.

Povolení ke stavbě a schválený plán stavební musí na staveništi stále býti pohotoví, aby do něho náhodnou měnil veřejní zřizovatel, jenž přisláhl dozor ke stavbě.

§ 46.

Provádění staveb při veřejných silnicích.

Staví-li se při silnicích říšských, okresních a obecních, budíž při provádění staveb a zřizování okrad v přejezdajících tražích zachována stavební čára, na základě schváleného polohového plánu úředně ustanovená (§§ 5., 12., 13., 14., 18., 20 a 21.).

Jestliže ta není vůbec, anebo v době, pokud ta není úředně schváleného plánu polohového, pak staví-li se vůbec na místě, nesmí se při ustanovených silnicích zřítkti žádná stavba, ani jakéhokoliv neř, okrada nebo plot, jenž by od kraje silničního tělesa nebyl alespoň 4/10 m vzdálen.

Výjimky z tohoto ustanovení v příčině vzdálenosti máše v případech zvláštního úřadu hodných podle toho, jaká to jest silnice, povolím buď politický úřad zemský, buď zemský výbor neb obecní zastupitelstvo, pokud v podobných případech náleží úřadu, jenž povolím jest, v I. instanci povolím ke stavbě udělit, aby, ne-li toto povolím udělí, vynahradí rozhodnutí na místě příslušným.

Prostora mezi krajem silnice a stavením, po případě zdi neb okradou musí zůstat úplně volna.

§ 47.

Provádění staveb v místech opevněných a vnitř ochranného obvodu při hraničních skladištích prachu a střeliva.

Při všech stavebních vnitř obvodu opevněných míst a vnitř předopuštěného ochranného obvodu při hraničních skladištích prachu a střeliva dleň se řídit dle předpisů v této příčině platných; plány pro podobné stavby má sám stavby předkládkti ve všech výkresech.

O všech komisích stavebních, které se konají za příčinou takových staveb budíž zvláštně přislábný úřad vojenský.

Teprv až byla dosazena zvolení o. a k. úřadu vojenského, máše se udělit stavbě na základě politického povolání ke stavbě.

§ 48.

Provádění staveb na pozemcích lezebních a při lezebních.

Při stavběch na pozemcích lezebních, pak na blízkosti lezební jež zřízených, neb lezební, které se právě stavějí, počítáno v policejním jejich obvodu šetřeno buditi předpisů, v té příčině platných. Zejména buditi, jedná-li se o stavbu v policejním obvodu lezební, ve stavebních plánech, které předložiti třeba ve třech výkresech, náležitě vyznačena poloha projektované stavby směrem ku čáře a poměr výšky dráhy k výšce namýšlené budovy.

§ 49.

Stavby na blízkosti řek a potoků.

Na blízkosti řek a potoků dovoleno jest stavěti nově stavení bydlící a hospodářská jen v příslušné vzdálenosti od břehů, která buďto již jest ustanovena státními předpisy říční police, anebo které dle místních poměrů jest k tomu konci potřebná, aby se zamezily nebezpečí a překážky v příčině užívání vody.

§ 50.

Vzájemné ohledy vůbec. Stavby u hřbitovů.

Povolení ku stavbě nových bydlících budov budě vůbec odpřizáno tam, kde stavební místo ohroženo jest velkým nebezpečenstvím vody, pozemkovým znečištěním, šikmou skalou neb jiným nebezpečím, anebo kde odlehlost polohy, ohledy bezpečnosti před ohněm, ohledy stavební aneb jiné veřejné příčiny vyzázejí proti tomu obavy podstatná.

Okolí hřbitovů nesmí se ustavěti a buditi stavební prací ustanovena od úřadu stavebního, kterému v ohledě, jest rovněž zvláštních statutů, náleži vymooci k tomu schválení policejního úřadu ohroženo.

§ 51.

Jak dlouho platí povolení ke stavbě.

Povolení ke stavbě počítá se platností, když ve dvou letech, počítaje ode dne, kterého povolení prvního má býti, stavěti se nezačalo, nebo když stavba po dvě leta byla přerušena a povolení ke stavbě má býti prodáváno.

Článek IV.

Předpisy pro stavbu.

§ 52.

Osoby k vedení staveb oprávněné.

Pán stavby má ke stavběm svým používati jen osob k tomu dle zákona oprávněných, i má při každé stavbě, k níž jest potřeba povolení stavebního, a to ještě dříve, nežli stavba napočne, stavebním úřadu oznámiti stavební záměr, rovněž pak každou změnu, která se v osobě téžak přihodí.

§ 53.

Kde ručí za stavbu a kde koná kontrolu v její příčině.

Za to, aby zachovány byly stavební ústa, svah a podmínky, učiněné při povolení stavby a při schválení stavebních plánů, odpovědný jest jak pán stavby, tak i stavební zedník.

Stavební zedník má plnou odpovědnost a toho, aby stavba byla důkladná, dle pravidel stavebních provedena, a aby se učilo dobrého a trvanlivého stavění; on též odpovídá z osobní bezpečnosti těch, kteří při provádění stavby jsou zaměstnáni.

Tím však není vyloučena odpovědnost jiných osob, v provádění stavby zaměstnaných, pokud jin bez příčiny více ohřádnou.

Úřad, který jest povolán, v I. instanci dává povolení ke stavbě, jest oprávněn, kdykoli přesvědčí se o tom, zda-li stavba dle plánů a důkladně se provádí.

K tomu končí jest stavební zedník zejména povinen, jakmile stavba dostoupí k vrchu silnice, též pak, když stavba úřadu jest dokončena, oznáměti úřadu stavebnímu bez přetáhu to oznámí.

§ 54.

Opatření k větší bezpečnosti a v příčině policejní silniční.

Stavební zedník jest povinen, obecněm úřadu písemně neš učíni v čas oznámí, kdy máne stavěti nebo ohřádnou pokračující budovu bourati, aby v příčině veřejného užívání silice, vozidel elektrických, jsou-li ta jaká, a snad potřebného osvětlení silice mohlo se učíni, nebo potřebí, a aby se učíni mohla jsouc ještě potřebná opatření k větší bezpečnosti a v příčině policejní silniční.

Když jde o novou stavbu, též když se stavení opravuje na straně, k veřejné cestě obrácené, budící po každé postavení předložené oznámení vjímacím, v případech pak, kdy stavba a náležící přes nec zůstati musí na místě veřejné přístupu, důležno po napřed učiněné opovědi postavití dle potřeby schůdky se schůlem, i jest starobudovaní, nežli při odhlášení úřední rozkaz, povinen, na vlastní útraty počítati o bezpečnost občanstva, jakož také o to, aby cesty země zůstaly přístupné.

Zapobízení stavení, jakož i léčení sní o nejkrajnější stran hranici vystoupiti 2 metry před čísla stavební, úřad však může podle okolností povoliti, po případě lédati, aby od míry této se byla odchýlena.

Všecké druhy léčení budíci schůdky důkladně a tak, aby byly dokonale rovné, kromě toho třeba je vždy opatřit ochrannými deskami; každé léčení vizité budíci opatřeno důkladně upraveným přístojem vytažením, kterého se užívati sní jen s léčení země. Všecka další opatření k větší bezpečnosti, která povolání úřadní úřadu stavobuše na přičesání uznají, důležno vždy bez odporu povolit; zejména budíci nad chodníky ulična krytá k tomu kasa, aby se po nich bezpečně mohlo choditi, i může se od tohoto opatření upustiti jen v případech zvláště posuzovaných, a to s přivolením úřadu.

Abý se na veřejné ulici sníli plack prohanování, výpno haší, malta člásti a díveo stádnati, jakož i sní bez užívání koryt, vytažování snob křehkí stáznování, to povoliti může úřad jen v případě nezbytné potřeby. Musí-li stavba skládáti býti mimo stavení, důležno o úřadu zvláště lédati za vyhlášení schůdků, jakož hranice však pod avarováním trůtu nesmí býti překročena.

Když se léčení stavi, sníli snob odhláseje, též když se rouči ulično, budíci pokusívá rejem o osobní bezpečnost, ujhřít také o to, aby přiměřeným uvědoměním sní, posítkováním stavobuše místa a nejhříváho okolí, uličnám pábení a pod. chodčové a senové pokud jen možná prachem nebyli obtěžováni.

§ 55.

Podatí pater. Výška prostor bydlucích a pracovních.

Bydluci budovy uznají kromě přizemní užé více nežli tři patra, v které se jakožto patra počítá poklepatro (mezzania), až jest-li jaké. Rovněž třeba za úplné patra počítati nejvyšší patro úřadů jen číselně vytažením.

Výška budov bydlecích má se rozati širce třídy neb ulice, rovná a pravidla obzvlášť více než $\frac{1}{4}$ šířky třídy neb ulice.

Ještě ulice nakloněna, buďtež tyto výšky měřeny od středu budovy.

Budovy nárovní, které leží při širších a širokých třídách neb ulicích, buďto starší v té výšce, která odpovídá široké třídě neb ulici.

Širka třídy, potažno ulice má se od protější strany starší, potažno od základní čáry protějšího průběhu (fasád).

Má-li se základem sdružené regulační čáry některá třída, potažno ulice býti rozšířena, má platnost nová širka, pro tuto třída, potažno ulici stanovena.

Výšky budov nárovních měřeny buďtež způsobem, buďtělím předpisem podobným dle rozšíření dvora.

Světlo výška ve širších prostor bydlecích a pracovních má tam, kde jsou stropy rovné, obzvlášť alespoň 3 metry, tam pak, kde stropy nejsou rovné, buďto tato výška poměrně vypočtena.

§ 56.

Pobyt a prostora částí bydlecích.

Ustanoviti pobyt a rozdělení bytů státněno jest úzko přes starší; možytno jest však, navrhnouti byty takové, které, jakož i bydlecí prostory samy, odpovídají ohledům zdravotním a jsou náležitě světlé, vzdušné a prostorné, jinak buďto vyřazeno, že porušení ku stavbě dáno bude jen pod výjimkou, jestliže byty přiměřeně budou rozšířeny a vyzdobeny.

§ 57.

Upotřebení trvanlivého staviva.

Ku stavbě má jakéhokoli druhu smí se při budovách bydlecích a hospodářských upotřebiti jen trvanlivého staviva, t. j. kamene, pálených cihel, vápna, písku, cementu a betonu, nikoli však: voprovie, jíl, malty hlínové neb jílové.

§ 58.

Rozměr cihel.

Pravidelný rozměr celých cihel má státní stanoví se na 23 cm délky, 14 cm šířky a 4-3 cm tloušťky.

Tabky, klenáky, dlaždice, cihly obkladací, cihly duté a jiné cihly formové a podobné mohou se bráti v jakýchkoli rozměrech.

§ 59.

O tloušťce zdi.

Tloušťka zdi závisí na tří, jakou jest jin místi, na stavbu, jakého k níma upotřebeno, na počtu a výši pater, na hloubku světlák, na volné šířce zdi a na konstrukci stropů a krovu.

Pročel v následujícím ustanovují se jen předpisy pro bydlící budovy a obyčejnými, rovnými stropy tranverzální a se zděná v obyčejných světlých částech a výškách z obyčejných cihel a obyčejné mašty rápnové, při čemž má platiti zvláště, že v příslušné udávání a kotování tloušťky zdi nemá se bráti střed k omítko.

1. Tloušťka zdi počítána buďli stupňovitě po při šířce oklové; pročel mají se zdi stavěti jen v šířkách $\frac{1}{2}$, 1, $1\frac{1}{2}$, 2 a t. d. cihel setrůch, i mají se v příslušné kotování a výpočtu zachováti šířce tloušťky takto:

při zdi	$\frac{1}{2}$ cihlové na	15 cm
" "	1	30 "
" "	$1\frac{1}{2}$	45 "
" "	2	60 "
" "	$2\frac{1}{2}$	75 "
" "	3	90 "
" "	$3\frac{1}{2}$	105 "

2. Hlavní zdi v nejvyšším patře musí, jsou-li světláky stavěti stavěti až do 65 m hloubkové, máti tloušťku alespoň 45 cm; jsou-li však světláky více než 65 m hloubkové, mají býti alespoň 60 cm tlusté. V poschodí, které leží pod nejvyšším patrem, buďli hlavní zdi o 15 cm zesíleny, i má se toto zesílení směrem dolů při každé druhé patrové výšce opakovati.

Zřaduji-li se stropy povelové, musí hlavní zdi v každém spodním patře, přizemek k tomu počítaje, o 15 cm býti zesíleny k tomu konci, aby se dostálo volné podlažky pro povelu.

Ony části hlavních zdi, na které se konstrukce stropové neohlada, mohou bez ohledu na hloubku světlák se všech patrech, přizemek k tomu počítaje, zbudovány býti v tloušťce 45 cm.

3. Zdi střední mohou při budovách nejvíce dvoupatrových máti tloušťku 45 cm, musí však při domech trojpatrových býti budovány 60 cm silné v každém

poschodí a při domech čtyřpatrových (až bylo-li stísněním jejich výšinoužně povoleno) v přízemí 70 cm a v ostatních patrech 40 cm silné.

Zhrají-li se parabolové stropy, musí střední zeď, jestliže nahoru postupuje, musí oběstranně, alespoň 15 cm široky na podložkami vždy ještě mít tloušťku alespoň 30 cm.

4. Základy hranicích a středních zdí buďte budovány vždy o 15 cm silněji, než-li zdi na nich stojí.

5. Vlečky zdi, v nichž se stírají rostry a komíny, mějte tloušťku takovou, aby vedle světlé šířky rostrů aneb komínů na každé obou stran byla ještě šířka jedné zdi.

6. Zdi, které jako zdi hranicích oddělují budovu od pozemku sousedního, buďte, jestliže zdi aneb jen z štětů do ovedení vynikají, budovány alespoň v tloušťce 45 cm.

Kdyby se podobná zeď hranicích venkancem přistavila ku zdi již jezdé, měla mít v horních 3 patrech tloušťku 30 cm, musí však dále směrem dolů být alespoň 45 cm silná, až není-li potřeba, aby tato zeď proto, že směr má ještě jiný nějaký úhel, byla silněji.

7. Zdi světlých (dvorků), dále zdi chodbové, které budovu na venek uzavírají, též zdi vstupků pro níchody, komory (potravní) a t. d. mohou, jestliže se na ně bezprostředně nakladou stropové konstrukce, v horních třech patrech obřísti nejmenší tloušťku 30 cm; jinak, jakož i v dalších patrech směrem dolů musí být alespoň 45 cm silné.

8. Zdi schodové mohou, jestliže budovu na venek uzavírají, při jinakých nežli vlnitých schodech v budovách nejvýše dvoupatrových obřísti nejmenší tloušťku 30 cm; jinak ale, pak v budovách 6- a (výjimečně) čtyřpatrových musí se budovati alespoň 45 cm silné.

Zhrají-li se vnitřní schody, musí schodové zdi bez ohledu na to, zda-li budovu na venek uzavírají či ne, alespoň 45 cm být silné, a to ve všech patrech.

9. Zdi oddělovací budovami druhé alespoň 15 cm silné; jestliže podobné zdi oddělují dva různé byty, musí být 30 cm tlusté.

Staví-li oddělovací zdi zároveň na jedné své straně na podložky pro stropy parabolové, musí být budovány alespoň 45 cm silné, jestliže mají směrem vzhůru pokračování; jinak stačí tloušťka 30 cm.

10. Zdi nálepkové a náhlední nesmí do ulice vystupovati dále než na 15 cm.

11. O tom, mohou-li se připravit odchylky od pravidel zde vytknutých v případech, když se užívá klenutých stropů a stropů na šelcových nosičích

(střepů traverzových) aneb jiných vzájemných konstrukcí a materiálů, rozhoduje úřad stavební na základě podaných důkazů o dostatečné pevnosti a síle.

§ 40.

Nosič sloupů a pilířů.

Při všech nánosích posunovaných, ježli pilíře, kdyby byly zbudovány z obyčejného zdiva cihlového, neměly by náležitou odpruvnost, budíž tyto pilíře z cihel silně pálených na maltu z hydrulického vápna anebo z kamene hadrovky, po případě nahrazeny příslušně silnými železnými konstrukcemi, i budíž to ve stavebním plánu vyznačeno.

V případě právě uvedeném, též když se užívá sloupů neb pilířů, aby nesly zdi aneb klanby, budíž tyto nástrojny tak, aby mohly snést tíži za nich spočívající a aby měly náležitou vazbu, i budíž, žádá-li toho úřad stavební, předložen obšírný statický výpočet jejich.

Shledá-li stavební úřad, že v té příčině jest třeba dalšího průkazu nebo že jest potřeba zkoušení staviva neb obšední provedenou konstrukcí, když byla již nainstalována, má to náležitě ihned, když vyřizuje žádost za poradení ke starobě, a spolu oznámiti, jakým způsobem a v kterou dobu zkouška a obšední se provede.

O výsledku sepsán budíž protokol, podle něhož pak stavební úřad oznámi, čeho potřebu.

§ 61.

Ochranné zdi (štity) proti ohni.

Kadli budova budíž ve své šíři podléhá na straně, obrácené k sousedním pozemkům, vzájemní ochranou zdi proti ohni uzavřena.

Ochranné zdi proti ohni musí se vystavěti tak, aby vyčnívaly alespoň 15 cm nad plochu střechy, a musí po obou stranách výpravnou malou dobře býtí zaráženy.

Tyto zdi nesmějí mítí otvorů na straně k sousedu obrácené, a dřevinné části střechy mohou do nich upuklény býtí jen tak daleko, aby ve zdi zůstal dílec zdiva největší šířky tříty.

Ochranné zdi proti ohni, které spočívají na zádech hranitových, o nichž jedná § 59., odst. 6., musí alespoň do polovinné své výšky zbudovány býtí v té tloušťce, jakou má zeď hraniták. V další polovině výšky mají se zbudovati alespoň 20 cm anebo alespoň 15 cm silná a přilehlá 15 cm tlustá.

§ 62.

Ochranné zdi oddělovací.

Jestli stěcha dělí 30 metrů, budíž po celé šířce pldy přechovena ochrannými zdmi oddělovacími.

Tyto ochranné zdi musí být nejmeně 15 cm silné a dle potřeby přit sesileny, pak po obou straních dobře zesíleny; ohy mají alespoň 15 cm nad plochu stěchy vynikati a dlevo vanhy stěchové úplně roztáčet.

Každá těchto ochranných zdí budíž opatřena kolcajnými dveřmi v obrubě kamenné neb ležné; dveře ty budíž tak zřizeny, aby se vnitř se otvíraly, aby samy zapadaly a aby jich zátky s obou stran křikami snadně se mohly otvírati.

K zdím dveřních kufelů do kamenné obruby smí se sít jen cementu a pod., nikoli vlnk stý.

§ 63.

Stěny hrázdné a dřevěné.

Zhrovnání stavebních objektů s vynikajících stěn hrázdných (přikovaných) a neb dřevěných a pravidla není dovoleno. Stavby takové mohou jenom ve zvláštních případech od stavebního úřadu býti povoleny.

Za to však jest dovoleno, jednotlivé části jich jenom býti odděleně podobnými stěnamí hrázdnými neb dřevěnými; stěny takové musí však po obou straních býti maitou zesíleny, a, nastoj-li na zdi, musí býti postaveny na přiměřené silnou konstrukci, samostatně je nezodí.

V bezprostřední blízkosti některého topení budíž vity zřizovány plně zdiva.

§ 64.

Pobřežné zdi a základní sdívo při vodě.

Pobřežné zdi a neb základní sdívo při nájezech, tornárních a jiných buďdách, jichž spodně voda oněrá, musí se stavěti s trvanlivých: materiálů s hydraulickým vápnem a neb jinými stejně dobrými látkami pojivými a náležitě zabezpečiti proti poškozování se strany, kde voda protéká.

§ 65.

Sklepy a sklepyvé otvory.

Sklepy buďte z pravička pod stavením uličny, bez výmisky náležité překlenuty a, masí-li v obvodu zaplácováním býti uličny a nedí-li se jim vyhovosti, nejen před vyškálením vysokých vod zabezpečeny, nýbrž i způsobem takovým opatřeny, aby bylo možno voda, jež by se přece do nich byla dostala, i zaplácené bakno rychle a dokonale odvládit.

Má-li se sklep výminkou mimo stavení náležít, nesmí se nikdy stavět pod dílnou neb ulici aneb pod veřejným prostranstvím.

Takové sklepy, kterých se užívá k ukládání lítek ohavně zvláště nebezpečných — až jestli to dle platných předpisů vůbec dovoleno, — buďtež náležítě zabezpečeny kolmými okenními a kolmými dveřmi, které tvoří se dají uzamknouti a se vně se otevírají.

Sklepy na led si ležnice musí se náležítě se zděni, které nepromokají a na straně k sousednímu majetku obklopené mají příslušnou tloušťku. Podlaha buďtež takto zděná tak, aby nepromokala, kromě toho pak třeba zvláště opatření, aby voda z rozpuštěného ledu byla odvládna.

Vchody do sklepů buďte uvrátě domu opatřeny stojacími dveřmi, které se dají uzamknouti.

Flaché ležaté vchody do sklepů náležítě před domy na ulici, v chodbách domů aneb v těch místech veřejných místností, které obceobstara vůbec jsou přístupny, jest zapovězeno; kde podobné vchody jsou, má stavební úřad na to náležítě, aby při nezbytných se příležitostech byly odstraněny.

Vodovodné díry do sklepů, pak otvory ku vpuštění světla a ku provětrávání smíjí se mimo stavení v dalších chodbách, patrně v ulici náležítě jen se zvláštěm povolením stavebního úřada, i musí pak zakryt se kolmými náležítě nebo plotnami ze silného dřeva nebo z kamene.

Za to mohou v ulicích aneb vchodech domovních náležítě se takové vodovodné díry do sklepů, které lze otevírat, jest to však dovoleno jen tehda, když se díry ty opatří přístrojem, který za všelikých okolností poskytuje bezpečnost.

§ 66.

Místnosti při zemi a pod povrchem uličním. Izolování budov od spodní půdy.

V domech nově stavěných musí podlahy ve všech bytech přízemních alespoň 20 cm, podlahy pak v místnostech křížových alespoň 15 cm nad povrch ulice

nebo dvora být kládeň; v obvodu izondalnim však dleňno je kládeň přiměřeně výše dle toho, jak vysoko voda stoupá, a dle alespoň 30 cm nad úroveň největší výšky vody.

Místnosti bytů a dílny pod touto výš mohou v budovách nově stavěných a již jevaných výměněně jen za následujících podmínek být povoleny:

1. Části bytů musí se proti větší spodního vřku náležitě zabezpečit i mají tam, kde jsou stropy rovné, obdržet světlou výšku alespoň 3 m. Nejaca-li stropy rovné, počítá se tato výška poměrně takto, aby vzdálená prostora byla přinej tak velká, jako při rovných stropích se světlou výškou 3 m.

2. Musí tyto byty, jestliže světlá výška jejich nepřesahuje 4 m, alespoň a poloviční světlou výškou profila svého vynikati nad parrch ulice nebo dvora, kromě toho pak musí dvřr mít výšku alespoň 6 m.

3. Nami podlaha takových bytů, mají-li více než 4 m světlé výšky, nikdy ležet níže, než 1,5 m pod parrchem, pokud musí takováto byty v přiměřeném poměru vynikati nad parrch. Tam, kde půda stoupá anebo kde parrch ulice není stejný s parrchem dvora, ustanovi se poloha podlah ve všech podzemních částech budovy podle největšího bodu terainu nebo podle vřilého povrchu.

4. Části bytů musí světlé sklepi odvětrou, která se dá dále porvětrávat, odvětrou být od sklepů, které takřek dleňno opatřiti dobrou ventilací.

5. Dílny v podzemí musí být přiklenuty; jnak platí oběžná nich vřilá předpisy, jako pro byty podzemní.

V obvodu izondalnim a tam, kde se odjrají spodní vody, není dovoleno ani byty, ani dílny v podzemí stavěti.

Vřbec musí při nových domech, které se stavějí na vřiké neb mokré půdě, učiněna být přibedně opatření k tomu kromě, aby makrota nemohla do zili a prostor v budovách vřkat a v nich vystřpasati. Těi při budovách již jevaných má starobní úřad náležati na to, aby dotěsně vady pokud jen možná byly odstraněny.

§ 67.

Kuchyně a komory.

Kuchyně, prádelny a komory mohou ve sklepě nebo v podzemí být stěnovány, avšak, neodporůdaj-li podmínkami § 46, nesmí se jich užívati ku spání. Prádelny měžel podlaha nepropoukavou a buřet klauzty, ve spědu diřbířny a dobrou ventilaci, vodotěsnou k uzavřeni spřsobřřým, kroměně též dostatečnou velkou úpravou pro odvětrání výparů opatřeny.

Skladitě (magaziny), v kterých se uchovávají látky snadně hořlavé anebo samy od sebe vznětlivé, musí také býti obklopeny, aby byla před ohněm úplně bezpečná, ustátně pak musí býtí opatřena kolezními okružnicemi, ježto rovněž se dají otvírati, pak podkolezními dvořmi v kolezním ráme neb kasovém okraji.

§ 68.

Otvara a dvoře.

Při rozřech střeších, přestřeších a přístřeších májtel okna v prostorách bydlecích alespoň 1 m výšky a 60 cm šířky, schodů dále v těchto prostorách však alespoň 1·10 m výšky a 90 cm šířky.

Taková okna v přízemí, která jsou zřizována v domovním průběhu bezpečněděl k ulici obklopená, a ježto Husky či pásky podkolezní umístěny jsou níže, než 2 m nad dvířkami chodáčkem, nesmějí do ulice vynikati; rovněž není dovoleno, zasahiti do takových oken vystupující náhle anebo taková křídla okenní a skřesací okennice (jaluzie), které se na vršek rozpínají; v přízemí též nesmějí otevřená dvořta neb vratová křídla vynikati přes náhlední okna průběhů.

Dvořta, které slouží za východy z takových místností, v nichž občas lid v velkém počtu se schází, musí se otvírati na vršek.

Úpravy již postřívající, které tímto podstatněm neodpovídají, mají náležitě býti přestřívány do jednoho rohu ode dveí, kterého tento stavětel lid plněnou nabude.

§ 69.

Schody v budovách bydlecích.

Každá budova bydlecí má býti zřizována tak, aby bylo lze s přídy i se věcech býti po schodech před ohněm bezpečných sejíti až do přízemí domu, potudna z domu ven a též do sklepa. Z této příčiny jest potřebí, dle toho, jak jest budova rozložena, ustátně též náležitě schody před ohněm bezpečné.

Úpravební úředníkůvých ústí při rozřech konstrukcích pro schody, odpovídavě a pod. jest zapovšeno.

Hlavní schody májtel v budovách jedno- a dvoupatrových alespoň 1·10 m, v budovách vícepatrových alespoň 1·30 m ustátní, a budíť berženi k předřícení, kromě toho pak na všech vstápných místech náhledním opatřeny, které jest z ohnivodného materiálu náhlední a má výšku alespoň 1 m, náhlednou od hrany stupně v praxím úhlu ku povrchu náhlední.

Při vstápných schodech zřizována budíť náhlední tak, aby nebylo lze po něm dleť se svážit.

Pri schodoch na púdu a do sklepa vedoucích dostávajú šírka 1 m, ak nevedou-li nikam do bytí.

Stupne schodísk majú mať 30 cm a nikoli vyššie než 18 cm; pri schodoch však, ktoré vedú jen na púdu a do sklepa a nikoli do bytí, môže byť náhlapok jen 25 cm široký a až do 20 cm vysoký.

Pri točivých hlavných schodoch majú kľúčaté stupne ve vzdialenosti 45 cm od seš schody obopínajúť má šírka alespoň 30 cm, na úzkém konci alespoň 18 cm.

Aby se smýšly stúhli schody, jichž rozměry se odchyľují od předpisůh horejších, k tomu jest potřeba vrátněního ústředního schválení.

Vedlejší schody, které spojují jednotlivé místnosti, k nimž lze dojít též po schodech hlavních, nepodléhají těmto předpisům, avšak schody podobně třeba opatřit též příslušným náhradím.

§ 70.

Chodby.

Chodby, které určíš budovy pravidelně spojují byty se schody hlavními, musí máť alespoň šírku schodových ramen a, stouhá-li na pokračování schodů nebo výšce za hlavní spojení, musí býti proklopeny nebo opatřeny jasným stropem proti ohni bezpečným.

Otvorené chodby, ktoré, jaone umiestňay při uzvňých stúňách budovy, slouží komunikaci, podléhají obdobně šírky své týmž předpisům, jestliže trahí hlavní spojení.

Na stoučen způsob se musí podobně chodby vesker z materiálu před ohněm bezpečně býti oděňay, též před ohněm bezpečným, alespoň 1 m vysokým náhradím býti opatřeny; kromě toho mohou ještě též dřevěně zastřešené stěny býti oděny.

V posledním patře buďte otvorené chodby opatřeny ohnivzdornou krytkou, od stěny oděňenou.

Pri naskytných se příležitostech může stavěti úvad na to nádhě, aby chodby, které neodporidají těmto předpisům, byly odstraněny nebo přiměněny správně.

§ 71.

Stropy, nákypy.

Všim konstrukci stropů, má pán stavby na vřiti. Ony však musí máť podobnou nosnost a před ohněm býti bezpečně; a této pak poslední přičiny buďte polště (podklad) dřevěných posůň oděňay alespoň 8 cm vysokým nákypem

od stropových trámů pod nimi kladených zase od bednění na trámech křížích, počínaje od latěk spárových.

Ukládá se při konstrukci stropu v posledním patře stropů povahových, buďli přiklop zděná ve výši alespoň 4 cm a upravená nikoli mezi trámy, aťžt ke trámům nejvýš 1 m od sebe vzdáleným, kromě toho pak od dlažby přední od-
dílen nasypan alespoň 8 cm vysokým.

Velikost dřevěné dlažby stropů kladeny buďli ve vzdálenosti alespoň 15 cm od vnějších stěn komnat.

Stropy, které by měly dřevěnou konstrukci ze speciálních materiálů, mohou jen se zvláštním povolením úřadu býti uloženy.

V případech, kdy již skutečností není prokázána nebezpečnost stropových konstrukcí, dle nás předložiti spolehlivé výpočty, kromě toho pak má stavební úřad na vůli, předevzít akoustiky tlumivé.

K nasypanu na stropy a pod podlahy buďli vůbec užíváno jen dokonale suchého a čistého materiálu, pokud možná písku Hnědko.

§ 12.

Krovy a krytba střech.

Krovy buďli ustrojeny tak, aby se znamenalo vodorovně položené na vod.

Pozednice mají jen se dvou stran užíván býti obloženy; nejvýšejší plochy dveř vrbových musí se kříditi tak, aby ležely alespoň 8 cm vysoko nad přední dlažbou; vůbec pak nesmí dřevěné dlažby střechy nikterak souviseti se stropem nejvyššího patra. Skropce mají se postaviti jen na střední stě nebo na trámy vrbové.

Železné krovy musí na ulivu spočívati.

Krytba buďli střízou z tulek, břidlice, kova neb jiné hmoty, kterou poltický úřad rovněž musí na bezpečnost pšel ohledn.

Lomeno dlekaní pohybných musí se třpěti v místech, místních a uzavřených osudích, a mají se komerice takévé tam, kde jsou, na ulivých budovích obložiti zední.

Horně má se v místech, místních a uzavřených osudích při budovích, které užíván neb řídzen jsou zakryty a jsou klaví uli a krov jen dle toho, že by snění mohly krytba před ohněm bezpečnou, při uskytožích se při-
letitostech na to usilovat, aby užívána byla střecha před ohněm bezpečná.

§ 13.

Hromosvody.

Postaví-li se na budova hromosvody, buďť hleděno k tomu, aby byly dokonale vodiví spolehlivost až do země.

Hromosvody mají se skládati na větvích, budovkách, majících nezbytnou výšku, a svislých stbách.

Hromosvody již utvářené buďť se do své vodiví spolehlivosti buďť prohlédnuty, a sledí-li se, že vodivost jest plovatna, buďť ihned učiněna náprava.

§ 14.

Střeškové šlaby, odkapné roury a sněhové nádrky v městech.

V městech buďť všechny nové domy, k nim patříje též zakryté vřstapky, opatřeny kovovými neb železnými střeškovými šlabami před chladem bezpečnými a nepropustkovými, i buďť šlaby ty též uzatřeny, aby se zabránilo kapání vody a spadání sněhu kryty.

Kladou-li se střeškové šlaby nad okraje střechy, musí šlaba této okruhy mezi šlabou a nejpodnějším krajem okruhy býti větší než 30 cm počítaných od nejvššího bodu šlaby.

Kromě toho musí v městech střeškové plochy ke štítě neb k úhlu obloženy opatřiti se sněhovými nádrkami, nádrkami sestavenými.

Předpisy tyto dlužno zachovati ve městech také při budovkách již jasných v případech, když se šlab neb střešková okruha obnovuje; obědne sněhových nádrček však jen tehda, když toho spád střechy neb materiál kryty vymáhá.

Ke střeškovému šlabu buďť podél přídelí budovy přilehlou kolnou rouru odkapnou v příhodných rozměrech, které se ve výšce slospů 150 m nad dřítkovým chodníkem do šlabině kolné roury mají zapustiti. Poutce těchto rour buďť vody pokud možná do rour sněhových, jinak ale kryty do stb, anebo, jsou-li na blízku veřejné stoky, do těchto stok odváděny.

Odvádění vody rourami sněhových dovoleno jest jen tehda, když tyto roury vedou do kump.

§ 15.

Střeškové římsy a násadky.

Střeškové římsy buďť a pravidla zářky a materiál obalendorně; jestliže značně vystupují, jest potřeba, aby buďť ovětrí krasové vody vřstěním dostatečně byly odřeny, anebo křídlné příhodně stateny.

Střešníí křevy úplně neb částečně odělati z materiálu, který není před ohněm bezpečný, ani se povoliti jen výmnožiti v případech zvláštěho ohněu budovjch.

Námalky nad střešovou křevou a nad střešovou plošou musí býti z trvanlivého a ohněm povětrnosti odolajého materiálu oděhány a před spadnutím dokonale zabezpečeny.

§ 76.

P ě d ě a.

Pědě budě uzavřena bočními dvořmi uzavřenými v izolovaný rám nebo v kamennou obrubu. Ohledně malování dřevěných kůlel v obrubách uzavřených a otevíráni dvořů se volí platí ta, co jest ustanoveno v § 42.

Podlahy v prostore pědel musí býti uzavřena dlahou před ohněm bezpečnou.

Otvory, kterými se světlo přivádí nebo kterými se na střešou vylézá a jsou vedou přímo do postory pědel, neustějí uzavřiti náli háných dřevěných částí otevřeně ležících.

§ 77.

Byty na pědě.

Zvláště byty v prostore pědel jest dovoleno jen tehda, když podobné byty na nejvyšě bezpečnědne nad druhým patrem se umísťi, od vedlejích částí pědy masivními zděmi spůsobem před ohněm bezpečným se odděli, a když proti úniku jich nezbytnou se obavy z ohněl zdravotních.

§ 78.

Dvořy a průducky.

Dvořy a domě musí býti tak prostranné, aby přibíhajícím ústnostem a ohledem na výšku budovy poskytovaly dostatečně, pokud možná přímé světlo a vzduchu. Mají usloženy býti tak, aby bylo lze z úřidy neb ulice pokud možná přímým směrem do nich se dostat, a aby tam, kde úřivě se několik dvořů, tyto vespolek pomocí vchodů nebo vjezdů byly spojeny.

Při ustavování jednotlivých stavebních míst ústností nejmeně 15%, veškeré výměry nezastarého, všeč pak část této plochy vyhražena budě pro hlavní dvoř. — Dvořy a domě v městech mají se ve spádu vydlážit a vtokem do kanálu z uzavřítou na vede opatřiti, aby dešťová voda mohla odtékat.

světélky paroválci lze jen tam, kde jich nevyhnutelně jest potřeba, aby světlo a vzduch mohl přistup do vedlejších místností; mají-li osvětlovat byty a kuchyně, musí při budovách nejvýš dvoupatrových mít základní plocha alespoň 12 čtverečných metrů, kdežto při budovách ještě vyšších počítati se má alespoň po 1 čtverečném metru na každý běžný metr výšky světélka. Mají-li však světélky osvětlovat pouze chodby, sálky neb jiné místnosti nevyhnutelné, dostačí pro ně při budovách nejvýš dvoupatrových plocha alespoň 8 čtverečných metrů, kdežto při vyšších budovách počítati se má základní plocha alespoň 0,5 m² na každý běžný metr výšky světélka.

Průduchy ku posítrácní sálkové rovněž při budovách nejvýš dvoupatrových má menší průměr nežli 1 m², na to ale mají při vyšších budovách mít základní plocha alespoň 0,1 m² na každý běžný metr výšky průduchu.

Všechny světélky a průduchy budově k tomu konci, aby se mohly prováděti, ve výšce hlavněho dvora aneb ve výšce třídy neb ulice a tímto vzdalažnými prostorami spojeny pomocí vzduchovodů, jež mají mít přiměřený průřez příslušný.

V příslušných míst, na kterých se nemají stavěti hlavně domy bydlící, jakož i tam, kde stýkají se dvory a světélky několika budov, a konečně v příslušných takových starobních míst a parcel musí budování polohových, které by nebylo lze zastavěti, kdyby se posílalo nespustilo od pravidel výše uvedených, jest starobnímu úřadu zřetelováno, ohledně prostornosti dvorů povolit úlohy místem posítrácní přiměřené.

§ 79.

Svrchní světlovody.

Mají-li schody osvětlovat se svrchním světlovodem, musí koster jeho vzhru se kolena býti sestrojena a se všech stran spojitvati na pevném zděvu, alespoň 5 cm nad střechem vyčníhajícím.

Svrchní světlovody, kterými se má dostírání světla jíti v místnostech v budově, musí býti sřízeny tak, aby se zaneslo světlo pro celý nebezpečně spojený těchto místností s půdou a s budovami sousedáv.

Kromě toho jest se při takových svrchních světlovodech postarat i to, aby měly dobrou ventilaci, a kdyby toho potřeba byla, aby sloužila střechem připojením odrazných mříží sálčitě byla nebezpečna.

§ 80.

Odtěžení budov nemá býti odím škodlivé.

§ 81.

Výstupky, balkony, přístřešky, římsy a pod.

Výstupky přes úroveň stavební, jakož i římsy, výstupky se sloupy nebo pilíři, nábrzdě, stupně před prahem nebo schody zevnější a t. d., mohou se zřizovati jen s povolením úřadu a se svolením vlastníka pozemku.

Osvětlené balkony neb galerie na kotevních noscích mohou se stavěti, rovněž však vystouplí více než 135 m od stavební čáry až k zevnější nákladní želez. nábře. nábrzdě neb parapetu.

Zastřené balkony a arkýže smíjí se z pravidla zřizovati jen v takové délce, která se rovná vzdálenosti jedné osy okna od druhé, a v ulicích alespoň 12 m širokých; osy mají alespoň 3 m od sousedního domu býti vzdáleny a rovněž před stavební čárou vystouplí dále než 135 m, počítaje až k zevnější nákladní želez. stěně balkonové nebo arkýžové.

Mohou-li se zastřené balkony neb arkýže zřídit v ulicích, které nejsou širší 12 m, pak zastřené balkony a arkýže ve vnitřní délce, než-li obnáší vzdálenost jedné osy okna od druhé, o tom rozhodne stavební úřad v každém případě zvlášť.

Přístřešky, galerie, balkony, arkýže a jiné výstupky římsové zřizovati dletož jen z ohnivzdorného materiálu a osy smíjí se umístiti jen ve výšce alespoň 3 m nad dvířadovým chodníkem. Tyto vystupující částky budov, jakož i římsy střeškové (§ 75.) musí v místech opatřiti se žlaby, a nichž voda pomocí odskapních rozr. potůčků přitéká dletož se odvádí do strouhy, potažno do veřejné stoky (§ 74.).

Výkladní skříně, výklady krámské neb jiné úpravy při místnostech přízemních, které slouží ke vykládání neb prodeji zboží, smíjí právě tak jako sokly (schodky) před nákladní čárou neb vystouplí až do 15 cm, jest-li ulice užší než 12 m, a až do 25 cm, jest-li třída neb ulice širší; má-li se vystouplí nad tuto míru, jest k tomu potřebí zvláštního povolení úřadního.

Okénky osvětlovací mohou vystupovat 15 cm přes náklad. zář. (čáru stavební).

§ 82.

Základy.

Každá bydlící budova opatřena buďli základy.

Podst. základy budi se počtem a rozsáhlostí bytů, i buďli vždy nejmenší pro dva byty zřizov. po jednom základě. Pro veřejné místnosti buďli vyměřen počet základů podle velikosti místnosti, která se má osvětlovati, a dletož zde také zřídit vhodná upravení pískoviny s dobrou ventilací.

Ostatně platí v příslušné zřizovací základy náležitě předpisy:

a) Pro města:

Záchody mají být ve vnitřní své světlosti nejméně 90 cm široké a 1-20 m dlouhé, i keď se šířeny tak, aby pokud jen možná nespáchaly a aby byly oka do volného ovzdušší čistí.

Záchodové rosy nesmějí být ze dřeva, mřížky a železa, mající příměsí sou světlou, jako rosy výparové až nad středem být vedeny.

Pro důkladné opravě chabných záchodů v domech již jasných jest se rovněž chovati dle bezpečných předpisů.

Pro pisořek ve veřejných místnostech bezpečí plochy stěny a půda šířeny z materiálu nepromokavého (z kamene, sádky neb cementu a pod.). Pisořky mají být alespoň 1-30 cm široké, jinak mají odpovídati podmínkám pro záchody veřejných a tam, kde jest veřejný vodovod a kanalizace, mít úpravu splachovací.

Stavební úřad má konečně přihlížeti k tomu, aby při nových stavbách, a to zvláště v takových ulicích, kde jest veřejný vodovod, jednotlivé záchody pokud jen možná opatřeny byly úpravou splachovací. Záchody umístěny býti umístěny musí tam, kde jest kanalizace, mít vaterclassoty, žude pak třeba je opatřiti jinakou usávkou přípravou.

b) Pro ostatní obec místní:

V místních obcích, které nesahají do kategorie měst, budíž při zakládání záchodů bezpečí vůbec předpisů zdravotních a ohledů ke čistotě veřejné. Záchody bezpečí umístěny tak, aby světlé a voduš byly k nim náležitý přístup.

c) Pro všechny obce:

V náležitém případě nesmějí se záchody umístěti přímo a přímo neb úboce zech veřejných míst, a jsou-li někde podobné záchody, bezpečí odstraněny v přiměřené šířce, od stavebního úřadu stanovené.

§ 63.

Domovní stoky a úpravy k odvádění výkalů.

V městech, kde pro odvádění zbytků atmosférických a odpadků šířeny jsou veřejné hlavní stoky, budíž v případech, když se provádí nová anebo taková stavba, která se pokládá za stavbu novou, k odvádění výkalů šířeny potrubí anebo domovní stoky, až jest-li možno, přivázati tyto odtoky bez veřejných obětí v přiměřené spojení se stokou hlavní.

Odváděcí potrubí má se s úbočným vyústěním spáru odvíti ze stěny, a jít na vrchu pánečce a ležáče (kanalizy), a betonu azob a jiné látky dovolené a naprosto neprouckané. Koury v potrubí pobočném nejvíce nejméně 18 cm ve světlosti, odtud pak, kde několik potrubí pobočných se spojí, budíť rovněž ten průměrně světlím. Také budíť účinně vhodné opatření, aby se nemohly zastpávat.

Stoky budíť účinné z kamene, z pánečích cídel nebo betonu, a to tak, aby se daly lezce čistit, t. j. mají být nejméně 50 cm široké, 15 cm vysoké, v spodní polovině vyjíté, těl mají mít spád co možná největší a na přímých místech otvory, jimiž lze do nich vstupit a jichž příčky z pravidla mají se odvíti z kamene neb ze betonu průměrné pevností a spůsobem takovým, aby se daly dobře uvažiti.

K tomu konci, aby se odklínovály výtoky, mít lze také soustavy odvílených jeh.

V místech, městských a zastavených osadách budíť spůsob, jakými se loupy mají vyprázdňovat, upraven předpisy v oboru police místní vydanými.

Odváděcí výtok, močůvky (močůvky) a tekutina v § 85 zmíněných na ulici nebo sídli a veřejná místa, pak do vod jest zapovězeno.

Jest-li takové odváděcí někde účinné, má starobai úřad naléhati, aby v příslušné době bylo odstraněno.

§ 84.

Povinnost spojití stoky domovní s hlavní stokou.

Také majetníkům jě jezdích domů v oněch částech místa, kde hlavní stoky jě jsou nebo budou účinné, má se od úřadu ustanoviti doba lhůta, v které oni jsou povinni, od svých náhodně, kump a výtoků vlastně nákladem odvíti podzemní potrubí nebo odváděcí stoky k hlavním stokám, i možou majetníci domů jen tehda této povinnosti být správně, když nepřekonatelně místní poměry, které však musí býti prokázány, jsou tomu na zářadu.

Účelná příspěvku, který dotyční majetníci domů povinni jsou dít k nákladu na stavbu hlavních stok, od obce účinných, platí to, co jest stanoveno v § 87.

§ 85.

Žumpy.

Tam, kde není ještě hlavní stoka, azob kde pro místní poměry není lze odvíti stoku domovní nebo potrubí, budíť účinné žumpy.

Ještěže není možno alebo sa nedovoľí (§ 121., odst. 2.), tabuľky a chlívky, meč, splácky a jatká a jarky živnostenských provozovna do hlavné stoky odváditi, baťže k tomu konci rovněž žumpy zřizovat.

Žumpy rovněžji přiléhati k místnostem sklápovým, alebo ke adem stavěni hydlicích; ony musí od budov sousedních nejméně 1 m a od studní nejméně 3 m býti vzdáleny, míti stěny a dna cementem neprorokavě zřizované a neprůdlně býti uzavřeny.

Stavební úřad má v době stavby dohlížeti k tomu, aby žumpy byly stavěny tak, jak to předepsáno.

Zakládati jámy pro vylučení vody dešťové není dovoleno.

§ 86.

Mrvičky, hnojivky a jámy pro hnojivka.

Mrvičky, hnojivky a jámy pro hnojivka baťže zřizovat způsobem pro žumpy předepsaným.

§ 87.

Kůlny, stáje, zásobárny, komory na píci a dřevnicky.

Kůlny, stáje, zásobárny a komory na píci (pěcníky), jež se zřizují mají při budovách hydlicích, baťže a pozůsta stavěny v též způsob, jakým jsou vystavěny budovy hydlicí.

Zřizování otáčené kůlny na dřevných sloupcích bez stropu jest dovoleno, mají-li střecha před ohněm bezpečna. Přiléhají-li však takové kůlny k budovám hydlicím neb hospodářským, nebo k pozemku souseda, musí tyto budovy zdi proti ohni býti odizolovány, potažmo musí soused na přilehlé straně takovouto zdi býti chráněn.

Stáje rovněžji výpary svými na oběť býti místnostem hydlicím, dleto tedy zřizovati je tak, aby se sě nad střechu mohly výdatně povětřovat a aby hnojivka dala se záplna odváditi. Stoky odváděcí mají býti způsobem výšežm zřizovány a vřinda, kde okolo vedou stoky uliční, ústíť baťže do hlavní stoky uliční nebo do mrviček aneb žump k domu náležejících.

Zřizování stájek otvory směrem ke ulici neb uliči, jest jen tehda dovoleno, když se neprůdlně a trvale uzavrou.

Podzemní stáje baťže stavěny podle pravidel vytkaných v § 86. v příčině stavěni dílen podzemních, a rampa k nim vedoucí musí býti kryta a nábrzděm opatřena.

Stáje pro obchodní dobytek buďte příchytní zděni tak rozděleny, aby v každém oddělení bylo místa nanejvýš pro 20 až 25 dobytčích státek; tato oddělení ve stájích nesmějí ani dveřmi neb okny, ani jinými otvory mezi sebou být spojena, přístup k nim smí tedy být pouze z venčí.

V podlahách stájích třeba použít dobytčích státek a stájových chodůk, střešenou odvodňací rýhu, omítka stěh až do výše 2 m a cementa, hlíny a cementa, kamenná, páleného jíla nebo belované litiny zdělati; zakryté odvodňací rýhy, jakož i dřevěné slaby nejsou dovoleny; lebků do omítky mohou být ze dřeva, musí ale tak se umístiti, aby se mohly snadně odspazovat a odetrážit.

Z příslu poleze mcorové může se naházet, aby již zřícené stáje pro obchodní dobytek, v nichž se dobytek v vnitřím počtu převyšoval, v přiměřené šířce podlahovým spůsobem byly upraveny.

Dřevníky, v nichž se ukládá topivo, buďtež s pravidla ve sklopné zřícovány. Může se však také státi jakožto přístavení kůlny, jen nesmějí vedleovně být rozděleny, avšak musí mít rovněž stěny zděné a střechu před ohněm bezpečnou.

§ 88.

Stodoly a výpky.

Stodoly a výpky s pravidla buďte stavěny s plácho zděna, při větší výšce zděni až nad střechu převyšoveny a spůsobem před ohněm bezpečným kryty.

Nestavějí li se spůsobem tímto, buďtež mimo omádu od nebo přiměřené vzdálené tak umístěny, aby počtu jich vzdáleností a daných poměrů nebylo třeba obávat se nebezpečí pro jiné stavění.

Otvory průvzdušné na stranách k hranolům budovám sousedním anožto jich dvořím nedovolují se.

Úpravy pro tapení.

I. Ustanovení všeobecná.

§ 89.

Komíny, které stojí v samém hřebenu střechy, musí alespoň 1 m přes hřeben tento, jinak ale nejméně 1:30 m, na kratší straně počítaného, přes sklon střechy vynikati, a smějí se budovati jen z pevného, na výpenné malé střešního materiálu. Ukládání hliněných misudků jest jen výjimečně dovoleno, i musí v takovém případě zděna komína alespoň 16 cm přes plochu střechy vynikati.

Všecky komíny musí mít přitahý průtok takový, aby byl přiměřen počtu topenišť a zamezitelí vyvinujícího se kouře a plynu; vnitřní plocha jejich musí být nepropustná a hladká, zvončí pak musí komíny na všech stranách být hladké zvončité a ve spárech vypilované.

Do ulice komínů nesmí uvážít prostory pádní ládné dřevěné štátky být nepříslušné, vřesce nesmí ládná dřevěná štátka budovy umístít se blízko, nežli 15 cm od vnitřní stěny komína.

Při nových stavbách, přístavbách a přestavbách jest naprosto zakázáno, střídit roazy k odvádění kouře tak, aby šly do ulice, nebo dvora. Jestliže někde ještě jsou takové roazy do ulice šly, buďte odstraněny v řízně, kterou stavětel úřad ustanoví. To, aby i na dále zůstati mohly roazy k odvádění kouře, které do dvora šly, může se povolit, jestliže jsou rovněž ohlady na bezpečnost proti ohni nebo ohlady zdravotní.

II. Ustanovení podrobná.

A. Topení v kamnech a krbech; podlahy v kuchyních.

§ 50.

Komíny dříve z pravidla stavěti tak, aby se dala vytápněti každá místnost, kterou lze obývat neb za dlan uličně.

Abý topeniště z různých pater šly do jednoho a téhož komína, není dovoleno.

Z pravidla má každá skupina topenišť v jednotlivých bytech mít svůj vlastní komín.

Přidělovati tak rovně zaviněti klapky neb klapky ke kamnům jakéhokoliv druhu jest zakázáno.

Podlahy v kuchyních buďte před krbem na té straně, kde se ohně rozdělová, aspoň na 60 cm vydlážděny ohnivzdornou hmotou; krby a kamna buďte od dřevěných podlah odložené spůsobem proti ohni bezpečným.

Otevřená ohniště nejšet klenutý nebo z jednoho ohnivzdorného materiálu odělaný pláň.

Při pecích (na chleby) buďte na straně k sousedu obrácené odělena vstava izolovaná.

B. Kamny.

§ 51.

a) Úzké komíny.

Při stavbě úzkých (ruských) komínů třeba uschovávat následující předpisy: Úzké komíny nejšet rovně přitahý průtok okrouhlý; jest-li komín určen pro jedno neb dvě topeniště, májt průměr 15 cm, jest-li však určen pro tři neb

čtyry topičné, májí průměr 21 cm. Kominý podobné stavěny buďte z kovaných ocelí k tomu se buďte (§ 58). Vše má čtyry uzavřená topičná ústí v místních případech vpravená být do jednoho kominu nepřetržitého. Tyto kominy buďte pokud možná kolmé; nemožjí máti sklon menšího 40 stupňů k úhlu vodorovné, májí májí se tam, kde se s kolmou čarou sřkají, v ostrohu hrana kominu, sřkají musí hrana řídce být zakulacená.

Kominý tyto mohou se vymetat buď se střechy nebo s pldy.

Mají-li se vymetat vrš střechy, buďte k tomu kominu ústím místek místních připravený a buďtejm zadržlím opatřený.

Dřve, jež se na tento místek vystupuje, buďte přiměřeně velké a ohnivodné a musí se nacházeti buď na předpěti neb na chodbičích mezi odděleními pldy i má k nim přídělna být žebřík pevně stojící.

Mají-li se kominý vymetat s pldy, musí otvory pro dřve k ústími sřditi se nepoř 60 cm vysoko nad ústím pldy a 60 cm pod spodní plochou krokvic, a musí máti dvě na sebou stojící, od sebe oddělená buďte 4 mm silná která jsou ve šířku zasazena, dájí se namazati, a jež výška 40 cm máti, šířka pak vnitřní vřídlosti kominu rovnati se má. Vnitřní dřve buďte opatřena buďtejm sřkací, pomocí kterého se ona při zasřzení vřídlosti dřve do šířky přitlačena.

Dřve k vymetatí kominů mohou se sřkovati toliko na uzavřená spojovací chodbič pldů, nikdy však v uzavřených místnostech podkrovních, i májí se uzavřeti řídce potěr a bytí, jež se sřkají.

Saze s kominů umístěné májí se s pravidla odliškovati ze sklepa, pokud třeba pro každý komin sřditi dřve k ústími na spojovací chodbič skleparé řídce uzavřené.

Kdyby ale nebylo možno, komin se sklepa čistiť, buďte dřve k čističi sřcovu způsobem výše naznačeným v onom patře, pro které komin jest určen, a to vždy ve vřídlostích místnostech ohnivodných, nikdy však v místnostech bydlacích.

Kdyby se to nedalo zahřiti tak, aby šle dřve k čističi nebylo ve sř šířce dřve, má se toto plochem pobíť nebo jinak ohnivodnou látkou zabezpečiti.

Na zvláštní žádost, která však podobným výkresy doložena být musí, má se povolit sřcoví obřadních komo² potěbnými dřvy k čističi, aby se spojily kominý jedné neb několika skupin topičů a ventilace na tím údělen, aby stejným otopováním sřsobil se stejný tah ve všech kominách, a aby se mohl vřídlost z ventilacních otvor vysušati a společně pld sřcovu očistiti.

Jde-li o komíny již zřízené, které kouřem svým okolí obtěžují, budíž majitelé domu, ježto se týká, přičiním k tomu, aby kouř přiměřeně dal svůj díl aneb aby této vadě odpomohli jazyk prostředkem již uváděným.

§ 22.

b) Komíny průlezané.

Čtyřhranné průlezané komíny budíž stavěny tak, aby ve vnitřní světlosti byly 48 cm dlouhé a 44 cm široké, a budíž na spodním konci opatřeny dvojnásobkem železa, pro vstup přiměřeně volnými a dobře přiléhajícími. Spojovací dochromady několik komínů průlezaných není dovoleno. Rovněž se zakazuje, dlouhé železné rostry k odvádění kouře vésti skrze několik státi bytu do vzdálených komínů. Těš se co nejvíceji zapovídati, zálež komíny na břevna, po dřevěch je zastavovati nebo vláskati, do komínů dřevěná bítla k uzení nevláskati a dřeva jakéhokoliv druhu do stl komínových zapovídati.

§ 23.

c) Velké komíny.

Komíny pro větší ohniště, světlů pro parní kotle, musí býti opatřeny přístroji kouř účinně strauvajícími a vůbec budíž komíny pro taková ohniště stavěny tak, aby nezasahovaly jiskrami, kouřem aneb sazemí nebylo obtěžováno.

Komíny takové budíž u spodního konce opatřeny železným žoupátkem nebo klapkou, a pokud možná tak, aby žoupátkem nebo klapkou vlnivostí se mohlo a místa, kde teplo stojí; v těch pak výškách, kde kouř jest více než 50 cm široký, budíž světlů komína nadléhá železná stoupačka. Výška takových komínů ustanoví stavěbní úřad, máje při tom zřetel k podobným místům, i musí pak komíny vždy tak býti založeny, aby se mohly postáti po případě alespoň na 30 m odlehové výšky zřídit.

V přičině stability a sly sly takových vysokých, o sobě stojících komínů musí stavěbní úřad předložit se vypočet statický.

Komín budíž stavěn z materiálu chabrukového.

Železná komíny lze dovoliti, pískové však pouze pro průmyslové stavby o sobě stojící; stojí-li však tyto mezi budovami bytostnými, lze odléhat pískových komínů jen na čas dovoliti.

C. Parní kotle.

§ 34.

Veliké kotle.

Veliké parní kotle postaveny buďteť pokud možná v místnostech zahloubených a v záležitosti vzdálenosti od místnosti bydlecích.

Od dílen musí takové kotelny odděleny býtí od ploch (vyjímaje spojovací otvory nezbytně potřebné), a zejména 60 cm silou, a ohy musí býtí dobře kryty, a jest naprosto zakázáno, je překlenouti neb nad nimi něco vystavěti. Dvůra pro výhled buďteť v každém případě střešny na straně ke dvůru obrácené a tak, aby se do zemiřku otvíraly.

K postavení velikých kotlů parních patřiva jest svolení starostelého úřadu, jenž záleží, napřed se souhlasu §§ 24. až 28. záležitě komisionální jednání k tomu koná, aby se ukončila projektovaná úprava.

Parní kotle modřivny buďteť dle toho, jak to naznačeno bylo v plánech, které vyráběti parních kotlů státní a příslušný státní dozorce upravit.

§ 35.

Malé kotle a kotelíčky.

V přísluš malých parních kotlů, jež se jednotlivě užívá, povolují se některé úlevy.

Malé, to jest takové kotle, které, naplněti se až po uzávěrku obsahující nikakou výšku vody, neobsahují více než 1 m³, jejichž parní tlak nepřesahuje 6 atmosfér a jejichž topičný povrch neobsahuje více než 10 m², mohou se postaviti v obydlíených domech a samy o sobě v dílnách:

1. nejsou-li místnosti, přímo nad nimi se nalézají, obydlíeny a vnořují-li se v nich náda dílnici;

2. přesahuje-li kotel, jest může býtí též obyčejný kotel, alespoň výška, kterou má hloubka stěchy bydlecích budov přímo sousedících;

3. vzdáleno-li kotel vzdálen zejména 3 m od každé sousední hranice.

K postavení malých kotlů parních jest potřeba svolení starostelého úřadu.

V přísluš postavení kotelíček či kotlů zeda malých, to jest takových, které naplněny jenou vodou až po uzávěrku obsahující nikakou výšku vody, neobsahují více než 0,5 m³ vody, jejichž parní tlak není větší než 4 atmosféry a jejichž topičný povrch nepřesahuje 2,5 m², platí tytéž předpisy jako při stavění obnisk.

K postavení jehk potřebna vyhlášená povolání úřadu stavebního; kdo jehk však užívati chce, jest povinen, pře než jehk užívati začne, ohlásiti to úřadu stavebnímu, vykáati se svolením vlastního domu a, jako při velkých a malých kotlích, též příslušnému komisi pro zkoušení parních kotlů učiniti oznámení a při tom předložiti plán certifikátu o vykonané zkoušce tlaku, načež se mu dostane potvrzení, že opověděl učiniti.

D. § různých jehk motorch.

§ 96.

O strojích, hnaných silou plynovou, jež pracují bez klaku, o strojích, hnaných vyhlášeným voduchem, a podobných strojích, hnaných silou šrovnou, platí totéž, co jest shora ustanoveno v příloze kotlíkové žli zcela malých kotlů. K postavení motorů, jež pracují s klakem, potřebna jest svolení úřadu stavebního, jemuž sděliti, napřed ve smyslu §§ 56. až 58. sděliti komisionální jednání k tomu komisi, aby se ukoušelo projektované postavení.

Povídá buďž pak příhodně opatření učiněna, aby se odvrátily látky, které při spalování se vytváří.

E. Ohnička pro účely průmyslové, dynamo, udírny a špiřny, salřny, parřny, cihelny a peci slépané.

§ 97.

Osvětlá ohnička pro účely průmyslové buďž a parřila umístěna jen v takových prostorách, které mají stěny a krytina před ohněm bezpečnou a též takovou podlahu.

Dynamo a udřny buďž stavěny tak, aby před ohněm byly bezpečné; buďž klenuty, dvojnásobnými dvořny ze železa k uzavření opatřeny a podlahu jejich obkružovnou hmotou vyhlášenou.

Připevna k zavěšování musa buďž ze železa silného; tam, kde kout do udřny vniká, buďž přidělena dřevěná oměta k zachytání jakter, tam pak kde kout z udřny do kominu vstupuje, přidělan buďž přistavěj zavřací.

Salřny, parřny, cihelny a výpečné peci buďž umístěny v náležitě vzdálenosti od stavení bydlicích a hospodářských, pak od veřejných komunikací; stavějí-li se na blízku silnice, musa jejich hřřové otvory alespoň 10 m od silnice býti vzdáleny.

§ 98.

Zahradní domky a pod.

Zahradní domky musy o sobě stojeti, kulčelny, křřny a podobné stavby, až netopřili se v nich, dle též americké ležnice mohou veskra ze dřeva býti zřřevány.

§ 99.

Opatřování vody.

Při nových stávkách a přestavbách budíků o dostatečné množství čisté vody pítvé všemožně postarají se založením vlastní studně.

Studené budíky zakládány zejména na vzdálenosti 6 m od stávk odvodních, od kumpí a neb nádrží pro odpadky.

Výzvětky studených budíků, kam až sahá voda, suchá, cihla pak nepropouští a musí provedena býti až k příkopu studně z materiálu dobrého a nerozpustného. Výzvětky studených budíků nahole opatřena krytím a dostatek parou a budíky zalívána tak, aby se mohla provětrávati, avšak aby do ní z venku nemohla vnikati nečistota.

Z veřejných ohledů může se nařídit, aby ta neb ona již starší studně byla uzavřena.

Odtek pro vodu přehřátou budíky zalívána, pokud možno, na nejkrasnějších krocích a na nejvýšších místech stávk, až jest-li to jáká.

Zřizování vodovodů v budovách má se dít dle svědčících, o tom vydaných předpisů. Pro městskou obec Mar. Ostrava státně v platnosti příslušný zákon, daný dne 6. prosince 1888, č. 1 a. z. r. 1888.

§ 100.

Plynovody a vodidla elektrická.

Rozry plynové sadíky budíků až po výši světlý sítě, rozry pak, pomocí kterých se dím uvnitř osvětluje, nesadí nikdy ponechány býti volné a neb ve spojení se dřevem, valkové pak rozry budíků provedeny s největší opatrností; též nesadí plynové rozry býti vedeny pod podlahou místností bydlících. Plynovody není dovoleno postaviti podlahu úprav pro topení, ani v místnostech, ve kterých se spí, i budíky k postavení plynovodů vůbec sítě jen takových prostor, které mají dostatek světla a náležitě mohou býti provětrávány.

Kladení rozr plynovodůž v domech prováděti dle dle svědčících, o tom vydaných předpisů.

Totéž platí o uložení vodidel elektrických.

§ 101.

Dlážděné chodníky (tratteoir) v městech.

Při každé budově, jakož i při každém pozemku v městech budíky po celé jejich délce vedle ulice, sítě neb nádobí sítěm dlážděný chodník. Výminkou a za podmíně

vzájemně ohleda hodných může starobní úřad povolit, aby důležitý chodník vůbec nebyl sňazen, anebo aby sňazen jeho bylo odloženo.

V jaké šířce a jakým způsobem, v které době a z jakého materiálu důležitý chodník sňaditi se má, ustanoví starobní úřad.

První vyřídění chodníků, počítaje k tomu i potřebné upravení svahu, náleží majetníkovi přiléhajícího domu nebo pozemku, dleli udržování chodníku převzeme pak obec, avšak jen v tom případě, byl-li chodník tento sňazen z materiálu, jehož obec schválila, a nahraditi se při odvádění v dobrém stavu.

Taktéž jest každý, kdo se stane vlastním starobního pozemku kácího při ulici, která důležitým chodníkem jí směr jest opatřena, povinen, obci nahraditi od ní utlučený náklad na sňazení chodníku podlé dotčeného pozemku.

V takových ulicích, kde dosud ještě není důležitých chodníků, budíci tyto chodníky náležitým způsobem od majetníka domu na výzdobu se strany starobního úřadu sňazeny, jakmile zájmy obchodu neb umění v základním ústupu budov toho vynahrají.

V takových případech mají majetníci domů, pokud to možné jest, před první demy také odstraniti větší výstupky, patníky, stupaň před prahem, schody a pod., které hbitelně sňazeni chodníku jsou na závadu.

Jedná-li se o sňazení důležitých chodníků vedle silnic říšských neb okresních, budíci se o tom dohodnuto s orgány, tyto komunikace spravujícími.

§ 102.

Ohledy k ulicím.

Starobní úřad může nabídní, aby v ulicích všecky pozemky, pokud na nich nestojí budovy, opatřeny byly obradou místu přiměřenou. Jedná-li se o sňazení obrad podlé silnic říšských a okresních, náleží úřadu starobnímu, dohodnouti se o tom s orgány, tyto komunikace spravujícími.

6448 V.

© provádění staveb za podmínek ústředních.

§ 103.

Všeobecná ustanovení.

Provádějí-li se stavby v ulicích, které a té přísluší, že demy v nich stojí podlézka nebo že obec voličerna jest od míst, kudy běže se hlavní proud obchodu nebo z jiných důležitých důvodů, zakládajících se na poměrech hospodářských,

domáhají se toho, aby usnadněna byla ustanovení občanů v říšských stavebních úřadech a v úřadech státních, mohou se připastiti úřady vyloučené v §§ 106—118.

§ 104.

Určování úlev.

Za povolání úlev těchto při provádění staveb řídí se následně:

1. výbor obecní, a to

a) buď pro celou obec, buď

b) pro jednotlivé části její určitě ohraničené; nebo

2. úřadatel za povolání k stavbě, a dle v každém případě zvlášť pro jednotlivé stavby, jež se stítiti mají v polovce osamocené a v příměří jichž by neměla přechod ustanovení daná v následujícím oddíle o průmyslových stavěbách osamocených.

Za osamocena pokládá se poleha, když každý bod takové budovy nebo skupiny takových budov vzdálen jest od budov sousedních nejméně na 20 m; prostora izolační, v níž počítány budou sílnice veřejné i koryta tek nebo jiné vod, musí být a zůstati nezastavěna.

§ 105.

Povolování úlev pro celou obec aneb pro jednotlivé její části.

Úlevy v provádění staveb, jež se připastiti mají pro celou obec, aneb pro jednotlivé její části určitě ohraničené, povoluje se srovnáním a politickým úsudkem obecním výbor obecní, vyhlášen si dobrého učení politického úřadu okresního.

Účelová obecního výboru, že se má řídití za úlevy, budíť prvu v obci veřejně vyhlášená s tím dokladem, že členové obce mají na vůli, v nepřítomnosti lidí 20 dní učiniti proti tomu námítky, ať mají-li jaké.

Námítky tyto budíť vstavy na úřadenci jak v dobrém učení politického úřadu okresního, tak i při konečném rozhodnutí.

§ 106.

Jak dlouho trvá platnosť povolených úlev.

Úlevy takovým způsobem podle § 105. povolené mají dotud platnosť, pokud obecní výbor svým usazením se jich nezdá.

Obecní výbor má totiž vždy na vůli, veděti se úlev povolených a usnadní se, aby v obci, pokud se týče v jednotlivých částech obec ustanovení řádu stavebního účinná bylo bez jakékoli výjimky; v případech takových buďž usnadnění veřejně vyhlášená a prostřednictvím politického úřadu okresního usnadnění výboru o tom oznámení učiněno.

§ 107.

Povolování úlev pro jednotlivé stavby osamocené.

Úlevy, ježž se domáhá jednotlivý žadatel za povolení k stavbě, povoluji se usnadnění výboru obecního, který při tom jest porušen, podle § 50. tohoto řádu stavebního máti především zřetel k ohledům veřejným a úlevy odepřítí v případě, kdyby poloha nebylo lze pokládati za osamocenou, nebo když usnadnění stavba navrhuje se v mezích schváleného plánu regulačního, v němž by stavba takovou stala se nějaká změna.

O každém usnadnění obecního výboru, jině pro jednotlivou stavbu povoleny byly úlevy v příčině stírání řádu stavebního, buďž bez prošení politického úřadu okresního větší dílem,

§ 108.

Úlevy v příčině žádosti za povolení k stavbě.

Za povolení k stavbě máti žádáno býti ústně u představenstva obecního, které má o tom zápisiti protokol.

§ 109.

Úlevy v příčině zdíva a tloušťky zdi.

V příčině toho, jak silně a z jakého staviva mohou se zdi stírovati, platí následující ustanovení, při čemž jde stavby a osoby stavba vedoucí ručí za dostatečnou pevnost stavby.

1. Zdi nejmeně 45 cm silně mohou se stírovati z lomeného kamene, jestliže se tento dobře klade, usně se zdíva usněšeně, a mohou jako hlavní zdi v pokojích, jež nejsou hlubší než-li 4·5 m, ve dvou nejběžších patrech máti stejnou tloušť 45 cm. V příslušku stavení dvoupatrového musí hlavní zdi, je-li stívena z kamene lomeného nebo ze zdíva usněšeného, nejmeně 60 cm býti silně. Zdi, jež jsou slabě 45 cm, buďž mohou býti stírovány z pískových cihel.

2. Zevnější zdi domů přízemních, jakož i nejběžšího patra domů vyšších mohou býti 30 cm silně, ně jsou-li zděné z cihel pískových a nejsou-li jednotlivá patra ve světlésti vyšší tři metry.

3. Jak zvedli tak i uvnitř dovoleno jest, zřezávat vyuklené aneb klínem vyplněné stěny křídlaté nebo dřevěné.

4. Pílišné stěny mohou se dělati z jakéhokoliv stariva; jsou-li však k tomu určeny, aby se jimi byly od sebe oddělovaly, třeba jest, aby byly zřezány had z plošce zřezá tloušť 15 cm, had z vyuklených stěn křídlatých.

5. Tam, kde v bezprostředním blísku se topí, hadiči vždy uložiti pánvích od, a jezditi v nich komíny, hadiček tyto od sloupů 45 cm silné.

6. Aby každý díl byl pro sebe uzavřen, musí býti z pálených cihel vystavěny křídlaté a odí proti cihl, které mohou býti 15 cm tlusté, jestliže mají pílišně nejmenší 15 cm silné. Zdi tyto musí nad střechu na všech místech nejmenší 15 cm vysokými.

7. Také zřezá z betonu aneb z jiné hmoty, která byla uznána za spůsobitelnou, uložiti se může, až mají-li od takto zřezané tloušťku ustanovenou pro zdi z cihel a z kamene.

8. Úlevy tyto, jež provedli možno se do zřezá z tloušťky od, nemají přechodu, jde-li o budovy bytové, které kromě přístavku mají více než dvě patra (vztahuje se též i pokropano šli mrazu).

9. Budovy přístavní, které zaplavením nejsou chrózeny, mohou býti zřezány také z cihel nepálených (z vepřovic); v případě tom však třeba, aby sloupů silnější od vyukleny byly až do výše 45 cm nad paroch pětý, pak aby zárodek píliš i z masipíliš, jež by bylo potřeba, až po krov stádky se z kamene nebo z cihel pálených.

10. V krajních, kde dobře kamene k stavěním aneb dobré lížky k cihlám páleným aneb k vepřovicím není, aneb kde by takové stariva z daleka přivážeti a proto píliš drazo pítiti se mohlo, aneb kdež, kde stavěna dřevěná dá se omládit pomocí podnětí aneb způsobem zpracované ličnosti, mohou se budovy bytové a hospodářské stavěti ze dřeva; stavěti takové hadče však pro větší trvanlivost stavěna na podnětíku, kteréž upoň 60 cm nad paroch musí vysokými býti.

Všecky úlevy pro topení musí ovšem v takovýchto dřevěných budovách zřezány býti z materiálu před cihlám bezpečného.

§ 116.

Úlevy v přístavních stěhách.

Zřezávání stěh listkových, prkenných a slámkových může se dovolovati v případech, kde by z přístavních podnětí nebylo třeba spůsobit jiného; dleto však, aby v budovách takových ličnosti z topení byly viděcky staré.

a cíhel nebo z kamene, aby půdy obložily se vrstvou cihel 8 cm vysokou a nad ní lepenicí 8 cm tlustou nebo dlážděním z cihel, anebo aby na místě vrstvy cihelové a lepenice neb cihlové dlážděky opodlény byly jinakým lehkým pokrytím před ohněm bezpečným, a aby stavení hospodářská, zejména stáje, odděleny byly od budov bydlecích ochráněny zdi proti ohni, vystrahují nad tyto akcepoň o 20 cm.

Laminate (stíty) překry patřičně mohou se trpět.

§ 111.

Úlevy v příčině přibytků podkrovních, v příčině schodů a uzavření půdy.

Přibytky na půdách střešních dovoluje se, mají však ve střední své části akcepoň 2·25 m a na nejvláhčích bodech akcepoň 1·5 m světlé výšky máti, od střechy i od půdy spůsobem před ohněm bezpečným býti odděleny a střešeny tak, aby byl přístup k nim možný po schodech před ohněm bezpečných, vodoucíh přimo do přibytku podkrovního. V domcích se zdi brázděných mohou se takové přibytky podkrovní připustiti jenom tehdy, nejsou-li tyto domy výšk jedného patra.

Schody mohou máti šířku 1 m a střešny býti ze dřeva, ab jsou-li na spodní straně akcepoň zapaleny a štukovány.

Dřevěné schody nezapažené a ohnivodorně nezastřené mohou se připustiti toliko v budovách přisazných.

Schody dovolena jest na půdě uzavřítí význačně také dvořní dřevěnými, které však mají býti po obou stranách ležejícím plochem pobity a v kolenný nim nebo v kamennou obrábě zastřeny.

§ 112.

Úlevy v příčině výšky přibytků a oken.

Jednotlivé přibytky mají, jsou-li stropy rovné, akcepoň 2·50 m ve světlosti býti vysoké a rovnější v šíři vodotěsně býti děleny na části vrchní a spodní. Nejsou-li stropy rovné, buď výška tato poměrně vypočtena.

Oken přibytků nejštěl nejmeně 75 cm svjři a 50 cm šířk.

§ 113.

Úlevy v příčině výstupků.

Kachlezy, galerie a okyty mohou i se spodkem stachy býti vestřeny ze dřeva.

§ 114.

Úlery v příčině sklepů.

Sklepy, jež mimo státní, ne však pod veřejným prostranstvím země cestou vozovou, založeny jsou pro obyčejnou potřebu domu neb hospodářství, mohou také míti příkrýsku pouze dřevěnou.

§ 115.

Úlery v příčině záchodů.

Záchody mohou se mimo budovu a ze dvora zřizovati, nikdy však nesmějí státi v průběhu budov, obrácením k ulici, silnici země k ulicím, tím méně pak býtí zvenčí umístěny, aťžrá musí se přistavěti k jámám pro hnojívku na dvoře.

§ 116.

Úlery v příčině stodol, kůlen a dřevníků.

Stodoly a kůly budně starší se mohou vzdáleně od budov bytelných a hospodářských, a uslyti-li by to možno, budně od budov těchto oděleny zdími ochrannými proti ohni. Ostatně mohou též tak býtí zřizovány, aby nebyly dřevěné stěny mezi stájnými příli. Dřevníky umístěti lze v kůlních dřevěných.

§ 117.

Úlery v příčině stájí a komer na pětí.

V stájích a pěníních dostavě, když se půdy obloží lepením tolika 8 cm vysokou, nebo jinakým takým pokrytím před obloží bezpečným.

§ 118.

Výjimka v příčině stak, lamp a t. d.

Ustanovení, daná v příčině stak, lamp, hnojív a mrcivů (§§ 81. až 86.), nesmějí průchodu v obcích země v určitém okrajených částech obcí, jím bylo povoleno prováděti staveb na podnikách zemědělských. Avšak i při těchto stavebích dlužno vždy dbáti toho, aby příslušným způsobem bylo vyhověno požadavkům zdravotním.

6448 VI.

O stavbách průmyslových.

§ 119.

Které jsou stavby průmyslové?

Stavbami průmyslovými rozumí se naproti stavením bydlicím všecké budovy továrny, budovy pro dílny a skladiska.

Me své polohy rozlišují se stavby průmyslové na takové, které stojí o sobě (isolované), a na takové, které nestojí o sobě (neisolované).

§ 120.

Budovy průmyslové v polose izolované.

Budova průmyslová neb skupina budov průmyslových náležá se v polose izolované, jest-li každý bod její vzdálen od jiných budov aneb od hranic sousedních nejméně na 20 m.

Základy továrny, které hraničí bezprostředně a továrními závody stejného druhu a jichž prostora izolací od hranic sousedního závodu továrního obklopi nejméně 10 m, patří do kategorie průmyslových staveb o sobě stojících (isolovaných).

Tyto prostory izolací nemají býti zastavby a musí tak i na přísluší vstati.

Půda veřejných ulic, jakož i koryta řek neb jiných veřejných vod také se čítají při ustanovení kolejších vzdáleností.

§ 121.

Všeobecná ustanovení pro všechny stavby průmyslové.

Následujících předpisů a opatření slušeno četiti při všech stavbách průmyslových, a jest i při stavby, i stavbuvedoucí odporůdávým, aby jich přesně bylo četeno:

1. V každé budově průmyslové, která nepoužívá toliko z přízemí, zřízení buďte schodišcové rovné schody, ve sdělené schodišti pod schodišcovou krytou umístěné, kterými možno se všech místností budovy přímou ven vystoupiti.

V rozsáhlých továrnách slušeno více takových schodů, a to v ten způsob, aby každý bod v továrně nebyl od schodů vzdálen více než 40 m.

Nejméně takové schody určeny pro více než 50 osob, náležá šířku 1-25 m. Pro každých dalších 50 osob buďte šířka schodů zvětšena vždy o 50 cm, anebo buďte zřízeno poměrně více schodů.

2. Místnosti průmyslové, v nichž se vysílá pára, kouř anebo prach, nepřijemné výpary a silý zápach, zařízení budite tak, aby sousedstvo nebylo jimi obtěžováno.

3. Odvětlání teploty nečistých a sardutých dějí se tak, aby okolí tím netrpělo a páchá aby jimi nepronikla. Pořadí tedy, aby nečistá a sardutá spláčka před vypoštěníím do světa vyčistěny byly spláčkem, jež úřední úřad uzná za přiměřený.

Uličník veřejných, pro výhaly určených stek k odvětlání spláček může se zakázat, kdyby se to stálo možno anebo skutečně stalo následným.

Kanálizace lidí se obecnými pravidly v té příčině dají.

4. Ve všech průmyslových továrnách musí postarano býti o náležitou ventilaci přiváděním čerstvého a odvětláním zkaženého vzduchu; místnosti, pak v nichž dělají se delší dobu jsou uzavřené, zařízení budite tak, aby vzduch jež vjítka přiváděna byla počtu dělníků a splácku práce, aby však nikdy nebyla menší než 3 m.

5. Větrky zdi, které uzavírají hadový průmyslové a veřejné místnosti kanálizací, musí býti uzavíratelný tak, aby byly před ohněm bezpečny.

6. Pokud se týče situování kamín, pak úprava pro topení a pro parní košty. platí také pro staré průmyslové továrny, co ustanovuje tento lid stavební v § 89. až 97.

7. Takové lásti návodů, které jsou pro ohně nebezpečné, jako trhány, valíky a t. d., musí toliko při zemi býti umístěny a musí se zaklesnouti a opatřit bezpečnými okružnicemi a dveřmi, které zvoní se dají uzavřouti. V takovýchto návodech, pak v přísluších na les, hadba a jiné střídi topení pomocí kamín, musí dovozeno.

8. Kdyby odvětlána páry přehybná, střídi při vypoštění je, sousedstvo byla obtěžováno a kdyby z příčin uzavřené nebylo možno vypoštění je do stek pro výhaly, tedy budí vypoštění jiným spláčkem přiměřeným.

9. O náchody a piasoty dobře ventilované a přiměřeně umístěné postarano budí v ten spláck, aby vždy pro 25 osob stálo se alespoň jeden náchod, a aby náchody byly od sebe odděleny podle počtu dělníků.

10. Rovněž budí opatřeno zdraví vodá pitná dle § 99. a postarano o to, aby na vhodných místech postarano byly náchody na potřeby množství vody a umístěno hadkové náčiny, které úřední v každém jednotlivém případě ustanoví.

11. Průmyslové a obchodní návodý, které by zdraví aneb veřejnou bezpečnost ohrožovaly aneb okolí obtěžovaly, musí se situovat zvoní míst, místech a uzavřených osad.

Ostatné se stavební tento řád neztýká ustanovení, zákony živnostenskými a vládními předpisy daných o tom, žeho jest třeba ku zvláštnímu povolení úřadů provozovacích při některých živnostech.

§ 122.

Předpisy v příčině budov průmyslových, jež nejsou v poloze izolované.

V příčině staveb průmyslových, které usacházejí se v poloze izolované (§ 120.), platí obecná ustanovení tohoto řádu stavebního, dovolují se však následující úlevy:

1. Ustanovení důležitosti zdí a mohutnosti všech konstrukcí zůstaveno jest písmu stavby a starobrevencím, kteří dle § 153, a) a b) usazen vešší na úplnou bezpečnost; v příčině té upouští se tedy od toho, co v ohledu tom předpisují §§ 59., 60., 71., 72. a 76.

Stavební úřad má však právo žádat, aby pečlivě byl důkaz, že starba jest náležitě pevná a trvanlivá. Buditě tedy při starbách tohoto druhu úplně tak se zachováno, jak to nalizují §§ 28. až 51.

2. Při starbách těchto se dovoluje, aby se mohly zřizovati příčné stěny dřevěné, až nejde-li o místnosti, v nichž se chorají práce ohněm nebezpečné aneb kde se chorají zásoby produktů snadně vzňitlivých.

3. V příčině počtu a usázení pater, pak konstrukcí stropů s jednoduchou podlahou prkennou bez nárypu a bez štakorův (vyjma strop nejvyššího patra), může úřad stavební v mezech ustanovení § 55., jež se týče nejvšitě výšky celé budovy, povolit vícešay úlevy, ježž jest potřeba k provozování podniku, až mohou-li úlevy tyto s ohledem na místo a polohu dle stávajících poměrů a s ohledů vztajných býti přípustnéy.

4. V příčině bytí vlastníků, úředníků a dělníků píse, jak same se rozumí, vědecko to, co tento stavební řád ustanovuje v příčině hygienických budov říbeno.

§ 123.

Předpisy v příčině budov průmyslových v poloze izolované.

Jde-li o starbu budov průmyslových, které nalizují se v poloze izolované (§ 120.), též při podřípním rozšíření neb přístavbě budov takových, platí takéž všeobecná ustanovení tohoto řádu stavebního, avšak mohou se připustiti dle § 122. dovolené, pak následující úlevy:

1. Při stavbě těchto mále pán starby die škody volně voliti způsob konstrukce i stavby.

Za náležitou pécnost a důkladnost stavby vůči:

- a) pán starby bez ohledu na nějakou dobu státní;
- b) starobedovatel, po případě osoby, které stavbu vedou, až do té doby, kdy úředním vyhlášením die § 123. udělí se předepsané poručení k užívání budovy.

2. Kromě schodů obživovacíých dovoleno jest při těchto stavbách sřazovati die požehy též vedlejší schody dřevěné, a v místnostech, které vlastně nestouví za díly, aneb kam vstupuje se jen občas, nebo v nichž užívají se jen volně počet osob, mohou též sřazovati se schody dřevěné.

Aby se sřazování schodů ještě více usnadnilo, mohou sřaditi stavbu být: též na zevnější straně budovy v prostoru ležící, avšak jen tak, aby tím nepřekáželo se dopravě a užívání hmotného nářadí.

3. Dále jest nice dovoleno, v budovách takových vystavěti patra v počtu libovolném, celková však výška budovy nesmí býti více než 25 m.

4. V budovách těchto volně strop také v nejvyšším patře sřazen býti a jednoduchou deskovou podlahou bez vrstvy rumové a bez šikovníků.

5. Byty vlastního, úředního a dílničké mohou se stavěti s vydatnými sřazeními krádňovými, avšak pak třeba náležitě ležiti toho, co stavěti tento bíd stanoví v příčině úprav pro topení, kamínků, kuzen, ohřívá a jiných přístrojů k topení. Tyto byty, přiléhají-li k dálnám, budově od nich odděleny plátem ochrannou až proti oknům; též strana jejich k ulici ochranně sřazena buditi se měla plátem.

§ 124.

Předpisy v příčině budov průmyslových, jež nejsou docela v polohě izolované.

Nežli průmyslová budova docela o sobě postavena (§ 120.), sřazoveno jest úřadu starobedovatel, aby, uváživ vzdálenost sousedních hranic a máje zřetel k budování nejlépe ležícím a jež jakost, dáleke způsobu a rozsáhlostí odvětví průmyslového a konečně k místním poměrům vůbec, učinil nálež o tom, udělí a za jakých podmínek mále se k tomu svoliti, aby se upustilo od ustanovení tohoto bíd starobedovatel.

ČÁST VII.

0 veřejných budovách, bazarech a pod.

§ 125.

Jde-li o budovy veřejné, divadla, tělocvičny, bazary, výstavní budovy a jiné budovy trvalé aneb sřazené, které jsou k tomu ustanoveny, aby se v nich sřadí-

zelo větší množství lidí, a jichž nebo počtů ani k budování hydraulica ani k úvodům živnostenským a průmyslovým, aniž stavební úřad, podle toho, v jaké poloze se nacházejí a jakého jsou druhu, v mezích nájmutí veřejných a občanské police požárního účinku opatření výslovně v příkazích jich učiněná, i budíž při takových budovách se světlými patři k tomu hleděno, aby v případě nebezpečí požáru bylo každému možno, rychle se uchrániti.

Při stavbě budov, v nichž podle jich účelu očekává se větší množství lidí, budíž kromě předpisů tohoto čísla stavebního řádu též světlých, v té příčině vydaných nákazů a policejních nařízení.

Článek VIII.

O dohledu ku provádění staveb a jakých ustanovení šetřiti třeba po skončení stavbě.

§ 126.

Dohled ku provádění stavby.

Stavební úřad chce má příležitosti k tomu:

1. aby se stavěti nezačalo a stavba neprováděla pro ne-li se dá porovnaní nebo ne-li dané porovnaní ke stavěti nabude přísné moci;
2. aby zaobá stavba až do ukončení svého řídně postupovala;
3. aby se všude bezpečně šáry stavební a svahové;
4. aby schválený plán stavební byl přesně zachován;
5. aby stavba neprováděla osoba, která k tomu práva nemá, konečně
6. má stavební úřad šeho třeba nařídit, aby se vykávalo místo, kde se má skládati stavivo, a aby učiněna byla jiná opatření, kterých za příčinou provádění stavby vynáhá police bezpečnosti a police sládků.

Kdyby dozorní orgánové od úřadu stavebního ustanovení sledovali, že při provádění stavby jedná se proti předpisům vytkajím v odstavcích 1., 3. a neb 4., mají o tom úřadu stavebního dát správu, zároveň však nákazů pokračování ve stavbě; a teprve tehda může se pokračování to dovoliti, když nedostateky shledané byly odstraněny, aneb když odchýlky, pokud je připustili ho, nákazům spůsobem dodatečně byly schváleny. Vedou-li stavba osoby, kteréž k tomu práva nemají, budíž další provádění stavby zakázáno a zároveň o tom úřadu živnostenského oznámení učiněno.

Kdo by opatřeními orgánů dozorních za střetna se pokládal, může dovolávání se rozhodnutí stavebního úřadu.

Bylo-li v porovnaní ku stavbě opatření také nařízeno, aby ku zkoušení neznosti konstrukcí provedeny byly zkoušky šlovně, budíž tyto vykonány za

přítomnosti technického úřadu stavebního neb jiného úřadu, kterého třeba úřad k tomu povolá, anebo buďli vyřídkením dotýká se ústavy prohlášení, že byla náležitá zkouška již provedena.

Zkoušky takové mohou však též od úřadu stavebního býti nahrazeny, objevení se toho potřeba není stavbeni aneb po jejím dokončení.

Ústavy a provedením zkoušek takových spojené, jakž i ústavy, spojené s povolením úřadu, zapsání má pán starby.

§ 127.

Vykličení stavenišť.

Když jest stavba skončena, má pán starby, potažno první nástupce jeho na své ústavy ihned uvoliti nebo třeba, aby všeliké stěhy a klanstý, jichž se více neždvá, všechny zrušené sklopy a jiné prohlubiny vysypány a zrovnaný byly, aby a vše odstraněny byly ram, všechny zeme a starivo tam dožená, též dvere a všeho všechny věci, jež zbyly a provádky starby, a aby rozkopané neb porouchané dlažba ulice i chodník a všeho vše, co v okolí starby provádkám jejím zasahálo bylo aneb škodu vazo, opit v předstý star bylo učineno.

§ 128.

Povolání k objevení a k uliční starby.

Nově uličných aneb podstatně přestavěných bytů, místností obchodních, stýž, továren a dílen není nikomu dovoleno dříve uličati, než úřad stavební, sklopy, že se žádná stavba a že místnosti jsou náležitě vyčiště a uličati škoditi nebudou, dá povolání, aby v těch místnostech se přebývalo a jich se uličalo. Úřad nemůže však toto povolání uličati uličným na tom, aby též uliční uličení a ostatné úpravy byly dokončeny, sčírě povolání takové má se vztahovat jenom k tomu, v jakém stavu nachází se stavba sama.

V omni davech po uličném ohledání, ku kterému přiloditi dříve schválený plán stavební a, jestliže se staly podstatné změny, též návrhy těchto změn, buďli vykonáno místní ohledání, k němuž má se povolání nezúčastněný, ku provádkám starob nákonně oprávněný úřad potažno technický orgán stavebního úřadu a buďli ve veřejné službě ustanovený; o tom, co bylo ohledáno, buďli sepsán protokol a v dalších 8 dnech po vykonaném ohledání buďli vydán výsude.

§ 129.

Dozor nad tím, v jakém stavu nalézají se budovy již stížené. Zbourání chatrných budov, jakož i stavů proti předpisům provedených.

Stavební úřad má dozor nad tím, v jakém stavu nalézají se budovy již stížené, leli nad tím, aby ústředky, vlastnickým domů nákosm uložení, přesně byly plněny, počaje o to, aby odstraněny byly vady stavební, které na jednotlivých budovích shledá a které v nájem veřejném neb z ohledů policej bezpečnosti a police zdravotní odstranění důležno, nalízaje v případě potřeby vyklizení a zbourání budov neb jejich části, a náleží mu zejména, bez odkladu učiniti potřebná opatření proti možnosti nebezpečí, hrozí-li tím osobám.

Stavební úřad jest dále oprávněn nalížit, aby stavby, které proti tomuto nákosu a zejména bez povolení ku stavbě byly provedeny nebo při kterých nebylo řádně ustanovené údry stavební neb svahové, zcela neb částečně byly zbourány, jestliže a pokud se dodatečně povolení ku stavbě nedá aneb skutečně býti stavební neb svahové nedovolí.

Stavební úřad, dávaje rozkaz, aby některá budova neb část její byla zbourána, ustanoví zároveň nepřestapnou lhůtu, ve které toto zbourání má se provésti. Kdyby tato lhůta naráž přebila, dá úřad toto zbourání z moci úřadu provésti na škodu a újmu vlastníka.

Ta okolnost, že jest zavedena soudní pře v příčině nákosů, na soukromém právu spočívajících, znasdí k tomu nákosak, aby bylo provedeno zbourání, úřadem nalížené.

Ustanovení tato nedotýkají se práva, zemépanstvá úřadům podle velkých předpisů příslušejícího, dohlížeti a opatření učiniti v příčině divadel a jiných budov veřejných.

§ 130.

Stavební policie v příčině velkostatkářů.

Velkostatkářů, v § 84. obecního řádu uvedení, pokud užívají nepřijímeného jin tam práva, obstarávají samostatně některé části přisluženosti obec, vykonávají na svém území stavební policii v §§ 126. až 129. tohoto řádu stavebního uvedenou samostatně.

Shledá-li obecní úřad na statech dočleněných velkostatkářů vady stavební aneb vůbec takové okolnosti, které se nerozvírají s předpisy tohoto řádu stavebního, může žádati dotyčného velkostatkáře, aby vady odstraní, anebo, kdyby tento žádostí té neryhošil, obrátí se k zemskému výboru.

Článek IX.

O trestech.

§ 131.

Přestupky, v příčině kterých jest se zachováti dle obecného zákona trestního.

Přestupky těchto předpisů stavebních, pokud spadají v obor obecného zákona trestního, buďť podle tohoto zákona trestního.

§ 132.

Přestupky, které se trestají podle tohoto řádu stavebního.

Za přestoupení §§ 21., 28., 42., 44. a 52. buďť trestáni stavebvedoucí a jedn starby, pokud jeden z nich neb oba více mají, peněžitými pokutami od 50 Kč až do 200 Kč, anebo, nemohou-li platiti, věznicím od 10 až do 90 dnů.

Pro přestupky ostatních předpisů stavebních a rozkazů, daných ve smyslu tohoto řádu stavebního, potrestáni buďť stavebvedoucí a, pokud více mají, dělníci nebo jedn starby, také tito, peněžitou pokutou od 5 Kč do 100 Kč, anebo, nemohou-li platiti, věznicím od 1 až do 30 dnů.

Trest nesprohřaje od povinností, odstranění díla, provedené proti tomuto zákonu anebo proti vrátnému nariadením příslušných úřadů.

Ten, kdo byl trestán, jest v každém případě povinen, aby zapravil újmu vyhořování.

§ 133.

Trestní úřadová.

Jde-li o přestupky v § 132. uvedené, vykonává trestní právo ve městech a vlastním statutu obecní rada, v ostatních pak místních obcích, pro které tento stavební řád má platnost, obecní představenstvo dle předpisů obecního zákona. Pokuty peněžitě případněv řádu shodněstánu.

O odvoláních, podaných proti trestním nariadením ve věcech stavebních, rozhoduje zemský úřad politický, bezprostředně představený. Z trestního nálezu zemského úřadu politického, kterým byl potvrzen neb uznán trestní nále obecní rady nebo trestní nález, vydaný od zemského politického úřadu okresního jakožto instance odvolací, není dalšího odvolání.

ODDĚL X.

Které úřady povolány jsou k vykonávání řádu stavebního.

§ 154.

Stavební úřady první stolice.

Příklady tohoto řádu stavebního vykonává, pokud v něm nejsou obsažena jiná ustanovení, jakožto stavební úřad první stolice ve městech a vlastním statutu, pro která tento stavební řád má platnost, obecní rada, v ostatních pak místních obcích, obecní představený.

V případech v § 135. zmíněných jest úřad stavební povinen, prve sežít vyhlášení usnesení obecního výboru.

Jak dálece velkostatkářé jsou povoláni, na území svého půli máti o zachování stavebního řádu, ustanoveno jest v § 136.

§ 135.

Obecnímu výboru vyhraženo jest:

1. dávat povolení ke stavbám, které provádí městská obec a vlastním statutu aneb fond od ní spravovaný, a v případě tomto také rozhodovati o námitkách, které byly po dobeřem srovnány, pokud rozhodnutí to nemá se odvolati na pořad práva občianého;

2. ustanoviti plány položkové a regulovací, jakož i vyskytující se změny a rozšíření jejich, pak stanoviti řadu stavební a svah (náves) v místech předpisů §§ 4. až 6.;

3. povolati rozdělení pozemku na stavební skupiny a jednotlivé stavební místa, pak uzáti na budovy nákus stavební;

4. povolati založení nových osad, částí měst neb měst (§ 16);

5. hádat na povolení úter při stavbách pro celou obec neb jednotlivé její části (§ 104, odst. 1) a odvolání povolení ke stavbám soukromým na podnětek stěžujících dle § 107.

§ 136.

Odvolání (rekursy). Stavební úřady druhé, po případě třetí stolice.

O odvoláních proti náležením obecní rady jakožto úřadu stavebního ve městech a vlastním statutu, potažno obecního představeného v ostatních obcích místních, rozhoduje v druhé instanci obecní výbor.

O odvoláních proti rozhodnutím obecního výboru jakožto úřadu stavebního a o stížnostech proti nálezům neb opozitacím velkostatkářé a vykonávající stavební policie na svém území (§ 130) rozhoduje senáský výbor.

Kždé odvolání hádli v nepřestupné lhůtě 14 dnů podáno v instanci první. Mimo případy, kde by z prodlžení hrozilo nebezpečí, mají odvolání útlak odkládati. O tom, zda-li z prodlžení hrozí nebezpečí, rozhoduje stavební úřad první stolice, v jehož náves o této okolnosti odvolati se nelze.

§ 137.

Stavební úřady pro starby obce, pro starby kostelní a školní, a pro starby spojené s průmyslovým závodem provozovacím.

Jde-li o starby, které obec (vyjímaje města s vlastním statutem) provádí sama pro sebe anebo pro fond v její správě jasně, dále jde-li v obcích, které nemají vlastního statutu, o starby kostelní a veřejných škol národních vůbec, kostelní jde-li ve vesměšných obcích o takové starby, při nichž jde řádu ústřednímu jest potřeba, aby úřad schválil návrh provozovací, má politický úřad okresní, požádáno ve městech s vlastním statuty obecní rada jakožto úřad politický, komisičního řízení v § 34. uvedeném komit., o návrzích, které po dobrém byly odstraněny, podle tohoto řádu stavebního rozhodností a povolání k starbě učiniti.

§ 138.

Dokládání právo státní správy.

Vykonávání práva dokládání, které máti přičině v přímě provádění tohoto řádu stavebního a píše o to, aby byl zachován, upraveno jest národním zákonem.

§ 139.

Odvolaání proti nálezkům úřadů politických.

Z nálezků politických úřadů, jež byly učiněny ve věcech řádu stavebního, odvolání se lze národním zákonem ustanovením.

část XI.

O taxách za komise a taxách stavebních.

§ 140.

Obcím, které mají svůj zvláštní úřad stavební aneb které ustanovily snáze po národním zákoně k tomu komit., aby dokládá k provádění starob, přičině právo, za každou starbu vybírání od pána starby poplatků (tax) stavební, který má býti v příměřování poměru k rozsáhlosti starby a k vykonávání dozoru nad starbou, kromě toho i poplatky za komisi komit., a sice oba tyto poplatky podle určité sazby, kterou obecni výbor navrže a usmký výbor schválí, dokladov se s politickým úřadem usmkým.

§ 141.

Co se týče vymáhání nezaplacených poplatků (tax) stavebních neb komisičních, jakož i státních poplatků pobír., platí tytéž předpisy zvláštní, které jsou vydány pro vymáhání daní a přirážek.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Částka XV.

Vydána a rozšířena dne 1. úří 1894.

45.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 4. června 1894.

Její se týče povolení uděleného firmě Julius Röggers, majitele chemických továren na výrobky dětkové v Angern a ve Vítkovicích, pokud se týče v Záběhu, zastoupené Oskarem Hoefflem ve Vídní II. Darwinova ulice č. 34, k upotřebení kamenité lepenky, jmenovanou firmou v její továrně ve Vítkovicích, pokud se týče v Záběhu vyráběné, za krytí střech.

C. k. místodržitelství uznalo ve vzájemné s moravským výborcem zemským vysochnardí moravskou zemskou radu zdravotní, výrobky z kamenité lepenky, které firma Julius Röggers, majitelka chemických továren na výrobky dětkové v Angern a ve Vítkovicích, pokud se týče v Záběhu, zastoupené Oskarem Hoefflem ve Vídní II. Darwinova ulice č. 34, v továrně ve Vítkovicích pokud se týče v Záběhu vyrábí, za okamžitou látku na pokrývání střech ve smyslu § 47. zemského zákona stavebního ze dne 20. prosince 1893 (z. z. č. 1 z r. 1879).

Což se číste a obecnou známostí uvádí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

96.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 20. června 1894,

jež se týče poplatků za sčítavání vyměřených pro všeobecné veřejné nemocnice v Haliči na rok 1894.

Dle přípisu hališského vjeboru zemského ze dne 25. dubna 1894 č. 19.390 stanoveny byly poplatky za sčítavání pro všeobecné veřejné nemocnice v Haliči na rok 1894 jak následuje:

Číslo poplatek	N e m o c n i c e	T r i d a			
		I.	II.	III.	
				pro dospělé	pro děti mladší 7 let
		zl. kr.	zl. kr.	kr.	kr.
1	Hida	—	—	57	30
2	Bochnia	—	—	51	30
3	Brody	—	—	50	30
4	Bromany	—	—	58	30
5	Drohobycz	—	—	53	28
6	Jaśo	—	—	50	25
7	Kolomyje	—	—	48	25
8	Krašov a) oddělení pro nemocné a pozdější	2 50	1 25	63	—
	„ b) oddělení pro nemocné venovické a pro choromyslné	5 —	1 50	80	—
9	Kalparčov: zemský ústav	5 —	1 50	80	—
10	Lvov: zemská nemocnice	5 —	1 50	80	40
11	Nový Sadek	—	—	53	30
12	Podhajec	—	—	53	30
13	Przemysl	—	—	45	24
14	Rzeszów	—	—	51	28
15	Sambor	—	—	54	28
16	Sanok	—	—	60	30
17	Salsk	—	—	55	30
18	Sokal	—	—	33	30
19	Stanislaw	—	—	48	30
20	Stryj	—	—	60	35
21	Zywiec	—	—	52	30
22	Tarnopol	—	—	47	24
23	Tarnobrzeg	—	—	48	28
24	Włodawice	—	—	54	30
25	Zalazanyki	—	—	49	25
26	Zloczów	—	—	48	25
27	Zółkiew	—	—	50	25

Ček se tímto v obecnosti známostí uvádí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Boden v. r.

67.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 21. června 1894,

jež se týče předsedání úředně oprávněného civilního zeměměřiče Arnolda Budíka z Bačovic do Uh. Broda.

Úředně zanesený civilní zeměměřič Arnold Budík oznámil přeložení bydliště svého z Bačovic do Uh. Broda.

Což se vzhledem k zvláštní vyhlášce ze dne 3. května 1894, č. 15.394 z. a n. z. ř. 55. a obecnou zásadou uvádí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Boaden v. r.

68.

Narízení ministerstva spravedlnosti

ze dne 21. června 1894,

jež se týče pojmenování okresního soudu v Hranicích (po německu „Weiskirchen“) na Moravě.

Ježto ministerstvo vnitra ve shodě s ministerstvem občanskými záležitostmi (německého jazyka města a místní obce „Weiskirchen“, obvodu krajského soudu Novo-Jičínského), ve jméno „Mährisch-Weiskirchen“ povolilo, ponechati okresní soud v Hranicích se takzvaně nyní po německu jméno „Mährisch-Weiskirchen.“

Schlaborn v. r.

69.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 22. června 1894,

**že se týče sdělení práva veřejnosti nemocnici nadace sv. Oldřicha v Alentsteigu
a stanovení poplatku obětovaného pro ni.**

Dle sdělení c. k. dol. rak. místodržitelství ze dne 18. června 1894, č. 43.800 prohlášeje se soukromá nemocnice nadace sv. Oldřicha v Alentsteigu ve zrušeném s dol. rak. výborem zemským za nemocnici veřejnou.

Což se s uznáním svěřil s důsledkem, že poplatek obětovaný pro „veřejnou nemocnici nadace sv. Oldřicha v Alentsteigu“ od dol. rak. zemského výboru ve zrušeném s c. k. místodržitelstvím ustanoven byl obnosem 85 kr. za osobu a den a to s platností ode dne prohlášení.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

70.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 25. června 1894,

**že se týče přelidnění úředně oprávněného civilního zemědělce Josefa Klejny
z Prostějova do Brna.**

Úředně oprávněný civilní zemědělce Josef Klejny oznámil přelidnění bydliště svého z Prostějova do Brna (Glaskrova třída č. 38).

Což se vzhledem k náležitě vyhlášené ze dne 2. dubna 1891 (zákonem a národním zemským list. 82) s obecnou uznáním svěřil.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

71.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 24. března 1884,

a tom, kterak sestaven bude okresní výbor sídliční, který voliti se má pro
Velko-Bytštský okres sídliční.

Moravský výbor zemský ustanovil ve zrušeném a c. k. místodržitelství dle ustanovení § 46. sídličského zákona ze dne 30. září 1877, č. 28 z. n., aneb dle nového zákona ze dne 10. března 1884, č. 53 z. n., na základě předložených výkazů počet skupin k volbě zástupců oprávněných a rozdělení zástupců a náhradníků, kteří každá z těchto skupin má vyslati do okresního výboru sídličního, jenž pro Velko-Bytštský okres sídliční se voliti má, spíšechem následujícím:

Volební skupina	P o e t	
	zástupců, kteří vy- sláni býti mají	náhradníků, kteří uzoleni býti mají
velkostatek	2	1
města	2	1
obce veskové	7	4

Což se čísti v obecenských úředn.

C. k. místodržitel:

Alotz svobodný pán Spens-Booden v. r.

72.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 27. července 1894,

že se týče předání úředně oprávněného civilního zeměměřiče Jiřího Vorlíčka z Vyškova do Mor. Krumlova.

Úředně oprávněný civilní zeměměřič Jiří Vorlíček, který předopisem přišel dne 16. října 1892 u c. k. okresního hejtmanství ve Vyškově vykonal, oznámil, že přelodil bydliště své z Vyškova do Mor. Krumlova.

Cod se tímto u obecnou známost uvádí.

Za c. k. místodržitele

c. k. dvořák rada:

Josef rytíř Jannschka v. r.

73.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 4. srpna 1894,

že se týče nejvýše schváleného výběrání výběšného poplatku za porážení dobytka v obci Holčávek.

Dle výnosu vysokého c. k. ministeria války ze dne 17. července 1894, č. 18.035 učinil Jeho cis. a král. Apostolské Veličenstvo nejvyšším rozhodnutím dnem dne 10. července 1894 nejnalostivěji svoliti úměrně moravského sněmu zemského ze dne 27. ledna 1894, kterým obec Holčávek povoleno bylo vybrati výběšný poplatek za porážení dobytka a sice:

1. Za každý kus vola, krávy, jalovici a býka 30 kr.
2. tele, prase, ovci, kozy a klale 20 kr.

Cod se tímto vzhledem k udeřovací vyhlášce ze dne 18. října 1894 (s. n. č. 87) u obecnou známost uvádí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Boden v. r.

74.

Nařízení c. k. finančního zemského ředitelství v Brně

ze dne 13. srpna 1894, č. 25.090,

obsahující vyhlášku pozemních a vodních cest, na kterých dovolena je doprava zářezek pálených lihových tekutin, větších jednoho litru, mimo herní zářezek v obchodě mezi zemní patřičně k rakousko-uherskému území celistva, počínaje dne 1. září 1894.

Na základě výnosu finančního ministeria ze dne 4. srpna 1894, č. 25.129, vyhláší se tímto vyhlášením k § 6. zákona ze dne 18. června 1894, č. z. č. 121, se příčinou náhrady daně z kofalky za moštství alikoholu v pálených lihových tekutinách, které mimo zářezek herní nastávají se v obchodě mezi královstvími a zeměmi na říšské náře zastoupenými, zeměmi koruny uherské a zeměmi Bosnou a Hercegovinou, pozemní a vodní cesty (kromě kolemišných a paroplavebních tratí) zdejšího obvodu správního, na kterých počínaje ode dne 1. září 1894 až na další opatření doprava zářezek pálených lihových tekutin, větších jednoho litru, mimo herní zářezek v obchodě mezi uvedenými územími a to ve směru od uherských hranic do vnitř království a země na říšské náře zastoupených je dovolena.

Jsou to následující cesty pozemní (vodní):

Z Turnovy přes Ostravice do Místka, z Děčtiny přes Starý Hrozenkov do Uh.-Brodu, z Mýjavy a Vrbovce do Volké, ze Skalce do Strážnice, z Brodekého přes Landsheut do Břeclavy a z Halič do Hodonína.

C. k. mor. finanční zemské ředitelství.

75.

Vyhláška c. k. mor. slez. vrchního soudu

ze dne 20. srpna 1894,

klavím se u známosti svídků nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 9. srpna 1894, týkající se příkazů obci Čechy, Pavlovice a Prusiný k obvodu okresního soudu Píseckého, pokud se týče krajského soudu Olomouckého.

Na základě zákona ze dne 11. června 1868, č. 59 F. z., a ze dne 26. dubna 1872, č. 62 F. z., vyhláší se obec Čechy, Pavlovice a Prusiný

s obvodu okresního soudu Bystřického pod Host. a krajského soudu Nove-
Jičinského a přikazují se k obvodu okresního soudu Píseckého a krajského
soudu Olomouckého.

Toto nařízení nabude působnosti 1. lednem 1916.

Nařízení toto se následkem výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne
9. srpna 1914, č. 3447 tímto a všeobecnou máností zveřej.

Prezidium c. k. mor.-sl. vrchního zemského soudu.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Částka XVI.

Vydána a rozestána dne 16. září 1894.

78.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 2. září 1894, č. 24.845.

**o tom, jak se prováděti má ohledání dobytka na železničních stanicích
v markrabství Moravském.**

Na základě § 10, zákona ze dne 29. února 1890, t. z. č. 35, jest se třeba zamezení a udržení nakažitelných nemocí zvířecích, a prováděného zařízení k tomuto zákonu ze dne 12. dubna 1890, t. z. č. 88, ustanovuje se:

1. Zbytky přepravců a praset bez rozdílu počtu zvířat musí se od na další opatření ponez na všech železničních stanicích k nakládání a skládání přijímati, jež opatření jsou mechanickým zařízením k tomu potřebným a k tomu ve smyslu této vyhlášky od c. k. místodržitelství zmocněny jsou.

2. Přepravkari a praseti skládají a nakládají se dle své povahy na dce a po dobu úředních hodin nakládačského oddělení železničního úřadu v následujících stanicích ustanovených za stálé nakládačí a skládačí stanice:

a) Na tratích z. k. státních drah v stanicích:

Zábřeh, Kouzice, Úndov, Mor. Šumperk, Mor. Třeborův, Popelín, Prostějov, Rýmařov, Šternberk a Trnávka.

b) Na tratích z. k. v. j. severní dráhy císaře Ferdinanda a z. k. v. j. Ostravsko-Frydlantské dráhy ve stanicích:

Hustopeš, Rudlín, Bzenec-Písek, Bystřice p. Host., Vranovice, Brno, Chřlitz-Tuřany, Frenštát p. R., Hedonín, Holešov, Hulín, Kojetín, Podivín, Kroměříž, Kvasice-Tlumačov, Lipník, Břeclava, Mor. Ostrava, Modřice, Napajedla, Nezamyslice, Nov. Jičín, Mikulov, Olomouc, Pelou, Přerov, Prostějov, Rajhrad, Bohater, Hrušovany, Židlochovice, Zaječ, Šternberk, Uh. Hradiště, Val. Meziříčí, Hranice, Vyhřek, Vavřín, Suchbát, Zborovice a Zdouňky.

c) Na moravsko-slezské ústřední dráze ve stanicích:

Brno-Oudřejov a Domašov.

d) Na z. k. v. j. Nové-Jičínské místní dráze ve stanici: Nový Jičín.

e) Na z. k. v. j. rak. severozápadní dráze ve stanicích:

Jihlava, Jarošovice, Mor. Budějovice, Šatec, Staré-Třebíže a Znojmo.

f) Na tratích v. j. rak.-uh. společnosti státní dráhy ve stanicích:

Slavkov, Blížice-Brumov, Bzenek město, Bohuslavice na Vltávě, Bojkovice, Brno, Brno místo skládací, Krasňov, Buřovice, Kyjov, Velké Meziříčí, Hrušovany-Šanov, Zábřeh, Hrádek-Staráříž, Kounice-Ivančice, Kramlov, Litovel, Miroslav, Mohelnice, Náměšť, Olomouc, Šlapanice, Červenka, Boží Pošehouň (Zlatá), Skalice-Boškovice, Stránská, Táblov, Třebíč, Uh. Brod, Uh. Hradiště město, Uh. Ostroh, Veselí na Moravě, Víkoš-Kolčany, Znojmo a Svitavy.

g) Na z. k. v. j. Státního-Štramberského místní dráze ve stanici: Přibor.

3. Aby bylo lze ohledně zvířat, která mají být naklena nebo složena, vždy bez překážky předevzítí, mají se odesylatelé dobytka o to postarati, aby zvířata ohledně konajících navedas oznámeno byla, kdy zvířata jejich do nakládací neb koncové stanice dojdou. Tato oznámení o nastávajícím nakládání neb skládání dobytka buďtež dobytčím ohledněm zřizenci nejméně 12 hodin dříve, než se dobytek nařadí nebo složí, ústně, písemně nebo telegraficky učiněna.

Těm zřizenci, jině jest ohledně dobytka zvířecí a jejich nástupové jest povinná, aby se na veřejn o svém odřadněním zanesprávněni, následkem čehož ohledně dobytka předevzítí nemohou, určilovali a o tom dobytčím zřizování státním úřadn navedas upřisu podali.

4. Bez předchozího ohledání není z povážlivé dovozu, přepravou a prozati nakládání.

Výslovně mohou v železničních stanicích, které nejsou pojaty není stále dobytí nakládací a skládací stanice, jednotlivě zvířata, avšak ne více než 6 kusů dovnitř, též bez předchozího ohledání naklorem být a to, je-li nějaká úroveň pro železniční stanici kladl na Moravě.

V době, kdy se tyto dobytí oděvají, lze se zvířatům povolením politického okresního úřadu také pro ony železniční stanice, jež v § 2. uvedeny nejsou, nakládat a skládat dobytka bez ohledu na počet kusů povolit a ohledu zvěrolékařů, kterýž má na stavěcí dohled trhat, světlí.

O takovémto případě mají osoby, jež přivádí dobytek k nakládání, obyčejně ostrovné zvěrolékařovo za cesty od dotyčného tržiště k železniční stanici poplat zapraviti, pokud by ostrovné to poplatky ohledacími uhrazeno nebylo.

5. Závazky přepravou a prozat, jež z kuřkovství a není v blízké radi zastoupených, se není koruny uherské, z Bosny a Hercegoviny, nebo z císařského na Moravu se dováž, nejsou bez předchozího zvěrolékařského ohledání skládati býti.

6. Při dopravě zvířat Moravy nekouá se při skládací ohledka v tom případě, byla-li již při naložení zvěrolékařem předevzata.

Dobytek, kterýž se v takových moravských stanicích nakládá, kdo není zvěrolékař ku předevzetí ohledání ustanoven, a kterýž se do takových stanic na Moravě oděvají, kdo zvěrolékařská prohlídka se kouá, neodědvá se při nakládání, nřbet není při skládací prohlídce býti podroben.

7. Přepravci a prozati bez rozdílu počtu, kteří uvězí jsou do železničních stanic mimo Moravu ležících a při dopravě do Německa sč jednodoplytníci (kouá, není a osl) musejí býti na stanici nakládací podrobeni zvěrolékařské prohlídce.*)

8. V době, kdy sč dobytí nějaký, lze dle míry stázejícího nebezpečí v dopravě zvířat Moravy nahřiti ohledání přepravců a prozat bez rozdílu počtu jak při nakládání tak při skládací.

*) Poznámka. Do § 2. sčt. s. ústavy ohlední dobytí nějaký není ustanoven sč a Evropa-Uherskou musejí dobytí nějaký je železniční nebo na ložích do Německa vyvážení před naložením prohlídka býti zvěrolékařem od státního úřadu nebo od státních úřadů k tomu zvlášť ustanoveny.

7. Zvlášť k nakládání a skládání na železničních stanicích určena zvlášť opatřena býti předepsanými dotyčnými pasy. Nedostatek dotyčného pasu, jakž i nedostatek nebo neoprávně jeho vystavení vylučují dotyčné kusy (závěsky) a označitého přijetí ku dopravě po dráze, po případě z odhozu a obce dotyčné železniční stanice potaž, pokud se zjištěná překážka neodstraní.

10. Kjež-li se při obhlídání přepravců nebo prasetí a při dopravě do Německa též při prohlídce jednokopytných (koní, oskův a osů) trváni odlození nakládivé pomoci nebo podání a ul. obhládné které zákonná povinnost k označení stávk, není-li se dotyčné závěsky k nakládání přijímání. Toto vyloučení z nákladu platí též pro dobytí závěsky stávk nebo jarek majitelů, kteří s nakládáním nebo s náky podánoým dobytím po čas přiboru ku stanicí nakládání nebo na místě nakládání ve styku byly a za něž nakládivé líka přeměti se má.

Jakmile bylo trváni nebo podání s nakládivým dobytím, obhládné které zákonná povinnost k označení stávk, zjištěno, jest za všech okolností představenstvo oné obce, v její obvodu dotyčné železniční stanice leží, k spolupůsobení přivolání, nežli (toto dobytí závěsky z další dopravy vyloučí a politickému okresnímu úřadu oznámení učiní.

11. Poplatek za obhládní případně vybirá dotyčný železniční úřad ve prospěch státní pokladny.

Poplatek ten obráží za jeden kus:

a) velké dobytí	10 kr.
b) malé dobytí (telata, ovce, kozy a prasata)	2 kr.

Za zvlášť majků, jež zároveň s maškami svými nakládána nebo skládána býti mají, vevybirá se žádný poplatek za obhládní.

12. Ostatní buďti ustanovení §§ 7., 8. a 10. všeobecného zákona o náky dobytí ze dne 29. února 1880, l. a. č. 35, a k náky rybného prováděcího nařízení ze dne 12. dubna 1880, l. a. č. 26, pod ustanovením se truzních náky dle §§ 44. a 45. zákona ze dne 24. května 1882, l. a. č. 53, zejména zachováti.

13. Nařízení zaboře uvedené vjele dnu 1. října 1894 v platnost.

Touto dobou posudkou všecka dřívější odlození o tom, jak se prováděti má obhládní dobytí v železničních stanicích markrabství Moravského, platnost.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Špens-Booden v. r.

P o z n á m k a :

Ohledací orgány mají nejde následující nařízení vlády pěšně zachovávat:

1. Zákon ze dne 19. července 1879, ř. z. č. 108, týkající se postápné des-
tínkové při dobytých nákykách na leženiích a lodích, jakž i k námu vyřápné
prováděni nákyk ze dne 7. srpna 1879, ř. z. č. 109.

2. Ministerké nákyk ze dne 15. května 1890, ř. z. č. 83, týkající se
upravěni vývozu prasat z království haléřského a leženiiského a velkorožodstvím
královským a z vévodství leženiiského. Věstník č. 134. Vyhláška o. k. mor.
místodržitelství ze dne 24. května 1893, č. 18.066.

3. Úmluva ohledně dobytí nákyky mezi Rakousko-Uherskem a Itálií ze
dne 29. prosince 1887, ř. z. č. 148. Věstník č. 136.

4. Úmluva ohledně dobytí nákyky mezi Rakousko-Uherskem a německou
říší ze dne 6. prosince 1891, ř. z. č. 16. z r. 1892. Věstník č. 188.

5. Vyhláška vya. o. k. ministerstva vátra ze dne 24. května 1892, ř. z. č. 80.,
týkající se nákyk usměřněných obradů německé říše a Rakousko-Uherska.
Věstník č. 139.

6. Výnos vya. o. k. ministerstva vátra ze dne 13. května 1893, č. 7601,
týkající se toho, kterak jest si počínati při zadržeti dobytých nákyk v dopravě
mezi Rakousko-Uherskem a německou říší. Věstník č. 140.

7. Úmluva ohledně dobytí nákyky mezi Rakousko-Uherskem a Srbskem
ze dne 9. srpna 1892, ř. z. č. 106. z r. 1893. Věstník č. 142.

8. Vyhláška o. k. mor. místodržitelství ze dne 23. července 1894, č. 25.292,
týkající se vývozu zvířat a zvířecích surovin z Moravy do Srbska.

9. Výnos vya. o. k. ministerstva vátra ze dne 24. ledna 1897, č. 167,
týkající se vyřetování dobytých pasů pro dobytek, jakž má býti dopraven
z Uher do království a zemi v říšské raši usměřněných. Věstník č. 148.

10. Výnos vya. o. k. ministerstva vátra ze dne 19. dubna 1891, č. 7342,
týkající se připeření doklady o ohledacím nákyku na každém jednotlivém dobytém
pasu. Věstník č. 152.

11. Výnos vya. o. k. ministerstva vátra ze dne 5. června 1892, č. 6090,
týkající se poručení vrcholňkařských ohledacích orgánů. Věstník č. 154.

12. Vyhláška rakouských leženiiských správe z měs. března 1891, týkající
se opatření k zamezení trýřněni zvířat při leženiiském dopravě. Věstník č. 177.

13. Vyhláška o. k. mor. místodržitelství ze dne 8. července 1893, č. 23.645,
z. a. n. z. č. 48, týkající se opatření dobytých pasů pro nákyky prasat.
Věstník č. 180.

14. Vyhláška c. k. mor. místodržitelství ze dne 26. února 1894, č. 5568, týkající se vyhotovování dobytčích pasů v dopravě do Švýcar.

15. Vyhláška c. k. mor. místodržitelství ze dne 23. dubna 1894, č. 13.214, týkající se opatření dobytčích pasů z Chorvatska a Slavonska německým překladem.

16. Ministerští nařízení ze dne 30. června 1894, č. s. č. 115., týkající se upravení davcec ovcí a prasat z království rumunského do království a země v říšské radě zastoupených. Věstník č. 169.

77.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 4. září 1894,

že se týle přidělení obcí Paskovica, Prusinky a Čochy v politickém okrese Holešovském k obvodu okresního hejtmanství v Přerově.

Jelikož nařízením vysokého c. k. ministerstva práv ze dne 9. srpna 1894, č. s. č. 176, obce Paskovica, Prusinky a Čochy počínaje ode dne 1. ledna 1895 z obvodu okresního soudu v Hystřici p. Host. vyloučeny a k obvodu okresního soudu v Přerově přiděleny byly, nastane tudíž doba vyloučení jmenovaných obcí z politického okresu Holešovského a jejich přidělení k politickému okresu Přerovskému.

Češ se tímto a obecnou známost uvědomí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens-Booden v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Čísťka XVII.

Vydána a rozestána dne 3. listopadu 1894.

78.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 3. října 1894,

tykající se předsízení úředně správnického civilního zemského soudu Juliana Hasslera
z Kroměříže do Frývaldova.

Úředně oprávněný civilní zemský soudce Julius Hassler oznámil své předsízení
v Kroměříži do Frývaldova.

Což se vzhledem k udělené vyhlášce ze dne 27. srpna 1894, č. 70 n. s.
v obecnou známost uráží.

Za c. k. místodržitele

c. k. dvorní rada:

Josef rytíř Januschka v. r.

79.

Vyhlášení c. k. mor. finančního zemského ředitelství

ze dne 12. srpna 1894,

jež se týče přeměny c. k. hlavního berního úřadu ve Val. Meziříčí v jednoduchý berní úřad a povýšení c. k. berního úřadu v Mor. Ostravě na c. k. hlavní berní úřad.

Vysoké c. k. ministerstvo financí přeměnilo dle výnosu ze dne 1. srpna 1894, č. 26.494, hlavní berní úřad ve Val. Meziříčí v jednoduchý berní úřad a aktivovalo na jeho místě berní úřad v Mor. Ostravě jako hlavní berní úřad.

Prvíjní úřad bude tudíž podléhati dle 1. října 1894 míří názvu „c. k. berní úřad“, podléhající úřad pak názvu „c. k. hlavní berní úřad“.

Což se čítá v obecnou známost dáti.

C. k. dvorní rada a finanční zemský ředitel:

Urbanek v. r.

80.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 2. října 1894, č. 24.222.

obsahující opravu německého textu § 116. zákona ze dne 16. června 1894, č. 63 z. z. a § 122. zákona ze dne 16. června 1894, č. 64 z. z.

V německém textu zákona ze dne 16. června 1894, č. 63 a. z., kterým vydává se

a) starobní řád pro zemské hlavní města Brno, pro král. hlavní města Olomouce, pro král. města Jihlavy a Znojmo a pro jejich města přednástská,

jakž i v německém textu zákona ze dne 16. června 1894, č. 64 z. z., kterým vydává se

b) starobní řád pro markrabství Moravské, vyjma zemské hlavní město Brno, král. hlavní město Olomouc, král. města Jihlavy a Znojmo, pak jejich města přednástská naříká se při § 116. pod a) uvedeného a při § 122. pod b) uvedeného starobního řádu na nezáležiti těchto paragrafů důstojná chyba napsal rušiti.

Dle textu schváleného nejvyšším rozhodnutím, daným dne 16. června 1894, mají zmíněná města zákony na místě

„Bei Industriehaupten, welche sich nach § 114 in Industriestädte befinden“, pokud se týče

- „Bei Industrieanstalten, welche sich nach § 120 in isolierter Lage befinden“ und
 „Bei Industrieanstalten, welche sich **nicht** nach § 114 in isolierter Lage befinden“, pokud se týče
 „Bei Industrieanstalten, welche sich **nicht** nach § 120 in isolierter Lage befinden“. Což se tímto v obecnou známost uvádí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Špens v. r.

81.

Vyhlášení c. k. mor. finančního zemského ředitelství

ze dne 18. října 1894,

jež se týče složení míst Olomouc, Hodslazy a Ralsberk v jednu mýtní osadu.

Vysoké c. k. finanční ministerstvo prohlásilo dle výnosu ze dne 27. července 1894, č. 32.691 ve shodě s vysokým c. k. ministerstvem všeí vnitřních na základě § 10. zákona ze dne 26. srpna 1891 č. z. č. 140 místa: Olomouc, Hodslazy a Ralsberk pro uložení obchodu pohánkem nejbliže přileží doly pro-
 nashit mýta, to jest od 1. ledna 1895 dohromady za jednu mýtní osadu.

C. k. dvojná rada a finanční zemský ředitel:

Urbanek v. r.

82.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 25. října 1894, č. 26.583,

jež se týče přiknutí práva veřejnosti řecké nemocnici v Alexandrii.

Dle výnosu ze dne 10. října 1894, č. 25.468, přikulo vysoké c. k. ministerstvo vnitřní správy se v moravském výboru zemském v Brně řecké nemocnici v Alexandrii právo veřejnosti.

Což se tímto v obecnou známost uvádí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Špens v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Částka XVIII.

Vydána a rozšířena dne 19. listopadu 1894.

81.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 26. října 1894,

jež se týče opětovného propůjčení práva volebnosti nemocnici v Fréčicích a ustanovení poplatků za užívání v ní.

Dle sdělení c. k. místodržitelství v Praze ze dne 13. října 1894, č. 128.290, sdělilo ono ve srozumění se zemským výborem království Českého nemocnici v Fréčicích od 1. listopadu 1894 podléhá opět právo volebnosti, jež nemocnici této vyhláškou ze dne 27. prosince 1892, č. 151.909 (Vyhlášení místodržitele na Moravě ze dne 3. ledna 1893 z. n. č. 11), na základě odstavce 1. § 19. zákona ze dne 5. března 1888 z. n. č. 19 proměněně bylo odňato.

Dle ustanovil zemský výbor království Českého v souladu s c. k. českým místodržitelstvem poplatek obdávání pro všeobecnou veřejnou nemocnici v Přeloučích na zhrnutí doby roka 1894, a na rok 1895, obnosem 59 kr. 28 osetů a des.

Což se čítá v obecnem úředním úředí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Špens v. r.

84.

Nářízení ministeria věcí vnitřních

ze dne 20. října 1894, *)

jinž stínaje se policijski kommissariáti v Moravské Ostravě.

§ 1.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 15. října 1894, vztahuje se základní ústav pro organizaci policijských úřadů, Nejvyšším rozhodnutím ze dne 10. července 1890 schválených, stínaje se v Moravské Ostravě policijski kommissariáti a obnosem přičiností.

§ 2.

Působnost tohoto policijského kommissariátu vztahuje se k:

A. obcím Stará Bělá, Nová Bělá, Lhotka (Ostravská), Velká Hrabová, Malá Hrabová, Moravská Ostrava, Nová Ves, Přívra, Vítkovice, Vítkovice a Záběhčích politického okresu Místeckého na Moravě;

B. obcím Doubrava, Heřmanice, Hrubová, Karvín, Malé Kunčice u Bohumína, Lany, Michálkovice, Mořkov, Orlová, Polská Ostrava, Podváž, Polná, Luteč, Poruba, Radvanice, Ryčkovice, Stozarek, Horní Suchá, Svédní Suchá, Dolní Suchá a Záběhč, pak k místní části osady Sorvise obec Staré Město politického okresu Frýdečského ve Slezsku;

Č. kromě toho k obci Velké Kunčice a Ratibor politického okresu Třebíčského ve Slezsku.

*) Číslo 10 v LXXIX. čísle úředního věstníku ze dne 6. listopadu 1894 pod č. 215.

Obce tyto i s dotčenou místní částí čísl. policejní obvod policejního komisariátu v Moravské Ostravě.

§ 3.

Působnost tohoto policejního komisariátu obsahuje v policejním obvodu následující úkony, až dosud příslušnými politickými okresními úřady obstarávané:

1. udržování veřejné bezpečnosti a vnitřního pokoje;
2. policií spolkovou a sborníkovou;
3. policií tiskovou;
4. službami občalovými a pasovými;
5. policií divadelní a povolání k veřejným produkcím a výstavkám na odív;
6. vykonávání policie v příslušných územích a státních, jakož i bezpečnostno-policejních ustanovení předpisů o Huskavičích;

vyňáti nálezy na odvození postřeků, pokud to senátním nálezodáváním není na obec přeneseno, pak vynájeti nálezy na vykonání díle zákona ze dne 27. července 1871. (s. l. č. 88), a ukládati, aby kdok postaven byl pod dozor policejní;

8. policejní trestní právo dle císařského nařízení ze dne 30. dubna 1854. (s. l. č. 26), podle působnosti policejního komisariátu vůbec vložené, kromě toho;

9. policejní úřední výkony podle ustanovení trestního řádu v příčině oněch provinění společně trestatelných, které bezpečnostně dotýkají se ostatní působnosti policejního komisariátu (číslo 1—6).

§ 4.

C. k. policejní komisariátu v Moravské Ostravě co do služebního postavení personálu podřízeno bude úplně, v ostatních vztazích však potud a k. pracoviště senátní stávk v Opavě, pokud to podmíněno jest vzhledem k veřejné bezpečnostní službě, kteréž v celém policejním obvodu rovněž pracoviště jest vříděno, a pokud podle zákonných ustanovení nemá místa instalací příslušnost a. k. mistodržitelství moravského.

§ 5.

Nářízení toho nabude moci dne 15. listopadu 1894, kteréhož dne počne úřadování policejní komisariátu v Moravské Ostravě.

83.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 8. listopadu 1854.

týkající se vykonávání předpisů a opováření přičechů v obvodech c. k. policejního
komisariátu v Mor. Ostravě.

Za přítomnosti úřadu c. k. policejního komisariátu v Moravské Ostravě vydávám prozatímně na základě ministerského nařízení ze dne 15. února 1857, č. z. 4. 33 následující předpisy o opováření přičechů, kterých předpisy mají platnost pro moravské obce dle níže uvedených, tohoto policejního komisariátu příslušné a to:

Stará Bělá, Nová Bělá, Lhotka (Ostravská), Velká Hrabová, Malá Hrabová, Moravská Ostrava, Nová Ves, Přezec, Vítkovice, Vítkovice a Zábřeh.

§ 1.

Každá osoba byta a příslušná opováří se u c. k. obecního představeného, v městě Mor. Ostravě však u c. k. policejního komisariátu tamtéž a to spíše než v § 4. tohoto nařízení ustanoveným.

§ 2.

Tato povinnost opováření jsou podrobeni:

- a) hlavní nájemníci bytů;
- b) podnájemníci, neobděláči a vůbec všichni osoby cizí, byť by jim i jen ples noc přísluší poskytnuto bylo;
- c) čeledíní, tovaryši a jiní pomocníci živnostníků a dílníci vůbec, pak uční mužského a ženského pohlaví, byť-li u svých zaměstnání a mistrů do bytu přijati;
- d) nemocní, dočasně do nemocnice přijati, mají-li nárok dotýkatých osob své náležitě vydržeti;
- e) osoby, které nosí příbysky nemocí a hospodářských, majících právo přijímatí nemocní;
- f) ženská v hospodářských ženských.

§ 3.

Porinatel oporidlní případy:

- a) pokud jde o hlavní nájemníky bytů (§ 2. lit. a) majitel, obstarávatel nebo jinému správci domu;
- b) pokud jde o podnájemníky, nadejatele atd. (§ 2. lit. b) majitel bytu;
- c) pokud jde o dělníky, tovaryše atd. (§ 2. lit. c) zaměstnatel pokud se týče místru;
- d) pokud jde o nemocné dodávající do nemocnic přijaté (§ 2. lit. d) představenému nemocnici;
- e) pokud jde o osoby, jež nově přibýly přenosy a hospodářských, majitelů práva přijímatí pocestné (§ 2. lit. e), hospodářům;
- f) pokud jde o řemeslníky v hospodářích řemeslnických (§ 2. lit. f) stři hospody.

§ 4.

Osoby v § 3. pod lit. a) až do d) uvedené ušiniti mají oporidlní do 24 hodin po každé změně (přistěhování se do bytu, přejetí, nastoupení, vystoupení, vystěhování, odjezd) a to v místě Mor. Ostravě písemně předepsanými, řádně vypláknými osadkami oporidlními, v ostatních pak obcích písemně nebo ústně.

Ústní oporidlní obsahovati má všechny údaje, které na formulích osadky oporidlní jsou namalovány. Při společném nájmu bytu oporidlní se má každý jednotlivý nájemník.

Hospodři, majitelé práva přijímatí pocestné (§ 3. lit. e), mají všeti osadkami, řádně parafovanými kuže příchodních a to aspeřitních, kuže to vždy pakostové mítí, by v ní organové bezpečnostní zadržování mohli, a osoby jež nově přibýly z nich přenosy, do 24 hodin po přijetí předepsanými osadkami oporidlní oporidlní.

Ostrové hospod řemeslnických (§ 3. lit. f) mají řemeslníky, kteří přicházejí a odcházejí, do 24 hodin po příchodu, pokud se týče odchodu předepsanými osadkami oporidlními oporidlní a všeti protokoly tovaryšské, je k zadržování řádně bezpečnostních vždy starševé chorování a s. k. policejnímu komisarátu v Mor. Ostravě k řádně předložiti.

§ 5.

Obecní představení mají písemně nebo ústní oporidlní oznámiti do úřadovnického protokolu příchodních a stoupaní předložené osadky oporidlní, při ústních oporidlních však oporidlní osadky dle úředních údajů vyplákné s. k. policejnímu komisarátu v Mor. Ostravě zaslati.

§ 6.

Přestupky těchto předpisů o opožděním příchodních trestů budou, pokud dle zákona trestního soudům nejsou vyhrazeny, dle ministerálního nařízení ze dne 2. dubna 1858 t. z. č. 81, § 1 až 100 at. nebo výslovně od 1 až do 14 dnů.

Policejní trestní příslušní c. k. policejního komisařství v Mor. Ostravě.

§ 7.

Nařízení toto nabývá platnosti dnem 15. listopadu 1854 a používají tímž moží ustanovení udeřivelného nařízení ze dne 13. říjní 1857, z. z. č. 40, pokud jde o moravské obec c. k. policejního komisařství v Mor. Ostravě přidělené.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Špens v. r.

86.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 8. listopadu 1854.

tykající se vykonávaní předpisů, vydaných vyhláškou ze dne 12. února 1878, z. z. č. 4, v příčině policejní hodiny pro hostinské a šenkovní místnosti, jakož i pro kavárny, v obvodu c. k. policejního komisařství v Moravské Ostravě.

Předpisy vyhlášky c. k. místodržitele na Moravě ze dne 12. února 1878, z. z. č. 4, kterou se ustanovuje policejní hodina pro hostinské a šenkovní místnosti, jakož i pro kavárny, znějí, pokud se týče doplňují se za příčinou úřadu c. k. policejního komisařství v Moravské Ostravě pro moravské obec: Stará Bělá, Nová Bělá, Lhotka (Ostrovská), Vysoká Hrabová, Malá Hrabová, Moravská Ostrava, Nová Ves, Přiroz, Vítkovice, Vítkovice a Záhřeb, ministeriálním nařízením ze dne 30. října 1854, t. z. č. 219, obvodu tohoto komisařství přidělené, splachem následujícím:

§ 1.

C. k. policejní komisařství v Moravské Ostravě se zmocňuje, by v zájmu veřejného klidu a pořádku v příčině policejní hodiny, ve vyhlášce ze dne 12. února 1878, z. z. č. 4, §§ I. a II. ustanovené, přechodně dále občerstvení zavedla.

§ 2.

Za porušení by uvedeně místnosti dle směly býti sterbeny, o čemž se vyznačuje §. III. citované vyhlášky, třeba dle § 2. ministeriálního nařízení ze dne 2. dubna 1855, l. a. č. 62, šídlati s c. k. policejního kommissarátu.

§ 3.

Vykřesování a trestání přestupky předpisů a policejní hodiny přibírá dle § 5 poslední citovaného ministeriálního nařízení s. k. policejního kommissarátu.

§ 4.

Ustanovení tato nabývají platnosti dnem 15. listopadu 1854.

C. k. ministřídátel:

Alois svobodný pán Špens v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Částka XIX.

Vydána a rozložena dne 5. prosince 1894.

87.

Návěsti moravského výboru zemského.

ze dne 31. října 1894.

Jež se týče 9. vylosování dlužních úpisů 4 pers. moravské zemské půjčky.

Prů 9. vylosování dlužních úpisů 4pers. mor. zemské půjčky, konaném dne 31. října 1894 v přítomnosti c. k. notáře, byly ku splacení utrány:

Dlužní úpisů po 100 zl :

Č. 79, 104, 111, 157, 172, 191, 247, 264, 417, 521, 571, 574, 624, 651, 691, 697, 875, 880, 887, 942, 1148, 1182, 1185, 1233, 1316, 1370, 1388, 1508, 1537, 1572, 1704, 1771, 1774, 1776.

Dlužní úpisů po 1000 zl.:

Č. 62, 502, 628, 771, 896, 1022, 1153, 1229, 1373, 1501, 1810, 1858,
2165, 2327, 2351, 2469, 2632, 2716, 2760, 2768, 2797, 2962, 3190, 3211,
3442, 3618, 3905, 4836, 4889, 5073, 5082.

Dlužní úpisů po 5000 zl.:

Č. 171, 477, 663, 716.

Oběma tyto výplaty budou za šest měsíců po vyhlášení, t. j. dne
1. května 1894, a od tohoto dne přestane vstříbiti další úrokování.

Za následující oběma dříve již vyhlášené nebyly kapitály ještě vydati-
brány:

a 1000 zl.: č. 82, 215, 379, 619, 689, 847, 988, 1052, 1403, 1567.

b 1000 zl.: č. 700, 974, 1712, 1924, 1942, 2512, 2804, 3686.

Zemský hejtmán:

Felix hrabě Votter z Lilie v. r.

88.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 1. listopadu 1894,

tykající se daň a libů ustanovených k vyproštění nájmu nemovitých věcí ležících
v městě Olomouci a k jich vytknutí.

§ 1.

Pro vyproštění nájmu věcí nemovitých a pro vytknutí jejich platí, nebylo-li
smlouvan mezi stranami něco jiného vyjednáno, následující ustanovení:

§ 2.

Pro věci najaté, pro které roční nájemné bez přípočtu dávek vedlejších
přesáhne 200 zl., ustanovují se 4 liby sčítavací a sice 31. března, 30. června,
30. září a 31. prosince každého roku.

§ 3.

Výpověď smlouvy nájemní ohledně věci najatých v § 2. naznačených dílů se má čtvrtročně a musí, má-li být přirovnatou, nejpozději 31. prosince roku předcházející a pokud se týče 31. března, 30. června a 30. září dotýká se roku, ve kterém osoba nájemní doručena být, proti ní výpověď má mít místo.

Okolností, že platí se nájemné ve lhůtách měsíčních, nezpůsobuje povinnost ku výpovědi čtvrtroční.

§ 4.

Pro věci najaté, pro které roční nájemné bez připočtení částek vedlejších posne 300 zl. nebo méně obnáší, ustanovuje se 15. neb poslední den kalendářního měsíce za lhůtu sňborání.

§ 5.

Výpověď smlouvy nájemní ohledně najatých věcí v § 4. uvedených dílů se má čtrnáctidenně a musí, má-li být přirovnatou, nejpozději posledního dne předcházejícího nebo dne 15. dotýká se měsíce, ve kterém osoba nájemní doručena být, proti ní výpověď má mít místo.

§ 6.

Vykázání má se vykonati v posledních třech dnech doby nájemní a musí sejdi se v poledne posledního dne doby nájemní ukončena být.

Případě-li tento poslední den za neděle nebo víkendový svátek prodává se lhůta k úplnému vykázání ustanovená až do poledne následujícího dne víkendového.

§ 7.

Byla-li během trváního nájmu mezi stranami smlouva uzavřena změna nájemného (zvýšení nebo snížení), která by dle ustanovení § 2. a 4. měla za následek delší nebo kratší lhůtu výpovědi, jest nově uzavřená nájemná pro lhůtu výpovědi rozhodující.

§ 8.

Pokud paragrafy předcházející neobsahují zvláštních ustanovení, platnost mají předpisy o. n. nařízené ze dne 16. listopadu 1858, č. 213. ř. z.

C. k. místopředseda:

Alois svobodný pán Špens v. r.

89.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 14. listopadu 1894, č. 40.064.

Jed se týče uznání výrobků z lapenky dehtové, vyráběných firmou C. M. Kopřiva v Předklášteří u Tělnova za obživuobornou látku ku pokrývání stěch.

C. k. místodržitelství uznalo ve srozumění s moravským výborom zemědělným a vylučovací moravskou zemskou radou uznávající výrobky z lapenky dehtové, firmou C. M. Kopřiva v Předklášteří u Tělnova vyráběné, za obživuobornou látku ku pokrývání stěch ve smyslu § 47, mor. zák. stavebního ze dne 20. prosince 1869, č. L. a. z. z. r. 1870.

Což se tímto v obecnou známost uvádí.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Špens v. r.

90.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 16. listopadu 1894.

týkající se daň a líhů ustanovených k výpovědní nájmu a k vyklizení nemovitých věcí najatých v městě Přerově.

Pro výpověď nájmu věcí nemovitých a vyklizení jejich ploš, nebylo-li smloukou mezi stranami něco jiného vyjednáno, následující ustanovení:

§ 1.

Pronájem bytů při ročním nájmu sá se do obnosu 80 zl. podléhají 14 denní výpovědi.

Výpověď tato může být dána toliko pro dobu od 1. do 15. a od 16. do posledního dne každého měsíce a musí, má-li být právoplatnou, nejpozději 1. pokud se týče 15. dne toho kterého měsíce své osobě řídně doručena být, prož ní výpověď má být učiněna.

§ 2.

Pronájem bytů při ročním nájmu sá přes 80 zl. do 100 zl. podléhají měsíční výpovědi.

Výpověď nájemní může dána býti toliko pro dobu od 1. do posledního každého měsíce a musí, má-li býti přiroplatnou, sejmouti posledního dne bezprostředně předcházejícího měsíce své osobě lidně doručena býti, proti níž výpověď má míti místo.

§ 3.

Pronájem bytů při ročním nájemném přes 180 al. podléhá výpovědi čtvrtroční.

Výpověď čtvrtroční může dána býti pouze pro určitě lhůty od 1. ledna, od 1. dubna, od 1. srpence a od 1. října počínaje a musí, má-li býti přiroplatnou, sejmouti posledního dne před počínající lhůtou, tedy dne 31. prosince roku předcházejícího a pokud se týče dne 31. března, 30. srpna a 30. září daty následujícího roku lidně doručena býti své osobě, proti níž výpověď má míti místo.

§ 4.

Byla-li během trvajícího nájmu mezi stranami uzavřena nová nájemná (vyklizení neb snížení), která by dle hobajších ustanovení měla za následek delší neb kratší lhůtu výpovědi, jest nová smlouva nájemná pro lhůtu výpovědi rozhodující.

§ 5.

Vykližení věci nájmutých má se vykonati v posledních 3 dnech doby nájmu a musí sejmouti v poledne posledního dne nájmu doby ukončeno býti.

Případě-li tento poslední den na neděli nebo všeobecný svátek prodouží se lhůta k úplnému vykližení ustanovená až do poledne následujícího dne následního.

C. k. nástodřitel:

Alois svobodný pán Spens v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Ročník 1894.

Částka XX.

Vydána a rozšířena dne 18. prosince 1894.

91.

Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 25. října 1894, č. 37.165,

o ustanovení stanice „Dobytčího dvorce“ místní dráhy Písevo—Mor.-Ostravsko—Vítkovické a stanice „Hustopeš město“ místní dráhy Hustopešské za stanice k nakládání a skládání pro převoz kvasu a vepřů.

Na základě §. 10. všeobecného zákona o nekalých nemrocích zvířecích ze dne 29. února 1880, l. z. č. 33, a prováděcího nařízení k tomu ze dne 22. dubna 1880, l. z. č. 36, ustanovilo místodržitelství, dozorně přihlížející se s c. k. generální inspekcí rakouských drak, stanic „Dobytčí dvorec“ místní dráhy Písevo—Mor.-Ostravsko—Vítkovické a stanic „Hustopeš město“ místní dráhy Hustopešské za nakládací a skládací stanice pro převoz kvasu a vepřů.

V obou těchto stanicích prohlášen bude dopravný dobytek podle předpisů vyhlášených ze dne 2. srpna 1894, č. 24.245, a na obou stanicích ustanoveni jsou k tomu zvířátkami.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens v. r.

daného dne 12. dubna 1890, ř. z. č. 36, ustanovuje se v dovozním a v. k. generální inspekci národních drah stanice „Henzová — Britany“ vja. nář. uher. společnosti státní dráhy za nakládací a skládací stanici pro dopravné přetřpytkové a prasata.

V stanici této prohlášen bude dopravný dobytek dle předpisu zvláštní vyhlášky ze dne 2. září 1894, č. 24.843, a má se tam, v případě že potřeba zvláštního prohlášení nastane, ježtož zvláštní zvláštní k tomu ustanovení není, povolati zvláštní usmělý v místě Svitzerách.

C. k. místodržitel:

Alois svobodný pán Spens v. r.

94.

Nariadení c. k. finančního zemského ředitelství v Brně

ze dne 2. prosince 1894, č. 37.022,

tykající se doplnění předpisů o vývozu piva z obvodu pro potravni daň na částe za náhrada dávek

Na základě výnosu c. k. finančního ministerstva ze dne 13. listopadu 1894, č. 45.122, nalikuje se v doplnění ustanovení § 2. nariadení, daného dne 11. září 1893, č. 12847p. p., ř. z. č. 54, na příčinou uzavření smlouvy při vývozu piva z nárokem na náhrada dávek z brněnského obvodu pro potravni daň na částe, následující:

Uvedenými paragrafem stanovené vykořizení osob pro podléhnutí, nebo pro jiný státní přestupek důchodkový obcovských z nakládání povolení k vývozu piva z obvodu pro potravni daň na částe pomocí uplynutím doby tříleté počítaje ode dne kterým dotyčný rozsudek trestní v právní moc vstoupil.

Vyjímky z toho přípoště se c. k. ministerstvem financí v případech ohledu hodných.

C. k. dvorní rada a finanční zemský ředitel:

Urbanek v. r.